Bharati-Pancharatna Series No. 4.

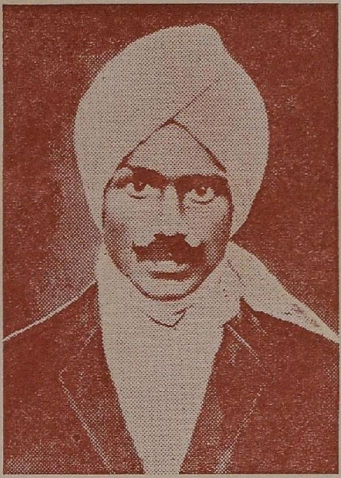

THE OATH OF DRAUPADI

(PAANCHAALI SAPATAM)

By

Sekkizhaar Adi-Podi T. N. R.

The Oath of Draupadi

(PAANCHAALI SAPATAM)

By

Sekkizhaar Adi-Podi T. N. Ramachandran

1982 Price Rs. 48/-

© T. N. RAMACHANDRAN

Published by :

T. R. N. Memorial Library and Publications

5-D, Selvam Nagar, Thanjavur, S. India, 613 007.

FOREWORD

Subramania Bharati's birth centenary has brought much rightly deserved notice in Tamil Nadu to this great modern poet. But in order that Bharati's genius may be appreciated by those who do not know Tamil, translation is necessary. Thiru T. N. Ramachandran's translation of **Paanchaali Sapatam** *is thus doubly welcome and timely. Here is the ever-fresh material of the Great Epic recounted by a modern master which Thiru T. N. Ramachandran has rendered into clear and pleasing English.*

"...தெளிவுதர மொழிந்திடுதல்...களிவளர...காட்டல்......" *are, according to Mahakavi Bharati, boons that are granted by Saraswati. (Vide stanza 154).*

The extensive notes that accompany the translation are a great asset and evince the translator's wide learning. Indeed the entire project bespeaks Thiru Ramachandran's idealism and love of literature. Dharma says :

" Sir ! I reign not for the love
Of glory or wealth ; behold oh Sakuni !
I wield the sceptre that hoary dharma
May flourish, that truthful bibles of arts and sciences
By study and instruction may thrive deathless."

St. 173

It is good to know that there actually are some individuals who merit being called both gentlemen and scholars. Certainly Thiru T. N. Ramachandran is one of them, and his admirable translation of Bharati, done in a spirit of sheer dedication, is a fine example of humane scholarship.

Dr. Glenn E. Yocum,
Associate Professor of Religion,
Whittier College,
Whittier, California 90 608.

தஞ்சை சிவத்திரு க. சோமசுந்தரம் பிள்ளை
பி. ஏ., பி. எல்.,

வழங்கிய சாத்துக்கவி

அணியலங்கல் பலகோடி முத்தமிழ்த் தாய்க் (கு)
அணிவித்தார் பல ரெனினும் அவள் உவக்கும்
அணிகளுள்ளே பாரதியின் தமிழ்ச் செம்பொன்னில்
அமைந்த அருட் பெரு வயிரக் கண்ணிமாலை
மணி முடியில் மகிழ்ந்தேற்கும் மாண்பு கண்டு
வளர் புவிக்கிவ் வொளி பரவ மனத்துட் கொண்டு
வணிக வியல் தேர்ந்த உயர் வழக்கறிஞன்
வண்டமிழோ (டு) ஆங்கிலத்திற் புலமை சான்றோன்

செஞ்சடையோன் அருள் கமழும் நெய்த்தானத்து
சீர்த்த நட ராசனுக்கு மகனாய் வந்து
கஞ்ச மலரோன் அறிவு கமழ நிற்கும்
கவிராமச் சந்திரனும் நற்கலைஞன்
விஞ்சு புகழ் ஷெல்லியொடு மில்டன் கீட்சு
வேட்சு வொர்த்து செகப்பிரியர் முதலானோரின்
செஞ்சொ லுரைத் தேர்ந்த தனால் அவரின் மிக்குத்
திகழ்கின்ற பாரதியை ஆங்கிலத்தில்

பாரறியக் காட்டு முயர் குறிக்கோள் தாங்கி
பைந்தமிழ்ப் பாநயம் ஒளிர ஆங்கிலத்தின்
சீருயரக் குயிற் பாட்டை மொழி பெயர்த்த
தெய்வ அருட் செருக்காலே வியாசன் நாண
வீரவுரை பாரதியார் விதந்துரைத்த
வெற்றி விளை பாஞ்சாலி சபதத்தை வான்
ஆரமுதம் எனப் பருக ஆங்கிலத்தில்
அயன் நாண மொழி பெயர்த்தான் அடடா! என்னே!

Laudatory Verses by Thanjavur
Siva Sri K. Somasundaram Pillai, B. A., B. L.

Many indeed are they who have decked
Mother-Tamil with a billion jewelled garlands;
Yet of the jewels by her beloved
The one that adorns her tresses
As a diamond wreath hath been wrought
Of gold rubicund by Bharati's Tamil.
Sensing this majesty and firm-resolved in mind
To spread its light throughout the globe
He that is a bard of ever-during Tamil and English
—The one that is versed in commerce and law—,

Came to be born as the son of famed Natarajan
Of Neitthaanam where the grace
Of the red-haired Lord for ever wafts.
He is Ramachandran the bard and artist true,
Blessed with the wisdom of the Lord of Lotus.
As he did cultivate Shelley of excelling glory,
Milton, Keats, Wordsworth, Shakespeare
And poets like unto them; Bharati in sooth,
Is even greater than these.

"His glory should be made known to all the world
Thro' the tongue that is English:" Thus he resolved.
Bharati of heroic utterances reproduced in rapture
The ever-victorious "Paanchaali Sapatam"
Putting to shame even the great Vyasa.
And this work did he into English translate
To the envy of Brahmma the Creator,
Thanks to the pride divine wrought of grace
He attained by his transcreation
Of the gloried Song of the Kuyil
In English, with the lustre of Tamil poesy intact.
Ha, what wonder of nectar is this!

பாரதி பாஞ்சாலியிசை அரங்கிற் பாட
பாங்காகிக் கின்னரியை வாசிக்கின்றான்.
ஊரதிரத் துகிலுரியும் கொடுமை நாணி
உளங் கொதிக்க உரைத்த நெருப் புரையும் கண்ணன்
பேரருளில் திளைத் தொளிரும் துருபதன் மான்
பீடிசையும் நம்முணர்வைத் தீண்டுங் காலை
யாரிசை யிங் (கு) அதிக மெனற் கியலாமல் நம்
இதயத்திற் கின்னரி வாய் திறந்து பாடும்

ஏற்றத்தை என் சொல்வேன் ! எழில் கொழிக்கும்
எண்ண மொடு மெய்ப்பாடு கடந்துணர்ச்சி
ஊற்ற மொடு நிற்பதை யான் உணருகின்றேன்.
ஒப்பற்ற இறையருளாம் ஞான யோகப்
பேற்றினிலே பாஞ்சாலி திளைக்கும் பக்தி
பேச்சிறந்து நிற்பதனை பேசிக் காட்டும்
ஆற்றல் மிகு மொழி பெயர்ப்பை அளித்திலங்கும்
அற்புதப் பேரன்பன் பல்லாண்டு வாழ்க !

GRACIAS

The translator thanks

Rtn. A. Subramania Chettiar, Thanjavur, for his princely patronage,

Dr. Glenn E. Yocum, Associate Professor of Religion, Whittier College, Whittier, California, for his perceptive and exquisite and succint Foreword

and M/S Gemini Press, Thanjavur.

As Bharati sings his "Paanchaali" in the concert-hall
He doth, him accompany on the Kinnari.
Smitten by the outrage of disrobing that shocks the town
The heart erupts a lava of incandescent words ;
Draupadi the deer dear to Drupada is drenched with
The dazzling grace of Kannan's majestic glory.
As these into our consciousness stream, we know not
"Whose music is greater !" While so
The Kinnari of our heart opes and warbles.

What can I of this greatness say ? With thought
Married to beauty, consciousness wells up
Beyonding emotion ; to this I bear witness.
In divine grace non-pareil, in beatitude
Of yogic wisdom, Paanchaali's devotion is
Ineffably established ; unto this
The art of the translator grants articulation ;
May this bard of wondrous love flourish for ever !

DEDICATION

The translator dedicates this,
his humble work to

Amruta TRILOKA-SITARAM,
the undisputed authority on Mahakavi Bharati.

TABLE OF CONTENTS

Foreword	iii
சாத்துக்கவி	iv
Laudatory verses	v
Gracias	vi
Translator's Dedication	vii
Bharati and Maha-Bharata	1
The Message and a Note	5
Translation–Paanchaali Sapatam	8
Bharati's Prolegomena	12
Bharati's Dedication	12
பாஞ்சாலி சபதம்	14-180
The Oath of Draupadi	15-181
Notes	183-301
Appendix: I The Aftermath	302-304
Appendix: II Avvaiyaar and Bharati	305-313
அம்ருத கவசம்	314-315
Index	316-319

Bharati and Maha-Bharata

Maha-Bharata is rightly hailed as the fifth Veda. It contains all the ethics men should know or need know. It is also referred to by the name "Dharma". Poyyamozhi Pulavar, a renowned bard, when greeted as a poet disowned the title and said : "The composer of "Dharma" (Maha-Bharata) is a poet ; not I". This great epic also goes by the name "Jaya" (Victory).

The famous translator of Valmiki's Ramayana, R. T. H. Griffith says : "As I proceed beyond the age of Kalidasa there appears before me a great epic monument to which Indian tradition ascribes a most remote antiquity...This monument is Maha Bharata. I bow before this colossal epic...".

Maha-Bharata is indeed a colossal epic. The legend that says that Lord Vinaayaka broke one of his tusks and used it as a stylus to write the Maha-Bharata on Mount Meru, is symbolic of the immensity of this grand epopee.

Such is the popularity of this epic that each of the principal Dravidian languages, has its own version of the great epic. Kumara Vyasa has rendered it in Kannada and Ezhutthacchan in Malayalam. The Andhra Mahabharatam in Telugu verse is the work of the 'Kavitrya' viz , Nannayya, Thikkana and Yerrapragada. Vyasa is the source of all.

Many are the Maha-Bharatas in Tamil. Of these Villi-Bharatam is hailed as the greatest. This Villipputthoor Aazhwar is a poet of poets. His mastery of Tamil as well as Sanskrit is supreme. It took fourteen years for the great Tamil savant V. M. Gopalakrishnamachariar to explicate Villi. But for his scholarly edition of Villi-Bharatam, even pundits in Tamil will be groping in darkness, confronted by unheard of vocables, terms, phrases and coinages. I for one, am tempted to think that Villi in some respects is even superior

to Kamban. Into four thousand odd stanzas Villi has packed almost all that the great Vyasa had written. Villi's capacity for capsulization is unique. He wields a style which is tellingly energetic. It should also be remembered that every stanza from the stylus of Villi is a musical composition; each one is a metrical triumph. No wonder we find Bharati greatly influenced by Villi.

The eleventh Sarga of Villi-Bharatam sings of "The War with the Dice". This Sarga comprises 283 stanzas. Bharati has drunk deep from the well of Villi. It is only on minor points Villi-Bharatam varies from Vyasa-Bharata.

Bharati published in 1912 the first part of Paanchaali Sapatam The second part was posthumously published. In all the work comprises 308 stanzas The work is divided into five books and they are

(1) The Book of Duryodhana's Ruse (stanzas 1-153),

(2) The Book of Gambling (stt. 154—204),

(3) The Book of Enslavement (stt. 205—242),

(4) The Book of Disrobing (stt. 243—263) and

(5) The Book of Oath (stt 264—308).

Maha-Bharata is truly the Auto-biography of Indian Civilization. In it is preserved the Hindu tradition, which is and which will continue to be, the basis of the Hindu way of life, numberless vicissitudes notwithstanding. At a time when India was made prostrate by "the Rakshasa of alien bureaucracy" Bharati heard a divine call to revitalise this tradition by his energising Muse.

T. S. Eliot defines tradition as the historical sense which "involves a perception, not only of the pastness of a past, but of its presence." The Indian tradition was on the brink of collapse. Bharata Sakti had to compel the advent of the great Vyasa to save India from its impending peril. This She achieved through Bharati, the modern Tamil Vyasa who by his outpourings of epic dimensions connected the race of Tamils and through them all other Indians, with the roots of their nation.

Through the recreated slice of an epic which is Paanchaali Sapatam, Bharati proclaimed to his brethren the essential "Dharma" which should be followed by the Indians at any cost, what though the pull against the will to follow, be— from sources within and without He wanted them to linger no longer in the valley of doubt, but march on, unencumbered by and even impervious to, all tempting considerations, to the goal of "liberte, egalite, fraternite".

Paanchaali Sapatam marks the course of evolution of a language, of its people and in the totality of its sweep, of the whole nation. This piece of creative utterance in modern Tamil literature has given birth to a fervour which is at once instant and abiding. Bharati's projection, to borrow the words of Dr. K. R. S. Iyengar, "of the mystical tremendum of Draupadi as incarnate Maha Sakti" is an event in time which is truly timeless, admonishing mankind not only to look around and upward but inward also. At the climactic hour Draupadi looked around, looked upward and ultimately inward. Bharati says :

"She became oned with the inner light
Dead to the world : The Mother tuned into Oneness."

Paanchaali is Bharata-Sakti who for Bharati is ParaaSakti. No wonder, Bharati the Sakta deemed it his duty to sing the glory of Draupadi in verse and hymn and solemn strain. The heart of Bharati is revealed in the terrible oath of Draupadi who declares it to be the solemn fiat of ParaaSakti Herself. And Bharati makes the heaven itself attest it. Does not Milton say,

"If virtue feeble were
Heaven itself would stoop to her"?

Paanchaali is born of Fire, the all-purifier. She is an Ayonija, a Swayambhu, the Deity taking an embodiment at will, on purpose. She is the Consort of the Five, the single Soul that is the Lord of the Five Gnaanendriyas, the Five Karmendriyas, the Five Elements, the Five Tanmatras and the Five Kanchukas—, the one and only Soul of the Vedantins, that is beyond good and bad,—the dualities—, untainted,

unborn and therefore deathless. We have therefore temples for Draupadi, not for Paandavas. Villi describes her thus: "கற்பால் மிக்கு, உயர் வேள்விக் கனல் சுமந்த மட வரல்" (She of the supreme chastity borne aloft by the sacrificial flame). Bharati introduces her thus in one of the opening stanzas:

"She is a great tapaswini; her name
Will last to the end of the world;
She is Draupadi of jewelled breasts,
The flowery Consort of the Five".

And again, of her the bard says:

"... ... ... the fruit
Of tapas wrought by the men of Paanchaal.
She that is dearer than life, the breathing nectar bejewelled,
The picture of perfection, the lustre of grace,
The very life of sublime Fancy, the angelic seraph,
The earthly wealth, opulence rare, hard to find.

"The flowery liana divine that walks on earth
In charming gait, a light-nymph of lightning,
A moving dream and a love, a shape
Of beauteous excellence, a wealth of delight"

In fine Draupadi is the Cosmic Flame, the Sun, the Moon, the Agni, the very Savitri of Gayatri. Not without reason has Bharati dared a translation of the Gayatri Maha-Mantra, in Paanchaali Sapatam.

Draupadi is therefore ParaaSakti symbolised, a theme too great for Bharati too. Bharati concludes his work with a bang. His work is made to end abruptly and the concluding lines heave a sigh of palpable relief. The strain on him should have been shattering. He is therefore content to leave his readers dazed and in awe.

To help readers achieve quiescence in some measure, I have narrated in the Appendix the events that took place after the terrible Oath of Draupadi. This narration marks the concluding portion of the eleventh Sarga of Villi-Bharata.

Sekkizhaar Adi-Podi

The Message of Paanchaali Sapatam

AND

A Note on some of the characters.

The Age of Dharma (righteous way of life) was breaking into chaos and it was the effort of Dharma to turn the chaos into order. The creator of chaos as well as order is of course Lord Kannan, known as Hari. Paanchaali Sapatam was written as confessed by Bharati, to demonstrate unto the world the might and puissance of Hari's hallowed name. Socio-political overtones notwithstanding, "The Oath of Draupadi" is a bhakti-granta, a work of devotion. Bharati says :

"Thus to the world was by her demonstrated
The greatness of Lord Hari's name." St. 301.

We are sure that it was the cherished desire of Bharati that even an unwary reader should not miss the raison d'etre of his work. Hari, we say, is Siva-Sakti. "Arialaal Devi illai Ayyan Ayyaaranarke" (The Lord of Thiruvaiyaru (Siva) has no Consort save Hari) are the words of St. Appar. Siva and Sakti are inseparable. Siva is the Sun and Sakti its rays. The sun remains where it is and it is its rays that come down to cleanse. Rightly does Bharati say : "Thozhuven Sivanaam Ninaiye Kanna" (I adore thee Kanna who art Siva). Where the grace of Siva-Sakti abides, there can arise no disgrace, notwithstanding the latter's urgent imminence. Dharma the head of the Five, was always aware of this and so he could endure with patience all impatience and remain unaffected.

Duryodhana is a man who squandered away his ration of rationality and played deviltry. He is a black violator of "The unity and married calm of states". He as evil meets everything that is good "in mere oppugnancy". He is power-mad and of power, this is what Shakespeare says :

"Power into will, will into appetite;
And appetite, a universal wolf,
So doubly seconded with will and power,

Must make perforce a universal prey
And last eat up himself."

We once again turn to Shakespeare to give our readers a true description of Duryodhana. "A grievous burthen" was his birth to the world; "tetchy and wayward" was his infancy; his "school-days frightful, desp'rate, bold, and venturous" and his "age confirmed, proud, subtle, sly and bloody." It was his envy that undid him.

As Dharma is " true and just", Duryodhana is "subtle, false and treacherous."

Karna is an ostensibly good-natured person who got dehumanised in his excessive affinity for Duryodhana. He is no doubt endowed with some sparks; yet this light is so smothered by clouds of darkness that it cannot shine forth to any good effect. It is the case of the good wine miserably turning into vinegar.

In Sakuni are included Satan and his fiendish train. He is fit to be a preceptor of devils. Diabolic truculence is his forte. He is not merely heartless but is truly soulless too. Iagoes are pigmies before Sakuni, the infinitely enlarged version of Richard III. A born annihilator, he will even delight in his own annihilation.

Dubshasana is a hare-brained numbskull endowed with, if the term can pass master, the destructive strength of a herd of rogue-elephants. He is every inch the reverse of man and not a single redeeming virtue can be traced in the make-up of his character. Hell, we should say, is paved with the skulls of Dubshasanas.

Arjuna is a prince among princes, an eternal lover and hero. He is Nature's darling and is the heir to heroic fame immortal. With Cusanas he could say: Mundus universus nihil aliud est (The universal world is nothing but the setting forth of God). His soul in the words of Marlowe

" Can comprehend
The wondrous architecture of the world ".

The poems of Goddess Uma writ in the crepuscular sky are visible to his eyes only. Arjuna knows that Nature is God's Deputy, that Order is Nature's Sergeant and that he himself is the nexus et naturae vinculum (the knot and chain of nature).

Bhima is a by-word for massive muscular power. His strength is the strength of a thousand tuskers and even more. Of him Dharma says :

"He is the Lord of the Five, the strong root
Of our life and reign ; the one of might
That can even smite and shatter an opposing god ;
The famed hero whose strength is not to be
Matched by a thousard tuskers even."

From his very infancy Duryodhana evilly fostered a violent hatred for Bhima—an army in himself. In valour and might Bhima is second to none and is almost on a par with Hanuman, his elder brother of a different yuga. He is the least patient among the Paandavas and this accounts for his frequent outbursts. However when Arjuna smites good sense into him, we behold before us a repentant titan. Bhima is Prometheus bound, in the context of the drama.

Nakula and Sahadeva, the godly twin brothers are an unobtrusive pair blessed with passive fortitude. They are silent, obedient, pious and even self-effacing. Yet they are vibrantly humane and immatchably sublime. Sahadeva is spiritually the superior. In fact scholars opine, he is the greatest of Paandavas.

Translation—Paanchaali Sapatam

The first one to attempt a complete translation of Paanchaali Sapatam is Srimati Ha. Ki. Valam. No wonder, a woman alone could dare in the first instance. The Message of Bharati straight appeals to the woman's heart. She is glad to find in Bharati a champion of her much maligned race.

Ha. Ki. Valam has not translated into English Paanchaali Sapatam, stricto sensu. One should say that she has given her own interpretative version in English of Paanchaali Sapatam, in vers libre. A foreword, short and sweet, from the mighty pen of Dr. C. P. Ramaswamy Iyer adorns her work. The second edition of her work, I am glad to state, appeared in 1972, tho' fifteen years after the first edition. Kavi Yogi Suddhananda Bharatiar has blessed the second edition.

Credit goes to Ha. Ki. Valam for having translated Paanchaali Sapatam into Hindi also. Again her translation of Bharati's Kuyil Paattu is hailed as a great achievement by discerning scholars. Devotees of Bharati are beholden to this great lady for her labour of love.

In his work Subramania Bharati—Patriot and Poet (1957), Prof. P. Mahadevan has given us in all 160 lines in English verse of Paanchaali Sapatam. It is a pity that the talented Professor did not choose to translate the work in its entirety.

I am told Dr. Prema Nandakumar has Englished the whole of Paanchaali Sapatam. In her work, Poems of Subramania Bharati (1977), a Sahitya Akademy publication we have 900 lines of the work, in English verse. The day may not be far off when the great Doctor will publish her entire translation to the delectation of the devotees of Bharati.

When Sri T. L. Panchapakesan, the younger brother of our mentor Triloka—Sitaram announced the Bharati—Pancharatna project, I did not dare include in that series a translation of Paanchaali Sapatam. I knew I was not equal to that task, though I should confess, I was always fostering a lurking desire to attempt the impossible.

On 20—4—1980, I was waiting in my house for the arrival of my senior to take me in his car, to the court. There was some delay in his arrival. Then it was I casually opened my Bharati, and my eyes alighted on the invocatory verse with which the work of Paanchaali Sapatam begins. This struck me as a hint of approval, and, then and there I sat down on the swing (oonjal) in my house, and translated the first two stanzas. On that day and the day following, my work of translation went on and in all I translated fourteen stanzas only. I could not however pursue the task due to a variety of reasons. Meanwhile the inspiration I derived through bibliomancy totally vamoosed.

In May 1981 I was in Bombay on a lecture tour arranged by my goodly neighbour and well-wisher Sri. K. V. Ranganatha Iyer. The reception offered to Bharati by the Tamils of Bombay thrilled me to the very cockles of my heart. Some of them asked me : "Well sir, when may we expect to read your translation of Paanchaali Sapatam ?" I told them that all that I had so far done amounted to little and that things would come to pass as willed by the Omnipotent.

The words of Dhritarashtra, "Can a mud pot contain a mountain huge ? ", I think, apply to me in toto. I ask myself, even after my completion of the work of translation, thus :

"Can a mud pot contain a mountain huge ?
Can I Bharati ?"

Yet I should say that Bharati in his mercy chose to abide in me, even in me, as the infinite that willingly abides in the soul of the Bhakta.

I commenced my translation on 18th June 1981, went at it full tilt and brought it to a successful conclusion by the grace of the Magna Mater, on the morning of 6th July 1981, in time to commence the performance of the Sraardha of my Sapatni Maata. All these twenty days were days of agony and bliss. Bharati, I felt—or so I fancied—companied with me and blessed me at every turn.

My translation had been done at various places, and what is odd, on various occasions—on the eve of a marriage in the

house of a friend at Thanjavur, at Kumbakonam in the house of Prof K. G. Seshadri, at Madras in the lounge of an hotel, in the High Court chamber of an advocate-friend, in court-halls in and around Thanjavur, in the home of a client cum friend at Mayuram and also in my residence. As stanzas 1 to 14 were done about a year ago, I had to re-do some of them on 7th May 1981 for the sake of consistency of style which of course has its quota of ups and downs.

My translation is in vers libre, with a singular lilt, all its own. Paanchaali seems to me to be a breaker of mores, moods and metres too. I have added such notes and Appendix as are considered useful.

In my earlier work of translation, Krishnanjali, Part Two, I have already voiced forth my views on translation. I do not choose to encumber my readers with those views once again. Yet a word or two, may not be out of place here. I am biassed in favour of a literal rendering. I aim at accuracy and fidelity. The result also should please the reader. I confess I am not a poet. Nor am I charmed by the logorrhoea of the self-styled modern poets and pseudo-doctors. A sprinkling of "noisome" words in dinsome riot knit to cacology unrelated and even opposed to grammar, is only fodder to cacophony and cacotrophy to good poetry. But squealing and grunting is music to the ears of a Midas. Curd of ass's milk is yogurt to some diseased palate. With Bharati, I lament thus :

"Oh, what am I to say and how learn them !
My soul is all cinders because of these."

I have read with care Bharati's English translations of his poems. The translations though good, very good, are not as great as the originals. If some one had thought fit to ask Bharati about this his reply would have been, I daresay, similar to the language of A. B. Shiffrin's poem I quote hereunder.

" When I am alone, and quite alone,
I play a game, and it's all my own.

I hide myself
Behind myself
And then I try
To find myself.

I hide in the closet,
Where no one can see;
Then I start looking
Around for me

I hide myself
And look for myself;
There once was a shadow
I took for myself.

I hide in a corner;
I hide in the bed:
And when I come near me
I pull in my head !"

A translator, according to me, should be like a honey-bee that extracts the essence from the flower without damaging it. More easily said, than done.

I have translated "Paanchaali Sapatam" as "The Oath of Draupadi" for two reasons Of the two names Paanchaali and Draupadi, the latter is the better-known. The word 'oath' conveys more than the word 'vow'. Students of history can never forget "The Oath of Tennis-Court".

Paanchaali Sapatam is a work of 2,500 lines, more than three times the size of Kuyil Paattu. My translation comprises almost as many lines as the original has.

No one is more convinced than my humble self about the inadequacy of my translation. Yet with all its blemishes and imperfections, I launch it on the public to provoke it into producing a better work.

T. N. R.

Bharati's Prolegomena

He who at present composes a Kaavya in simple vocables, simple style, simple metres easy of comprehension and lilting tunes that are liked by the lay Tamils, is indeed infusing new life into our mother-tongue. A book should be such that even to them that have an acquaintance of a year or two only with books, it should be comprehensible. Besides it should not be lacking in the excellencies of a Kaavya.

Great indeed is the work and small is my talent. Out of love I wrote that which I publish here, not as an ideal of perfection, but only as a guide.

Here have I depicted Dhritarashtra as one endowed with sterling qualities, without any love for the dice and with a dislike for Duryodhana. There are also some who consider that he too like his son is full of bad qualities. My delineation is an adaption of Vyasa's depiction. This work in the main, can be even regarded as a transcreation of Vyasa-Bharata. That is, in imagination and metaphor, there is not much that is mine own. I am responsible for the Tamilized style only.

As ParaaSakti who has firmly resolved to invest the Tamil race with a new life, has induced me to indite this work, I trust that its style will be pleasing to our people.

Om Vande Maatharam.

****

Bharati's Dedication

At the feet of those Poetic Geniuses who are
to be born hereafter to compose
Kaavyas that'll endow
the Tamil Tongue
with
fadeless light and life
and also
those patrons who'll render unto them
fit and proper
service
I offer this my humble work.

பாஞ்சாலி சபதம்

THE OATH OF DRAUPADI

பாஞ்சாலி சபதம்

(முதற் பாகம்)

அழைப்புச் சருக்கம்

பிரம துதி

நொண்டிச் சிந்து

ஓமெனப் பெரியோர் கள்—என்றும்
ஓதுவ தாய் வினை மோதுவ தாய்,
தீமைகள் மாய்ப்பது வாய்,—துயர்
தேய்ப்பது வாய், நலம் வாய்ப்பது வாய்,
நாமமும் உருவும் அற்றே—மனம்
நாடரி தாய்ப்புந்தி தேடரி தாய்
ஆமெனும் பொருளனைத் தாய்—வெறும்
அறிவுடன் ஆனந்த இயல்புடைத் தாய்; 1

நின்றிடும் பிரமமென் பார்;—அந்த
நிர்மலப் பொருளினை நினைத்திடு வேன்;
நன்றுசெய் தவம் யோகம்—சிவ
ஞானமும் பக்தியும் நணுகிட வே,
வென்றி கொள்சிவ சக்தி—எனை
மேவுற வே, இருள் சாவுற வே,
இன்தமிழ் நூலிது தான்—புகழ்
ஏய்ந்தினி தாயென்றும் இலகிட வே 2

சரசுவதி வணக்கம்

வெள்ளைக் கமலத் திலே—அவள்
வீற்றிருப் பாள், புக ழேற்றிருப் பாள்,
கொள்ளைக் கனியிசை தான்—நன்கு
கொட்டு நல்யாழினைக் கொண்டிருப் பாள்
கள்ளைக் கடலமுதை—நிகர்
கண்டதொர் பூந்தமிழ்க் கவிசொல வே
பிள்ளைப் பருவத் திலே—எனைப்
பேணவந் தாளருள் பூணவந் தாள்; 3

The Oath of Draupadi

First Part

1. The Book of Ruse

Invocation to Brahmmam

1. The great hail It ever as Om,
   It smashes karma and quells evil;
It wipes out misery and ushers weal;
   Nor name nor form is It endowed with
And is beyond the pale of mind and buddhi.
   It is of the shape of all things existent;
It is, aye, Wisdom, pure and unalloyed
   Whose nature is Bliss absolute.

2. Brahmmam, It is called.
   I contemplate this mala-free Being
That I may be blessed with goodly tapas and yoga,
   God's own knowledge and devotion,
The grace of victorious Siva-Sakti
   Which does away with cecity,
That this work of Tamil dulcet
   May live married to immortal fame.

Invocation to Saraswathi

3. She is throned on lotus white, arrayed in glory;
   She holds the "yaazh" that is a riot of sweets;
She came to me when I was but an infant
   To bless me and rear me in grace
That I may put forth blooms of Tamil poesy
   Like wine intoxicating,
   Like nectar passing sweet.

வேதத் திருவிழி யாள்,—அதில்
மிக்கபல் லுரையெனுங் கருமையிட் டாள்,
சீதக் கதிர்மதி யே—நுதல்
சிந்தனையே குழ லென்றுடை யாள்.
வாதத் தருக்க மெனுஞ்—செவி
வாய்ந்த நற் றுணிவெனுந் தோடணிந் தாள்.
போதமென் நாசியி னாள்,—நலம்
பொங்கு பல்சாத்திர வாயுடை யாள், 4

கற்பனைத் தேனித ழாள்,—சுவைக்
காவிய மெனுமணிக் கொங்கையி னாள்,
சிற்ப முதற்கலை கள்—பல
தேமலர்க் கரமெனத் திகழ்ந்திருப் பாள்,
சொற்படு நயமறி வார்—இசை,
தோய்ந்திடத் தொகுப்பதின் சுவையறி வார்
விற்பனத் தமிழ்ப்புல வோர்—அந்த
மேலவர் நாவெனும் மலர்ப்பதத் தாள்; 5

வாணியைச் சரண்புகுந் தேன்;—அருள்
வாக்களிப் பாளெனத் திடமிகுந் தேன்;
பேணிய பெருந்தவத் தாள்,—நிலம்
பெயரினும்பெயர் பெயரா தாள்,
பூணியல் மார்பகத் தாள்—ஐவர்
பூவை, திரௌபதி புகழ்க் கதையை
மாணியல் தமிழ்ப்பாட்டால்—நான்
வகுத்திடக் கலைமகள் வாழ்த்துக வே! 6

அத்தினபுரம்

அத்தின புரமுண் டாம்;—இவ்
அவனியி லேயதற் கிணையிலை யாம்;
பத்தியில் வீதிக ளாம்;—வெள்ளைப்
பனிவரை போற்பல மாளிகை யாம்;
முத்தொளிர் மாடங் களாம்;—எங்கும்
மொய்த்தளி சூழ்மலர்ச் சோலைக ளாம்;
நத்தியில் வாவிக ளாம்;—அங்கு
நாடு மிரதிநிகர் தேவிக ளாம். 7

4. Vedas are her beauteous eyes and they are
Tinct with the collyrium of exegesis;
The moon serene is her forehead;
It is of Thought that her tresses are wrought;
Disputation and Logic are her twin-ears;
Resolution shines as her ear-rings;
Illumined Knowledge is indeed her nose
And her mouth is multifoliate sastras.

5. Vivid Imagination hath formed her honied lips,
The great Kaavyas her gemmed breasts;
All arts from Sculpture are her flowery hands.
She dwells on the flowery tongues
Of wondrous bards of Tamil, the mystic masters
Of the hidden excellencies of words,
The rhythmic builders of the lofty rhyme.

6. I seek refuge in Vaani; I am sure
Of her gracious gift of articulation.
A great tapaswini is she; her name
Will last to the end of the world;
She is Draupadi of jewelled breasts,
The Consort of the Five; to sing her historied glory
In majestic numbers of Tamil
I invoke the Goddess of Arts.

Hastinapura

7. Behold Hastinapura, the city peerless!
Endless are her rows of streets
With mansions huge as snow-clad hills;
With pearls are bright her alcoves all;
Many are her orchards where beetles hum.
The city is dight with pellucid pools,
Her dames are bright as the heavenly ones.

அந்தணர் வீதி

அந்தணர் வீதிக ளாம் ;—மறை
யாதிக ளாம்கலைச் சோதிக ளாம் ;
செந்தழல் வேள்விக ளாம் ;—மிகச்
சீர்பெருஞ் சாத்திரக் கேள்வி களாம் ;
மந்திர கீதங்க ளாம் ;—தர்க்க
வாதங் களாம் ;—தவ நீதங்க ளாம் ;
சிந்தையி லறமுண் டாம் ;—எனிற்
சேர்ந்திடுங் கலிசெயும் மறமுமுண் டாம். 8

மெய்த்தவர் பலருண் டாம் ;—வெறும்
வேடங்கள் பூண்டவர் பலருமுண் டாம்,
உய்த்திடு சிவஞா னம்—கனிந்
தோர்ந்திடும் மேலவர் பலருண் டாம் ;
பொய்த்த விந்திரசா லம்—நிகர்
பூசையும் கிரிஸயயும் புலேநடை யும்
கைத்திடு பொய்ம்மொழி யும்—கொண்டு
கண்மயக் கால்பிழைப் போர்பல ராம் 9

அரசர் பெருந்தெரு

மாலேகள் புரண்டசை யும்—பெரு
வரையெனத் திரண்டவன் தோளுடை யார்,
வேலேயும் வாளிஜன யும்—நெடு
வில்லேயுந் தண்டையும் விரும்பிடு வார்,
காலேயும் மாலேயிலும்—பகை
காய்ந்திடு தொழில்பல பழகிவெம் போர்
நூலேயும் தேர்ச்சிகொள் வோர்,—கரி
நூறினேத் தனிநின்று நொறுக்கவல் லார். 10

ஆரிய வேல்மற வர் ;—புவி
யாளுமொர் கடுந்தொழில் இனிதுணர்ந்தோர்,
சீரியல் மதிமுகத் தார்—மணித்
தேனித ழமுதென நுகர்ந்திடு வார்,
வேரியங் கள்ளருந் தி—எங்கும்
வெம்மத யானேகள் எனத்திரி வார்
பாரினில் இந்திரர் போல்—வளர்
பார்த்திவர் வீதிகள் பாடுவ மே. 11

8. Behold the Brahmin-streets!
They foster arts and chaunt Vedas;
Yagnas many they perform
Running well their sastraic schools;
They hymn the songs that are mantras true
And argue well in righteous ways;
Tapaswis are these in dharma firm
And yet are they by Kali touched.

9. There do abide true seers, very many;
Also are there pseudo-saints;
There do abide the hallowed ones
With Godly wisdom well-endowed.
Also are there men—sorcerers all,
With conduct base and hollow pretensions;
These live by practice sharp
And their words are but bitter gall.

10. With hill-like shoulders many are there;
They walk the streets garlanded.
There are men who can wield
Spear and sword, bow and mace;
Both morn and eve they practise
The art of warfare to quell the foes.
Well-versed are these in the science of war
And alone can each, a hundred tuskers smite.

11. Aarya Marawas a good many are there
Who know well to rule this tough world.
As loving husbands the warriors kiss the honey
From the lips of their wives moon-faced.
Drunk with the honey that lotus supplies
They roam the streets like tuskers in rut.
Now let me sing the streets of princes
Who vie in prowess with Indra great,

நல்லிசை முழக்கங் களாம் ;—பல
நாட்டிய மாதர்தம் பழக்கங்க ளாம் ;
தொல்லிசைக் காவியங் கள்—அருந்
தொழிலுணர் சிற்பர்செய் ஓவியங் கள்
கொல்லிசை வாரணங் கள்—கடுங்
குதிரைக ளொடுபெருந் தேர்களுண் டாம் !
மல்லிசைப் போர்களுண் டாம் ; திறன்
வாய்ந்திவை பார்த்திடு வோர்களுண் டாம். 12

எண்ணரு கனிவகை யும்—இவை
இலகிநல் லொளிதரும் பணிவகை யும்
தண்ணறுஞ் சாந்தங்க ளும்—மலர்த்
தார்களும் மலர்விழிக் காந்தங்க ளும்
சுண்ணமும் நறும்புகை யும்—சுரர்
துய்ப்பதற் குரியபல் பண்டங்க ளும்
உண்ணநற் கனிவகை யும்—களி
யுவகையும் கேளியும் ஓங்கின வே. 13

வணிகர் வேளாளர் தெருக்கள்

சிவனுடை நண்பன்என் பார்.—வட
திசைக்கதி பதியள கேசன்என் பார்,
அவனுடைப் பெருஞ்செல் வம்—இவர்
ஆவணந் தொறும்புகுந் திருப்பது வாம் ;
தவனுடை வணிகர்க ளும்—பல
தரனுடைத் தொழில்செயும் மாசன மும்
எவனுடைப் பயமுமி லா—தினிது
இருந்திடுந் தன்மையது எழில்நக ரே. 14

துரியோதனன் அவை

கன்னங் கரியது வாய்—அகல்
காட்சிய தாய்மிகு மாட்சிய தாய்,
துன்னற் கினியது வாய்—நல்ல
சுவைதரும் நீருடை யமுனையெ னும்
வன்னத் திருநதி யின்—பொன்
மருங்கிடைத் திகழ்ந்தஅம் மணிநக ரில்,
மன்னவர் தங்கோ மான்—புகழ்
வாளர வக்கொடி யுயர்த்துநின் றான். 15

12. Swelling music sweet, the streets doth fill
Where the dansuses throng in great number;
There the bards recite the hoary epics
And every street the painter's art attests.
Hordes of tuskers, mighty and murderous
There do teem midst horses and chariots gaiore.
Wrestlers many their skill display
And lack not men to watch their art.

13. In ores of silver and gold, the city is rich;
From these are wrought jewels bright.
In scented pastes and flower boquets,
In lasses lovely with magnetic eyes,
In dust of gold and censers too,
In goods and things by Devas coveted,
In edible fruits delicious sweet,
In gaiety and gleeful game, the city is unsurpassed.

14. The friend of Siva, the God of Wealth
Is great Kubera—Alakaapati.
Behold here all his wealth
In the marts and markets!
Mighty merchants, and great citizens
That pursue several types of crafts
Flourish well, with none to fear
And dwell in joy in this queenly city.

The Court of Duryodhana

15. Black it is, and broad, and wide
And doth course, aye, magnificent;
Of access easy the Jumna flows
With its water tasting sweet.
On the banks of this river divine
Is the golden city, a real jewel.
The King of kings here doth reign
With his Flag of Serpent flying aloft.

துரியோ தனப்பெய ரான்—நெஞ்சத்
துணிவுடை யான், முடி பணிவறி யான்.
'கரியோ ராயிரத் தின்—வலி
காட்டிடு வோன்' என்றக் கவிஞர் பிரான்
பெரியோன் வேத முனி—அன்று
பேசிடும் படிதிகழ் தோள்வலி யோன்,
உரியோர் தாமெனி னும்—பகைக்
குரியோர் தமக்குவெந் தீயனை யான். 16

தந்தைசொல் நெறிப்படியே—இந்தத்
தடந்தோள் மன்னவன் அரசிருந் தான்.
மந்திர முணர்பெரி யோர்—பலர்
வாய்த்திருந் தார்அவன் சபைதனி லே,
அந்தமில் புகழுடை யான்,—அந்த
ஆரிய வீட்டுமன், அறம்அறிந் தோன்.
வந்தனை பெறுங்குர வோர்—பழ
மறைக்குல மறவர்கள் இருவரொ டே. 17

மெய்ந்நெறி யுணர்விது ரன்—இனி
வேறுபல் அமைச்சரும் விளங்கிநின் றார்;
பொய்ந்நெறித் தம்பிய ரும்—அந்தப்
புலைநடைச் சகுனியும் புறமிருந் தார்,
மைந்நெறி வான்கொடை யான்—உயர்
மானமும் வீரமும் மதியுமு ளோன்,
உய்ந்நெறி யறியா தான்—இறைக்கு
உயிர்நிகர் கன்னனும் உடனிருந் தான். 18

துரியோதனன் பொறாமை

வேறு

எண்ணி லாத பொருளின் குவையும்
யாங்க ணுஞ்செலுஞ் சக்கர மாண்பும்
மண்ணி லார்க்கும் பெறலரி தாமோர்
வார்க டற்பெருஞ் சேனையு மாங்கே
விண்ணி லிந்திரன் துய்ப்பன போன்று
வேண்டு மின்பமும் பெற்றவ னேனும்
கண்ணி லாத்திரித ராட்டிரன் மைந்தன்
காய்ந்த நெஞ்சுடன் எண்ணுவ கேளீர்! 19

16. Duryodhana is he called,
The undaunted and unbending
It is of him, said the Vedic Seer
That he can alone equal
The strength of a thousand tuskers;
Such is his valour and strength of arms.
To his kith and kin deemed foes
He is indeed a flame fierce.

17. He, the mighty-shouldered
Doth rule as his father wills.
Great ones in mantras versed
Adorn his court, aye, very well.
The righteous Aarya, Bhishma great,
—The reverend Sire of endless fame—
The Masters two of Vedas and warfare,
—The great adorable men—,

18. Vidura true of righteous ways,
And ministers a good many,
His younger brothers mean and false,
And Sakuni base, are also there.
Karna, the very life of the King
—The liberal cloud that rains for ever—
Honourable, brave and wise, is there,
Though, alas, blind in soul.

The Envy of Duryodhana

19. Maugre his great heaps of wealth,
The undisputed suzerainty of sceptre,
His sea of four-fold army fabulous
Like which kings on earth can never boast,
And ethereal joys, all at hand,
Very like those of Lord Indra
He, the son of eyeless Dhritarashtra
Bemoans his lot with a burnt heart. Listen;

வேறு

பாண்டவர் முடியுயர்த் தே—இந்தப்
பார்மிசை யுலவிடு நாள்வரை, நான்
ஆண்டதொர் அரசா மோ!—எனது
ஆண்மையும் புகழுமொர் பொருளா மோ?
காண்டகு வில்லுடை யோன்—அந்தக்
காளை யருச்சுனன் கண்களி லும்
மாண்டகு திறல்வீ மன்—தட
மார்பிலும் எனதிகழ் வரைந்துள தே! 20

பாரத நாட்டிலுள்ள—முடிப்
பார்த்திவர் யார்க்குமொர் பதியென் றே
நாரதன் முதன்முனி வோர்—வந்து
நாட்டிடத் தருமன்அவ் வேள்விசெய் தான்;
சோரனவ் வெதுகுலத் தான்—சொலும்
சூழ்ச்சியும் தம்பியர் தோள்வலி யும்
வீரமி லாத்தரு மன்—தனை
வேந்தர்தம் முதலென விதித்தன வே. 21

ஆயிரம் முடிவேந்தர்—பதி
னாயிர மாயிரங் குறுநிலத் தார்
மாயிருந் திறைகொணர்ந் தே—அங்கு
வைத்ததொர் வரிசையை மறந்திட வோ?
தூயிழை யாடைகளும்—மணித்
தொடையலும் பொன்னுமொர் தொகைப்படு மோ?
சேயிழை மடவா ரும்—பரித்
தேர்களும் கொடுத்தவர் சிறுதொகை யோ? 22

ஆணிப்பொற் கலசங்க ளும்—ரவி
யன்னநல் வயிரத்தின் மகுடங்களும்
மாணிக்கக் குவியல்க ளும்—பச்சை
மரகதத் திரளும்நன் முத்துக்க ளும்
பூணிட்ட திருமணி தாம்—பல
புதுப்புது வகைகளிற் பொலிவன வும்
காணிக்கை யாக்கொணர்ந் தார்;—அந்தக்
காட்சியை மறப்பதும் எளிதா மோ? 23

20. "So long as Paandavas wield their lofty sceptre
And remain lords of the world,
Can my reign be reckoned as reign at all?
Aren't my manliness and glory but empty sounds?
Bull-like Arjuna! In his eyes
And the broad bosom of Bhima glorious and heroic
Is writ large my ignominy.

21. "As the very lord of crowned kings of Bharath
Dharma wrought the yagna, attended by
Sage Narad and other saints. Oh, the ruse
Of the filcher from Yatu's line and the strength
Of his brothers younger have indeed made
Valourless Dharma, the first among kings.

22. " A thousand crowned monarchs and a myriad
Petty kings came there, and in order placed
Immense tribute, rare and great.
Can I ever this forget?
Garments pure—a woven wealth of wonder—,
Auric chains with gems bedight
And endless gold! Oh, these do defy
Weight and measure. Were they but a few
Who gave gifts of abigails and steeds and cars?

23. " Vessels wrought of gold, aye, of finest touch,
Diamond diadems like sun dazzling,
Heaps of rubies, hills of jasper and sapphire,
Pearls galore, gems in gold ornate,
Lustrous novelties of latest designs,
They did pour forth as tribute true.
Could I ever such a sight forget?

"நால்வகைப் பசும்பொன் னும்—ஒரு
நாலா யிரவகைப் பணக்குவை யும்
வேல்வகை வில்வகை யும்—அம்பு
விதங்களும் தூணியும் வாள்வகை யும்
சூல்வகை தடிவகை யும்—பல
தொனிசெய்யும் பறைகளும் கொணர்ந்துவைத் தே
பால்வகை மன்னவர் தாம்—அங்குப்
பணிந்ததை என்னுளம் மறந்திடு மோ? 24

"கிழவியர் தபசியர் போல்—பழங்
கிளிக்கதை படிப்பவன், பொறுமையென் றும்
பழவினை முடிவென் றும்—சொலிப்
பதுங்கிநிற் போன்மறத் தன்மையி லான்,
வழவழத் தருமனுக் கோ—இந்த
மாநில மன்னவர் தலைமைதந் தார்!
முழவினைக் கொடிகொண் டான்—புவி
முழுதையுந் தனியே குடிகொண் டான். 25

"தம்பியர் தோள்வலி யால்—இவன்
சக்கர வர்த்தியென் றுயர்ந்தது வும்,
வெம்பிடு மதகரி யான்—புகழ்
வேள்விசெய் தந்நிலை முழக்கிய தும்,
அம்புவி மன்னரெ லாம்—இவன்
ஆணைதம் சிரத்தினில் அணிந்தவ ராய்
நம்பரும் பெருஞ்செல் வம்—இவன்
நலங்கிளர் சபையினில் பொழிந்தது வும். 26

"எப்படிப் பொறுத்திடு வேன்?—இவன்
இளமையின் வளமைகள் அறியே னோ?
குப்பைகொ லோமுத் தும்?—அந்தக்
குரைகடல் நிலத்தவர் கொணர்ந்துபெய் தார்;
சிப்பியும் பவளங்க ளும்—ஒளி
திரண்டவெண் சங்கத்தின் குவியல்க ளும்
ஒப்பில்வை டூரிய மும்—கொடுத்து
ஒதுங்கிநின் றார்இவன் ஒருவனுக் கே, 27

24. "Gold of four types, fresh from the mint,
Heaps of coins fourthousand-fold,
Javelins galore, and bows numberless,
Arrows, quivers, swords, spears, sticks,
— These were a legion, sooth to say—
And drums that resound in a hundred ways:
These they brougt, the kings from various parts
And then... ha, did unto him kowtow.

25. "Like grannies old and cold anchorites
He reads psittaceous yarns of yore.
About 'Patience' and 'Predestination' he prattles
And lives sequestered, bereft of valour.
Is it to this wishy-washy Dharma
The kings of earth have conferred lordship?
Oh, his Flag doth sport the 'Drum'
And lo, the whole world is his!

26. "By the strength of his brothers broad-shouldered
He did rise aloft, a King of kings.
Like a trumpeting mammoth ichorous
As he the completion of yagna, announced
The kings of earth, as it were, on their crowns
Did wear his solemn fiat, for sure,
And began to pour out riches endless
In that assembly, passing good.

27. "How can I ever this stomach? Am I not
Of his sorry boyhood-days aware?
Are pearls a heap of mere refuse
That the littoral lords to dump them so?
Mother-of-pearl, coral, conch, —white and bright—
And peerless lapis-lazuli,-all in heaps,
They lavished and lo, stood aside
In deference to this only 'he'.

"மலைநா டுடையமன் னர்—பல
மான்கொணர்ந் தார், புதுத் தேன்கொணர்ந் தார்,
கொலைநால் வாய்கொணர்ந் தார்—மலைக்
குதிரையும் பன்றியும் கொணர்ந்துதந் தார்;
கலைமான் கொம்புக ளும்—பெருங்
களிறுடைத் தந்தமும் கவரிக ளும்
விலையார் தோல்வகை யும்—கொண்டு
மேலும்பொன் வைத்தங்கு வணங்கிநின் றார். 28

"செந்நிறத் தோல், கருந் தோல்,—அந்தத்
திருவளர் கதலியின் தோலுட னே
வெந்நிறப் புலித்தோல் கள்,—பல
வேழங்கள் ஆடுகள் இவற்றுடைத் தோல்,
பன்னிற மயிருடை கள்,—விலை
பகரும் பறவைகள் விலங்கினங் கள்,
பொன்னிறப் பாஞ்சா லி—மகிழ்
பூத்திடும் சந்தனம் அகில்வகை கள். 29

"ஏலம் கருப்பூ ரம்—நறும்
இலவங்கம் பாக்குநற் சாதிவ கை,
கோலம் பெறக்கொணர்ந் தே—அவர்
கொட்டிநின் றார், கரம் கட்டிநின் றார்,
மேலுந் தலத்திலு ளார்—பல
வேந்தர்அப் பாண்டவர் விழைந்திடவே
ஓலந் தரக்கொணர்ந் தே—வைத்த
தொவ்வொன்றும் என்மனத் துறைந்தது வே. 30

"மாலைகள் பொன்னும்முத் தும்—மணி
வகைகளிற் புனைந்தவும் கொணர்ந்துபெய் தார்;
சேலைகள் நூறுவன் னம்—பல
சித்திரத் தொழில்வகை சேர்ந்தன வாய்,
சால்வும் பொன்னிழைத் தே—தெய்வத்
தையலர் விழைவன பலர்கொணர்ந் தார்,
கோலநற் பட்டுக்க ளின்—வகை
கூறுவதோ? எண்ணில் ஏறுவ தோ? 31

28. "Kings of hilly regions brought with them
Stags a good many, fresh honey,
And elephants trained in warfare;
Eke did they bring with them horses and hogs;
Antlers, ivory, chamaras and precious hides variform;
To these they added gold and stood adoring.

29. "Ruddy hides, black ones, beauteous buckskin,
Tigerskin, hides of elephants and goats.
Multicoloured garments woven of wool,
Precious pets of birds and animals,
And sandal and agila to boot
To please Paanchaali, the golden-hued.

30. "Cardamom, camphor, cinnamon of sweet scent,
Areca of superior type,
They brought in beauteous packages;
These they rained and stood with folded arms.
More and more which the earth doth yield,
The kings did bring, by the Paandavas desired.
The noisy porters these unloaded;
Each of these will in my mind everlast.

31. "Chains and chaplets of gold and pearls,
Or with gems bedecked, they poured;
Sarees in hundred hues, bejewelled, broidered,
Inwoven with pictures bright and threads
Of gold filigreed—much loved
By the seraphs—, were by many brought.
Who can ever keep count of this silken riot?

"கழல்களும் கடகங் களும்—மணிக்
கவசமும் மகுடமும் கணக்கில வாம்
நிழல்நிறப் பரிபல வும்-செந்
நிறத்தன பலவும்வெண் ணிறம்பல வும்
தழல்நிறம் மேகநி றம்—விண்ணில்
சாரும்இந் திரவில்லை நேரும் நிறம்
அழகிய கிளிவயிற் றின்—வண்ணம்
ஆர்ந்தன வாய்ப்பணி சேர்ந்தன வாய், 32

"காற்றெனச் செல்வன வாய்—இவை
கடிதுகைத் திடுந்திறல் மறவரொ டே,
போற்றிய கையின ராய்ப்—பல
புரவலர் கொணர்ந்து, அவன்சபைபுகுந் தார்
சீற்றவன் போர்யா னை—மன்னர்
சேர்த்தவை பலபல மந்தையுண் டாம்;
ஆற்றல் மிலேச்சமன் னர்—தொலை
அரேபியர் ஒட்டைகள் கொணர்ந்துதந் தார். 33

"தென்றிசைச் சாவக மாம்—பெருந்
தீவுதொட் டேவட திசையத னில்
நின்றிடும் புகழ்ச்சீ னம்—வரை
நேர்ந்திடும் பலபல நாட்டின ரும்,
வென்றிகொள் தருமனுக் கே—அவன்
வேள்வியில் பெரும்புகழ் விளையும்வண் ணம்,
நன்று பல் பொருள் கொணர்ந் தார்—புவி
நாயகன் யுதிட்டிரன் எனவுணர்ந் தார்; 34

"ஆடுகள் சிலர்கொணர் தார்;—பலர்
ஆயிர மாயிரம் பசுக்கொணர்ந் தார்;
மாடுகள் பூட்டின வாய்ப்—பல
வகைப்படு தானியம் சுமந்தன வாய்
நீடுறு வண்டி கொண்டே—பலர்
எய்தினர்; கரும்புகள் பலகொணர்ந் தார்;
நாடுறு தயில வகை—நறு
நானத்தின் பொருள்பலர் கொணர்ந்துதந் தார். 35

32. "Countless were the anklets and bracelets,
The gemmed cuirasses and diadems.
The horses! How many and varied were they!
Shadow-hued, incarnadine, white,
Like flame ruddy, nimbus-hued, Iris-hued,
Green as the down of parakeet:
These were, aye, a legion
And did romp in ornate gaiety.

33. "Than wind faster were these; with their
Valiant riders were they gifted by them
Who entered the hall with folded hands;
Wrathful tuskers eager for war
Were by kings gifted; numberless were
The able monarchs barbaric
Who gave away Arabian dromedaries.

34. "From the great island of Java in the South
To famed Cathay in the North,
Men of all nations brought with them
Many great things to victorious Dharma
That his yagna might wax great in glory;
These reckoned Yuthishtira as the Lord of the World.

35. "A few brought with them goats,
A great many thousands of kine;
With bandies yoked to bullocks
And loaded with a variety of grains
Many came; sweet-canes were in abundance brought;
So too oils odoriferous and perfumes of musk.

"நெய்க்குடம் கொண்டுவந் தார்—மறை
நியமங்கொள் பார்ப்பனர் மகத்தினுக் கே ;
மொய்க்குமின் கள்வகை கள் - கொண்டு
மோதினர் அரசினம் மகிழ்வுற வே ;
தைக்குநற் குப்பா யம்,—செம்பொற்
சால்வைகள், போர்வைகள், கம்பளங் கள்
கைக்குமட் டினுந்தா னே—அவை
காண்பவர் விழிகட்கும் அடங்குப வோ ? 36

"தந்தத்தில் கட்டில்க ளும்,—நல்ல
தந்தத்தின் பல்லக்கும், வாகன மும்
தந்தத்தின் பிடிவா ளும்—அந்தத்
தந்தத்தி லேசிற்பத் தொழில்வகை யும்,
தந்தத்தி லாதன மும்—பின்னும்
தமனிய மணிகளில் இவையனைத் தும்
தந்தத்தைக் கணக்கிட வோ ?—முழுத்
தரணியின் திருவும்இத் தருமனுக் கோ ? 37

வேறு

என்றிவ் வாறு பலபல எண்ணி
ஏழை யாகி இரங்குத லுற்றான்
வன்றி றத்தொரு கல்லெனும் நெஞ்சன்,
வானம் வீழினும் அஞ்சுதல் இல்லான்,
குன்ற மொன்று குழைவுற் றிளகிக்
குழம்பு பட்டழி வெய்திடும் வண்ணம்
கன்று பூதலத் துள்ளுறை வெம்மை
காய்ந்தெ ழுந்து வெளிப்படல் போல, 38

நெஞ்சத் துள்ளோர் பொருமை யெனுந்தீ
நீள்வதால் உள்ளம் நெக்குரு கிப்போய்,
மஞ்சன் ஆண்மை மறந்திண்மை மானம்
வன்மை யாவும் மறந்தன னாகிப்
பஞ்சை யாமொரு பெண்மகள் போலும்
பாலர் போலும் பரிதவிப் பானாய்க்
கொஞ்ச நேரத்திற் பாதகத் தோடு
கூடி யேஉற வெய்திநின் றானாய். 39

36. "Unto the yagna by Brahmins wrought
Many came with pots of ghee:
With varieties of frothy toddy sweet
Many barged in to the delight of kings.
Shirts, gold-brocaded shawls, blankets and carpets!
Nor hand, nor eye could these measure.

37. "Cots, palanquins, vehicles—all wrought of ivory!
Swords with handles of ivory, and works of art
Also in ivory, chairs of ivory
And these again in gold and gems.
Who could ever keep pace with reckoning?
Is all the wealth of world
To be owned by Dharma only?"

38. Thus on these he mused
And became impoverished and sad;
He, in sooth, was flint-hearted;
He would fear not though the sky should fall.
As a monticle that did melt
And perish a liquid stream,
As a sudden eruption caused by
The constant heat beneath the earth

39. So too, the flame of envy that raged for long
Did sure thaw his innards.
Of manliness, valour, hardihood, honour,
Strength and all, he became oblivious;
Like a woman hapless and helpless,
Like mere infants, he quaked in dire distress.

யாது நேரினும் எவ்வகை யானும்
யாது போயினும் பாண்டவர் வாழ்வைத்
தீது செய்து மடித்திட எண்ணிச்
செய்கை யொன்றறி யான்திகைப் பெய்திச்
சூதும் பொய்யும் உருவெனக் கொண்ட
துட்ட மாமனைத் தான்சர ணெய்தி,
"ஏது செய்வம்' எனச்சொல்லி நைந்தான்,
எண்ணத் துள்ளன யாவும் உரைத்தே. 40

மன்னர் மன்னன் யுதிட்டிரன் செய்த
மாம கத்தினில் வந்து பொழிந்த
சொன்னம் பூண்மணி முத்திவை கண்டும்,
தோற்றங் கண்டும் மதிப்பினைக் கண்டும்,
என்ன பட்டது தன்னுளம் என்றே
ஈன மாமன் அறிந்திடும் வண்ணம்
முன்னம் தான் நெஞ்சிற் கூறிய வெல்லாம்
மூடன் பின்னும் எடுத்து மொழிந்தான். 41

துரியோதனன் சகுனியிடம் சொல்வது

வேறு

"உலகு தொடங்கிய நாள்முத லாகநம் சாதியில்—புகழ்
ஓங்கி நின்றுரித் தருமனைப் போலெவர்? மாம னே! — பொருள்
இலகு புகழ்மனு வாதி முதுவர்க்கும், மாம னே!
ஏற்றமும் மாட்சியும் இப்படி யுண்டோகொல்? மாம னே!
கலைக ளுணர்ந்தநல் வேதியப் பாவலர் செய்தவாம்—பழங்
கற்பனைக் காவியம் பற்பல கற்றனை, மாம னே!
பலகடல் நாட்டையும் இப்படி வென்றதை எங்கணும்—சொல்லப்
பார்த்ததுண் டோ? கதை கேட்டதுண்டோ? புகல் மாம னே! 42

"எதனை யுலகில் மறப்பினும், யானினி, மாம னே?—இவர்
யாகத்தை என்றும் மறந்திட லென்பதொன் றேது காண்?
விதமுறச் சொன்ன பொருட்குவை யும்பெரி தில்லைகாண்! — அந்த
வேள்வியில் என்னை வெதுப்பின வேறு பலவுண் டே!
இதனை யெலாமவ் விழியற்ற தந்தையின் பாற்சென்றே—சொல்லி,
இங்கிவர் மீதவ னும்பகை எய்திடச் செய்குவாய்,
மிதமிகு மன்பவர் மீதுகொண் டானவன் கேட்க வே,—அந்த
வேள்விகண் டென்னுயிர் புண்படுஞ் செய்தி விளம்புவாய் 43

40 "Happen whatever may, by hook or by crook,
Nathless loss, the life of Paandavas
Should be annihilated by dreadful evil."
So he thought, but stood nonplussed.
Asylum base therefore he sought in his wicked uncle
Who was 'ruse and wile' incarnate.
He told him all and him asked sorrowing:
"What shall we do?"

41 Of gold, jewels, gems and pearls
Which were rained in the great yagna
Of Yuthishtira, the King of kings,
Their form and their worth,
Of what did betide him, when these he beheld,
He wanted his base uncle to know truly;
So, the thoughts that did burst his heart
The fool began to pour out again:

Duryodhana Confides to Sakuni

42. "Since the universal frame began, oh uncle!
Was there a kshatriya to match Dharma in glory?
Even to famed Manu and his compeers,
Oh uncle! such nobility and majesty weren't vouchsafed
You have conned many epopees, oh uncle!
Have you ever beheld such conquests
In land and sea? Or ever heard of them
In stories either, oh uncle? Pray tell me.

43. "Many things in this world may I ignore and forget;
But never can I, their yagna, oh uncle!
Even heaps of wealth variform weren't by me deemed great;
There were many besides that set me on fire.
Pray, hie to eyeless father and to him these convey
That he may turn hostile to them, for sure.
His love for them is sans bounds; let him hear
How that yagna hath my very life injured,

"கண்ணைப் பறிக்கும் அழகுடை யாரிள மங்கையர்—பல
காமரு பொன்மணிப் பூண்க ளணிந்தவர் தம்மையே
மண்ணைப் புரக்கும் புரவலர் தாமந்த வேள்வியில்—கொண்டு
வாழ்த்தி யளித்தனர் பாண்டவர்க் கேளங்கள் மாமனே !
எண்ணைப் பழிக்குந் தொகையுடை யாரிள மஞ்சரைப்—பலர்
ஈந்தனர் மன்ன ரிவர்தமக் குத்தொண் டியற்றவே !
விண்ணைப் பிளக்குந் தொனியுடைச் சங்குகள் ஊதினர் ;—தெய்வ
வேதியர் மந்திரத் தோடுபல் வாழ்த்துக்கள் ஓதினர். 44

"நாரதன் தானும்அவ் வேதவி யாசனும் ஆங்ஙனே—பலர்
நானிங் குரைத்தற் கரிய பெருமை முனிவரும்,
மாரத வீரர் அப் பாண்டவர் வேள்விக்கு வந்த தும்,—வந்து
மாமறை யாசிகள் கூறிப் பெரும்புகழ் தந்த தும்,
வீரர்தம் போரின் அரியநற் சாத்திர வாதங் கள்—பல
விப்பிரர் தம்முள் விளைத்திட உண்மைகள் வீசவே,
சார மறிந்த யுதிட்டிரன் கேட்டு வியந்ததும்,—நல்ல
தங்க மழைபொழிந் தாங்கவர்க் கேமகிழ் தந்ததும், 45

"விப்பிர ராதிய நால்வரு ணத்தவர் துய்ப்பவே—நல்
விருந்து செயலில் அளவற்ற பொன்செல விட்டதும்
"இப்பிற விக்குள் இவையொத்த வேள்வி விருந்துகள்—புவி
எங்கணும் நான்கண்டதில்லை" எனத்தொனி பட்டதும்,
தப்பின்றி யேநல் விருந்தினர் யாருக்குந் தகுதிகள்—கண்டு
தக்கசன் மானம் அளித்து வரிசைகள் இட்டதும்,
செப்புக நீயவ் விழியற்ற தந்தைக்கு ; "நின்ம கன்—இந்தச்
செல்வம்பெ ருவிடில் செத்திடு வான்" என்றும் செப்புவாய். 46

"அண்ணன் மைந்தன் அவனிக் குரியவ னானன்றே !—அவர்
அடியவ ராகி யெமைப்பற்றி திற்றல் விதியன் றே ?
பண்ணும் வேள்வியில் யார்க்கு முதன்மை அவர்தந்தார் ? – அந்தப்
பாண்ட வர்நமைப் புல்லென எண்ணுதல் பார்த்தை யோ ?
கண்ண னுக்கு முதல்உப சாரங்கள் காட்டினர் !—சென்று
கண்ணி லாத்தந்தைக் கிச்செய லின்பொருள் காட்டு வாய் ;
மண்ணில் வேந்தருள் கண்ணன் எவ்வாறு முதற்பட்டான் ? என்றன்
மாம னே ! அவன் நம்மில் உயர்ந்த வகைசொல்வாய் ! 47

44. "Many young damsels of dazzling beauty
Decked with jewels of gold and gems
Were to the Five gifted at the yagna, by kings
Who sealed their gifts with benediction.
To serve well the Five, many gave them lads
And their number is beyond reckoning.
They blew conchs that tore the vault of heaven;
Holy Brahmins chaunted mantras and them blessed.

45. "Narada himself and Veda Vyasa,
Many saints whose glory is ineffable
And Maha-rata heroes attended the yagna;
These showered blessings with choice words Vedic.
Disputation—a war of words, far superior to the regular war—,
Was held by Brahmins and out leapt
Many a truth sublime!
Yuthishtira heard these in rapture
And to their delight rained on them gold.

46. "For feasting the four noble castes
Limitless gold was expended;
It was voiced abroad that within living memory
No sacrifice or feast could match them.
And guests were honoured with gifts
As became their station in life.
Go, tell that eyeless father: "If your son
Comes not by this wealth, he'll die for sure."

47. "Am I not the Lord of the world, being the son
Of the brother elder? Does not the rule declare
That they should serve me even as slaves? To whom
Did they confer the right to preside over the yagna?
Those Paandavas did but rate us mere straw.
Kannan it was, who was honoured first.
How did Kannan become the first
Among countless monarchs, oh uncle?
Tell me how he is to us superior.

"சந்தி ரன்குலத் தேபிறந் தோர்தந் தலைவன்யான்—என்று
சகமெ லாஞ்சொலும் வார்த்தைமெய் யோவெறுஞ் சாலமோ?
தந்தி ரத்தொழில் ஒன்றுண ரும்சிறு வேந்தனை—இவர்
தரணி மன்னருள் முற்பட வைத்திடல் சாலு மோ?
மந்தி ரத்திலச் சேதியர் மன்னனை மாய்த்திட்டார்;—ஐய!
மாம கத்தில் அதிதியைக் கொல்ல மரபுண்டோ?
இந்தி ரத்துவம் பெற்றிவர் வாழு நெறிநன்றே!'—இதை
எண்ணி எண்ணி என் நெஞ்சு கொதிக்குது, மாம னே! 48

"சதிசெய் தார்க்குச் சதிசெயல் வேண்டும், என் மாம னே!—இவர்
தாமென் அன்பன் சராசந் தனுக்குமுன் எவ்வ கை
விதிசெய் தார்'! அதை என்றும் என்உள்ளம் மறக்குமோ?—இந்த
மேதினி யோர்கள் மறந்துவிட்டார், இஃதோர் விந்தையே.
திதிசெய் தாரைப் பணிகுவர் மானிடர், மாமனே!—எந்த
நெறியி னுலது செய்யினும் நாயென நீள்பு வி
துதிசெய் தேயடி நக்குதல் கண்டனை மாமனே!—வெறுஞ்
சொல்லுக் கேயற நூல்கள் உரைக்கும் துணிவெ லாம். 49

வேறு

"பொற்றடந் தேரொன்று வாலிகன் கொண்டு விடுத்ததும்,—அதில்
பொற்கொடி சேதியர் கோமகன் வந்து தொடுத்ததும்,
உற்றதோர் தம்பிக்குத் தென்னவன் மார்பணி தந்ததும்;—ஒளி
யோங்கிய மாலையும் மாகதன் தான்கொண்டு வந்ததும்,
பற்றல ரஞ்சும் பெரும்புக ழேக லவியனே—செம்பொற்
பாதுகை கொண்டு யுதிட்டிரன் தாளினில் ஆர்த்ததும்,
முற்றிடு மஞ்சனத் திற்குப்பலபல தீர்த்தங்கள்—மிகு
மொய்ம்புடை யான் அவ் அவந்தியர் மன்னவன் சேர்த்ததும்.

"மஞ்சன நீர்தவ வேத வியாசன் பொழிந்ததும்,—பல
வைதிகர் கூடிநன் மந்திர வாழ்த்து மொழிந்ததும்,
குஞ்சரச் சாத்தகி வெண்குடை தாங்கிட, வீமனும்—இளங்
கொற்றவ னும்பொன் விசிறிகள் வீச, இரட்டையர்
அஞ்சுவர் போலங்கு நின்று கவரி இரட்டவே—கடல்
ஆளு மொருவன் கொடுத்ததொர் தெய்விகச் சங்கினில்
வஞ்சகன் கண்ணன் புனிதமுறுங் கங்கை நீர்கொண்டு—திரு
மஞ்சன மாட்டும் அப் போதில் எவரும் மகிழ்ந்ததும், 51

48. "Are the words of the world, me proclaiming
The Lord of them that hail from Chandra's line
True or false? Could they make a petty king
Who knows a trick or two, the first among kings?
In that sacrifice they killed the King of Chedi;
Does tradition allow regicide in a yagna great?
Indra-like and great indeed is their way!
As on these I think and think, my blood boils.

49. "Ruse by ruse must be met, oh uncle!
What were these before my friend Jaraasand?
Think how they snapt his life; can I that forget
Tho' men of earth have sure forgot? A wonder it is!
Men bow before them that amass wealth, oh uncle!
Whatever be the means, should a man make money
The world will fall at his feet and lick them clean!
Oh uncle, the dicta of righteous works are empty sounds.

50. "Baahlika gave a car of gold and over it was hoisted
A golden flag by the King of Chedi.
To Arjuna did the Paandyan King a cuirass give;
A dazzling necklace was by Magada brought.
Famed Ekalavya—the terror of foes—,
Came with a pair of golden sandals
Which he himself to the feet of Dharma fastened.
For holy ablution, the King of Avanti
Secured water from holy fords galore.

51. "The holy water was by Veda Vyasa poured;
Holy Brahmins chaunted mantric blessings.
Saattaki—verily an elephant-cub—,held aloft
The royal parasol white.
Bhima and prince Arjun wafted fans of gold
Nakula and Sahadeva fanned with Chaamara.
With the conch by Varuna gifted, Kannan poured
The water of Ganga, to the delight of spectators,

''முச்சை யடைத்த தடா! சபை தன்னில் விழுந்துநான் —அங்கு
மூர்ச்சையடைந்தது கண்டனையே! என்றன் மாமனே!
ஏச்சையும் அங்கவர் கொண்ட நகைப்பையும் எண்ணுவாய்;—அந்த
ஏந்திழை யாளும் எனைச்சிரித் தாளிதை எண்ணுவாய்:
பேச்சை வளர்த்துப் பயனொன்று மில்லை, என் மாமனே!—அவர்
பேற்றை அழிக்க உபாயஞ் சொல்வாய் என்றன் மாமனே!
தீச்செயல் நற்செயல் ஏதெனினும் ஒன்று செய்து, நாம்—அவர்
செல்வங் கவர்ந்த வரைவிட வேண்டும் தெருவிலே.' 52

சகுனியின் சதி

வேறு

என்று சுயோதனன் கூறியே—நெஞ்சம்
ஈர்ந்திடக் கண்ட சகுனிதான்—''அட!
இன்று தருகுவன் வெற்றியே;—இதற்கு
இத்தனை வீண்சொல் வளர்ப்ப தேன்?—இனி
ஒன்றுரைப் பேன்நல் உபாயந்தான்;—அதை
ஊன்றிக் கருத்தொடு கேட்பையால்;—ஒரு
மன்று புனைந்திடச் செய்திநீ,—தெய்வ
மண்டப மொத்த நலங்கொண்டே. 53

''மண்டபங் காண வருவிரென்—றந்த
மன்னவர் தம்மை வரவழைத்—தங்கு
கொண்ட கருத்தை முடிப்பவே—மெல்லக்
கூட்டிவன் சூது பொரச் செய்வோம்—அந்த
வண்டரை தாழிகை யொன்றிலே—தங்கள்
வான்பொருள் யாவையும் தோற்றுனைப்—பணி
தொண்ட ரெனச்செய் திடுவன் யான்—என்றன்
சூதின் வலிமை அறிவை நீ. 54

''வெஞ்சமர் செய்திடு வோமெனில்—அதில்
வெற்றியும் தோல்வியும் யார்கண்டார்?—அந்தப்
பஞ்சவர் வீரம் பெரிதுகாண்?—ஒரு
பார்த்தன்கை வில்லுக்கெதிருண்டோ?—உன்றன்
நெஞ்சத்திற் சூதை யிகழ்ச்சியாக்—கொள்ள
நீத மில்லை, முன்னைப் பார்த்திவர்—தொகை
கொஞ்ச மிலைப்பெருஞ் சூதினால்—வெற்றி
கொண்டு பகையை அழித்துளோர். 55

52. "Ha ! I gasped for breath ! I fell in the hall
In a terrible swoon ! You beheld it yourself oh uncle !
Think of their reviling, their laughter ;
That woman too laughed ; think of that.
Of what avail are windy words, my uncle ?
Tell me how I can their fortune blast.
By deed, good or bad. we must divest them
Of their wealth and leave them in the lurch."

The Ruse of Sakuni

53. Thus Duryodhana. When Sakuni found his heart
Smitten thus, said he : "Ha, this very day
Will I devise your victory ; why waste so many words ?
Listen to this my goodly ruse, and listen
You must with utmost care ; build you must
A courtly court, in form and beauty celestial !

54. "To behold that hall, the princes invite
And there to translate our intent, we will
Gingerly engage them in a game of dreadful dice.
In less than an hour will I the heroes worst
And shear them clean of their wealth immense
And make them slaves who shall adore you.
You are well aware of my powerful throw.

55. "Were we to wage a war, who can its result predict ?
The valour of Paandavas is great indeed !
Think not dice to be demeaning.
Is there a fellow to the bow of Paaratha ?
Kings of yore, as you know, have quelled
Their foes with the dice.

"நாடும் குடிகளும் செல்வமும் எண்ணி
நானிலத் தோர்கொடும் போர்செய்வார் ;—அன்றி
ஓடும் குருதியைத் தேக்கவோ?—தமர்
ஊன் குவை கண்டு களிக்கவோ ?—அந்த
நாடும் குடிகளும் செல்வமும்—ஒரு
நாழிகைப்போதினில் சூதினால்—வெல்லக்
கூடு மெனிற்பிறி தெண்ண லேன்?—என்றன்
கொள்கை இது' வெனக் கூறினான். 56

இங்கிது கேட்ட சுயோதனன்—'மிக
இங்கிதம் சொல்லினை மாமனே !'—என்று
சங்கிலிப் பொன்னின் மணியிட்ட - ஒளித்
தாமம் சகுனிக்குச் சூட்டினான் ;—பின்னர்
'எங்கும் புவிமிசை உன்னைப்போல்—எனக்
கில்லை இனியது சொல்லுவோர்'—என்று
பொங்கும் உவகையின் மார்புறக்—கட்டிப்
பூரித்து விம்மித் தழுவினான். 57

சகுனி திரிதராட்டிரனிடம் சொல்லுதல்

மற்றதன் பின்னர் இருவரும்—அரு
மந்திரக் கேள்வி உடையவன்—பெருங்
கொற்றவர் கோன்திரித ராட்டிரன் சபை
கூடி வணங்கி இருந்தனர்; —அருள்
அற்ற சகுனியும் சொல்லுவான்,—'ஐய!
ஆண்டகை நின் மகன் செய்திகேள்;—உடல்
வற்றித் துரும்பொத் திருக்கின்றான்;—உயிர்
வாழ்வை முழுதும் வெறுக்கின்றான். 58

''உண்ப சுவையின்றி உண்கின்றான்;—பின்
உடுப்ப திகழ உடுக்கின்றான் ;—பழ
நண்பர்க ளோடுற வெய்திடான்; —இள
நாரியரைச் சிந்தை செய்திடான்;—பின்னை
கண்பசலை கொண்டு போயினான்;—இதன்
காரணம் யாதென்று கேட்பையால்;—உயர்
திண்ப ருமத்தடத் தோளினாய் !'—என்று
தீய சகுனியும் செப்பினான். 59

56. "To annex land, people and wealth,
Men in this world do wage great wars;
'Sit to dam rivers bloody? Or joy at
The sight of heaped flesh lifeless of their kin ?
If land, people and wealth could by dice
Be won in minutes, why think of aught else?
This indeed is my policy" said he.

57. To this hearkend Suyodhana who said:
"Nobly spoken! Your words breathe weal."
So saying, with rows of chains of gemmed gold
He did garland Sakuni, and said:
"In all this world there is none like you
To speak unto me such soothing pleasance."
Him he then hugged close to his bosom
And stood swelling with soaring joy.

Sakuni addresses Dhritarashtra

58. Thus resolved, both did hie to the court
Of Dhritarashtra, the King of kings,
Well-versed in the science of polity
And paid unto him obeisance.
Graceless Sakuni grew articulate:
"Oh, my Liege, listen to the plight of your son !
Wilted he is to just a straw, I say,
And life to him is opprobrious.

59. "He eats without relish and dresses like a dowd,
He seeks not company with old friends,
And of young dames thinks not at all;
His orbs of eyes do lack lustre.
Pray, listen to the cause of all this,
Oh Lord of rock-like shoulders broad!"
Thus he spake, the evil one,

தந்தையும் இவ்வுரை கேட்டதால்—உளம்
சாலவும் குன்றி வருந்தியே,—என்றன்
மைந்த! நினக்கு வருத்தமேன்?—இவன்
வார்த்தையி லேதும் பொருளுண்டோ?—நினக்கு
எந்த விதத்துங் குறையுண்டோ ?—நினை
யாரும் எதிர்த்திடு வாருண்டோ?—நின்றன்
சிந்தையில் எண்ணும் பொருளெலாம்—கணத்
தேடிக் கொடுப்பவர் இல்லையோ ? 60

"இன்னமு தொத்த உணவுகள்,—அந்த
இந்திரன் வெஃகுறும் ஆடைகள்,—பலர்
சொன்ன பணிசெயும் மன்னவர்—வருந்
துன்பந் தவிர்க்கும் அமைச்சர்கள்,—மிக
நன்னலங் கொண்ட குடிபடை—இந்த
நானில மெங்கும் பெரும்புகழ்—மிஞ்சி
மன்னும் அப் பாண்டவர் சோதரர்—இவை
வாய்ந்தும் உனக்குத் துயருண்டோ?" 61

தந்தை வசனஞ் செவியுற்றே—கொடி
சர்ப்பத்தைக் கொண்டதோர் கோமகன்
வெந்தழல் போலச் சினங்கொண்டே—தன்னை
மீறிப் பலசொல் விளம்பினன் !—இவன்
மந்த மதிகொண்டு சொல்வதை—அந்த
மாமன் மதித்துரை செய்குவான் ;—"ஐய ;
சிந்தை வெதுப்பத்தி னாலிவன்—சொலும்
சீற்ற மொழிகள் பொறுப்பையால். 62

"தன்னுளத் துள்ள குறையெலாம்—நின்றன்
சந்நிதி யிற்சென்று சொல்லிட—முதல்
என்னைப் பணித்தனன் ; யானிவன்—றனை
இங்கு வலியக் கொணர்ந்திட்டேன் ; பின்னை
நன்னய மேசிந்தை செய்கின்றான் ;—எனில்
நன்கு மொழிவ தறிந்திலன் ; நெஞ்சைத்
தின்னுங் கொடுந்தழல் கொண்டவர்—சொல்லுஞ்
செய்தி தெளிய உரைப்பரோ ? 63

60. Him the father heard and was grieved
    At heart. "Oh my son, art thou sad?
Is there sense in what he says?
    Could there be for you discontent?
Are there any that can oppose thee?
    Aren't there men to get for thee in a trice
    All that thy heart is, aye, after?

61. "Victuals sweet as nectar, garments which
    Indra would covet, monarchs many to obey thee,
Ministers to forfend onslaught of troubles,
    Subjects blessed with weal and welfare.
Great renown throughout the globe
    And above all, for brothers—the stable Five:
    All these are yours; could sorrow assail thee?"

62. Hearing his father's words, the Prince
    Of the ophidian banner
Like cruel fire raged in wrath unbounded
    And spoke many words, utterly uncontrolled.
The words of this dullard, his uncle assessed
    And intervened to speak thus:
"My Liege, forgive him, his words of ire;
    They steam from a burning mind.

63. "He did at first bid me relate to you
    His heart-searing grievances; 'twas I
That dragged him before you, aye, forcibly.
    What he thinks is nothing but weal;
Yet he knows not of goodly words and expression.
    When heart is seared by raging fire
    Could words of mouth convey clarity?

"நீபெற்ற புத்திர னேயன்றே?—மன்னர்
நீதி யியல்பில் அறிகின்றன்—ஒரு
தீபத்தில் சென்று கொளுத்திய—பந்தம்
தேசு குறைய எரியுமோ?—செல்வத்
தாபத்தை நெஞ்சில் வளர்த்திடல்—மன்னர்
சாத்திரத் தேமுதற் சூத்திரம்.—பின்னும்
ஆபத் தரசர்க்கு வேறுண்டோ—தம்மில்
அன்னியர் செல்வம் மிகுதல்போல்? 64

"வேள்வியில் அன்றந்தப் பாண்டவர்—நமை
வேண்டுமட் டுங்குறை செய்தனர்;—ஒரு
கேள்வி யிலாதுன் மகன்றனைப்—பலர்
கேலிசெய் தேநகைத் தார், கண்டாய்!புவி
ஆள்வினை முன்னவர்க் கின்றியே—புகழ்
ஆர்ந் தினை யோரது கொள்வதைப்—பற்றி
வாள்விழி மாதரும் தம்மையே—கய
மக்களென் றெண்ணி நகைத்திட்டார். 65

"ஆயிரம் யானை வலிகொண்டான்—உன்றன்
ஆண்டகை மைந்த னிவன், கண்டாய்!—இந்த
மாயிரு ஞாலத் துயர்ந்ததாம்—மதி
வான்குலத் திற்கு முதல்வனும்;—ஒளி
ஞாயிறு நிற்பவும் மின்மினி—தன்னை
நாடித் தொழுதிடுந் தன்மைபோல்,—அவர்
வேயிருந் தூதுமோர் கண்ணனை—அந்த
வேள்வியில் சால உயர்த்தினர். 66

'ஐய! நின் மைந்தனுக் கில்லைகாண்—அவர்
அர்க்கியம் முற்படத் தந்ததே;—இந்த
வையகத் தார்வியப் பெய்தவே,—புவி
மன்னவர் சேர்ந்த சபைதனில்—மிக
நொய்யதோர் கண்ணனுக் காற்றினர்;—மன்னர்
நொந்து மனங்குன்றிப் போயினர்;—பணி
செய்யவும் கேலிகள் கேட்கவும்—உன்றன்
சேயினை வைத்தனர் பாண்டவர். 67

64. "Is he not your own son? He knows naturally
The monarchic code; will a torch
Lit from a light glow the less? Fostering ambition
For wealth immense is indeed the first article
In the codex of monarchs; can aught spell
Greater danger than wealth abounding in alien
hands?

65. "That day in the yagna, the Paandavas
Disgraced us to their heart's content;
Many railed at your son unchecked and laughed.
Sceptre as of right belongs to the elder line.
As the youngsters waxing glorious clutched at it
Even dames of shining eyes deemed us base
And their laughter was a cachinnation.

66. "Your son is a hero endowed with the might
Of a thousand tuskers, you know.
He is the first in the line of Chandra
That is great and lofty in this world.
Like adoring the weeworm that glows
While the sun doth blaze unnoticed
They raised Kannan to the skies—
Even Kannan of bamboo flute.

67. "Arghya-Pooja was not offered to your son,
The world wondered at it, as that,
They offered to Kannan—the weakling,
In the hall of the assembled kings;
Sore-grieved the kingly minds sank very low.
They fixed your son, aye, I tell you,
For service low and raillery.

"பாண்டவர் செல்வம் விழைகின்றான்;—புவிப்
பாரத்தை வேண்டிக் குழைகின்றான்;—மிக
நீண்ட மகிதலம் முற்றிலும்—உங்கள்
நேமி செலும்புகழ் கேட்கின்றான்;—குலம்
பூண்ட பெருமை கெடாதவா—றெண்ணிப்
பொங்குகின் றான்நலம் வேட்கின்றான்—மைந்தன்
ஆண்டகைக் கிஃது தகுமன்றோ?—இல்லை
யாமெனில் வையம் நகுமன்றோ? 68

"நித்தங் கடலினிற் கொண்டுபோய்—நல்ல
நீரை அளவின்றிக் கொட்டுமாம்—உயர்
வித்தகர் போற்றிடுங் கங்கையா—றது
வீணிற் பொருளை யழிப்பதோ?—ஒரு
சத்த மிலாநெடுங் காட்டினில்—புனல்
தங்கிநிற் குங்குளம் ஒன்றுண்டாம்,—அது
வைத்ததன் நீரைப் பிறர்கொளா—வகை
வாரடைப் பாசியில் மூடியே. 69

"சூரிய வெப்பம் படாமலே—மரம்
சூழ்ந்த மலையடிக் கீழ்ப்பட்டே—முடை
நீரினை நித்தலும் காக்குமாம்;—இந்த
நீள்சுனை போல்வர் பலருண்டே;—எனில்
ஆரியர் செல்வம் வளர்தற்கே—நெறி
ஆயிரம் நித்தம் புதியன—கண்டு
வாரிப் பழம்பொருள் எற்றுவார்;—இந்த
வண்மையும் நீயறி யாததோ?" 70

திரிதராட்டிரன் பதில் கூறுதல்

கள்ளச் சகுனியும் இங்ஙனே—பல
கற்பனை சொல்லித்தன் உள்ளத்தின்—பொருள்
கொள்ளப் பகட்டுதல் கேட்டபின்—பெருங்
கோபத் தொடேதிரித ராட்டிரன்,—"அட!
பிள்ளையை நாசம் புரியவே—ஒரு
பேயென நீ வந்து தோன்றினாய்;—பெரு
வெள்ளத்தைப் புல்லொன் றெதிர்க்குமோ? இள
வேந்தரை நாம் வெல்ல லாகுமோ? 71

68. "He yearns for the wealth of Paandavas
And aches and craves for global reign ;
He but wants your glorious sceptre
To sway over the world entire ;
The honour of his clan he seeks to safeguard
And blemishless too ; weal only he wants.
Do not these your heroic son befit ? If it weren't so
Would not the world at large jeer at him ?

69. "Quotidian doth Ganga into the ocean pour
Its goodly water limitless ;
Doth Ganga venerated by seers,
In needless waste indulge ?
And there is a silent pool in the forest
Aye, vast and immense.
None can its water draw, alas !
All covered by moss.

70. "Many indeed are in this world
Like that pond beneath the hill
Proof against the rays of sun and by trees protected,
All festering and utterly useless.
The Aaryas to increase wealth multifold
Devise a thousand ways and means ;
Old wealth they scatter and throw away.
Are you not of their ways aware ?"

The Reply of Dhritarashtra

71. Sly Sakuni did spin many a yarn ;
To his masquerading words, the King listened.
In mounting wrath he thundered thus :
"Sirrah ! A devil art thou born
To consign my son to perdition ;
Can a blade of grass a great flood oppose ?
Can we, the young princes invincible ?

"சோதரர் தம்முட் பகையுண்டோ—ஒரு
சுற்றத்தி லேபெருஞ் செற்றமோ?—நம்மில்
ஆதரங் கொண்ட வரல்லரோ?—முன்னர்
ஆயிரஞ் சூழ்ச்சி இவன்செய் தும்—அந்தச்
சீதரன் தண்ணரு ளாலுமோர்—பெருஞ்
சீலத்தி னாலும் புயவலி—கொண்டும்
யாதொரு தீங்கும் இலாமலே—பிழைத்
தெண்ணருங் கீர்த்திபெற் றாரன்றோ? 72

"பிள்ளைப் பருவந் தொடங்கியே—இந்தப்
பிச்சன் இவர்க்குப் பெரும்பகை—செய்து
கொள்ளப் படாத பெரும்பழி—யன்றிக்
கொண்டதோர் நன்மை சிறிதுண்டோ?—நெஞ்சில்
எள்ளத் தகுந்த பகைமையோ?—அவர்
யார்க்கும் இளைத்த வகையுண்டோ? வெறும்
நொள்ளைக் கதைகள் கதைக்கிறாய்,—பழ
நூலின் பொருளைச் சிதைக்கிறாய். 73

"மன்னவர் நீதி சொலவந்தாய்;—பகை
மாமலை யைச்சிறு மட்குடம்—கொள்ளச்
சொன்னதோர் நூல்சற்றுக் காட்டுவாய்!—விண்ணில்
சூரியன் போல்நிக ரின்றியே—புகழ்
துன்னப் புவிச் சக்கராதிபம்—உடற்
சோதரர் தாங்கொண் டிருப்பவும்,—தந்தை
என்னக் கருதி, அவரெனைப் பணிந்து
என்சொற் கடங்கி நடப்பவும், 74

"முன்னை இவன் செய்த தீதெலாம்—அவர்
முற்றும் மறந்தவ ராகியே—தன்னைத்
தின்ன வருமோர் தவளையைக்—கண்டு
சிங்கஞ் சிரித்தருள் செய்தல்போல்—துணை
யென்ன இவனை மதிப்பவும்—அவர்
ஏற்றத்தைக் கண்டும் அஞ்சாமலே—நின்றன்
சின்ன மதியினை என்சொல்வேன்!—பகை
செய்திட எண்ணிப் பிதற்றினாய். 75

72. "Can there be enmity betwixt brothers?
Can resentment reign 'mongst kith and kin?
Aren't they to us linked in love?
He did hatch a thousand plots;
Yet by the grace of Sridhar, their own
Innate goodness and strength so great,
They emerged unscathed
And annexed endless glory.

73. "Right from his infancy this mad fellow
Nurtured great enmity for them
What did he earn but tabooed blame immense?
Did he ever come by a wee bit of weal?
Is their enmity a mere mockery?
Could any ever weaken them?
You do spin rotten yarns and but deflect
The very import of ancient works.

74. "Of monarchic laws you come to blabber;
Pray, cite to me a work that says
That a mud pot can a huge hostile mountain contain.
Like the non-pareil sun in skiey expanse
Is their glorious emperorship.
Yet deeming me their father, they adore me
And transgress my words, they would not.

75. "As a lion that laughs and spares in grace
The life of a frog that comes hopping
To swallow it, they 've clean forgot your past evils
And still consider you their mate.
You aren't to their dreadful loftiness alive.
What am I to say of your petty mind?
You but blabber hostility.

''ஒப்பில் வலிமை யுடையதாந்—துணை
யோடு பகைத்தல் உறுதியோ?—நம்மைத்
தப்பிழைத் தாரந்த வேள்வியில்—என்று
சாலம் எவரிடஞ் செய்கிறாய்?—மயல்
அப்பி விழிதடு மாறியே—இவன்
அங்கு மிங்கும்விழுந் தாடல் கண்டு—அந்தத்
துப்பிதழ் மைத்துனி தான்சிரித்—திடில்
தோஷ மிதில்மிக வந்ததோ? 76

''தவறி விழுபவர் தம்மையே—பெற்ற
தாயுஞ் சிரித்தல் மரபன்றோ?—எனில்
இவனைத் துணைவர் சிரித்ததோர்—செயல்
எண்ணரும் பாதக மாகுமோ?—மனக்
கவலை வளர்த்திடல் வேண்டுவோர்—ஒரு
காரணங் காணுதல் கஷ்டமோ?—வெறும்
அவல மொழிகள் அளப்பதேன்?—தொழில்
ஆயிர முண்டவை செய்குவீர். 77

''சின்னஞ் சிறிய வயதிலே—இவன்
தீமை அவர்க்குத் தொடங்கினான்—அவர்
என்னரும் புத்திரன் என்றெண்ணித்—தங்கள்
யாகத் திவனைத் தலைக்கொண்டு—பசும்
பொன்னை நிறைத்ததோர் பையினை—'மனம்
போலச் செலவிடு வாய்'' என்றே—தந்து
மன்னவர் காண இவனுக்கே—தம்முன்
மாண்பு கொடுத்தன ரல்லரோ? 78

''கண்ணனுக் கேமுதல் அர்க்கியம்—அவர்
காட்டினர் என்று பழித்தனை!—எனில்,
நண்ணும் விருந்தினர்க் கன்றியே—நம்முள்
நாமுப சாரங்கள் செய்வதோ?—உறவு
அண்ணனும் தம்பியும் ஆதலால்—அவர்
அன்னிய மாநமைக் கொண்டிலர்—முகில்
வண்ணன் அதிதியர் தம்முளே—முதல்
மாண்புடை யானெனக் கொண்டனர். 79

76. "Will it spell good to antagonize helpful brothers
That are strong beyond compare?
Whom are you trying to fool asseverating
That they in the yagna wronged us?
Inebriate and with 'wildered eyes, he toddled
Hither and thither and fell down.
She did laugh, that coral-lipped sister-in-law.
Was her laughter with blemish fraught?

77. "At him that slips and falls down
Even his mother is prone to laugh;
Could brother's laughter in such context
Be tantamount to a sin grievous?
Is it difficult for men, a reason to coin
Who are bent on worry-cultivation?
With words of grief, why jibber and jabber?
Myriads are the jobs on hand, go, them perform.

78. " Even as a child, he began to play
His game of evil against them;
Yet as he is my son dear to me
They did assign him pride of place.
Him they greeted with a bag of gold
And told him spend as he liked.
Did they not before monarchs mighty
Make him one pre-eminent?

79. " 'First-Arghya to Kannan'! That indeed
Is your gravamen. I ask:
Whom are we to honour - the guests
Or our own selves?
By ties fraternal are ye bound;
So would they not deem us guests.
They but thought Kannan to be
The greatest of the guests present.

''கண்ணனுக் கேயது சாலுமென்று—உயர்
கங்கை மகன்சொலச் செய்தனர் ;—இதைப்
பண்ணரும் பாவமென் றெண்ணினால்—அதன்
பார மவர்தமைச் சாருமோ ?—பின்னும்,
கண்ணனை ஏதெனக் கொண்டனை ?—அவன்
காலிற் சிறுதுக ளொப்பவர்—நிலத்
தெண்ணரும் மன்னவர் தம்முளே—பிறர்
யாரு மிலையெனல் காணுவாய். 80

''ஆதிப் பரம்பொருள் நாரணன் ; தெளி
வாகிய பாற்கடல் மீதிலே—நல்ல
சோதிப் பணாமுடி யாயிரம்—கொண்ட
தொல்லறி வென்னுமோர் பாம்பின்மேல்—ஒரு
போதத் துயில்கொளும் நாயகன்,—கலை
போந்து புவிமிசைத் தோன்றினான்—இந்தச்
சீதக்குவளை விழியினான்'' !—என்று
செப்புவர் உண்மை தெளிந்தவர். 81

''நானெனும் ஆணவந் தள்ளலும்—இந்த
ஞாலத்தைத் தானெனக் கொள்ளலும்—பர
மோன நிலையின் நடத்தலும்—ஒரு
மூவகைக் காலங் கடத்தலும்—நடு
வான கருமங்கள் செய்தலும்—உயிர்
யாவிற்கும் நல்லருள் பெய்தலும்—பிறர்
ஊனைச் சிதைத்திடும் போதிலும் தனது
உள்ளம் அருளின் நெகுதலும், 82

''ஆயிரங் கால முயற்சியால்—பெற
லாவர் இப்பேறுகள் ஞானியர்;—இவை
தாயின் வயிற்றில் பிறந்தன்றே—தம்மைச்
சார்ந்து விளங்கப் பெறுவரேல்,—இந்த
மாயிரு ஞாலம் அவர்தமைத்—தெய்வ
மாண்புடை யாரென்று போற்றுங்காண்!—ஒரு
பேயினை வேதம் உணர்த்தல்போல்,—கண்ணன்
பெற்றி உனக்கெவர் பேசுவார்?'' 83

80 "They followed Ganga's son that said:
"That honour is due to Kannan alone"
Should you this equate with sin great
How could they be inculpated?
Well, what do you think, Kannan is?
Know that none among the numberless kings
On earth, is worth a tiny speck of dirt
That lies on his hallowed foot.

81. '"The Being Original, Naaraayana,
He that sports an Illuminate Slumber
Supine on Wisdom's Bed—the stupendous snake
Of a thousand hoods lustrous—,
Afloat on the Milky Ocean of pellucidity,
Did deign to manifest in form visible;
He indeed is Kannan whose eyes lily-like
In sooth are the coolth of grace"
Thus they spake, the Seers of Truth.

82. "To annihilate I-ness that is egoity,
To know the world to be, aye, one's own self,
To be stablished firm in supernal Silence,
To do deeds ever poised in neutrality,
To pour goodly grace abundant on all lives,
To own a heart that thaws in pity
Though the flesh, is tortured sore by others:

83. "These beatitudes the wise ones attain
By sustained effort over a millennium.
If some are seen to be with these endowed
Even when en ventre sa mere
This goodly earth will hail them sure
As divinely great and true.
Who can instruct a devil in scriptures?
Who can speak of Kannan to thee?"

துரியோதனன் சினங் கொள்ளுதல்

வேறு

வெற்றி வேற்கைப் பரதர்தங் கோமான்,
மேன்மை கொண்ட விழியகத் துள்ளோன், .
பெற்றி மிக்க விதுர னறிவைப்
பின்னும் மற்றொரு கண்ணெனக் கொண்டோன்,
முற்று ணர்திரித ராட்டிரன் என்போன்
மூடப் பிள்ளைக்கு மாமன்சொல் வார்த்தை
எற்றி நல்ல வழக்குரை செய்தே
ஏன்ற வாறு நயங்கள் புகட்ட, 84

கொல்லும் நோய்க்கு மருந்துசெய் போழ்தில்
கூடும் வெம்மைய தாய்ப்பிணக் குற்றே
தொல்லு ணர்வின் மருத்துவன் தன்னைச்
சோர்வு றுத்துதல் போல், ஒரு தந்தை
சொல்லும் வார்த்தையி லேதெரு ளாதான்,
தோமி ழைப்பதி லோர்மதி யுள்ளான்,
கல்லும் ஒப்பிடத் தந்தை விளக்கும்
கட்டு ரைக்குக் கடுஞ்சின முற்றான். 85

துரியோதனன் தீ மொழி

வேறு

பாம்பைக் கொடியென் றுயர்த்தவன்—அந்தப்
பாம்பெனச் சீறி மொழிகுவான்;—'அட!
தாம் பெற்ற மைந்தர்க்குத் தீதுசெய்—திடும்
தந்தையர் பார்மிசை உண்டுகொல்?—கெட்ட
வேம்பு நிகரிவ னுக்கு நான்;—சுவை
மிக்க சருக்கரை பாண்டவர்;—அவர்
தீம்பு செய்தாலும் புகழ்கின்றான்,—திருத்
தேடினும் என்னை இகழ்கின்றான். 86

''மன்னர்க்கு நீதி யொர்வகை;—பிற
மாந்தர்க்கு நீதிமற் றோர்வகை''—என்று
சொன்ன வியாழ முனிவனை—இவன்
சுத்த மடையனென் றெண்ணியே,—மற்றும்
என்னென்ன வோ கதை சொல்கிறான்,—உற
வென்றும் நட்பென்றும் கதைக்கிறான்,—அவர்
சின்ன முறச்செய வேதிறங்—கெட்ட
செத்தையென் றென்னை நினைக்கிறான்;'' 87

Duryodhana angered

84 The near-omniscient Dhritarashtra,
The victorious spear-handed emperor,
He that was blessed with inner vision,
He unto whom Vidura's wisdom was eyes indeed
Thus reasoned with his fool-son
And suasive appealed to him suave
To disabuse him of his uncle's words.

85 The remedy would sure his mortal malady cure;
But the wrangling patient would not have it:
Thus is the physician stumped, undone.
Even so, Duryodhana would not see reason
In his father's counsel; to crime was he hell-bent.
He but grew wroth at his father's words
That would melt even a flint.

Duryodhana's Re-joinder

86. He whose banner is with serpent dight
Did flare up like the very serpent.
"He, could there be a father here on earth
Who would wrong his own son?
To him I am bitter as neem,
But Paandavas are sugary sweet.
He extols them maugre their wrongs
And condemns me for seeking his weal.

87. ' "The regal laws governing kings do differ
From those that bind the subjects."
Thus spake Muni Brahaspati. He rates him
A mere coxcomb and doth indulge
In sheer buncombe. About friendship and kinship
He wags his tongue, thinking all the while
I am but a brittle straw
And canst not ever them shatter.

"இந்திர போகங்கள் என்கிறான்,—உண
வின்பமும் மாதரின் இன்பமும்—இவன்
மந்திர மும்படை மாட்சியும்—கொண்டு
வாழ்வதை விட்டிங்கு வீணிலே—பிறர்
செந்திரு வைக்கண்டு வெம்பியே – உளம்
தேம்புதல் பேதைமை என்கிறான்!—மன்னர்
தந்திரந் தேர்ந்தவர் தம்மிலே—எங்கள்
தந்தையை ஒப்பவர் இல்லைகாண்! 88

"மாதர்தம் இன்பம் எனக்கென்றான், - புவி
மண்டலத் தாட்சி அவர்க்கென்றான்!—நல்ல
சாதமும் நெய்யும் எனக்கென்றான்,—எங்கும்
சாற்றிடுங் கீர்த்தி அவர்க்கென்றான்; அட
ஆதர விங்ஙனம் பிள்ளைமேல்—வைக்கும்
அப்பன் உலகினில் வேறுண்டோ?—உயிர்ச்
சோதரர் பாண்டவர் தந்தைநீ—குறை
சொல்ல இனியிட மேதையா! 89

"சொல்லின் நயங்கள் அறிந்திலேன்,—உனைச்
சொல்லினில் வெல்ல விரும்பிலேன்;—கருங்
கல்லிடை நாருரிப் பாருண்டோ?—நினைக்
காரணங் காட்டுத லாகுமோ?—என்னைக்
கொல்லினும் வேறெது செய்யினும்,—நெஞ்சில்
கொண்ட கருத்தை விடுகிலேன்;—அந்தப்
புல்லிய பாண்டவர் மேம்படக்—கண்டு
போற்றி உயிர்கொண்டு வாழ்கிலேன்; 90

"வாது நின்னோடு தொடுக்கிலேன்;—ஒரு
வார்த்தை மட்டுஞ்சொலக் கேட்பையால் ;—ஒரு
தீது நமக்கு வாராமலே—வெற்றி
சேர்வதற் கோர்வழி யுண்டு காண்—களிச்
சூதுக் கவரை யழைத்தெல்லாம்—அதில்
தோற்றிடு மாறு புரியலாம்;—இதற்
கேதுந் தடைகள் சொல்லாமலே—என
தெண்ணத்தை நீகொளல் வேண்டுமால். 91

88. "He talks of paradisal joys, pleasures of gastronomy
And venereal delights of nymphs and girls;
'Not content to rule with the might of ministers
And army, to covet the great wealth of others
Is sheer folly', he doth think.
'Mongst monarchs in regal science versed
There's none to match, aye, our dear father.

89. "Pleasures of chits he assigns to me
The rule of globe is theirs, he says.
Rice good and ghee, he says, are my lot,
Pronounced glory is theirs, he says.
Ha! Is there any another in the whole world
Who shows such love to his offspring?
With Paandavas, dear as life, for brothers
And you as father, what can I lack, alas?

90. "Of niceties and nuances of words unaware am I;
'Tis not triumph in logomachy I seek.
Can one from stone extract fibres?
Can any with you reason at all?
Even if you kill me or do aught that pleases you
What my heart avows, I'll not give up.
Endure the ascendancy of the Five. I cannot;
I'll rather perish than praise those milksops.

91. "I am not here to argue with you;
Pray, but hear this one word of mine;
With nought of evil to combat, a way
There is to triumph sure.
We can invite them for a game of dice
And make them lose all they have;
Oppose not this, I beseech you;
Let my wish become your own."

திரிதராட்டிரன் பதில்

வேறு

திரிதரா ட்டிரன் செவியில்—இந்தத்
தீமொழி புகுதலுந் திகைத்துவிட்டான்!
"பெரிதாத் துயர் கொணர்ந்தாய்;—கொடும்
பேயெனப் பிள்ளைகள் பெற்றுவிட்டேன்;
அரிதாக் குதல் போலே—அமர்
ஆங்கவ ரொடுபொரல் அவலம் என்றேன்;
நரிதாக் குதல்போலாம்—இந்த
நாணமில் செயலினை நாடுவ னோ? 92

"ஆரிவர் செய்வாரோ?—இந்த
ஆண்மையி லாச்செயல் எண்ணுவரோ?
பாரினில் பிறருடைமை—வெஃகும்
பதரினைப் போலொரு பதருண்டோ?
பேரியற் செல்வங்களும்—இசைப்
பெருமையும் எய்திட விரும்புதியேல்,
காரியம் இதுவாமோ?—என்றன்
காளை யன்றோ? இது கருத லடா! 93

"வீரனுக் கேயிசை வார்—திரு,
மேதினி எனுமிரு மனைவியர் தாம்,
ஆரமர் தமரல்லார்—மிசை
ஆற்றிநல் வெற்றியில் ஓங்குதி யேல்,
பாரத நாட்டினிலே—அந்தப்
பாண்டவ ரெனப்புகழ் படைத்திடுவாய்;
சோரர் தம் மகனோ நீ?—உயர்
சோமன்ற னொருகுலத் தோன்றலன்றோ? 94

"தம்மொரு கருமத்திலே—நித்தம்
தளர்வறு முயற்சிமற் றோர்பொருளை
இம்மியுங் கருதாமை,—சார்ந்
திருப்பவர் தமைநன்கு காத்திடுதல்;
இம்மையில் இவற்றினையே—செல்வத்
திலக்கணம் என்றனர் மூதறிஞர்,
அம்ம, இங்கிதனை யெலாம்—நீ
அறிந்திலை யோ? பிழை யாற்றல் நன்றோ? 95

Dhritarashtra's Reply

92. As these evil words into his ears found way
Dhritarashtra stood confounded.
"Immense is the trouble that comes in thy wake.
Fiends and devils, I have fathered alas!
'Even if you lion-like fight against them
It will be of grace devoid', I said.
Could I approve this shameless attack, all foxy?

93. "Will Aaryas this do? Will they ever think of this?
Is there in the world a man with soul so dead
Like him that covets another's wealth?
If you seek riches vast and glory great
Is this the deed that you should do?
Aren't you my son, my strength?
I implore you, give this up.

94. "Willing brides they become of true heroes only
— Dame Earth and Dame Wealth —.
If you but war against aliens and win
You'll wax great in this Bharath
And your renown shall equal Paandavas'.
Are you a bandit-born? Aren't you
The scion unique of the great lunar race?

95. "An ever-tireless perseverance in one's duty,
Non-coveting even a whit that which is another's
And well protecting them that are dependants—
These in this life, 'Wealth' constitute'.
Thus aver the wise ones ripe. Aren't you
Of this aware, my dear?
'Sit good to do evil?

"நின்னுடைத் தோளனையார்—இன
நிருபரைச் சிதைத்திட நினைப்பா யோ ?
என்னுடை யுயிரன் றோ ?—எனை
எண்ணிஇக் கொள்கையை நீக்குதியால் !
பொன்னுடை மார்பகத் தார்—இளம்
பொற்கொடி மாதரைக் களிப்பதினும்
இன்னும்பல் இன்பத்தினும்—உளம்
இசையவிட் டேஇதை மறந்திட டா ! 96

துரியோதனன் பதில்

வேறு

தந்தை இஃது மொழிந்திடல் கேட்டே,
தாரி சைந்த நெடுவரைத் தோளான் ;
"எந்தை, நின்னொடு வாதிடல் வேண்டேன்
என்று பன்முறை கூறியும் கேளாய் ;
வந்த காரியங் கேட்டி மற் றுங்குன்
வார்த்தை யின்றி அப் பாண்டவர் வாரார் ?
இந்த வார்த்தை உரைத்து விடாயேல்
இங்கு நின்முன் என் ஆவி இறுப்பேன். 97

"மதித மக்கென் றிலாதவர் கோடி
வண்மைச் சாத்திரக் கேள்விகள் கேட்டும்
பதியுஞ் சாத்திரத் துள்ளுறை காணார்,
பானைத் தேனில் அகப்பையைப் போல்வார் ;
துதிகள் சொல்லும் விதுரன் மொழியைச்
சுருதி யாமெனக் கொண்டனை நீ தான் ;
அதிக மோகம் அவனுளங் கொண்டான்
ஐவர் மீதில், இங் கெம்மை வெறுப்பான். 98

"தலைவன் ஆங்குப் பிறர்கையில் பொம்மை
சார்ந்து நிற்பவர்க் குய்ந்நெறி உண்டோ ?
உலைவ லால் திரித ராட்டிர வர்க்கத்
துள்ள வர்க்கு நலமென்ப தில்லை.
நிலைமி லாதன செல்வமும் மாண்பும்
நித்தம் தேடி வருந்த லிலாமே
விலைமி லாநிதி கொண்டனம்' என்றே
மெய்கு ழைந்து துயில்பவர் மூடர் 99

96. "They are like your shoulders—the Princes !
Would you kill them? Aren't they my own life ?
Think of me, and your thought, abandon.
There are pretty belles, aye, golden lianas !
Live imparadised in their company ;
Let your mind be linked to such-like sweets;
But this I pray, you should forget for ever."

Duryodhana's Rejoinder

97. When he heard his father speak thus
The garlanded prince rock-shouldered said:
"Father, I have told you times without number
That I would not argue; yet you heed me not.
Listen to my set purpose; those Paandavas
Would not come unless you invite them;
If you refuse to send word to them
I'll give up my ghost in your very presence.

98. " They that are of buddhi bereft
Can never con the core of sastras
Though a legion are cited to them ;
They are like the ladle in a jar of honey.
The psycophantic words of Vidura
You do deem as Gospel-Truth, and he
Is over-fond of the Five and hates us.

99. "When the Lord-paramount is another's puppet
Could dependants ever of salvation dream ?
Perdition and not weal, is the lot
Of those that hail from Dhritarashtra's line.
Without amassing temporal wealth and renown
Aye, daily by dint of ceaseless effort
He that thinks he has immense wealth
And serene slumbereth is in sooth a dunderhead.

"பழைய வானிதி போதுமென் றெண்ணிப்
        பரங்கு காத்திடு மன்னவர் வாழ்வை
விழையும் அன்னியர் ஓர் கணத் துற்றே
        வென்ற ழிக்கும் விதிஅறி யாயோ?
குழைத லென்பது மன்னவர்க் கில்லை;
        கூடக் கூடப்பின் கூட்டுதல் வேண்டும்;
பிழைஒன் றேஅர சர்க்குண்டு, கண்டாய்;
        பிறரைத் தாழ்த்து வதிற்சலிப் பெய்தல். 100

வேறு

"வெல்வதெங் குலத்தொழி லாம்;—எந்த
        விதத்தினில் இசையினும் தவறில்லை காண்!
நல்வழி தீய வழி—என
        நாமதிற் சோதனை செயத்தகு மோ?
செல்வழி யாவினு மே—பகை
        தீர்த்திடல் சாலுமென் றனர்பெரி யோர்;
கொல்வது தான் படையோ?—பகை
        குமைப்பன யாவும்நற் படையலவோ? 101

வேறு

"சுற்றத் தாரிவர் என்றனை ஐயா!
        தோற்றத் தாலும் பிறவியி னாலும்
பற்றல ரென்றும் நண்பர்க ளென் றும்
        பார்ப்ப தில்லை உலகினில் யாரும்;
மற்றெத் தாலும் பகையுறல் இல்லை.
        வடிவினில் இல்லை அளவினில் இல்லை;
உற்ற துன்பத்தி னாற்பகை உண்டாம்,
        ஒர்தொ ழில்பயில் வார்தமக் குள்ளே. 102

"பூமித் தெய்வம் விழுங்கிடுங் கண்டாய்
        புரவ லர்பகை காய்கிலர் தம்மை;
நாமிப் பூதலத் தேகுறை வெய்த
        நாளும் பாண்டவர் ஏறுகின் றாரால்;
நேமி மன்னர் பகைசிறி தென்றே
        நினைவ யர்ந்திருப் பாரெனில், நோய்போல்,
சாமி, அந்தப் பகைமிக லுற்றே
        சடிதி மாய்த்திடும் என்பதும் காணாய். 103

100. "Are you not aware of the fate of kings
Conquered and destroyed in a trice by aliens
When they chose to be content with their wealth
Hereditary and huge, deeming it sufficient?
Dismay should be to kings unknown; they should
Add and add and still further add.
Only one blemish a king should avoid, and that is
To feel disgusted in putting down others.

101. "To win indeed is the duty cast by our caste;
Any means will do: nothing is bad.
Who are we to test an act and call it good or bad?
"By all possible means, foes should be vanquished"
Said the great. Is that alone weaponry that kills?
All are weapons with which foes are wiped out.

102. "These are kith and kin", you said Sir!
In this world men judge not others
By appearance or birth, as friends or foes;
Hostility springs not from extraneity;
Form or size decides not enmity;
By felt suffering is enmity bred
Even amongst men of self-same calling.

103. "The Deity of Earth will swallow clean
Them that do not quell their foes;
The Paandavas grow great, day by day
And we go down in this world;
If you belittle the enmity of sceptred kings
And live oblivious of them, oh God!
Like dire disease will it grow, and on a sudden
Will kill; know this to be the truth.

"போர்செய் வோமெனில் நீதடுக் கின்றாய்;
புவியி னோரும் பழிபல சொல்வார்,
தார்செய் தோளிளம் பாண்டவர் தம்மைச்
சமரில் வெல்வதும் ஆங்கெளி தன்றாம்;
யார்செய் புண்ணியத் தோ நமக் குற்றான்
எங்க ளாருயிர் போன்ற இம் மாமன்;
தேர்செய் சூதினில் வென்று தருவான்;
நீதித் தர்மனும் சூதில்அன் புள்ளோன், 104

"பகைவர் வாழ்வினில் இன்புறு வாயோ?
பார தர்க்கு முடிமணி யன்னாய்!
புகையும் என்றன் உளத்தினை வீறில்
புன்சொற் கூறி அவித்திட லாமோ?
நகைசெய் தார்தமை நாளை நகைப்போம்;
நமரிப் பாண்டவர் என்னில் இஃதாலே
மிகையு றுந்துன்ப மேது? நம் மோடு
வேறு ளதெனைச் சார்ந்துநன் குய்வார். 105

"ஐய சூதிற் கவரை அழைத்தால்,
ஆடி உய்குதும், அஃதியற் றாயேல்.
பொய்யன் றென்னுரை; என்னியல் போர்வாய்,
பொய்ம்மை வீறென்றுஞ் சொல்லிய துண்டோ;
நைய நின்முனர் என்சிரங் கொய்தே
நானிங் காவி இறுத்திடு வேனால்;
செய்ய லாவது செய்குதி", என்றான்;
திரித ராட்டிரன் நெஞ்ச முடைந்தான். 106

திரிதராட்டிரன் சம்மதித்தல்

வேறு

"விதிசெயும் விளைவினுக் கே—இங்கு
வேறு செய்வார் புவிமீ துளரோ?
மதிசெறி விதுரன் அன்றே—இது
வருந்திறன் அறிந்துமுன் எனக்குரைத்தான்.
"அதிசயக் கொடுங் கோலம்—விளைந்
தரசர் தங் குலத்தினை அழிக்கும்" என்றான்;
சதிசெயத் தொடங்கி விட்டாய்—"நின்றன்
சதியினிற் றானது விளையும்" என்றான். 107

104. "We could wage a war, but you oppose it;
Men in the world will also blame us;
It isn't easy either to vanquish in the war
The Five, with victory ever garlanded.
Here he is, the avuncular flower of our Punya
Of yore, dear to us as our very life.
Straight in a game of dice, he will, for us
Secure success and Dharma the just loves the dice.

105. "O the crest-jewel of the kings of Bharath!
Can welfare of foes afford you joy?
Will you by your words enervating
Put out the fire my heart nurtures?
Very soon will we laugh at them that laughed at us.
Paandavas are our kin; yet that is no reason
For excessive ruth; well, let them obey us
And serve and flourish, aye, very well.

106. "Sir, if you invite them for the game of dice
We'll play and win; if you do it not,
— I fable not, you know well my nature, I've
Never uttered words of pseudo-valour—,
In your very presence will I my head cut off
And thus die a miserable death;
Do what is meet" said he.
Heart-broken was Dhritarashtra.

Dhritarashtra consents

107 "Can any in the world baulk Fate?
Wise Vidura predicted long ago and told me
That it would happen so, even so.
Eke did he say that horrendous events
Passing strange would come to pass to wipe out
The race of kings; you have begun to plot
And it is by this, it would happen, said he.

விதி! விதி! விதி! மகனே!—இனி
வேறெது சொல்லுவன் அட மகனே!
கதியுறுங் கால னன்றே—இந்தக்
கயமக னெனநினைச் சார்ந்து விட்டான்?
கொதியுறு முளம்வேண்டா;—நின்றன்
கொள்கையின் படிஅவர் தமை அழைப்பேன்;
வதியுறு மனை செல்வாய்,—என்று
வழியுங்கண் ணீரொடு விடை கொடுத்தான். 108

சபா நிர்மாணம்

மஞ்சனும் மாமனும் போயின பின்னர்
மன்னன் வினைஞர் பலரை அழைத்தே,
பஞ்சவர் வேள்வியிற் கண்டது போலப்
பாங்கி னுயர்ந்ததொர் மண்டபஞ் செய்வீர்!
மிஞ்சு பொருளதற் காற்றுவன், என்றான்;
மிக்க உவகையொ டாங்கவர் சென்றே
கஞ்ச மலரிற் கடவுள் வியப்பக்
கட்டி நிறுத்தினர் பொற்சபை ஒன்றே. 109

வல்லவன் ஆக்கிய சித்திரம் போலும்,
வண்மைக் கவிஞர் கனவினைப் போலும்
நல்ல தொழிலுணர்ந் தார்செய லென்றே
நாடு முழுதும் புகழ்ச்சிகள் கூறக்
கல்லையும் மண்ணையும் பொன்னையும் கொண்டு
காமர் மணிகள் சிலசில சேர்த்துச்
சொல்லை யிசைத்துப் பிறர்செயு மாறே
சுந்தர மா மொரு காப்பியஞ் செய்தார். 110

விதுரனைத் தூதுவிடல்

தம்பி விதுரனை மன்னன் அழைத்தான்;
தக்க பரிசுகள் கொண்டினி தேகி,
எம்பியின் மக்கள் இருந்தர சாளும்
இந்திர மாநகர் சார்ந்தவர் தம்பால்,
"கொம்பினை யொத்த மடப்பிடி யோடும்
கூடிஇங் கெய்தி விருந்து களிக்க
தம்பி அழைத்தனன் கௌரவர் கோமான்
நல்லதொர் நுந்தை" எனவுரை செய்வாய். 111

108. "Fate, Fate, it is nought but Fate, my son !
What else could I say, oh son, alas !
It is Death that walks abroad, and so are you
With this mean man companied.
No more shall your heart boil and bubble:
I'll invite them as you have willed.
Go back to your mansion, I give you leave."
So spake Dhritarashtra tearfully.

The Construction of Exhedra

109. After the son and his uncle hied away
The King sent for a team of craftsmen
And bade them build a lofty hall
Very like the one of the Paandavas.
"Much money would I spend" said he.
They went delighted to build indeed
A hall of gold at which even Brahmma
The Lord enthroned on lotus, would marvel.

110. Like the painting of a supreme artist,
Like the dream of a lofty poet,
With stone and sand and gold,
And gorgeous gems in goodly measure,
Like them that build the lyric with lilting words,
Their wondrous fabric rose, an epic of sheer poesy.
Throughout the land men praising said:
"This is the work of Master-Masons."

Message through Vidura

111. The King sent for Vidura, his younger brother
And said: " Go with handsome gifts
To Indraprastha where my brother's sons are sovereigns
And tell them thus: 'You and your Queen the flowery liana
Are invited by the King of Kauravas ;
Hither shall you feast and sport:
So bids you, your goodly sire.

''நாடு முழுதும் புகழ்ச்சிகள் கூறும்
நன்மணி மண்டபம் செய்ததும் சொல்வாய் ;
''நீடு புகழ்பெரு வேள்வியில் அந்நாள்
நேயமோ டேகித் திரும்பிய பின்னர்
பீடுறு மக்களை ஓர்முறை இங்கே
பேணி அழைத்து விருந்துக ளாற்றக்
கூடும் வயதிற் கிழவன் விரும்பிக்
கூறினன் இஃதே''னச் சொல்லுவை கண்டாய். 112

''பேச்சி னிடையிற் ''சகுனிசொற் கேட்டே
பேயெனும் பிள்ளை கருத்தினிற் கொண்ட
தீச்செயல் இஃதெ''ன் றதையுங் குறிப்பாற்
செப்பிடுவாய் என மன்னவன் கூறப்
''போச்சுது ! போச்சுது பாரத நாடு !
போச்சுது நல்லறம் ! போச்சுது வேதம் !
ஆச்சரி யக்கொடுங் கோலங்கள் காண்போம் ;
ஐய இதனைத் தடுத்தல் அரிதோ ? 113

என்று விதுரன் பெருந்துயர் கொண்டே
ஏங்கிப் பலசொல் இயம்பிய பின்னர்
''சென்று வருகுதி, தம்பி, இனிமேல்
சிந்தனை ஏதும் இதிற்செய மாட்டேன்.
வென்று படுத்தனன் வெவ்விதி என்னை ;
மேலை விளைவுகள் நீ அறி யாயோ ?
அன்று விதித்ததை இன்று தடுத்தல்
யார்க்கெளி' தென்றுமெய் சோர்ந்து விழுந்தான். 114

விதுரன் தூது செல்லுதல்

வேறு

அண்ணனிடம் விடைபெற்று விதுரன் சென்றான் ;
அடவிமலை ஆறெல்லாம் கடந்துபோகித்
திண்ணமுறு தடந்தோளும் உளமும் கொண்டு
திருமலியப் பாண்டவர்தாம் அரசு செய்யும்
வண்ணமுயற் மணிநகரின் மருங்கு செல்வான்
வழியிடையே நாட்டினுறு வளங்கள் நோக்கி
எண்ணமுற லாகித்தன் இதயத் துள்ளே
இனையபல மொழிகூறி இரங்கு வானால். 115

112. "Tell them of the exhedra with gems inlaid
And much praised throughout the land.
After the return from your glorious yagna great
The aging father doth desire to treat
His renowned sons in love, to a reciprocal feast;
Tell them you have come at my bidding.

113. "Also should you tell them midst your talk
Of the evil design of the devilish son
Who acts impelled by sly Sakuni's words.
So speak that they may this divine."
As Vidura heard this he burst out thus:
"Gone, oh, gone is Bharath! Gone is dharma good!
Gone are Vedas! We'll sure witness horrendous events
Passing strange! Sir, 'sit hard to ward this off?"

114. As Vidura spake thus, sorrowing sore,
With words full-fraught with grief
Dhritarashtra said: "Be gone, brother!
I'll not hereafter think of this again.
Dread destiny hath triumphed over me;
Can future screen aught from your vision?
It isn't easy to forfend what is fated."
Thus he, and down he fell in a terrible swoon.

Vidura goes on his errand

115. Vidura took leave of his brother and left;
Crossing hills and dales, forests and rivers
He hied towards the divine country ruled by
The strong-minded Paandavas strong-shouldered.
As he neared the lofty gemmed city of beauty,
The country's wealth and its abundant fecundity
That filled his way, flashed on his mind.
By pity moved he began to muse thus.

''நீலமுடி தரித்தபல மலைசேர் நாடு
நீரமுதம் எனப்பாய்ந்து நிரம்பும் நாடு
சோலைமுறு பயன் மரங்கள் செறிந்து வாழுங்
குளிர்காவுஞ் சோலைகளுங் குலவு நாடு,
ஞாலமெலாம் பசியின்றிக் காத்தல் வல்ல
நன்செய்யும் புன்செய்யும் நலமிக் கோங்கப்
பாலடையும் நறுநெய்யும் தேனு முண்டு
பண்ணவர்போல் மக்களெல்லாம் பயிலும் நாடு. 116

''அன்னங்கள் பொற்கமலத் தடத்தின் ஊர
அளிமுரலக் கிளிமழலை அரற்றக் கேட்போர்
கன்னங்கள் அமுதூறக் குயில்கள் பாடும்
காவினத்து நறுமலரின் கமழைத் தென்றல்
பொன்னங்க மணிமடவார் மாடமீது
புலவிசெயும் போழ்தினிலே போந்து வீச,
வன்னங்கொள் வரைத்தோளார், மகிழ மாதர்
மையல்விழி தோற்றுவிக்கும் வண்மை நாடு. 117

''போறமும் பெருந்தொழிலும் பிறங்கும் நாடு
பெண்க ளெல்லாம் அரம்பையர்போல் ஒளிரும் நாடு
வீரமொடு மெய்ஞ்ஞானம் தவங்கள் கல்வி
வேள்விஎனும் இவையெல்லாம் விளங்கும் நாடு.
சோரமுதற் புன்மையெதுந் தோன்ரு நாடு,
தொல்லுலகின் முடிமணிபோல் தோன்றும் நாடு.
பாரதர்தந் நாட்டிலே நாச மெய்தப்
பாவியேன் துணைபுரியும் பான்மை என்னே!' 118

விதுரனை வரவேற்றல்

வேறு

விதுரன் வருஞ்செய்தி தாஞ்செவி யுற்றே
வீறுடை ஐவர் உளமகிழ் பூத்துச்
சதுரங்க சேனை யுடன்பல பரிசும்
தாளமும் மேளமும் தாங்கொண்டு சென்றே
எதிர்கொண் டழைத்து, மணிமுடி தாழ்த்தி,
ஏந்தல் விதுரன் பதமலர் போற்றி,
மதுரமொழியிற் குசலங்கள் பேசி
மன்ன னெடுந்திரு மாளிகை சேர்ந்தார். 119

116. "This is the land rich in mountains azure-peaked,
Here do flow her goodly rivers, all ambrosial,
Here are groves and gardens thick with stately trees
And bright with vegetable gold; the yield
Of her fecund fields aye, dry and wet,
Doth the world from its hunger save.
This is the land where men and minstrels alike
Feed on cheese and ghee and honey sweet.

117. "Here do swans and cygnets teem on lotus-pond ;
Here do beetles buzz, and prattle parakeets;
Here are ears thrilled with melodic notes of sweet koels;
Rich with the scent of garden blooms, here doth
Zephyrus waft a gentle gale on golden belles ;
The sturdy lovers rock-shouldered
The gust welcome and feel gladsome
As the amorous strife at the alcove ends
And love-lit eyes are bright with cheer.

118. This is the land of great dharma where flourish
Many enterprises; this is the land of lasses,
Cherubic and seraphic ; here thrive heroism
Wisdom true, tapas, learning and sacrifice.
This is the land void of thievery and knavery ;
This is the crest-jewel of the hoary world.
I am sure a sinner alas ! I extend an aiding hand
In the destruction of Bharath great.''

Vidura Welcomed

119. When the heroic Five heard of Vidura's coming
They were glad at heart; with army four-fold
And fitting gifts they went to receive him.
Clanging cymbals and resounding drums greeted him:
At his flower-feet they bent their crowned heads,
Hailed goodly vidura's flower-feet
Spake sweet auspicious words of weal,
And repaired with that King to their mansion.

குந்தி எனும் பெயர்த் தெய்வந் தன்னைக்
கோமகன் கண்டு வணங்கிய பின்னர்,
வெந்திறல் கொண்ட துருபதன் செல்வம்
வெள்கித் தலைகுனிந் தாங்குவந் தெய்தி,
அந்தி மயங்க விசும்பிடைத் தோன்றும்
ஆசைக் கதிர்மதி யன்ன முகத்தை
மந்திரந் தேர்ந்ததொர் மாமன் அடிக்கண்
வைத்து வணங்கி வனப்புற நின்றாள். 120

தங்கப் பதுமை எனவந்து நின்ற
தையலுக் கையன், நல்லாசிகள் கூறி
அங்கங் குளிர்ந்திட வாழ்த்திய பின்னர்
ஆங்குவந் துற்ற உறவினர் நண்பர்
சிங்க மெனத்திகழ் வீரர் புலவர்
சேவகர் யாரொடுஞ் செய்திகள் பேசிப்
பொங்கு திருவின் நகர்வ லம்வந்து
போழ்து கழிந்திர வாகிய பின்னர் 121

விதுரன் அழைத்தல்

ஐவர் தமையுந் தனிக்கொண்டு போகி,
ஆங்கொரு செம்பொன் னரங்கில் இருந்தே;—
''மைவரைத் தோளன், பெரும்புக ழாளன்,
மாமகள் பூமகட் கோர்மண வாளன்,
மெய்வரு கேள்வி மிகுந்த புலவன்,
வேந்தர் பிரான், திரிதராட்டிரக் கோமான்
தெய்வ நலங்கள் சிறந்திட நும்மைச்
சீரொடு நித்தலும் வாழ்கென வாழ்த்தி, 122

''உங்களுக் கென்னிடம் சொல்லி விடுத்தான்
ஓர்செய்தி; மற்றஃதுரைத்திடக் கேளிர்!
மங்களம் வாய்ந்தநல் அத்தி புரத்தே
வையக மீதில் இணையற்ற தாகத்
தங்கும் எழிற்பெரு மண்டபம் ஒன்று
தம்பியர் சூழ்ந்து சமைத்தனர், கண்டீர்!
அங்கதன் வித்தை அழகினைக் காண
அன்பொடு நும்மை அழைத்தனன் வேந்தன். 123

120. The King called on Kunti, verily a goddess
And paid obeisance to her; then came
Draupadi – the wealth of mighty Drupada—,
With her bashful visage slightly bent.
Her face—a lovely luculent moon
That rises in the sky crepuscular –,
She pressed at the feet of her sage father-in-law
Him adoring thus and stood a wonder of splendour.

121. On her that stood there, an idol of gold,
The sire showered choice benedictions;
Hearty were his blessings and warm.
Then he conversed with kin and friends,
Lion-like heroes, poets and servants
That flocked to him eagerly;
This done, he came round the comely city
In procession, and as the day into night melted

122. He took the Five apart to a golden exedra
And said : "The rock-shouldered, the far-famed,
The Lord of earth, the most learned,
The King of kings, Lord Dhritarashtra
Blesses you that you may live linked with
Spiritual weal and material welfare.

123. "He has commanded me to impart to you
These tidings; do hearken to me:
In auspicious Hastinapura, a lofty hall of beauty
—A peerless paragon on this earth—
Hath been by your brothers built.
The King doth invite you in love to behold
Its wondrous beauty so great and rare.

''வேள்விக்கு நாங்கள் அனைவரும் வந்து
மீண்டும் பலதின மாயின வேனும்,
வாள்வைக்கும் நல்விழி மங்கையோ டேநீர்
வந்தெங்க ளூரில் மறுவிருந் தாட
நாள்வைக்குஞ் சோதிட ராலிது மட்டும்
நாயகன் நும்மை அழைத்திட வில்லை;
கேள்விக் கொருமி திலாதிப னொத்தோன்
கேடற்ற மாதம் இது வெனக் கண்டே. 124

''வந்து விருந்து களித்திட நும்மை
வாழ்த்தி அழைத்தனன் என்னரு மக்காள்!
சந்துகண் டேஅச் சகுனிசொற் கேட்டுத்
தன்மை இழந்த சுயோதன மூடன்
விந்தை பொருந்திய மண்டபத் தும்மை
வெய்யபுன் சூது களித்திடச் செய்யும்
மந்திர மொன்றும் மனத்திடைக் கொண்டான்;
வன்ம மிதுவும் நுமக்கறி வித்தேன்.' 125

தருமபுத்திரன் பதில்

என்று விதுரன் இயம்பத் தருமன்
எண்ணங் கலங்கிச் சிலசொல் உரைப்பான்:
''மன்று புனைந்தது கேட்டுமிச் சூதின்
வார்த்தையைக் கேட்டுமிங் கென்றன் மனத்தே
சென்று வருத்தம் உளைகின்ற தையா!
சிந்தையில் ஐயம் விளைகின்ற தையா!
நன்று நமக்கு நினைப்பவ னல்லன்;
நம்ப லரிது சுயோதனன் றன்னை, 126

''கொல்லக் கருதிச் சுயோதனன் முன்பு
குத்திர மான சதிபல செய்தான்;
சொல்லப் படாதவ னிலமக் கான
துன்ப மனைத்தையும் நீ அறியாயோ?
வெல்லக் கடவர் எவரென்ற போதும்
வேந்தர்கள் சூதை விரும்பிட லாமோ
தொல்லைப் படுமென் மனந்தெளி வெய்தச்
சொல்லுதி நீ ஒரு சூழ்ச்சிஇங் கென்றான்.' 127

124. "Many days have rolled away, since
We from your yagna returned.
Yet to invite you and your bright-eyed Queen
To a reciprocal feast, a fitting day
Couldn't be fixed by the state astrologer.
So the King till now could invite you not.
He that is Janaka-like, the Prince-Philosopher—,
Deems this month to be blemishless.

125. "He blesses you, my dear children
And invites you to the feast of delight.
Suyodhana the fool by Sakuni led, is soulless;
Not wanting the occasion to slip, he will
Invite you to a mean game of dreaded dice,
There in that exedra of wonder great.
This is the evil that lurks in his heart;
I have told you all and warned you betimes"

Dharma's Reply

126. Dharma heard the words of Vidura;
His mind was in a swirl and he said:
"As I listened to the building of the hall
That should into a den of dicing turn
My heart was smitten sore with grief
And my mind is even now by doubt assailed.
Of our good he thinks not at all;
That Suyodhana can never be trusted.

127. "In base ruses galore, he indulged in the past to rid us;
The pangs of misery he caused us suffer
Do defy description as you know, aye, very well.
Though they can win, can kings
Foster love for gambling base?
Sore agitated is my mind, alas!
Pray, medicine it to quietude.

விதுரன் பதில்

வேறு

“விதுரனும் சொல்லு கிறான், — இதை
 விடமெனச் சான்றவர் வெகுளுவர் காண்;
சதுரெனக் கொள்ளுவ ரோ?—இதன்
 தாழ்மை யெலாமவர்க் குரைத்து விட்டேன்;
இதுமிகத் தீதென்றே—அண்ணன்
 எத்தனை சொல்லியும் இள வரசன்
மதுமிகுத் துண்டவன் போல்—ஒரு
 வார்த்தையை யேபற்றிப் பிதற்றுகிறான். 128

“கல்லெனில் இணங்கிவிடும்—அண்ணன்
 காட்டிய நீதிகள் கணக்கில வாம்;
புல்லனிங் கவற்றை யெலாம்—உளம்
 புகுதவொட் டாதுதன் மடமையினால்
சல்லிய சூதினி லே —மனம்
 தளர்வற நின்றிடுந் தகைமை சொன்னேன்;
சொல்லிய குறிப்பறிந் தே —நலந்
 தோன்றிய வழியினைத் தொடர்க” என்றான். 129

தருமபுத்திரன் தீர்மானம்

தருமனும் இவ்வள வில்—உளத்
 தளர்ச்சியை நீக்கியோர் உறுதி கொண்டே
பருமங்கொள் குரலினனாய்—மொழி
 பதைத்திட லின்றிஇங் கிவைஉரைப் பான்;
“மருமங்கள் எவைசெயி னும்—மதி
 மருண்டவர் விருந்தறஞ் சிதைத்திடி னும்,
கருமமொன் றேஉள தாம்—நங்கள்
 கடன்: அதை நெறிப்படி புரிந்திடுவோம். 130

“தந்தையும் வரப்பணித் தான் ;—சிறு
 தந்தையும் தூதுவந் ததைஉரைத் தான்;
சிந்தை யொன்றினி இல்லை,—எது
 சேரினும் நலமெனத் தெளிந்து விட்டேன்;
முந்தையச் சிலைரா மன் — செய்த
 முடிவினை நம்மவர் மறப்பது வோ ?
தொந்தது செயமாட்டோம், — பழ
 நூலினுக் கிணங்கிய நெறிசெல் வோம். 131

Vidura's Reply

128. Says Vidura : "The learned hate this as poison ;
They would not deem it skill ; of its meanness
I have told them all ; my brother too had
Condemned it as evil, times without number ;
Yet the Prince, as one over-tipsy, repeats
Over and over again the self-same word.

129. "Even a stone would relent ; a legion are they,
The ethical reasons by my brother cited.
He would not by them profit, the witless fool !
His mind is rooted firm in gambling base ;
Divine the sense of what I have said ;
May you follow the path righteous."

The resolution of Dharma

130. Dharma resolute grew and chased
The blues away from his mind ;
With a stentorian voice which bore
No trace of anguish, he spake thus :
"Whatever be their ruse and howsoever they act
Breaking rules of hospitality by mind darkened,
We will do that alone which our duty is
And that too in the righteous way only.

131. "Father it is, that hath bidden us come
And his brother is come a messenger ;
No more will I, over this brood ; the ultimate result
I know to be nil nisi bonum.
Could we ever forget how bow-handed Rama acted ?
Never will we do that which is forbidden
And we' ll but travel on the way of scriptures old.

''ஐம்பெருங் குரவோர் தாம்;—தரும்
        ஆணையைக் கடப்பதும் அறநெறி யோ?
வெம்பெரு மத யானை—பரி
        வியன்தேர் ஆளுடன் இருதினத் தில்
பைம்பொழில் அத்தி நகர்—செல்லும்
        பயணத்திற் குரியன புரிந்திடுவாய்,
மொய்ம்புடை விறல் வீமா!''—என
        மொழிந்தனன் அறநெறி முழுதுணர்ந்தான். 132

வீமனுடைய வீரப்பேச்சு

வீமனும் திகைத்துவிட்டான்?—இள
        விசயனை நோக்கிஇங் கிதுசொலு வான்;
''மாமனும் மருமகனு மா நமை
        யழித்திடக் கருதிஇவ் வழிதொடர்ந் தார்;
தாமதஞ் செய்வோமோ?—செலத்
        தகுந்தகு'' மெனஇடி யுறநகைத் தான்;
''சோமகன் உரைப்படி யே—படை
        கொண்டுசெல் வோமொரு தடையிலை காண்! 133

''நெடுநாட் பகைகண் டாய்!—இந்த
        நினைவினில் யான்கழித் தனபல நாள்;
கெடுநாள் வருமளவும்—ஒரு
        கிருமியை அழிப்பவர் உலகிலுண் டோ!
படுநாற் குறி அன்றோ—இந்தப்
        பாதகம் நினைப்பவர் நினைத்தது தான்?
விடுநாண் கோத்திட டா! தம்பி!
        வில்லினுக கிரைமிக விளையு தடா! 134

''போரிடச் செல்வ மடா; மகன்
        புலமையும் தந்தையின் புலமைக ளும்
யாரிடம் அவிழ்க்கின் றார்?—இதை
        எத்தனை நாள்வரை பொறுத்திருப் போம்?
பாரிடத் திவரொடு நாம்—எனப்
        பகுதிஇவ் விரண்டிற்கும் காலமொன்றில்
நேரிட வாழ்வுண்டோ?—இரு
        நெருப்பினுக் கிடையினில் ஒரு விற கோ? 135

37524

132. "Will it be dharma to disobey
The mandate of the revered sire?
Forth will we proceed in a couple of days
In our armed strength fourfold
To Hastinapura rich with groves and gardens.
Arrange, oh heroic Bhima strong!
All that is for our journey needed."
Thus Dharma who is dharma incarnate.

133. Bhima who was shocked, addressd
Young Arjun thus: "The uncle and his nephew
Pursue their evil way to destroy us all;
Will we delay? We will go, aye, go at once."
Bhima laughed and it rumbled like thunder.
"Even as our King—our brother—, hath said
With army we go; is there aught to restrain us?

134. "'Tis enmity long-standing; many were the days
I have spent mulling over this.
Till the advent of the appointed hour
Could any destroy an insect even?
The ruse of evil-thinkers sure betrays
A hint of their of impending doom.
Behold my brother! Fix thy dart;
There is abundant prey for thy hungry bow.

135. "We march to wage a war! The son's baseness
And the trickeries of the father!
Before whom do they, these unleash? How long
Could we this endure? No longer, I say.
Will the world suffer a dual reign—theirs and ours?
Now hath come the deciding hour;
A log cannot endure the flame at both ends."

Dr. U.V. SAMINATHAIYER LIBRARY
Besant Nagar
Chennai-90

தருமபுத்திரன் முடிவுரை

வேறு

வீமன் உரைத்தது போலவே - உளம்
வெம்பி நெடுவில் விசயனும்—அங்கு
காமனும் சாமனும் ஒப்பவே நின்ற
காளை இளைஞர் இருவரும்—செய்ய
தாமரைக் கண்ணன் யுதிட்டிரன் —சொல்லைத்
தட்டிப் பணிவோடு பேசினர்; தவ
தேமந் தவறலும் உண்டுகாண்,—நரர்
நெஞ்சம் கொதித்திடு போழ்திலே. 136

அன்பும் பணிவும் உருக்கொண்டோர்—அனு
வாயினும் தன்சொல் வழாதவர்—அங்கு
வன்பு மொழிசொல்லக் கேட்டனன்;—அற
மன்னவன் புன்னகை பூத்தனன்;—"அட!
முன்பு சுயோதனன் செய்ததும்—இன்று
மூண்டிருக் குங்கொடுங்கோல மும்—இதன்
பின்பு விளைவதும் தேர்ந்துளேன்;—என்னைப்
பித்தனென் றெண்ணி உரைத்திட்டீர்! 137

"கைப்பிடி கொண்டு சுழற்றுவோன்—தன்
கணக்கிற் சுழன்றிடும் சக்கரம்—அது
தப்பி மிகையுங் குறையுமாச்—சுற்றும்
தன்மை அதற்குள தாகுமோ?—இதை
ஒப்பிடலாகும் புவியின்மேல் என்றும்
உள்ள உயிர்களின் வாழ்விற்கே—ஒரு
செப்பிடு வித்தையைப் போலவே—புவிச்
செய்திகள் தோன்றிடு மாயினும், 188

"இங்கிவை யாவுந் தவறிலா—விதி
ஏற்று நடக்குஞ் செயல்களாம்;—முடி
வெங்கணு மின்றி எவற்றினும்—என்றும்
ஏறி இடையின்றிச் செல்வதாம்—ஒரு
சங்கிலி யொக்கும் விதி கண்டீர்;—வெறுஞ்
சாத்திர மன்றிது சத்தியம் !—நின்று
மங்கியோர் நாளில் அழிவதாம்—நங்கள்
வாழ்க்கை இதனைக் கடந்ததோ ? 139

136 Even as Bhima spake, Arjun of the long bow,
And the twin bulls, very like Kama and Sama,
Heart-smitten, durst disagree with
Lotus-eyed Yuthishtira and humbly protested.
When the heart doth seethe and bubble
Righteous discipline is at times broke.

Dharma concludes

137. They are 'love and humility' incarnate,
They slip not a whit from plighted word;
Even they wielded words, rash and harsh.
The good King heard them; a smile lit his face.
"Ha! What this Suyodhana did in the past,
With what horror the present is gravid,
And what the future will sure manifest,
I know clearly. Am I mad that you should speak thus?
138 "The twirling wheel twirls, as twirls
The twirler; nor fast nor slow it twirls;
It canst not twirl as it likes; the twirler twirls;
The life of beings on this earth
Is like unto this twirling wheel;
Though events of the world do appear
Like the magic of a sorcerer

139. "They are but the outcome of Fate infallible;
Like a chain—endless, for ever having sway
Over everything, penetrating without let—,
Is this fate; know this for sure.
These aren't mere words, but truth itself.
Is our life that blazes a while, dulls and dies
To be deemed above this Fate?

"தோன்றி அழிவது வாழ்க்கைதான்;—இங்குத்
துன்பத்தோ டின்பம் வெறுமையாம்—இவை
மூன்றில் எதுவரு மாயினும்,—களி
மூழ்கி நடத்தல் முறைகண்டீர்!—நெஞ்சில்
ஊன்றிய கொள்கை தழைப்பரோ,—துன்பம்
உற்றிடு மென்பதோர் அச்சத்தால்?—விதி
போன்று நடக்கும் உலகென்றே—கடன்
போற்றி ஒழுகுவர் சான்றவர். 140

"சேற்றில் உழலும் புழுவிற்கும்—புவிச்
செல்வ முடைய அரசர்க்கும்,—பிச்சை
ஏற்றுடல் காத்திடும் ஏழைக்கும்,—உயிர்
எத்தனை உண்டவை யாவிற்கும்,—நித்தம்
ஆற்றுதற் குள்ள கடமைதான்—முன்வந்து
அவ்வக் கணந்தொறும் நிற்குமால்—அது
தோற்றும் பொழுதிற் புரிகுவார்—பல
சூழ்ந்து கடமை அழிப்பரோ? 141

"யாவருக் கும்பொது வாயினும்—சிறப்
பென்பர் அரசர் குலத்திற்கே—உயர்
தேவரை யொப்ப முன்னோர் தமைத்—தங்கள்
சிந்தையிற் கொண்டு பணிகுதல்;—தந்தை
ஏவலை மைந்தர் புரிதற்கே—வில்
இராமன் கதையையும் காட்டினேன்;—புவிக்
காவலர் தம்மிற் சிறந்தநீர்—இன்று
கர்மம் பிழைத்திடு வீர்கொலோ?" 142

நால்வரும் சம்மதித்தல்

வேறு

என்றினைய நீதிபல தரும ராசன்
எடுத்துரைப்ப, இளைஞர்களுந் தங்கை கூப்பிக்
'குன்றினிலே ஏற்றிவைத்த விளக்கைப் போலக்
குவலயத்திற் கறங்காட்டத் தோன்றி னாய் நீ!
வென்றிபெறுந் திருவடியாய்! நினது சொல்லை
மீறிஒரு செயலுண்டோ? ஆண்டான் ஆணை
அன்றிஅடி யார்தமக்குக் கடன்வே றுண்டோ?
ஐயனே! பாண்டவர்தம் ஆவி நீயே! 143

140. "Life gets embodied and is anon disembodied ;
Pain, pleasure and emptiness are the stuff of life ;
Come what may, from this triad ;
Wisdom bids us to be of cheer.
Would men slacken their dear loved principle
Affrighted by the onslaught of pain ?
'The world is ruled by Destiny, sure', the wise know
And these will never from duty swerve.

141. "To the worm that crawls in the mire.
To the kings endowed with wealth of earth,
To the penurious that on alms subsist,
To all lives, so many and variform,
For ever appear, aye, every, moment
Their duties that crave performance :
Whatever manifests as duty, they will do ;
They will not duty annul, by being undutiful.

142 "Though it spells good for all in general
Yet it benefits more the race of kings
To hail their forbears and them adore
Even as they the Devas worship.
The son must his father's mandate implement;
'Tis in proof of this I cited to you Rama's story.
You are great among the princes of the world ;
Would you from this duty deviate ?"

The Four agree to abide by Dharma's words

143. Thus did Dharma to them point out
A good many examples. With folded hands
Him the youngsters thus addressed :
"Like the lamp lit on the crest of a hill
You are here to lead us aright ; we hail
Your victorious feet ; never 'll we your words
Transgress ; the ruled should ever abide by the ruler.
O Lord, oh Life of Paandavas !

''துன்பமுறும் எமக்கென்றே எண்ணி நின்வாய்ச்
சொல்லைமறுத் துரைத்தோமோ! நின்பா லுள்ள
அன்புமிகை யாலன்றே திருவு ளத்தின்
ஆக்கினையை எதிர்த்துரைத்தோம் அறிவில் லாமல்;
மன்பதையின் உளச்செயல்கள் தெளியக் காணும்
மன்னவனே! மற்றதுநீ அறியா தொன்றோ?
வன்புமொழி பொறுத்தருள்வாய் வாழி! நின்சொல்
வழிச்செல்வோம்'' எனக்கூறி வணங்கிச் சென்றார். 144

பாண்டவர் பயணமாதல்

ஆங்கதன்பின் மூன்றும்நாள் இளைஞ ரோடும்
அணியிழைப் பாஞ்சாலர் விளக்கி னோடும்
பாங்கினுறு பரிசனங்கள் பலவி னோடும்
படையினொடும் இசையினொடும் பயண மாகித்
தீங்கதனைக் கருதாத தருமக் கோமான்
திருநகர்விட் டகல்கின்றான் தீயோர் ஊர்க்கே!
தீங்கிஅகன் றிடலாகுந் தன்மை உண்டோ,
நெடுங்கரத்து விதிகாட்டும் நெறியில் நின்றே? 145

நரிவகுத்த வலையினிலே தெரிந்து சிங்கம்
நழுவி விழும்; சிற்றெறும்பால் யானை சாகும்
வரிவகுத்த உடற்புலியைப் புழுவுங் கொல்லும்;
வருங்கால முணர்வோரும் மயங்கி நிற்பார்;
கிரிவகுத்த ஓடையிலே மிதந்து செல்லும்;
கீழ்மேலாம், மேல் கீழாம்; கிழக்கு மேற்காம்;
புரிவகுத்த முந்நூலார் புலையர் தம்மைப்
போற்றிடுவார், விதிவகுத்த போழ்தி னன்றே. 146

மாலை வருணனை

மாலைப்போ தாதலுமே. மன்னன் சேனை
வழியிடைஓர் பூம்பொழிலின் அமர்ந்த காலை,
சேலைப்போல விழியாளைப் பார்த்தன் கொண்டு
சென்றாங்கொர் தனியிடத்தே பசும்புல் மேட்டில்.
மேலைப்போம் பரிதியினைத் தொழுது கண்டான்
மெல்லியலும் அவன் தொடைமேல் மெல்லச் சாய்ந்து
பாலைப்போல் மொழிபிதற்ற அவனை நோக்கிப்
பார்த்தனும்அப் பரிதிஎழில் விளக்கு கின்றான். 147

144. "Was it to ward off our misery, we chose
To oppose your words? Was it not
Love excessive we bear for you that impelled us
—The addle-pated—, to speak against you?
O Monarch, you can clean behold
The workings of human minds!
What can be from you hidden?
Pray, pardon us, our harsh words;may you flourish!
We follow your words". Thus they.

Paandavas' Journey

145 Then on the third day, with the youngsters,
Gem-bedecked Paanchaali—a lamp of beauty—,
Pages innumerable and armies, King Dharma
Who never thinks of harm,with music loud and long,
Left his hallowed city for the town of evil ones.
When one set foot on the road
Pointed out by the long-handed Destiny
Could one ever hope to step out of it?

146. A lion would willingly fall into the gin, devised
By a fox; an elephant would die by an emmet;
A worm would kill the striped tiger;
Those who could foresee would stand 'wildered;
Away would a hill float on the stream issuing thence;
Low would become high and high low;
East would turn West; the wearers of sacred thread
Would hail the base, if Fate doth will so.

Sun-Set

147. It was evening and the King's armies rested
In a flowery grove on the way.
Paartha took with him the carp-eyed queen
To a lonely grassy mound
And beheld adoringly the sun.
The soft one on his thigh reclined
And lisped words sweet as milk; to her
Paartha described the sunny splendour

''பாரடியோ ! வானத்திற் புதுமை யெல்லாம்,
பண்மொழீ ! கணந்தோறும் மாறி மாறி
ஓரடிமற் றோரடியோ டொத்த லின்றி
உவகையுற நவநவமாய்த் தோன்றுங் காட்சி ;
யாரடிஇங் கிவைபோலப் புவியின் மீதே
எண்ணரிய பொருள் கொடுத்தும் இயற்ற வல்லார் !
சீரடியால் பழவேத முனிவர் போற்றுஞ்
செழுஞ்சோதி வனப்பையெலாம் சேரக்காண்பாய். 148

''கணந்தோறும் வியப்புக்கள் புதிய தோன்றும் ;
கணந்தோறும் வெவ்வேறு கனவு தோன்றும் ;
கணந்தோறும் நவநவமாய்க் களிப்புத் தோன்றும் ;
கருதிடவும் சொல்லிடவும் எளிதோ ? ஆங்கே,
கணந்தோறும் ஒருபுதிய வண்ணங் காட்டிக்
காளிபரா சக்தி அவள் களிக்குங் கோலம்
கணந்தோறும் அவள் பிறப்பாள் என்று மேலோர்
கருதுவதன் விளக்கத்தை இங்குக் காண்பாய். 149

''அடிவானத் தேஅங்கு பரிதிக் கோளம்
அளப்பரிய விரைவினொடு சுழலக் காண்பாய் ;
இடிவானத் தொளிமின்னல் பத்துக் கோடி
எடுத்தவற்றை ஒன்றுபட உருக்கி வார்த்து,
முடிவான வட்டத்தைக் காளி ஆங்கே,
மொய்குழலாய் சுற்றுவதன் மொய்ம்பு காணாய் !
வடிவான தொன்றுகத் தகடி ரண்டு
வட்டமுறச் சுழலுவதை வளைந்து காண்பாய். 150

''அமைதியொடு பார்த்திடுவாய் மின்னே ! பின்னே
அசைவுறுமோர் மின்செய்த வட்டு ; முன்னே,
சமையுமொரு பச்சைநிற வட்டங் காண்பாய் ;
தரணியிலிங் கிதுபோலோர் பசுமை உண்டோ?
இமைகுவிய மின்வட்டின் வயிரக் கால்கள்
எண்ணில்லா திடையிடையே எழுதல் காண்பாய் !
உமைகவிதை செய்கின்றாள், எழுந்து நின்றே
உரைத்திடுவோம், ''பல்லாண்டு வாழ்க !'' என்றே. 151

148. "Behold the marvels of heaven, oh dear one
Whose lips rain music; every moment it changes;
No two parts are the same; the happy sights variform
Appear anew for ever and ever;
Who on earth, my dear, can create such sights
Even expending countless wealth?
Behold total, all the wonders of ruddy flame
That the ancient seers hailed in gloried verse.

149. "New marvels emerge every moment;
A different dream is born each second;
Delights new and numerous, each moment ushers;
'Sit easy for any, these to conceive or describe?
There, each second is revealed a new hue,
The form delightful to Kaali ParaaSakti!
Here witness the bright truth by seers declared
That She takes birth at each moment.

150. "In the horizon low, Surya-mandala whirls
At a speed beyond reckoning; behold this
My dear, of flowery locks! Kaali hath garnered
Ten billion lightnings bright, winged with thunder,
Smelted them all and wrought this wheel of fire
And now twirls it in majestic glory.
Aye, bend yourself to behold the twirling
Of two discs into one single form.

151. "Behold it serene, my lightning sweet!
Behind is a moving platter, wrought of lightning
And there is a jasper disc afront.
Is there an emeraldry like this on earth?
Behold the flashes quick and frequent
Of diamond beams innumerable :
Contract eye-lids these to see; Uma builds poesy grand!
Let us stand, and pray and say :
"Flourish for ever!"

வேறு

"பார் ; சுடர்ப்பரிதியைச் சூழவே படர்முகில்
எத்தனை தீப்பட்டெரிவன ! ஓகோ !
என்னடி ! இந்த வன்னத் தியல்புகள் !
எத்தனை வடிவம் ! எத்தனை கலவை !
தீயின் குழம்புகள் !—செழும்பொன் காய்ச்சி
விட்ட ஓடைகள் !—வெம்மை தோன்றுமே
எரிந்திடுந் தங்கத் தீவுகள் !—பாரடி !
நீலப் பொய்கைகள் !—அடடா, நீல
வன்னமொன்றில் எத்தனை வகையடீ !
எத்தனை செம்மை ! பசுமையுங் கருமையும்,
எத்தனை !—கரிய பெரும்பெரும் பூதம் !
நீலப் பொய்கையின் மிதந்திடுந் தங்கத்
தோணிகள் ! சுடரொளிப் பொற்கரை யிட்ட
கருஞ்சிக ரங்கள் !—காணடி, ஆங்கு
தங்கத் திமிங்கலம் தாம்பல மிதக்கும்
இருட்கடல் !—ஆஹா ! எங்கு நோக்கிடினும்
ஒளித்திரள் ! ஒளித்திரள் ! வன்னக் களஞ்சியம் !" 152

வேறு

"செங்கதிர்த் தேவன்சிறந்த ஒளியினைத் தேர்கின்றோம், அவன்
எங்களறிவினைத் தூண்டி நடத்துக" என்பதோர்-நல்ல
மங்களம் வாய்ந்த சுருதி மொழிகொண்டு வாழ்த்தியே-இவர்
தங்களினங்க ளிருந்த பொழி லிடைச் சார்ந்தனர்—பின்னர்
அங்கவ் விரவு கழிந்திட, வைகறை யாதலும்-மன்னர்
பொங்கு கடலொத்த சேனைகளோடு புறப்பட்டே—வழி
எங்குந் திகழும் இயற்கையின் காட்சியில் இன்புற்றே,-கதிர்
மங்கிடு முன்னொளி மங்கு நகரிடை வந்துற்றார். 153

துரியோதனன் சூழ்ச்சிச் சருக்கம் முற்றும்.

152. "Behold, how many are they—the teeming clouds
Around the beaming sun aflame instantaneously!
Oh, oh, how grand are these hues and tints!
How many are their shapes, their blends!
Liquid fires! Streams of molten gold!
Auric isles that burn heatlessly!
My beloved, behold the blue tarns divine!
Aye, aye, behold the azure riot!
How many are the ruddy ones! How many
Are the green! The black! Dark gargantuan demons!
Boats of gold afloat on a lake of blue!
Black peaks with dazzling gold filigreed!
Behold yonder the dark ocean where swim
Innumerable leviathans, all golden!
Aha! Withersoever the eyes may wander
They but behold hills of light,
Wealth of Iris hues.

153. " 'We meditate on the brilliance
Of the red-rayed Deva;
May He our buddhi brighten and lead us!' "
With these words of Veda, they blessed
And back to their grove repaired.
As the night melted away and day broke
The princes with their roaring sea of armies
Were on their way, sipping delight at scenic beauty;
Ere the sun grew dim, they reached the dusking city.

HERE ENDS THE BOOK OF
THE RUSE OF DURYODHANA

இரண்டாவது : சூதாட்டச் சருக்கம்

வாணியை வேண்டுதல்

தெளிவுறவே அறிந்திடுதல் ; தெளிவுதர
மொழிந்திடுதல் ; சிந்திப் பார்க்கே
களிவளர உள்ளத்தில் ஆனந்தக்
கனவுபல காட்டல், கண்ணீர்த்
துளிவரஉள் ளுருக்குதல், இங் கிவையெல்லாம்
நீ அருளும் தொழில்க ளன்றோ?
ஒளிவளருந் தமிழ்வாணீ ! அடியனேற்
கிவையனைத்தும் உதவு வாயே. 154

பாண்டவர் வரவேற்பு

அத்தின மாநக ரத்தினில் வந்தனர்
ஆரியப் பாண்டவர் என்றது கேட்டலும்,
தத்தி எழுந்தன எண்ணருங் கூட்டங்கள்,
சந்திகள், வீதிகள், சாலைகள், சோலைகள் ;
எத்திசை நோக்கினும் மாந்தர் நிறைந்தனர் ;
இத்தனை மக்களும் எங்கண் இருந்தனர்
இத்தின மட்டும் எனவியப் பெய்துற
எள்ளும் விழற்கிட மின்றி யிருந்தார். 155

மந்திர கீதம் முழக்கினர் பார்ப்பனர் ;
வன்தடந் தோள்கொட்டி ஆர்த்தனர் மன்னவர்
வெந்திறல் யானையும் தேரும் குதிரையும்
வீதிகள் தோறும் ஒளிமிகச் செய்தன ;
வந்தியர் பாடினர், வேசையர் ஆடினர் ;
வாத்தியம் கோடி வகையில் ஒலித்தன ;
செந்திரு வாழும் நகரினில் அத்தினஞ்
சேர்ந்த ஒலியைச் சிறிதென லாமோ ! 156

II. The Book of Gambling

Invocation to Vaani

154. To comprehend clearly, to so speak that clarity
May inform; to rear many a blissful dream
That will soar in joy in the minds of them
That meditate; to melt inly, while eyes
Rain tears : Aren't these your acts of grace?
O Vaani of ever-growing light, sweet as
Nectarean Tamil! Deign to grant me these.

Paandavas welcomed

155. When they heard that Aarya-Paandavas had
At the city of Hastinapura arrived,
Innumerable people began to throng
In lanes and strees, roads and groves.
One wondered : Where were they,
These men and women till this day?
Even wind could not thread thro' the surging crowds.

156. Brahmins chaunted hymns of mantras;
Princes stood in jubilation great;
Mighty tuskers, cars and horses made each street
Dinsome; sopranists sang;
Dansuses danced; a million organs resounded;
That day in the city—the abode of Lakshmi,
The din and noise filled the joyous sky.

இரண்டாவது : சூதாட்டச் சருக்கம்

வாணியை வேண்டுதல்

தெளிவுறவே அறிந்திடுதல் ; தெளிவுதர
மொழிந்திடுதல் ; சிந்திப் பார்க்கே
களிவளர உள்ளத்தில் ஆனந்தக்
கனவுபல காட்டல், கண்ணீர்த்
துளிவரஉள் ளுருக்குதல், இங் கிவையெல்லாம்
நீ அருளும் தொழில்க ளன்றோ?
ஒளிவளருந் தமிழ்வாணீ ! அடியனேற்
கிவையனைத்தும் உதவு வாயே. 154

பாண்டவர் வரவேற்பு

அத்தின மாநக ரத்தினில் வந்தனர்
ஆரியப் பாண்டவர் என்றது கேட்டலும்,
தத்தி எழுந்தன எண்ணருங் கூட்டங்கள்,
சந்திகள், வீதிகள், சாலைகள், சோலைகள் ;
எத்திசை நோக்கினும் மாந்தர் நிறைந்தனர் ;
இத்தனை மக்களும் எங்கண் இருந்தனர்
இத்தின மட்டும் எனவியப் பெய்துற
எள்ளும் விழற்கிட மின்றி யிருந்தார். 155

மந்திர கீதம் முழக்கினர் பார்ப்பனர் ;
வன்தடந் தோள்கொட்டி ஆர்த்தனர் மன்னவர்
வெந்திறல் யானையும் தேரும் குதிரையும்
வீதிகள் தோறும் ஒளிமிகச் செய்தன ;
வந்தியர் பாடினார், வேசையர் ஆடினர் ;
வாத்தியம் கோடி வகையில் ஒலித்தன ;
செந்திரு வாழும் நகரினில் அத்தினஞ்
சேர்ந்த ஒலியைச் சிறிதெனலாமோ ! 156

II. The Book of Gambling

Invocation to Vaani

154. To comprehend clearly, to so speak that clarity
May inform; to rear many a blissful dream
That will soar in joy in the minds of them
That meditate; to melt inly, while eyes
Rain tears : Aren't these your acts of grace?
O Vaani of ever-growing light, sweet as
Nectarean Tamil! Deign to grant me these.

Paandavas welcomed

155. When they heard that Aarya-Paandavas had
At the city of Hastinapura arrived,
Innumerable people began to throng
In lanes and strees, roads and groves.
One wondered : Where were they,
These men and women till this day?
Even wind could not thread thro' the surging crowds.

156. Brahmins chaunted hymns of mantras;
Princes stood in jubilation great;
Mighty tuskers, cars and horses made each street
Dinsome; sopranists sang;
Dansuses danced; a million organs resounded;
That day in the city—the abode of Lakshmi,
The din and noise filled the joyous sky.

வாலிகன் தந்ததொர் தேர்மிசை ஏறி, அம்
மன்னன் யுதிட்டிரன் தம்பியர் மாதர்கள்
நாலிய லாம்பல்லக்கு யோடு நகரிடை
நல்ல பவனி எழுந்த பொழுதினில்,
சேலியல் கண்ணியர் பொன்விளக் கேந்திடச்
சீரிய பார்ப்பனர் கும்பங்கள் ஏந்திடக்
கோலிய பூமழை பெய்திடத் தோரணம்
கொஞ்ச நகரெழில் கூடிய தன்றே. 157

வேறு

மன்னவன் கோயிலிலே—இவர்
வந்து புகுந்தனர் வரிசை யோடே
பொன்னரங் கினிலிருந்தான்—கண்ணில்
புலவனைப் போய்நின்று போற்றிய பின்
அன்னவன் ஆசிகொண்டே,—உயர்
ஆரிய வீட்டுமன் அடி வணங்கி,
வின்னய முணர் கிருபன்—புகழ்
வீரத் துரோணன் அங்கவன் புதல்வன், 158

மற்றுள பெரியோர் கள்—தமை
வாழ்த்தி உள்ளன்போடு வணங்கிநின் றார் ;
கொற்றமிக் குயர்கன் னன்—பணிக்
கொடியோன் இளையவர் சகுனியொ டும்
பொற்றடந் தோள் சருவப்—பெரும்
புகழினர், தழுவினர், மகிழ்ச்சிகொண் டார் ;
நற்றவக் காந்தாரி—முதல்
நாரியர் தமைமுறைப் படிதொழுதார், 159

குந்தியும் இளங்கொடி யும்—வந்து
கூடிய மாதர் தம்மொடு குலவி
மூந்திய கதைகள் சொல்லி—அன்பு
மூண்டுரை யாடிப்பின் பிரிந்துவிட்டார் ;
அந்தியும் புகுந்தது வால்—பின்னர்
ஐவரும் உடல்வலித் தொழில்முடித் தே
சந்தியுஞ் சபங்களுஞ் செய்—தங்கு
சாருமின் னுணவமு துண்டதன் பின், 160

157. When Yuthishtira rode forth in the golden car
Of Baahlika, followed by his brothers. women royal
And army fourfold, in a grand procession,
Carp-eyed dames held lamps of gold,
And hallowed Brahmins pots of holy water;
It rained flowers; greeting festoons filled the city;
With a richer beauty the city glowed that day.

158. They entered the city with their retinue;
Unto the eyeless seer seated in the golden court
They hied and obeisance paid;
With his blessings came they to Aarya-Bhishma
And fell at his feet in adoration;
On Kripa of famed archery, valiant Drona,
His son and others, then they called
And hailed them all in heartfelt love.

159. The golden-shouldered of great renown
Embraced triumphant Karna, Duryodhana–
The snake-bannered–, his brothers and Sakuni;
They felt delighted; then they hailed
Gaandhari, the great tapaswini, and in order due
The other women too of the royal house.

160. Kunti and Draupadi young, with the women
That gathered there confabulated;
On old events they lovingly chatted
And then from them parted.
Now came still evening on; the Five, having
Exercised themselves in callisthenics
Performed the evening rites; this done
They partook of victuals toothsome.

சந்தன மலர்புனைந் தே,—இளந்
தையலர் வீணைகொண் டுயிருருக்கி
விந்தைகொள் பாட்டிசைப்ப,—அதை
விழைவொடு கேட்டனர் துயில்புரிந் தார் ;
வந்ததொர் துன்பத் தினை—அங்கு
மடித்திட லன்றிப் பின்வருந் துயர்க்கே
சிந்தனை உழல்வா ரோ?—உளச்
சிதைவின்மை ஆரியர் சிறப்பன் றோ? 161

பாண்டவர் சபைக்கு வருதல்

பாணர்கள் துதிகூற—இளம்
பகலவன் எழுமுனர்த் துயிலெழுந் தார் ;
தோணலத் தினையில் லார்—தெய்வந்
துதித்தனர் ; செய்ய பொற் பட்டணிந்து
பூணணிந் தாயுதங் கள்—பல
பூண்டுபொற் சபையிடைப் போந்தன ரால் ;
நாணமில் கவுரவ ரும்—தங்கள்
நாயக னொடுமங்கு வீற்றிருந் தார். 162

விட்டுமன் தானிருந் தான் ;—அற
விதுரனும், பார்ப்பனக் குரவர்க ளும்,
நாட்டுமந் திரிமா ரும்,—பிற
நாட்டினர் பல பல மன்னர்களும்
கேட்டினுக் கிரையா வான்—மதி
கெடுந்துரி யோதனன் கிளையின ரும்,
மாட்டுறு நண்பர்க ளும்—அந்த
வான்பெருஞ் சபையிடை வணங்கிநின் றார். 163

சூதுக்கு அழைத்தல்

புன்தொழிற் கவறத னில்—இந்தப்
புவிமிசை இணையில் எனும்புக ழான்
தன்றறி யாச்சகு னி,—சபை
நடுவினில் ஏறெனக் களித்திருந் தான் ;
வென்றிகொள் பெருஞ்சூ தர்—அந்த
விவிஞ்சதி சித்திர சேனனுடன்
குன்றுசத் தியவிர தன்—இதழ்
கூர்புருமித்திரன் சய னென்பார். 164

161 They joyed in sandal-scented flowery leisure;
Young, damsels touched to tune, the Veena.
Airs, vernal airs! These they heard delighted
And their eyelids closed in slumber sweet.
Trouble, aye, should be quelled when it appears;
Thinking of coming trouble who would in grief wallow?
What indeed marks the Aaryas?
Is it not undauntedness?

Paandavas arrive at the Hall

162. The minstrels sang and they woke up before aurora;
The strong-shouldered non-pareil prayed to God;
Silken garments they wore and decked themselves
With ornaments and bore regal weaponry
And repaired to the court where shameless Kauravas
Were seated beside their Lord and King.

163. Bhishma too was there; righteous Vidura,
Holy Brahmins, ministers of state,
Alien visitors, monarchs a good many,
Kin of Duryodhana of spoilt mind,
—The prey to doom impending—,
And friends great, stood reverentially
There in that vast hall, the durbar great.

Invitation to Gambling

164. In gambling base, there is none his equal
On this earth; Sakuni he is that hath not
In all his life done an act to be reckoned good.
He sat in the centre in good cheer
And looked like a proud bull.
Notorious gamblers were there; Vivinjati,
Chitrasena, Satyavrada, Purumitra and Jaya.

சாலவும் அஞ்சு தரும்—கெட்ட
சதிக்குணத் தார்பல மாயம் வல்லோர்
கோலநற் சபைதனி லே—வந்து
கொக்கரித் தார்ப்பரித் திருந்தனரால் ;
மேலவர் தமை வணங்கி—அந்த
வெந்திறற் பாண்டவர் இளைஞர் தமை
ஆல முற்றிடத் தழுவிச்—செம்பொன்
ஆதனத் தமர்ந்தவப் பொழுதினிலே, 165

சொல்லுகின் றான்சகு னி :—"அறத்
தோன்றல் ! உன் வரவினைக் காத்துளர் காண்
மல்லுறு தடந் தோளார்—இந்த
மன்னவ ரனைவரும் நெடும்பொழு தா ;
வில்லுறு போர்த்தொழி லாற் - புவி
வென்றுதங் குலத்தினை மேம்படுத் தீர் !
வல்லுறு சூதெனும் போர்—தனில்
வலிமைகள் பார்க்குதும் வருதி" என்றான். 166

தருமன் மறுத்தல்

தருமனங் கிவைசொல் வான் :—"ஐய !
சதியுறு சூதினுக் கெனைஅழைத் தாய் ;
பெருமைஇங் கிதிலுண்டோ ?—அறப்
பெற்றி உண்டோ ?—மறப் பீடுள தோ ?
வருமம்நின் மனத்துடையாய் !—எங்கள்
வாழ்வினை உகந்திலை என லறிவேன் ;
இருமையுங் கெடுப்பது வாம்—இந்த
இழிதொழி லாலெமை அழிக்க லுற்றாய்." 167

சகுனியின் ஏச்சு

கலகல வெனச்சிரித் தான்—பழிக்
கவற்றையோர் சாத்திர மெனப்பயின் றோன் ;
"பலபல மொழிகுவ தேன்"—உனைப்
பார்த்திவன் என்றெணி அழைத்துவிட்டேன்.
"நிலமுழு தாட்கொண் டாய்—தனி
நீ" எனப் பலர்சொலக் கேட்டதனால்,
சில பொருள் விளையாட்டிற்—செலுஞ்
செலவினுக் கழிகிலை எனநினைத் தேன். 168

165. Dreadful Strategists, well-versed in chicanery
Were there in that spacious court beauteous ;
These revelled in dinsome riot ; the young Five,
Mighty and valorous, paid obeisance to the great
Who embraced them, chest glued to chest.
And as Paandavas sat on seats of gold

166. Said Sakuni : "O righteous scion, here do wait
Aye, for a long time, for your arrival
All these kings who are heroic wrestlers strong ;
You raised your family sky-high by victory
In wars won with bows and arrows.
Here shall we wage a war with dice as weapon ;
Come, let us see how valiant you are in this."

Dharma declines

167. Thus Sakuni, to whom Dharma replied : 'To a game
Of dice which is ruse deceitful, you invite me ;
Is there any glory in this ? Or righteousness ?
Or valorous renown ? Your bosom harbours odium ;
You abhor our life of weal, I know for sure ;
Gambling will ruin life here and hereafter."

Jibe of Sakuni

168. He laughed aloud : he that hath mastered
Blameworthy dice as a science and an art.
"Why should I indulge in very many words ?
I took you for a king and invited you.
As I had from many heard that you alone
Own the earth entire, methought
You would not, aye, mind the loss
Of a few trifles in sport and pastime.

"பாரத மண்டலத் தார்—தங்கள்
பதிஒரு பிசுனனென் றறிவே னோ ?
சோரமிங் கிதிலுண்டோ ?—தொழில்
சூதெனி லாடுநர் அரசரன் றோ ?
மாரத வீரர்முன் னே,—நடு
மண்டபத்தே, பட்டப் பகலினிலே,
சூரசி காமணியே,—நின்றன்
சொத்தினைத் திருடுவ மெனுங்கருத்தோ ? 169

"அச்சமிங் கிதில்வேண்டா,—விரைந்
தாடுவம் நெடும்பொழு தாயின தால் ;
கச்சையொர் நாழிகை யா—நல்ல
காயுடன் விரித்திங்கு கிடந்திடல் காண் ?
நிச்சயம் நீவெல் வாய் ;—வெற்றி
நினக்கியல் பாயின தறியா யோ ?
நிச்சயம் நீவெல் வாய் ;—பல
நினைகுவ தேன் ; களிதொடங்கு" கென்றான். 170

தருமனின் பதில்

வேறு

தோல் விலைக்குப் பசுவினைக் கொல்லும்
துட்டன் இவ்வுரை கூறுதல் கேட்டே,
நூல்வி லக்கிய செய்கைக ளஞ்சும்
நோன்பி னோனுளம் நொந்திவை கூறும் :
"தேவ லப்பெயர் மாமுனி வோனும்
செய்ய கேள்வி அசிதனும் முன்னர்
காவ லர்க்கு விதித்த தந்நூலிற்
கவறு நஞ்செனக் கூறினர், கண்டாய் ; 171

"'வஞ்ச கத்தினில் வெற்றியை வேண்டார்,
மாயச் சூதைப் பழியெனக் கொள்வார்,
அஞ்ச லின்றிச் சமர்க்களத் தேறி
ஆக்கும் வெற்றி அதனை மதிப்பார்
துஞ்ச நேரினுந் தூயசொல் லன்றிச்
சொல்மி லேச்சரைப் போலொன்றுஞ் சொல்லார்,
மிஞ்சு சீர்த்திகொள் பாரத நாட்டில்
மேவு மாரியர்'' என்றனர் மேலோர். 172

169. "How do I know the Lord-Paramount
Of Bharath to be a niggardly miser?
Is there thievery in this? 'Tis dicing no doubt.
But aren't the players princes and kings?
In the presence of Maha-rata heroes, in open court,
In day-light broad, O thou, crest-jewel of heroes,
Do you think we mean to rob you of your wealth?

170. "Have no fear; come, be quick;
Let us play; much time is already wasted;
The dice and all lie there already for over an hour;
Surely 'll you win; don't you know
That success indeed is your second nature.
Surely 'll you win; why think of many things?
Come, commence the game at once."

Dharma's Reply

171. As Sakuni who like a sinner that slaughters a cow
That he may sell its hide, spake thus,
He that dreads the deed by scriptures forbid
—The noble and sublime Dharma—, was sore grieved.
He said: "Know that the great Muni Devala
And Acita of great learning have declared
In their works on monarchic deportment
That dicing is poisonous, for sure.

172. "They 'll not seek success in deceitful dicing,
They hold mayic gambling blameworthy;
The triumph annexed sans fear in the battle-field
Is by them held in esteem great;
Even if death be the outcome, they will
Unlike barbarians, breathe pure words only;
In the land of Bharath of surpassing glory
The Aaryas live thus" said the great ones.

"ஆத லாலிந்தச் சூதினை வேண்டேன்!
ஐய, செல்வம் பெருமை இவற்றின்
காத லாலர சாற்றுவ னல்லேன்;
காழ்த்த நல்லறம் ஓங்கவும் ஆங்கே
ஓத லானும் உணர்த்துத லானும்
உண்மை சான்ற கலைத்தொகை யாவும்
சாதலின்றி வளர்ந்திடு மாறும்,
சகுனி, யானர சாளுதல், கண்டாய்! 173

"என்னை வஞ்சித்தென் செல்வத்தைக் கொள்வோர்
என்ற னக்கிடர் செய்பவ ரல்லர்.
முன்னை நின்றதொர் நான்மறை கொல்வார்,
மூது ணர்விற் கலைத்தொகை மாய்ப்பார்
பின்னை என்னுயிர்ப் பாரத நாட்டில்
பீடை செய்யுங் கலியை அழைப்பார்;
நின்னை மிக்க பணிவொடு கேட்பேன்;
நெஞ்சிற் கொள்கையை நீக்குதி" என்றான். 174

சகுனி வல்லுக்கு அழைத்தல்

வேறு

"'சாத்திரம் பேசுகின்றாய்'—எனத்
தழல்படு விழியொடு சகுனிசொல் வான்;
"கோத்திர குலமன் னர்—பிறர்
குறைபடத் தம்புகழ் கூறுவ ரோ?
நாத்திறன் மிகஉடை யாய்!—எனில்
நம்மவர் காத்திடும் பழவழக் கை
மாத்திரம் மறந்துவிட்டாய்;—மன்னர்
வல்லினுக் கழைத்திடில் மறுப்பதுண்டோ? 175

"தேர்ந்தவன் வென்றிடு வான்;—தொழில்
தேர்ச்சியில் லாதவன் தோற்றிடு வான்;
நேர்ந்திடும் வாட்போரில்—குத்து
நெறி அறிந் தவன்வெலப் பிறனழி வான்
'ஓர்ந்திடு சாத்திரப் போர்—தனில்
உணர்ந்தவன் வென்றிட, உணரா தான்
சோர்ந்தழி வெய்திடு வான்;—இவை
சூதென்றும் சதிஎன்றும் சொல்வா ரோ? 176

173. "Therefore do I this dicing abhor;
Sir! I reign not for the love
Of glory or wealth; behold oh Sakuni!
I wield the sceptre that hoary dharma
May flourish, that truthful bibles of arts and sciences
By study and instruction may thrive deathless.

174. "They that deceive me and my wealth steal
Do not aye, cause me harm;
They that kill the ancient Vedas four, they that
Annihilate the treasure of all arts and sciences,
It is these that bid a warm welcome
To devastating Kali, in this Bharath dear as my life
I beseech and humbly implore you
'Perish this thought'" said he

The Importunity of relentless Sakuni

175. "Ha, of sastras you speak!" said Sakuni
With eyes sputtering fire of ire.
Will kings of renowned dynasty
Indulge in self-praise, decrying others?
You do have a glib tongue; yet have you
Clean forgot the customs and usages
By our race nurtured; when kings challenge
Can you, I dare you, that reject?

176. "The man competent wins; the one ill-versed loses;
In a sword-fight whilst the one that knows
The thrust wins, the other doth perish.
In logistics he that is knowledgeable wins;
The ignoramus is easily vanquished;
Can you call this ruse? Or gambling?

"வல்லவன் வென்றிடு வான்;—தொழில்
வன்மையில் லாதவன் தோற்றிடு வான்;
நல்லவ னல்லா தான்—என
நாண மிலார்சொலுங் கதை வேண்டா;
வல்லமர் செய்திடவே—இந்த
மன்னர் முன்னேநினை அழைத்துவிட்டேன்;
சொல்லுக வருவதுண் டேல்—மனத்
துணிவிலை யேலதுஞ் சொல்லு" கென்றான். 177

தருமன் இணங்குதல்

வெய்ய தான விதியை நினைந்தான்
விலக்கொ ணாதறம் என்ப துணர்ந்தோன்;
பொய்ய தாகுஞ் சிறுவழக் கொன்றைப்
புலனி லாதவர் தம்முடம் பாட்டை
ஐயன் நெஞ்சில் அறமெனக் கொண்டான்
ஐயகோ! அந்த நாள் முத லாகத்
துய்ய சிந்தைய ரெத்தனை மக்கள்
துன்பம் இவ்வகை எய்தினர், அம்மா! 178

முன்பி ருந்ததொர் காரணத் தாலே,
மூடரே, பொய்யை மெய்யென லாமோ?
முன்பெனச் சொலுங் கால மதற்கு,
மூடரே, ஓர் வரையறை உண்டோ?
முன்பெனச் சொலின் நேற்றுமுன் பேயாம்;
மூன்று கோடி வருடமும் முன்பே;
முன்பிருந் தெண்ணி லாது புவிமேல்
மொய்த்த மக்க ளெலாம்முனி வோரோ? 179

நீர்பி றக்குமுன் பார்மிசை மூடர்
நேர்ந்த தில்லை எனநினைத் தீரோ?
பார் பிறந்தது தொட்டின்று மட்டும்
பலப்ப லப்பல பற்பல கோடி
கார்பி றக்கும் மழைத்துளி போலே
கண்ட மக்க ளனைவருள் ளேயும்,
நீர்பி றப்பதன் முன்பு, மடமை
நீசத் தன்மை இருந்தன வன்றே? 180

177. "The able one wins ; the one incompetent loses ;
    Talk of good and bad is shameless balderdash ;
I have challenged you to a valiant combat
    In the presence of these monarchs.
Do you this accept ? If you lack the strength
    Of mind, you are free to declare that also."

Dharma Consents

178. Dharma thought of cruel Fate ; he also felt
    Chivalric dharma should be upheld.
Alack a day ! The great Lord did deem
    The pseudo-custom all false,
Projected by the brainless base
    To be dharma ! From time-immemorial
How many of the otherwise immaculate
    Came by misery, thinking thus, oh God !

179. Since a custom was rife in the past
    O fools, can you call falsehood truth ?
'Past' you say, fools ! Can you tell me
    What 'past' is, its content and its bournes ?
Even yesterday is included in the 'past' !
    'Three billion years ago' is also 'past' !
There were innumerable men in the past
    That lived on earth, were they all seers ?

180. Do you think there weren't fools on earth
    Before you were born ? Since the world began
Many, many, aye, very many billions
    —Like rain drops from clouds—,
Of people lived ; did not baseness and idiocy
    Flourish amongst them before your time ?

பொய்யொ ழுக்கை அறமென்று கொண்டும்,
பொய்யர் கேலியைச் சாத்திர மென்றும்
ஐயகோ, நங்கள் பாரத நாட்டில்
அறிவி லாரறப் பற்றுமிக் குள்ளோர்
நொய்ய ராகி அழிந்தவர் கோடி,
நூல்வ லைபல தேர்ந்து தெளிந்தோன்,
மெய்ய றிந்தவர் தம்மு ளுயர்ந்தோன்
விதியி னலத் தருமனும் வீழ்ந்தான். 181

மதியி னும்விதி தான்பெரி தன்றோ?
வைய மீதுள வாகு மவற்றுள்
விதியி னும்பெரி தோர்பொரு ளுண்டோ?
மேலை நாம் செய்யுங் கர்மமல் லாதே,
நதியி லுள்ள சிறுகுழி தன்னில்
நான்கு திக்கி லிருந்தும் பல்மாசு
பதியு மாறு, பிறர்செய்யுங் கர்மப்
பயனும் நம்மை அடைவதுண் டன்றோ! 182

சூதாடல்

வேறு

மாயச் சூதி னுக்கே—ஐயன், மன மிணங்கி விட்டான்;
தாய முருட்ட லானார்;—அங்கே, சகுனி ஆர்ப்பரித்தான்!
நேய முற்ற விதுரன்—போலே, நெறியு ளோர்க ளெல்லாம்
வாயைமூடி விட்டார்;—தங்கள், மதிமயங்கி விட்டார். 183

அந்த வேளை யதனில்—ஐவர்க், கதிபன் இஃதுரைப்பான்;
"பந்த யங்கள் சொல்வாய்—சகுனி பரபரத் திடாதே!
விந்தை யான செல்வம்—கொண்ட, வேந்த ரோடு நீ தான்
வந்தெ திர்த்து விட்டாய்;—எதிரே, வைக்க நிதிய
முண்டோ?' 184

தருமன் வார்த்தை கேட்டே,—துரியோ தன னெழுந்து
சொல்வான்;
"அருமையான செல்வம்—என்பால், அளவி லாத துண்டு;
ஒரு மடங்கு வைத்தால்—எதிரே, ஒன்ப தாக வைப்பேன்;
பெருமை சொல்ல வேண்டா,—ஐயா! பின் னடக்கு"
கென்றான். 185

181. Deeming false conduct to be dharma
And the parody of the false to be sastras,
Alas! in our dear land of Bharath
Countless men wedded to righteousness
Became enervated and perished brainless.
The savant of lucidity, the pre-eminent
Among the knowers of Truth, Dharma the great
Toppled down by Fate besieged.

182. Is not Mind to Fate superior?
Or is there aught greater than Fate
'Mongst earthly things? The results
Of our deeds excepting, would not resultant effect
Of other men's deeds affect us, even as
The pit or puddle in a river collects
The wind-driven dust from directions four?

The Gambling

183. To the Mayic gambling the good one gave assent;
They threw the dice and Sakuni grew uproarious.
Upright men of rectitude like loving Vidura
Were tongue-tied and stood bewildered.

184. At that hour, the Lord of the Five spake thus:
"Declare the wager, oh Sakuni! Vaunt not aloud!
Against kings endowed with wondrous wealth, you've
Come to play! You are oofless and beanless, I bet."

185. Hearing Dharma, Duryodhana rose up and said:
"Rare wealth have I, and aye, limitless too.
I'll wager, mind you, nine-fold, for sure;
Brag not, oh sir! I say: 'Go on, go on with the game,"

''ஒருவ னுடைப்பணயம்—வேறே, ஒருவன் வைப்ப துண்டோ?
தரும மாகு மோடா!—சொல்வாய், தம்பி இந்த வார்த்தை?''
''வரும மில்லை ஐயா;—அங்கு மாம னுடைப் பணயம்
மருகன் வைக் கொணுதோ?—இதிலே வந்த குற்ற மேதோ? 186

பொழுது போக்குதற்கே—சூதுப், போர் தொடங்கு கின்றோம்.
அழுத லேனிதற்கே?'—என்றே, அங்கர் கோன் நகைத்தான்;
''பழு திருப்ப தெல்லாம்—இங்கே, பார்த்திவர்க் குரைத்தேன்;
முழுது மிங் கிதற்கே—பின்னர், முடிவு காண்பீர்'' என்றான். 187

ஒளி சிறந்த மணியின்—மாலை, ஒன்றை அங்கு வைத்தான்;
களி மிகுந்த பகைவன்—எதிரே, கன தனங்கள் சொன்னான்;
விழி இமைக்கு முன்னே—மாமன், வென்று தீர்த்து விட்டான்;
பழி இலாததருமன்—பின்னும், பந்தயங்கள் சொல்வான். 188

''ஆயிரங் குடம் பொன்—வைத்தே, ஆடுவோ'' மிதென்றான்;
மாயம் வல்ல மாமன்—அதனை வசம தாக்கி விட்டான்;
''பாயுமா வொரெட்டில்—செல்லும், பார மான பொற்றேர்;
தாய முருட்ட லானர்:—அங்கே, சகுனி வென்று
விட்டான். 189

''இளைய ரான மாதர்—செப்பொன், எழி லிணைந்த வடிவும்
வளை அணிந்த தோளும்—மாலை, மணி குலுங்கு மார்பும்
விளையு மின்ப நூல்கள்—தம்மில் மிக்க தேர்ச்சி யோடு
களை இலங்கு முகமும்—சாயற், கவினும் நன்கு
கொண்டோர், 190

ஆயிரக் கணக்கா—ஐவர்க், கடிமை செய்து வாழ்வோர்;
தாய முருட்ட லானர்;—அந்தச், சகுனி வென்று விட்டான்,
ஆயிரங்க ளாவார்—செம்பொன், அணிகள் பூண்டிருப்பார்
தூயிழைப் பொனுடை—சுற்றுந், தொண்டர் தம்மை
வைத்தான். 191

சோரனங் கவற்றை—வார்த்தை, சொல்லுமுன்னர் வென்றான்.
தீர மிக்க தருமன்—உள்ளத், திடனழிந் திடாதே,
''நீரை யுண்ட மேகம்—போல, நிற்கு மாயிரங்கள்
வாரணங்கள் கண்டாய்—போரில், மறலி யொத்து மோதும்,'' 192

186. "One plays; yet another comes with the wager;
Is this fair? Oh, tell me my brother young!"
"This is no deceit; for the uncle to play
His nephew offers wager; what is amiss? I ask"

187. Laughing said the King of Anga: "To pass time
This war of dice is begun; wherefore do you weep?"
Dharma said: "Hearken to me, oh kings!
This's foul play;
Ye are witnesses and 'll behold the result in the end."

188. A carcanet of bright gems, he did wager:
The gay adversary offered wealth immense.
Before eyes could wink, the uncle bore it away;
Blameless Dharma came with wagers fresh.

189. "Thousand pots filled with gold! Come, let us play!"
The wizard of an uncle swiped them clean.
"A mighty car of gold with its galloping steeds!"
They threw the dice and Sakuni it was that won.

190. Young damsels of comely form, all golden,
With jewels on shoulders, gemmed chains on breasts,
Experts in the lore of love, with visages beaming bright,
In mien and beauty unparalled!

191. These were a myriad, the maids that served the Five:
They threw the dice and Sakuni bore them away.
Again a myriad slaves—wearers of gold and jewels,
Robed in silk and gold—, these he wagered.

192. The cut-purse won them all in a trice.
The valorous Dharma was undaunted;
"Thousands of tuskers like nimbus dark,
In the field of battle, they would charge like Death!

என்று வைத்த பணயந்—தன்னை, இழிஞன் வென்றுவிட்டான்.
வென்றி மிக்க படைகள்—பின்னர், வேந்தன் வைத்திழந்தான்.
நன்றிழைத்த தேர்கள்—போரின், நடை யுணர்ந்த பாகர்
என் றிவற்றை யெல்லாம்—தருமன்,ஈடுவைத் திழந்தான். 193

எண் ணிலாத கண்டீர்—புவியில், இணை யிலாத வாகும்
வண்ண முள்ள பரிகள்—தம்மை, வைத் திழந்து விட்டான்;
நண்ணு பொற் கடாரந்—தம்மில்,நாலு கோடி வைத்தான்;
கண்ணி ழப்பவன் போல்—அவையோர்,கண மிழந்து விட்டான்.

மாடிழந்து விட்டான்—தருமன். மந்தை மந்தையாக,
ஆடிழந்து விட்டான்,—தருமன், ஆளிழந்து விட்டான்;
பீடி ழந்த சகுனி அங்கு, பின்னுஞ் சொல்லு கின்றான்;
"நாடி ழக்க வில்லை, தருமா! நாட்டை வைத்தி"டென்றான். 195

நாட்டை வைத்தாடுதல்

வேறு

"ஐய கோஇதை யாதெனச் சொல்வோம்?
அரச ரானவர் செய்குவ தொன்றோ?
மெய்ய தாகவோர் மண்டலத் தாட்சி
வென்று சூதினி லாளுங் கருத்தோ?
வைய மிஃது பொறுத்திடு மோ? மேல்
வான் பொறுத் திடுமோ? பழி மக்காள்!
துய்ய சீர்த்தி மதிக்குல மோ நாம்?
தூ!'' வென் றெள்ளி விதுரனும் சொல்வான். 196

"பாண்ட வர்பொறை கொள்ளுவ ரேனும்
பைந்து ழாயனும் பாஞ்சாலத் தானும்
மூண்ட வெஞ்சினத் தோடுநஞ் சூழல்
முற்றும் வேரறச் செய்குவ ரன்றோ?
ஈண்டி ருக்குங் குருகுல வேந்தர்
யாார்க்கு மிஃதுரைப் பேன், குறிக் கொண்மின்;
மாண்டு போரில் மடிந்து நரகில்
மாழ்கு தற்கு வகைசெயல் வேண்டா. 197

193. These I wager" said he. The base one bore them away.
Victorious armies he then wagered and lost ;
Well-carved cars, martial riders galore,
These did Dharma wager, only to lose them all.

194. Numberless were they, the earth has not their peers,
Those horses of various hues he bet and lost.
Four billion jars filled with coins of gold, he bet and lost ;
Like him that loses his eyes, he lost them in a trice.

195. Bulls and kine he lost, aye, herds and herds of them!
Sheep and goats he lost, and men without number;
Says inglorious Sakuni then : "You haven't lost
Your country, oh Dharma ! Wager that, I say "

Dharma wagers his realm

196. "Alas, what shall we say of this ?
Does this a king become ?
Is a country to be won as wager
That one may rule it as one's own ?
Will this earth, this endure ?
Or the sky on high ? O ye sinners !
Is not our glorious line pure, that of Chandra's ?
Fie on you !" said Vidura fleering.

197. "Paandavas may be patient ; but Kannan
That wears the garland of basil, and he
Of Paanchaal, in mounting wrath
Will wipe us out, root and all.
Unto the Kaurava kings here I say this :
'Remember my words ; do not rashly
Court war ; you will die to wallow in Hell.

"குலமெ லாமழி வெய்திடற் கன்றே
குத்தி ரத்துரி யோதனன் றன்னை
நலமி லாவிதி நம்மிடை வைத்தான்;
ஞால மீதி லவன் பிறந் தன்றே
அலறி யோர் நரி போற்குரைத் திட்டான்;
அஃது ணர்ந்த நிமித்திகர் வெய்ய
கலகந் தோன்றுமிப் பாலக னாலே
காணு வீரெனச் சொல்லிடக் கேட்டோம். 198

"சூதிற் பிள்ளை கெலித்திடல் கொண்டு
சொர்க்க போகம் பெறுபவன் போலப்
பேதை நீயு முகமலர் வெய்திப்
பெட்பு மிக்குற வீற்றிருக் கின்றாய்;
மீது சென்று மலையிடைத் தேனில்
மிக்க மோகத்தி னாலொரு வேடன்
பாத மாங்கு நழுவிட மாயும்
படும லைச்சரி வுள்ளது காணான். 199

"மற்று நீரு மிச் சூதெனுங் கள்ளால்
மதிம யங்கி வருஞ்செயல் காணீர்!
முற்றுஞ் சாதி சுயோதன னாமோர்
மூடற் காக முழுகிட லாமோ?
பற்று மிக்கஇப் பாண்டவர் தம்மைப்
பாத கத்தி லழித்திடு கின்றாய்;
கற்ற கல்வியும் கேள்வியும் அண்ணே!
கடலிற் காயங் கரைந்ததொப் பாமே? 200

"வீட்டு ளேநரி யைவிடப் பாம்பை
வேண்டிப் பிள்ளை யெனவளர்த் திட்டோம்;
நாட்டு ளேபுக ழோங்கிடு மாறிந்
நரியை விற்றுப் புலிகளைக் கொள்வாய்;
மோட்டுக் கூகையைக் காக்கையை விற்று
மொய்ம்பு சான்ற மயில்களைக் கொள்வாய்,
கேட்டி லேகளி யோடுசெல் வாயோ?
கேட்குங் காதும் இழந்துவிட் டாயோ? 201

198 "'Sit for the extinction of the whole race,
Blasted Fate hath placed amidst us
The evil Duryodhana cruel? On the very day
He was born, he howled like a fox.
Hearing that, said the sooth-sayers :
"Behold, a holocaust 'll be by him caused !"

199. "As the son waxes victorious in gambling
Like one who is soused in joy ethereal
You sit enthroned with a visage
Beaming in joy, oh fool !
Lured by honey wild, a hunter
Scales a crevice in the mountain;
The slippery stone will trip his feet
And lo, the chasm there is but his grave.

200. "You are inebriate with the wine of dice,
You cannot know what will befall;
Is Suyodhana our all? I ask plainly;
Should we sink and die for a fool?
These Paandavas are affectionate men.
By deception dire, you plot to rid them;
All your learning and instruction, oh brother,
Is gone with the wind, aye, alas!

201. "We have not reared in our house, a son
But a fox, a venomous adder.
That your fame may wax great in the land,
Barter your fox for tigers great.
Away with the owls and the ravens !
May you have peacocks great !
Will you walk in joy in the path of perdition?
Are you bereft of your ears also?

"தம்பி மக்கள் பொருள்வெஃகு வாயோ
சாதற் கான வயதினில் அண்ணே?
நம்பி நின்னை அடைந்தவ ரன்றோ?
நாத னென்றுனைக் கொண்டவ ரன்றோ?
எம்பி ரானுளங் கொள்ளுதி யாயின்
யாவுந் தான மெனக்கொடுப் பாரே;
கும்பி மாநர கத்தினி லாழ்த்துங்
கொடிய செய்கை தொடர்வதும் என்னே? 202

"குருகு லத்தலை வன்சபைக் கண்ணே,
கொற்ற மிக்க துரோணன் கிருபன்
பெருகு சீர்த்திஅக் கங்கையின் மைந்தன்
பேதை தானும் மதிப்பிழந் தேகத்
திருகு நெஞ்சச் சகுனி ஒருவன்
செப்பு மந்திரஞ் சொல்லுதல் நன்றே!
அருகு வைக்கத் தகுதியுள் ளானோ?
அவனை வெற்பிடைப் போக்குதி அண்ணே! 203

"நெறி இழந்தபின் வாழ்வதி லின்பம்
நேரு மென்று நினைத்திடல் வேண்டா.
பொறி இழந்த சகுனியின் சூதால்
புண்ணி யர்தமை மாற்றல ராக்கிச்
சிறியர் பாதகர் என்றுல கெல்லாம்
சீஎன் றேச உகந்தர சாளும்
வறிய வாழ்வை விரும்பிட லாமோ?
வாழி, சூதை நிறுத்துதி" என்றான். 204

சூதாட்டச் சருக்கம் முற்றும்.

முதற்பாகம் முற்றிற்று.

202. "Oh brother, would you at this age
When death awaits you, covet the wealth
Of the sons of your brother? Here they came
Trusting you; they hold you as their Lord.
They will gift their all, away to you
If that indeed is your wish, oh Lord!
Why pursue this evil deed that will
Plunge you deep in the mire of Hell?

203. "In the assembly of the Kaurava Lord
Whilst Drona and Kripa
And far-famed son of Ganga and poor me,
Sit widowed of honour, crooked Sakuni
Sits cosy and advises on craft of state.
Can you suffer his propinquity?
Exile him to far mountains, oh brother!

204. "Do not think that happiness will flow
When one hath swerved from righteousness.
By the ruse of this kinky Sakuni
You set the righteous against us.
The world 'll sure defame us and us disgrace;
Your reign and life will turn hollow.
Do you, can you this desire? Bid them
Cease dicing. May you flourish" said he.

END OF THE BOOK OF GAMBLING.

HERE ENDS PART-I

பாஞ்சாலி சபதம்

(இரண்டாம் பாகம்)

மூன்றாவது : அடிமைச் சருக்கம்

பராசக்தி வணக்கம்

ஆங்கொரு கல்லை வாயிலிற் படிஎன்
றமைத் தனன் சிற்பி, மற்றொன்றை
ஓங்கிய பெருமைக் கடவுளின் வடிவென்
றுயர்த்தினன் ; உலகினோர் தாய்நீ !
யாங்கணே, எவரை, எங்ஙனஞ் சமைத்தற்
கெண்ணமோ, அங்ஙனம் சமைப்பாய்
ஈங்குனைச் சரணென் றெய்தினேன் ; என்னை
இருங்கலைப் புலவனாக் குதியே. 1

சரஸ்வதி வணக்கம்

இடையின்றி அணுக்களெலாம் சுழலுமென
இயல்நூலார் இசைத்தல் கேட்டோம் ;
இடையின்றிக் கதிர்களெலாஞ் சுழலுமென
வானூலார் இயம்பு கின்றார் ;
இடையின்றித் தொழில்புரிதல் உலகினிடைப்
பொருட்கெல்லாம் இயற்கை யாயின்
இடையின்றிக் கலைமகளே ! நினதருளில்
எனதுள்ளம் இயங்கொ ணாதோ ? 2

விதுரன் சொல்லியதற்குத் துரியோதனன் மறுமொழி சொல்லுதல்.

வேறு

அறிவு சான்ற விதுரன்சொற் கேட்டான்
அழலு நெஞ்சின் அரவை உயர்த்தான்
நெறியு ரைத்திடும் மேலவர் வாய்ச்சொல்
நீச ரானவர் கொள்ளுவ துண்டோ?
பொறிப றக்க விழிக ளிரண்டும்
புருவ மாங்கு துடிக்கச் சினத்தின்
வெறித லைக்க, மதிம யங்கிப் போய்
வேந்தன் இஃது விளம்புத லுற்றான். 3

Part Two

III. The Book of Enslavement

Invocation to ParaaSakti

205. Behold, the sculptor sculpts ; one stone is wrought
A step in a flight of steps ; another becomes
An idol of supremely glorious God ; Thou art
The Mother of the world ! Thine is the will
To make or mar ! I take refuge in Thee !
Make me a poet par excellence. 1

Invocation to Saraswati

206. The physicists say that atoms whirl
Ceaselessly ; the astronomers aver
That the orbs gyrate for ever and ever ;
If it be but natural for the things
Of globe to work ceaselessly, oh Mother of Arts !
Should not my heart, I pray,
Function ceaselessly, oned with thy Grace ? 2

Duryodhana's Reply to Vidura

207. He of the ophidian banner heard the words
Of Vidura wise, with a burning heart ;
Would ever the base listen to the words
Of the great that reveal the ture path ?
Eyes emitting sparks of fire, brows atremble
Ire raging fierce and buddhi all blunted
The prince did speak thus, even thus : 3

"நன்றிகெட்ட விதுரா!—சிறிதும் நாண மற்ற விதுரா!
தின்ற உப்பி னுக்கே—நாசந் தேடுகின்ற விதுரா!
அன்று தொட்டு நீயும்—எங்கள் அழிவு நாடுகின்றாய்;
மன்றி லுன்னை வைத்தான்—எந்தை மதியை என்னுரைப்பேன்!

"ஐவ ருக்கு நெஞ்சும்—எங்கள் அரண்மனைக்கு வயிறும்,
தெய்வமன் றுனக்கே—விதுரா! செய்து விட்டதேயோ?
மெய்வகுப் பவன்போல்,—பொதுவாம், விதி உணர்ந் தவன்போல்,
ஐவர் பக்கம் நின்றே,—எங்கள், அழிவு தேடுகின் றாய். 5

"மன்னர் சூழ்ந்த சபையில்-எங்கள், மாற்றலார்க ளோடு
முன்னர் நாங்கள் பணயம்—வைத்தே,முறையில் வெல்லு கின்றோம்;
என்ன குற்றங் கண்டாய்?—தருமம், யார்க் குரைக்க வந்தாய்?
கன்னம் வைக்கி றோமோ?—பல்லைக். காட்டி ஏய்க்கி றோமோ? 6

"பொய்யு ரைத்து வாழ்வார்,—இதழிற் புகழுரைத்து வாழ்வார்
வைய மீதி லுள்ளார்,—அவர் தம், வழியில் வந்ததுண்டோ?
செய் யொணாத செய்வார்—தம்மைச் சீருறுத்த நாடி,
ஐய! நீ எழுந்தால் அறிஞர், அவல மெய்தி டாரோ? 7

"அன்பிலாத பெண்ணுக்கு—இதமே, ஆயிரங்கள் செய்தும்,
முன்பின் எண்ணு வாளோ?—தருணம், மூண்ட போது கழிவாள்.
வன்புரைத்தல் வேண்டா,—எங்கள், வலிபொறுத்தல் வேண்டா;
இன்ப மெங்க ணுண்டோ—அங்கே, ஏகி"டென் றுரைத்தான். 8

விதுரன் சொல்வது

வேறு

நன்றாகும் நெறியறியா மன்னன், அங்கு
நான்குதிசை அரசர்சபை நடுவே, தன்னைக்
கொன்றாலும் ஒப்பாகா வடுச்சொற் கூறிக்
குலைவதனில் அணுவளவுங் குழப்ப மெய்தான்;
"சென்றாலும் இருந்தாலும் இனிஎன் னேடா?
செய்கைநெறி அறியாத சிறியாய், நின்னைப்
பொன்றாத வழிசெய்ய முயன்று பார்த்தேன்;
பொல்லாத விதிஎன்னைப் புறங்கண் டானால்! 9

208. "Ungrateful Vidura, wholly bereft of shame!
To the salt untrue, oh destructive Vidura!
Since the very beginning, you are plotting our downfall;
You have a place in my father's court; is he really sane?
4

209. "Is it the work of God that your heart is after the Five
Tho' 'tis our palace that fills your belly?
With a mind set on destruction, you are on the side
Of the five, tho' you pretend to be true and neutral.
5

210. "In a court where kings are present, against our foes
We play, wager and win, in the most proper way;
What fault do you find? To whom are you preaching?
'Sit a jemmy we wield? Do you take us for cheats?
6

211. "There are liars and sycophants in this world.
Are we descended from the line of these?
When you rise to reform them—the doers of ills—,
Sir, the wise in the world 'll feel hurt, for sure. 7

212 "In a thousand ways he may please her, the loveless;
Will she of these think? She 'll run away when the time comes.
You need not us oppose; nor need you our might endure;
Go withersoever you please, where you fancy happiness is." 8

Vidura's Reply

213. The Prince who knows not the righteous way,
In the Court where kings from north and south,
East and west were present, at Vidura hurled words
More cruel than murder; yet was he not a whit upset.
"What boots it if I stay or go away?
I essayed my very best to save you,
Even you who are of right conduct unaware;
Oh, wicked Fate hath overtaken me, alas! 9

"கடுஞ்சொற்கள் பொறுக்காத மென்மைக் காதும்
கருங்கல்லில் விடந்தோய்ந்த நெஞ்சுங் கொண்டோர்
படுஞ்செய்தி தோன்றுமுனே படுவர் கண்டாய்.
''பால்போலும் தேன்போலும் இனிய சொல்லோர்
இடும்பைக்கு வழிசொல்வார் ; நன்மை காண்பார்
இளகுமொழி கூறார்'' என் றினைத்தே தானும்,—
நெடும்பச்சை மரம்போல வளர்ந்து விட்டாய்—
நினக்கெவரும் கூறியவ ரில்லை கொல்லோ? 10

''நலங்கூறி இடித்துரைப்பார் மொழிகள் கேளா
நரபதி ! நின் அவைக்களத்தே அமைச்ச ராக
வலங்கொண்ட மன்னரொடு பார்ப்பார் தம்மை
வைத்திருத்தல் சிறிதேனுந் தகாது கண்டாய்.
சிலங்கைப் பொற் கச்சணிந்த வேசை மாதர்
சிறுமைக்குத் தலைகொடுத்த தொண்டர், மற்றுங்
குலங்கெட்ட புலைநீசர், மூடவர், பித்தர்,
கோமகனே ! நினக்குரிய அமைச்சர் கண்டாய் ! 11

''சென்றாலும் நின்றாலும் இனிஎன் னேடா ?
செப்புவன நினக்கென நான் செப்பி னேனோ ?
மன்றார நிறைந்திருக்கும் மன்னர், பார்ப்பார்,
மதியில்லா மூத்தோனும் அறியச் சொன்னேன்.
இன்றோடு முடிகுவதோ ? வருவ தெல்லாம்
யானறிவேன், வீட்டுமனும் அறிவான் கண்டாய்.
வென்றான் உள் ஆசையெலாம் யோகி யாகி
வீட்டுமனும் ஒன்றுரையா திருக்கின் றானே. 12

''விதிவழிநன் குணர்ந்திடினும், பேதை யேன்யான்,
வெள்ளைமன முடைமையினால், மகனே, நின்றன்
சதிவழியைத் தடுத்துரைகள் சொல்லப் போந்தேன் ;
சரி, சரி, இங் கேதுரைத்தும் பயனொன் றில்லை,
மதிவழியே செல்லு''கென விதுரன் கூறி
வாய்மூடித் தலைகுனிந்தே இருக்கை கொண்டான்.
பதிவுறுவோம் புவியிலெனக் கலிம கிழ்ந்தான்.
பாரதப் போர் வருமென்று தேவ ரார்த்தார். 13

214. "Their ears are soft and cannot harsh words endure;
Their hearts are like flint soaked in venom ;
They perish before even Death begins to assail them.
'It is they whose words are like milk and honey
That land you in trouble ; seekers of good seek not
Softness in speech.' Hasn't any told you so, so far?
Verily you've grown like a tree, tall and green. 10

215. "Oh Lord of men that declines to hear the censure
Of those that mean weal only ! It is not meet
That you should have in your court as ministers
Brahmins as well as monarchs mighty !
Gold cinctured and ankleted bawds, panders base,
Outcasts mean, mishapen knaves and mad men:
These oh Prince, should your cabinet constitute. 11

216. "What boots it if I stay or go away ?
Did I truly address my words to you ?
Unto the kings that fill this court, the Brahmins
And my brainless brother, I spake clearly.
Does it end to-day ? I know what future holds in store.
Know that the great Bhishma knows it too ;
He turned into a yogi and vanquished
All his inly desire ; why is he also tongue-tied ? 12

217. "Though I am aware of what Fate has ordained,
Fond as I am and prompted by a mind blameless,
O son, I tried by words to wean you away from your evil way.
Well, my words are of no avail ;
You may your mind's way pursue" said Vidura.
Then he sat down silent and crest-fallen.
Kali was glad that he 'd on earth be stablished
And Devas roared in joy as Bharath-War was in procinct. 13

சூது மீட்டும் தொடங்குதல்

வேறு

காயு ருட்ட லானார்—சூதுக், களி தொடங்க லானார்.
மாயமுள்ள சகுனி—பின்னும் வார்த்தை சொல்லுகின்றான் ;
"நீ அழித்த தெல்லாம்—பின்னும், நின் னிடத்து மீளும்,
ஒய் வடைந்திடாதே—தருமா ! ஊக்கமெய்து" கென்றான், 14

கோயிற் பூசை செய்வோர்—சிலையைக், கொண்டு விற்றல் [போலும்,
வாயில் காத்து நிற்போன்—வீட்டை, வைத்திழத்தல் போலும்
ஆயிரங்க ளான—நீதி, யவை உணர்ந்த தருமன்
தேயம்வைத் திழந்தான் ;—சிச்சீ ! சிறியர் செய்கை [செய்தான் 15

நாட்டு மாந்த ரெல்லாம்—தம்போல், நரர்களென்று கருதார்
ஆட்டு மந்தை யாமென்—றுலகை, அரச ரெண்ணி விட்டார்,
காட்டு முண்மை நூல்கள் பல, தாங் காட்டினார்க ளேனும்,
நாட்டு ராஜநீதி—மனிதர் நன்கு செய்யவில்லை. 16

ஓரஞ் செய்திடாமே—தருமத், துறுதி கொன் றிடாமே,
சோரஞ் செய்திடாமே—பிறரைத் துயரில் வீழ்த் திடாமே
ஊரை யாளு முறைமை—உலகில், ஓர் புறத்து மில்லை
சாரமற்ற வார்த்தை !—மேலே, சரிதை சொல்லுகின்றோம். 17

சகுனி சொல்வது

வேறு

"செல்வம்முற் றிழந்து விட்டாய் !—தருமா
தேசமுங் குடிகளுஞ் சேர்த்திழந் தாய்,
பல்வளம் நிறை புவிக்கே—தருமன்
பார்த்திவன் என்பதினிப் பழங் கதைகாண் !
சொல்வதோர் பொருள் கேளாய் ;—இன்னுஞ்
சூழ்ந்தொரு பணயம்வைத் தாடுதி யேல்,
வெல்வதற் கிட முண்டாம் ;—ஆங்கவ்
வெற்றியி லனைத்தையும் மீட்டிடலாம். 18

Dicing continues

218 The dice they rolled, the game they commenced;
Sly Sakuni still further speaks to say:
"Whatever you have lost, you can retrieve;
Despair not Dharma but redouble your effort." 14

219. Like the priest that sells away the very icon of deity,
Like the ostiary wagering and losing the house,
Dharma—the master of a thousand moral laws—,
Staked his country and lost it. Fie on him,
the doer of illth. 15

220. They think not their subjects to be men like themselves;
The Kings but deem them so many herds of sheep.
Tho' they cite to others many codes and books true,
Them they follow not, and their reign lacks propriety. 16

221 Without taking sides, without stabbing justice,
Without thieving, without plunging others in misery,
The sceptre should be wielded; but 'tis nowhere so
in this world.
Juiceless words...on we proceed with our narration. 17

222. "You have lost all your wealth, oh Dharma!
Eke have you lost your country and subjects;
That Dharma is the Lord of fecund earth
Is but henceforth a story old!
Listen to what I say: If you can still
Offer a wager and proceed with the game
There is every scope for your success, by which
You can retrieve all you have lost. 18

''எல்லா மிழந்த பின்னர்—நின்றன்
இளைஞரும் நீரும் மற்றெதிற் பிழைப்பீர்?
பொல்லா விளையாட்டில்—பிச்சை
புகநினை விடுவதை விரும்புகிலோம்.
வல்லார் நினதிளை ஞர்—சூதில்
வைத்திடத் தகுந்தவர் பணய மென்றே;
சொல்லால் உளம்வருந் தேல்!—வைத்துத்
தோற்றதை மீட்''டென்று சகுனி சொன்னான். 19

வேறு

கருணனும் சிரித்தான்;—சபையோர் கண்ணின் நீருதிர்த் தார்.
இருள் நிறைந்த நெஞ்சன்;—களவே இன்ப மென்று கொண்டான்
அரவு யர்த்த வேந்தன்—உவகை ஆர்த் தெழுந்து சொல்வான்;
''பரவு நாட்டை யெல்லாம்—எதிரே பணய மாக வைப்போம்; 20

"தம்பிமாரை வைத்தே—ஆடித் தருமன் வென்று விட்டால்,
முன்பு மாமன் வென்ற—பொருளை முழுதும் மீண் டளிப்போம்,
நம்பி வேலை செய்வோம்; தருமா! நாடிழந்த பின்னர்,
அம்பி ளைத்த விழியாள்—உங்கள் ஐவருக்கு முரியாள். 21

''அவள் இகழ்ந்திடாளோ ?—அந்த ஆயன் பேசு வானோ ?
கவலை தீர்த்து வைப்போம்;—மேலே களி நடக்கு'' கென்றான்.
இவள வான பின்னும்—இளைஞர் ஏதும் வார்த்தை சொல்லார்
துவளும் நெஞ்சின ராய்—வதனம் தொங்க வீற் றிருந்தார். 22

வீமன் மூச்சு விட்டான்—முழையில் வெய்ய நாகம் போலே;
காம னைத்த பார்த்தன்—வதனக் களை இழந்து விட்டான்;
நேம மிக்க நகுலன்—ஐயோ! நினை வயர்ந்து விட்டான்;
ஊமை போலிருந் தான்—பின்னோன் உண்மை முற்றுணர்ந் தான்.

223. "Having lost all, what will you
And your brothers do, for a living?
Through this wild game of dice
We mean not to make you mendicants.
Able and competent are your brothers
Fit to be wagered in dice;
Let not my words sadden you; wager them
And win back all you have lost." 19

224. Karna laughed; those in the assembly wept;
The dark-hearted. he that delights in thievery,
The King of the Serpent-Flag, in soaring joy said:
"We stake all the country ... 20

225. "If Dharma stakes his brothers and wins
We give back all, the uncle hath won:
Let us proceed on trust; oh Dharma!
You have lost your country; will she not,
—The arrow-eyed Consort of ye Five—, 21

226. "Jeer at you? Will that shepherd speak to you?
We 'll solve your worries; go on with the game."
Tho' so much hath happened, the youngsters
Oped not their lips; they were sad at heart
And their heads hung drooping 22

227 Bhima sighed like the dread adder in a cave,
Handsome Arjun with his lustre gone, stood pallid,
Dear Nakula, alas, became unconscious; the last one
Stood muted, tho', he was an all-knowing seer. 23

கங்கை மைந்தனங்கே-நெஞ்சம்
கன லுறத் துடித்தான் ;
பொங்கு வெஞ் சினத்தால்-அரசர்
புகை யுயிர்த் திருந்தார் ;
அங்கம் நொந்து விட்டான்—விதுரன்
அவல மெய்தி விட்டான் ;
சிங்க மைந்தை நாய்கள் - கொல்லுஞ்
செய்தி காண லுற்றே. 24

சகாதேவனைப் பந்தயம் கூறுதல்

வேறு

எப்பொழு தும்பிர மத்திலே—சிந்தை
ஏற்றி உலகமொ ராடல் போல்—எண்ணித்
தப்பின்றி இன்பங்கள் துய்த்திடும்—வகை
தானுணர்ந் தான்சக தேவனும் எங்கும்
ஒப்பில் புலவனை ஆட்டத்தில் வைத்தல்
உன்னித் தருமன் பணயமென்று—அங்குச்
செப்பினன்; காயை உருட்டினர்—அங்குத்
தீய சகுனி கெலித் திட்டான். 25

நகுலனை இழத்தல்

நகுலனை வைத்தும் இழந்திட்டான் ;—அங்கு
நள்ளிருட் கண்ணொரு சிற்றொளி—வந்து
புகுவது போலவன் புந்தியில்—'என்ன
புன்மை செய்தோம்?' என எண்ணினன்.—அவ்
மிகுவதன் முன்பு சகுனியும்—'ஐய ! [வெண்ணம்
வேறொரு தாயிற் பிறந்தவர்—வைக்கத்
தகுவரென் றிந்தச் சிறுவரை—வைத்துத்
தாயத்தி லேஇழந் திட்டனை;' 26

''திண்ணிய வீமனும் பார்த்தனும்—குந்தி
தேவியின் மக்களை யொத்தே—நின்னிற்
கண்ணியம் மிக்கவர் என்றவர்—தம்மைக்
காட்டுதற் கஞ்சினை போலும் நீ ?'' என்று
புண்ணியம் மிக்க தருமனை—அந்தப்
புல்லன் வினவிய போதினில்,—தர்மன்
துண்ணென வெஞ்சின மெய்தியே—''அட !
சூதில் அரசிழந் தேகினும், 27

228. Ganga's son trembled ; his heart was on fire ;
The breath of kings was a smoke of wrath ;
Sad Vidura was sore, in life and limb
Witnessing the carnage of lions by dogs. 24

Sahadeva lost

229. "His chinta for ever is with Brahmman oned,
He knows this world to be a mere gambol
He sinless joys in the pleasures of the world,
He is Sahadeva, the peerless seer."
Him did Dharma offer as wager.
The dice was thrown ; evil Sakuni won. 25

Nakula lost

230. He also staked Nakula and lost him ;
Then like a feeble light at dead of night
A thought streamed into his buddhi :
"Alas, what meanness vile is this?"
Yet ere that thought could wax great
Said Sakuni : "Sir, you wagered and lost
Them that are not your mother's sons. 26

231. "Mighty Bhima and Paartha are sons
Of Kunti, like you ; than you are they
More glorious ; therefore are you afraid
To stake them." When ragamuffin Sakuni
Taunted righteous Dharma thus, he grew wroth
On a sudden and said : "Sirrah ! 27

பார்த்தனை இழத்தல்

"எங்களில் ஒற்றுமை தீர்ந்திடோம்;—ஐவர்
எண்ணத்தில், ஆவியில் ஒன்றுகாண் —இவர்
பங்கமுற் றேபிரி வெய்துவார்—என்று
பாதகச் சிந்தனை கொள்கிறாய் !—அட !
சிங்க மறவர் தமக்குள்ளே—வில்லுத்
தேர்ச்சியி லேநிக ரற்றவன்,—எண்ணில்
இங்குப் புவித்தலம் ஏழையும்—விலை
யிட்டெனக் கொள்ளத் தகாதவன் 28

"கண்ணனுக் காருயிர்த் தோழனும்—எங்கள்
கண்ணிலுஞ் சால இனியவன்,
வண்ணமும் திண்மையும் சோதியும்—பெற்று
வானத் தமரரைப் போன்றவன்—அவன்
எண்ணரு நற்குணஞ் சான்றவன்,—புக
ழேறும் விஜயன் பணயங் காண் !—பொய்யில்
பண்ணிய காயை உருட்டுவாய்"—என்று
பார்த்திவன் விம்மி உரைத்திட்டான். 29

மாயத்தை யேஉரு வாக்கிய—அந்த
மாமனும் நெஞ்சில் மகிழ்வுற்றே—கெட்ட
தாயத்தைக் கையினிற் பற்றினான்;—பின்பு
சாற்றி விருத்தமங் கொன்றையே—கையில்
தாய முருட்டி விழுத்தினான் ;—அவன்
சாற்றிய தேவந்து வீழ்ந்ததால்; வெறும்,
ஈயத்தைப் பொன்னென்று காட்டுவார்—மன்னர்
இப்புவி மீதுள ராமன்றோ ? 30

வீமனை இழத்தல்

கொக்கரித் தார்த்து முழங்கியே—களி
கூடிச் சகுனியுஞ் சொல்லுவான்,—'எட்டுத்
திக்கனைத்தும் வென்ற பார்த்தனை—வென்று
தீர்த்தனம் வீமனைக் கூ'' றென்றான்;—தர்மன்
தக்கது செய்தல் மறந்தனன்—உளஞ்
சார்ந்திடு வெஞ்சின வெள்ளத்தில்—எங்கும்
அக்கரை இக்கரை காண்கிலன்,—அறத்
தண்ணல் இதனை உரைக்கின்றான் ; 31

(Paartha lost)

232. "Tho' we have our country gambled away
Our unity is for ever the same ;
In thought and life, the Five are but one.
"These brothers will divide",—so goes
Your evil thought. Among lion-like heroes
He is without a peer in archery ;
Such is his greatness that all the seven worlds
Cannot make up the sum of his worth. 28

233. "He is the bosom friend of Kannan; is more dear
To us than our eyes; with valour, strength and lustre
He beams an ethereal lotus; a legion are
His sterling qualities; this famed Vijaya
I stake! Come, throw your dice of dire falsehood"
Thus spake the King gasping. 29

234 That uncle who is total wrought of Maaya
Grew glad and grabbed the grisly dice;
He announced a number and threw the dice;
The very number came and he won.
Base lead is shown as gold to the gullible
And there are confounding kings on earth. 30

Bhima lost

235. Loud-vaunting and in joy trumpeting
Spake Sakuni : "We have won Paartha
Triumphant in all the eight directions :
Now stake Bhima, I daresay."
Dharma grew oblivious of dharma; in his heart
Ran a river of raging ire tempestuous ;
The shores of this river were to him invisible.
The righteous Dharma spake thus : 31

"ஐவர் தமக்கோர் தலைவனை—எங்கள்
ஆட்சிக்கு வேர்வலி அஃதினை,—ஒரு
தெய்வம்முன் னேநின் றெதிர்ப்பினும்—நின்று
சீறி அடிக்குந் திறலனை,—நெடுங்
கைவளர் யானை பலவற்றின்—வலி
காட்டும் பெரும்புகழ் வீமனை—உங்கள்
பொய்வளர் சூதினில் வைத்திட்டேன்—வென்று
போ" என் றுரைத்தனன் பொங்கியே. 32

போரினில் யானை விழக்கண்ட—பல
பூதங்கள் நாய்நரி காகங்கள்—புலை
ஓரி கழுகென் றிவையெலாம்—தம
துள்ளங் களிகொண்டு விம்மல் போல்,—மிகச்
சீரிய வீமனைச் சூதினில்—அந்தத்
தீயர் விழுந்திடக் காணலும்—நின்று
மார்பிலுந் தோளிலுங் கொட்டினர்—களி
மண்டிக் குதித்தெழுந் தாடுவார். 33

தருமன் தன்னைத்தானே பணயம் வைத்திழத்தல்

மன்னவர், தம்மை மறந்து போய்,—வெறி
வாய்ந்த திருடரை யொத்தனர்,—அங்கு
சின்னச் சகுனி சிரிப்புடன்—"இன்னும்
செப்புக பந்தயம் வே"றென்றான்—இவன்
தன்னை மறந்தவ னாதலால்—தன்னைத்
தான்பணய மென வைத்தனன்,—பின்பு
முன்னைக் கதையன்றி வேறுண்டோ?—அந்த
மோசச் சகுனி கெலித்தனன். 34

துரியோதனன் சொல்வது

பொங்கி யெழுந்து சுயோதனன்—அங்கு
பூதல மன்னர்க்குச் சொல்லுவான்;—"ஒளி
மங்கி யழிந்தனர் பாண்டவர்;—புவி
மண்டலம் நம்ம தினிக்கண்டீர்,—இவர்
சங்கை யிலாத நிதியெலாம்—நம்மைச்
சார்ந்தது; வாழ்த்துதிர் மன்னர்காள்!—இதை
எங்கும் பறையறை வாயடா—தம்பி!"
என்றது கேட்டுச் சகுனி தான் 35

236. 'He is the Lord of the Five, the strong root
Of our life and reign; the one of might
That can even smite and shatter an opposing god,
The famed hero whose strength is not to be
Matched by a thousand tuskers; even him I stake!
Oh, win and bear him away in your game,
All foul and false" roared he in wrath. 32

237. Like ghouls, dogs, foxes, crows, jackals
And vultures jumping with joy at the fall
Of an elephant in the field of battle
The evil ones jumped and danced and roared
In infernal glee unbounded
When noble Bhima was diced away. 33

Dharma loses himself

238. The kings were of themselves oblivious;
And were very like crazed thugs.
Sakuni, small-minded, smiling said:
"Come on, out with your further wager."
He was truly oblivious of himself
And so he staked himself in the game.
What else but the same old story!
Sly Sakuni diabolic won as before. 34

Duryodhana speaks

239. Suyodhana soared and roared and to kings
There present he said: "Perished are
The Paandavas and their light is total out;
Lo, the whole world from now on, is ours;
All their countless wealth is ours;
Oh kings, do on us shower benedictions;
O brother young, tom-tom this everywhere."
When Sakuni heard him speak thus 35

சகுனி சொல்வது

"புண்ணிடைக் கோல்கொண்டு குத்துதல்—நின்னைப்
போன்றவர் செய்யத் தகுவதோ!—இரு
கண்ணி லினியவ ராமென்றே—இந்தக்
காளையர் தம்மைஇங் குந்தைதான்—நெஞ்சில்
எண்ணி யிருப்ப தறிகுவாய்;—இவர்
யார்? நின்றன் சோதர ரல்லரோ?—களி
நண்ணித் தொடங்கிய சூதன்றோ?—இவர்
நாணுறச் செய்வது நேர்மையோ? 36

"இன்னும் பணயம்வைத் தாடுவோம்;—வெற்றி
இன்னும் இவர் பெற லாகுங்காண்.
பொன்னுங் குடிகளுந் தேசமும்—பெற்றுப்
பொற்பொடு போதற் கிடமுண்டாம்;—ஒளி
மின்னும் அமுதமும் போன்றவள்—இவர்
மேவிடு தேவியை வைத்திட்டால்,—அவள்
துன்னும் அதிட்ட முடையவள்—இவர்
தோற்ற தனைத்தையும் மீட்டலாம் 37

என்றந்த மாமன் உரைப்பவே—வளர்
இன்பம் மனத்தி லுடையனாய்—"மிக
நன்றுநன்" றென்று சுயோதனன்—சிறு
நாயொன்று தேன்கல சத்தினை—எண்ணித்
துன்று முகவையில் வெற்றுநா—வினைத்
தோய்த்துச் சுவைத்து மகிழ்தல்போல்—அவன்
ஒன்றுரை யாம லிருந்திட்டான்—அழி
வுற்ற துலகத் தறமெலாம். 38

அடிமைச் சருக்கம் முற்றும்.

Sakuni speaks

240. He said: "Can you speak thus? 'Sit not like
Driving a heated rod into a gaping wound?
More dear than eyes are they, by your father deemed.
Who indeed are they? Aren't they your brothers?
Was not the game of dice begun in fun only?
'Sit fair that you should shame them thus? 36

241. "We will still play for further stakes;
They may still gain victory;
They have every chance to regain with grace
Their gold and people and country too.
She is like dazzling nectar, the wife of these;
If only she be offered as wager
Her luck can win back all that is by these lost."

242. When thus the uncle spake, a new thrill
Swept Suyodhana. 'Well, very well" he mused.
A cur that mentally feasts on a pot of honey
Would stick out its tongue and lap in joy
Airy nothing; even so was silent Suyodhana.
All the world's dharma came to an end. 38

END OF THE BOOK OF ENSLAVEMENT

நான்காவது : துகிலுரிதற் சருக்கம்

திரௌபதியை இழந்தல்

பாவியர் சபைதனிலே,—புகழ்ப்
பாஞ்சால நாட்டினர் தவப்பயனை,
ஆவியில் இனியவளை,—உயிர்த்
தணிசுமந் துலவிடு செய்யமுதை,
ஓவியம் நிகர்த்தவளை,—அரு
ளொளியினைக் கற்பனைக்குயிரதனைத்
தேவியை, நிலத்திருவை—எங்குந்
தேடினுங் கிடைப்பருந் திரவியத்தை, 39

படிமிசை இசையுறவே—நடை
பயின்றிடுந் தெய்விக மலர்க்கொடியைக்
கடிகமழ் மின்னுருவை—ஒரு
கமனியக் கனவினைக் காதலினை,
வடிவுறு பேரழகை, இன்ப
வளத்தினைச் சூதினில் பணயம் என்றே
கொடியவர் அவைக்களத்தில்—அறக்
கோமகன் வைத்திடல் குறித்துவிட்டான். 40

வேறு

வேள்விப் பொருளினையே—புலை நாயின்முன்
மென்றிட வைப்பவர் போல்,
நீள்விட்டப் பொன்மாளிகை—கட்டிப் பேயினை
நேர்ந்துகுடியேற்றல் போல்,
ஆள்விற்றுப் பொன்வாங்கியே—செய்த பூணையோர்
ஆந்தைக்குப் பூட்டுதல் போல்,
கேள்விக் கொருவரில்லை—உயிர்த் தேவியைக்
கீழ்மக்கட் காளாக்கினன். 41

செருப்புக்குத் தோல்வேண்டியே—இங்குக் கொல்வரோ
செல்வக் குழந்தையினை ?
விருப்புற்ற சூதினுக்கே—ஒத்த பந்தயம்
மெய்த்தவப் பாஞ்சாலியோ ?
ஒருப்பட்டுப் போனவுடன்,—கெட்ட மாமனும்
உன்னியத் தாயங்கொண்டே
இருப்பகடை போடென்றான்,—பொய்ம்மைக் காய்களும்
இருப்பகடை போட்டவே. 42

IV. The Book of Disrobing

Draupadi Lost

243. In that assembly of sinners, the fruit
Of tapas wrought by the men of Paanchaal,
She that is dearer than life; the breathing nectar bejewelled,
The picture of perfection, the lustre of grace,
The very life of sublime Fancy, the angelic seraph,
The earthly wealth, opulence rare, hard to find, 39

244. The flowery liana divine that walks on earth
In charming gait, a light-nymph of lightning
That doth breathe incense rare,
A moving dream and a love, a shape
Of beauteous excellence, a wealth of delight,
Aye, in that assembly of the wicked,
Dharma the just thought fit to wager. 40

245. Like them that place the yagna-offering
Before a mongrel to munch away,
Like them that build a mansion of gold
And gladly tenant it to ghouls and ghosts,
Like decking an owl with jewels of gold
—The gold obtained by vending slaves—,
The noble lady he staked that the base might
Claim her ; ha ! 's there none this to question?

246. Would any murder a precious child
To come by leather for a pair of slippers?
Is Paanchaali, the flower of tapas true
A mere stake in a game of dice?
When the stake was agreed upon
The evil uncle snatched the dice
And bade them roll to make out 'two';
The false dice rolled and made 'two'. 42

திரௌபதி சூதில் வசமானதுபற்றிக் கௌரவர் கொண்ட மகிழ்ச்சி

திக்குக் குலுங்கிட வே—எழுந்தாடுமாம்
தீயவர் கூட்டமெல் லாம்
தக்குத்தக் கென்றே அவர்—குதித்தாடுவார்
தம்மிரு தோள்கொட்டுவார்.
ஒக்குந் தருமனுக்கே—இஃதென்பர், 'ஓ !
ஓ!' வென் றிரைந்திடு வார் ;
கக்கக்கென் றேநகைப் பார்—'துரியோ தனு
கட்டிக்கொள் எம்மை ?' என்பார். 43

மாமனைத் 'தூக்கா'யென்பார்—அந்த மாமன் மேல்
மாலை பலவீசுவார்.
சேமத் திரவியங்கள்—பல நாடுகள்
சேர்ந்ததி லொன்று மில்லை ;
காமத் திரவிய மாம்—இந்தப் பெண்ணையும்
கைவச மாகச் செய் தான் ;
''மாமனோர் தெய்வ'' மென்பார்—'துரியோ தனன்
வாழ்க' வென் ருர்த்திடு வார். 44

துரியோதனன் சொல்வது

நின்று துரியோதனன்—அந்த மாமனை
நெஞ்சொடு சேரக் கட்டி,
''என்துயர் தீர்த்தா யடா !—உயிர் மாமனே !
ஏளனந் தீர்த்து விட்டாய்.
அன்று நகைத்தா ளடா !—உயிர் மாமனே !
அவளை என் ஆளாக்கி னாய்.
என்றும் மறவே னடா !—உயிர் மாமனே !
என்ன கைம்மாறு செய்வேன் ! 45

''ஆசை தணித்தாயடா !—உயிர் மாமனே !
ஆவியைக் காத்தா யடா !
பூசை புரிவோ மடா !—உயிர் மாமனே !
பொங்க லுனக்கிடு வோம் !
நாச மடைந்த தடா !—நெடு நாட் பகை,
நாமினி வாழ்ந்தோ மடா !
பேசவுந் தோன்று தில்லை ;—உயிர் மாமனே !
பேரின் பங்கூட்டி விட்டாய்'' 46

The Joy of Kauravas

247. They jumped and danced, the evil gang
That directions eight felt the pang;
They bumped and romped and rattled
Keeping time, aye, fiendishly.
"Dharma deserves this" they cried
And loud roared "Woe! Woe!"
Cachinnating they cried: "Oh Duryodhana
Hold us, aye, in tight embrace." 43

248. "Lift aloft the uncle" they shouted and on him
Threw they, good many garlands.
"Oh, 'tis nothing - the winning of wealth immense
And the lands so many and so various –;
He hath won this lovely chit, the treasure of love
'This uncle sure is a god'; "Long live
Duryodhana" they cried, vaunting loud. 44

249. His uncle he hugged close and then Duryodhana
Spake thus: "Oh uncle dear as life
You have rid me of my misery,
Chased from me the bane of shame,
She that laughed at me that day
Is made my slave to-day by thee
I'll never this forget, dear mine uncle!
How can I ever repay you? 45

250. "My longing you fulfilled, dear mine uncle
And my life too you have saved.
We'll adore you, oh uncle dear as life
And honour you with feast and festivity.
The ancient strife is ended now
And sure we'll for ever thrive.
Words fail me, uncle sweet as life!
It is bliss you have to us gifted." 46

என்று பல சொல்லுவான்—துரியோ தனன்
எண்ணி எண்ணிக் குதிப்பான் ;
குன்று குதிப்பது போல்—துரியோ தனன்
கொட்டிக் குதித்தாடு வான்.
மன்று குழப்பமுற் றே,—அவர் யாவரும்
வகைதொகை யொன்று மின்றி
அன்று புரிந்ததெல்லாம்—என்றன் பாட்டிலே
ஆக்கல் எளியதாகு மோ ? 47

திரௌபதியைத் துரியோதனன் மன்றுக்கு அழைத்து வரச் சொல்லியதுபற்றி ஜகத்தில் உண்டான அதர்மக் குழப்பம்

வேறு

தருமம் அழிவெய்திச் சத்தியமும் பொய்யாக,
பெருமைத் தவங்கள் பெயர்கெட்டு மண்ணாக,
வானத்துத் தேவர் வயிற்றிலே தீப்பாய,
மோன முனிவர் முறைகெட்டுத் தாமயங்க,
வேதம் பொருளின்றி வெற்றுரையே யாகிவிட,

நாதங் குலைந்து நடுமையின்றிப் பாழாக,
கந்தருவ ரெல்லாங் களையிழக்கச் சித்தர் முதல்
அந்தரத்து வாழ்வோ ரனைவோரும் பித்துறவே,
நான்முகனார் நாவடைக்க நாமகட்குப் புத்திகெட,
வான்முகிலைப் போன்றதொரு வண்ணத் திருமாலும்

அறிதுயில்போய் மற்றங்கே ஆழ்ந்ததுயி லெய்திவிட,
செறிதருநற் சீரழகு செல்வமெலாந் தானாகுஞ்
சீதேவி தன்வதனம் செம்மைபோய்க் காரடைய,
மாதேவன் யோகம் மதிமயக்க மாகிவிட—
வாலை, உமாதேவி, மாகாளி, வீறுடையாள்,

மூலமா சக்தி, ஒரு மூவிலைவேல் கையேற்றாள்,
மாயை தொலைக்கும் மஹாமாயை தானாவாள்,

251. Such and such like were the words of Duryodhana.
He did hop and jump as he pleased;
He was wild and beside himself when he jumped.
It looked as tho' a hill did jump;
Confusion reigned in the court;
They behaved uncontrolled; nor sense
Nor decorum marked their doings that day.
'Sit easy for me to tell in verse what they did? 47

252. And now came the time when dharma declined
And truth untruth became, aye, truly false!
Famed austerities lost their name and muck became.
A fire seared into the celestial lords;
Dethroned from Silence, the Munis stood bewildered;
Vedas widowed of their import, became empty words,
Gandharvas paled; from Siddhas
To dwellers of Space, all became demented;
The Creator was tongue-tied; the Goddess
Of Wisdom stood forfeited of buddhi;
Vishnu whose hue is that of the dark nimbus
Slipped from His Illuminate Slumber
Into a deep sleep of total inconscience.
She is Beauty; She is Wealth; She is Sri!
The face of this Sri which is roseate sweet
Bitter turned with palpable murk.
The Yoga of Siva Mahadeva grew chaotic;
While it was so, even so,
Bala, Uma Devi, MahaKaali, the Puissant One,
The Great Force Original, the Holder of the Trident,
Maha-Maaya who quells Maaya

பேயைக் கொலையைப் பிணக்குவையைக் கண்டுவப்பாள்.
சிங்கத்தி லேறிச் சிரித்தெவையுங் காத்திடுவாள்
நோவுங் கொலையும் நுவலொணாப் பீடைகளும்
சாவுஞ் சலிப்புமெனத் தான்பல் கணமுடையாள்
கடாவெருமை ஏறுங் கருநிறத்துக் காலனார்
இடாது பணி செய்ய இலங்குமஹா ராணி,
மங்களம் செல்வம் வளர் வாழ்நாள் நற்கீர்த்தி
துங்கமுறு கல்வியெனச் சூழும் பலகணத்தாள்
ஆக்கந்தா னாவாள், அழிவுநிலை யாவாள்,
போக்குவர வெய்தும் புதுமையெலாந் தானாவாள்,
மாறிமாறிப் பின்னும் மாறிமாறிப் பின்னும்
மாறிமா றிப்போம் வழக்கமே தானாவாள்,
ஆதிபராசக்தி —அவள் நெஞ்சம் வன்மையுறச்
சோதிக் கதிர்விடுக்கும் சூரியனாந் தெய்வத்தின்
முகத்தே இருள்படர—

துரியோதனன் விதுரனை நோக்கி உரைப்பது

மூடப் புலமையினேன்,
அகத்தே இருளுடையான், ஆரியரின் வேறானோன்,
துரியோ தனனும் சுருக்கெனவே தான் திரும்பி
அரியோன் விதுர னவனுக் குரைசெய்வான்—
"செல்வாய், விதுரா! நீ சிந்தித் திருப்பதேன்?
வில்வா ணுதலினாள், மிக்க எழிலுடையாள்,
முன்னே பாஞ்சாலர் முடிவேந்தன் ஆவிமகள்,
இன்னே நாம் சூதில் எடுத்த விலைமகள் பால்
சென்று விளைவெல்லாஞ் செவ்வனே தானுணர்த்தி,
"மன்றினிடை யுள்ளான்நின் மைத்துனன் நின்னூர் தலைவன்
நின்னை அழைக்கின்றான் நீள்மனையில் ஏவலுக்கே"
என்று உரைத்தவனை இங்கு கொணர்வாய் என்றான்.

She that joys in ghouls, murder and carnage,
She that rides the lion and guardeth all,
She who has for Her innumerable hosts
—Pain, Slaughter, Evils unspeakable, Death and Ennui—,
She, the great Queen, whom Black Death
That rides the he-buffalo, serves
Not commanded but by sheer divination,
She that is attended by Her Train
—Auspiciousness, Wealth, Immortality,
Godly Renown and glorious Learning—,
She who is Creation and Absorption,
She who becomes and disbecomes,
She who constitutes the marvels
Of embodiment and disembodiment,
She who changes and changes and still further changes
And again changes; She who is the Change itself,
Aadi ParaaSakti, aye, did steel Her heart
And lo, the dazzling face of the sun darkened.

Duryodhana addresses Vidura

The nit-wit, the dark-hearted, the un-Aaryan Duryodhana
Turned in haste to Vidura and said :
"Go, you Vidura ! Why are you lost in thought ?
Her brows are like bows ; she is full beautiful ;
She was once the life of Paanchaala's monarch,
This day, she is but an abigail won by us in dice ;
Go and tell her all; tell her that her brother-in-law
Is in the court and that he is her lord
Who bids her come to his mansion to serve ;
Go, tell her and bring her here" he said

விதுரன் சொல்வது

துரியோ தனன் இச் சுடுசொற்கள் கூறிடவும்
பெரியோன் விதுரன் பெரிதுஞ் சினங்கொண்டு
மூடமகனே ! மொழியொணு வார்த்தையினைக்
கேடுவரல் அறியாய், கீழ்மையினுற் சொல்லிவிட்டாய்,
புள்ளிச் சிறுமான் புலியைப்போய்ப் பாய்வதுபோல்,
பிள்ளைத்தவளை பெரும்பாம்பை மோதுதல்போல்,
ஐவர் சினத்தின் அழலை வளர்க்கின்ருய்
தெய்வத் தவத்தியைச் சீர்குலையப் பேசுகிருய்;
நின்னுடைய நன்மைக்கிந் நீதி யெலாஞ் சொல்லுகிறேன்;
என்னுடைய சொல், வேறு எவர் பொருட்டும் இல்லையடா ?
பாண்டவர் தாம் நாளைப் பழியிதனைத் தீர்த்திடுவார்.
மாண்டு தரைமேல், மகனே ! கிடப்பாய் நீ,
தன்னழிவு நாடுந் தறுகண்மை என்னேடா ?
முன்னமொரு வேனன் முடிந்தகதை கேட்டிலையோ ?
நல்லோர் தமதுள்ளம் நையச் செயல் செய்தான்
பொல்லாத வேனன், புழுவைப்போல் மாய்ந்திட்டான்
நெஞ்சஞ் சுடவுரைத்தல் நேர்மைஎனக் கொண்டாயோ?
மஞ்சனே அச்சொல் மருமத்தே பாய்வதன்ருே ?
கெட்டார்தம் வசயில் எளிதே கிளைத்துவிடும் ;
பட்டார்தம் நெஞ்சிற் பலநாள் அகலாது.
வெந்தரகு சேர்த்துவிடும், வித்தை தடுத்துவிடும்,
மன்னவனே, நொந்தார் மனஞ்சுடவே சொல்லுஞ்சொல்
சொல்லிவிட்டேன்; பின்னெருகால் சொல்லேன், கவுரவர்காள்
புல்லியர்கட் கின்பம் புவித்தலத்தில் வாராது !
பேராசை கொண்டு பிழைச் செயல்கள் செய்கின்றீர்;
வாராத வன்கொடுமை மாவிபத்து வந்துவிடும்.
பாண்டவர் தப்பாதம் பணிந்தவர்பாற் கொண்டதெலாம்,
மீண்டவர்க்கே ஈந்துவிட்டு விநயமுடன்
''ஆண்டவரே ! யாங்கள் அறியாமை யால்செய்த
நீண்ட பழிஇதனை நீர்பொறுப்பீர்'' என்றுரைத்து,
மற்றவரைத் தங்கள் வளநர்க்கே செலவிடீர்.

When Duryodhana breathed these burning words
Vidura the noble patriarch was incensed.
"Oh fool, you know not of the impending doom!
Therefore have you basely uttered words unutterable!
Like a spotted deer small attacking a tiger,
Like the young of a frog attacking a serpent,
You provoke and foster the wrath of the Five.
You but defame her, the goddess of virtues.
It is for your weal that I wield my tongue.
My words are for you intended, not for others,
Disgrace them not; the vengeance of Paandavas,
Oh son, will smite you any to-morrow;
You will then lie a corse on earth.
What valour is there in self-destruction ?
Aren't you aware of Vena's fate ?
All his deeds sore grieved the good
And wicked Vena did die like a worm.
Do you deem it just to utter scalding words ?
Oh son, do they not burn and singe the heart ?
Only from a spoilt mouth, such words pour out
Which get inscribed in the heart of the hearer.
They'll annul learning, lead one to Inferno,
These words, oh king, that sear the heart of the distressed.
I've spoken, oh Kauravas, I'll not speak again.
The base on earth can never come by pleasance.
Cupidity moves you to base sins; but remember
Unexampled disasters, worst of calamities, await you.
If you hail the feet of Paandavas and turn over
To them all you had wrenched, and tell them
In humility: "Oh lords, forgive us this grievous sin;
We have sinned in ignorance"
And let them go to their city great, in peace,

குற்றந் தவிர்க்கும் நெறிஇதனைக் கொள்ளீரேல்,
மாபா ரதப்போர் வரும்; நீர் அழிந்திடுவீர்.
பூபால ரே'' என்றப் புண்ணியனும் கூறினன்.
சொல்லிதனைக் கேட்டு துரியோதன மூடன்,
வல்லிடிபோல் ''சீச்சீ ! மடையா, கெடுக நீ
எப்போதும் எம்மைச் சபித்தல் இயல்புனக்கே
இப்போதுன் சொல்லை எவருஞ் செவிக்கொள்ளார்.
யாரடா, தேர்ப்பாகன் ! நீ போய்க் கணமிரண்டில்
''பாரதர்க்கு வேந்தன் பணித்தான்''எனக்கூறிப்
பாண்டவர்தந் தேவிதனைப் பார்வேந்தர் மன்றினிலே
ஈண்டழைத்து வா'' என் றியம்பினன். ஆங்கே தேர்ப்
பாகன் விரைந்துபோய்ப் பாஞ்சாலி வாழ்மனையில்
சோகம் ததும்பித் துடித்த குரலுடனே,
''அம்மனே போற்றி ! அறங்காப்பாய், தாள் போற்றி !
வெம்மை யுடைய விதியால் யுதிட்டிரனர்
மாமன் சகுனியொடு மாயச் சூ தாடியதில்,
பூமி யிழந்து பொருளிழந்து தம்பியரைத்
தோற்றுத் தமது சுதந்திரமும் வைத்திழந்தார்.
சாற்றிப் பணயமெனத் தாயேஉனை வைத்தார்.
சொல்லவுமே நாவு துணியவில்லை ; தோற்றிட்டார்
எல்லாருங் கூடியிருக்கும் சபைதனிலே.
நின்னை அழைத்துவர நேமித்தான் எம்மரசன்''
என்ன உரைத்திடலும், ''யார் சொன்ன வார்த்தையடா !
சூதர் சபைதனிலே தொல்சீர் மறக்குலத்து
மாதர் வருதல் மரபோடா ? யார் பணியால்
என்னை அழைக்கின்றாய் ?' என்றாள், அதற்கவனும்
'மன்னவன் சுயோதனன்றன் வார்த்தையினல்' என்றிட்டான்.
''நல்லது ; நீ சென்று நடந்தகதை கேட்டுவா.

You will be saved ; this is the way to forfend wrongs.
If you do not this pursue, the Great War of Bharath
Will come. Oh kings, you will perish."
Thus the righteous one.
When Duryodhana, the brainless, heard this
He rumbled in wrath and said : "Fie, fie on you !
You idiot ! May you perish ! You but curse us always !
None 'll heed your words at this hour.
Well ... Who is that ? Oh Charioteer, I bid you go
And return quick ; go and tell her thus :
"The King of Bharath commands you."
She, the lady of the Five, should come
With you to this court." Thus Duryodhana.
The charioteer fled to the abode of Paanchaali ;
With a trembling voice surcharged with sorrow
He said : "Hail Mother ! Hail Protectress
Of righteousness ! Impelled by dire destiny
Uthishtira played the maayic dice against uncle Sakuni
And lost his country, wealth and brothers too.
Lo, he staked himself and lost himself ;
Then, oh Mother, he wagered you ; my tongue lacks
Courage to utter it ; he that staked you lost you,
Aye, in that assembly of gathered kings.
My King hath bidden me to fetch you there."
Thus when he spoke, pat came her reply :
"Who is he that hath spoken so ? Will ever women
Who hail from the hoary line of heroes
Enter a gambling den ? By whose behest
Do you dare call me ?" quoth she.
To this he said : "I act at the bidding of Suyodhana."
"Well" said she. "Now go and return well-informed.

வல்ல சகுனிக்கு மாண்பிழந்த நாயகர் தாம்
என்னை முன்னே கூறி இழந்தாரா? தம்மையே
முன்ன மிழந்து முடித்தென்னைத் தோற்றாரா?
சென்று சபையில்இச் செய்தி தெரிந்து வா''
என்றவளுங் கூறி இவன்போ கியபின்னர்,
தன்னந் தனியே தவிக்கும் மனத்தாளாய்,
வன்னங் குலைந்து மலர்விழிகள் நீர் சொரிய,
உள்ளத்தை அச்சம் உலைவுறுத்தப் பேய்கண்ட
பிள்ளையென வீற்றிருந்தாள். பின்னந்தத் தேர்ப்பாகன்
மன்னவன் சபைசென்று, ''வாள்வேந்தே! ஆங்கந்தப்
பொன்னரசி தாள்பணிந்து ''போதருவீர்'' என்றிட்டேன்.
''என்னை முதல்வைத் திழந்தபின்பு தன்னைஎன்
மன்னர் இழந்தாரா? மாறித் தமைத்தோற்ற
பின்னரெனைத் தோற்றாரா?'' என்றேநும் பேரவையை
மின்னற் கொடியார் வினவிவரத் தாம் பணித்தார்
வந்துவிட்டேன்'' என்றுரைத்தான் மாண்புயர்ந்த பாண்டவர்தாம்
நொந்துபோ யொன்றும் நுவலா திருந்துவிட்டார்.
மற்றும் சபைதனிலே வந்திருந்த மன்னரெலாம்
முற்றும் உரை இழந்து மூங்கையர்போல் வீற்றிருந்தார். 48

துரியோதனன் சொல்வது

வேறு

உள்ளந் துடித்துச் சுயோ தனன்—சினம்
 ஓங்கி வெறிகொண்டு சொல்லுவான்;—''அட!
பிள்ளைக் கதைகள் விரிக்கிறாய்—என்றன்
 பெற்றி யறிந்திலை போலும் நீ!—அந்தக்
கள்ளக் கரிய விழியி னாள்—அவள்
 கல்லிகள் கொண்டிங்கு வந்தனை!—அவள்
கிள்ளை மொழியின் நலத்தை யே—இங்குக்
 கேட்க விரும்புமென் னுள்ளமே. 49

''வேண்டிய கேள்விகள் கேட்க லாம்,—சொல்ல
 வேண்டிய வார்த்தைகள் சொல்ல லாம்,—மன்னர்
நீண்ட பெருஞ்சபை தன்னிலே—அவள்
 நேரிடவே வந்த பின்பு தான்,—சிறு
கூண்டிற் பறவையு மல்ல ளே!—ஐவர்
 கூட்டு மனைவிக்கு நாண மேன்!—சினம்
மூண்டு கடுஞ்செயல் செய்யுமுன்—அந்த
 மொய்குழ லாளைஇங் கிட்டு வா. 50

Did my lord that lost his honour, lose me
To sly Sakuni, before he lost himself,
Or did he lose himself first to lose me next?
Learn this from court and then come to me."
Thus she. After he sped away
All alone, sore agitated in mind
With a heart corroded by fear,
And like a child possessed, she sat there.
The charioteer that came to the court said:
"Hail my Liege! I went as bidden;
I bowed before the golden queen,
Beseeched her to come here; but she asks you:
'Did my King lose me after he lost himself?'
I have come back with her question." Thus he.
The noble Paandavas sore distressed
Oped not their lips; other kings in that court
Sat speechless like them that are deaf-mutes.

Duryodhana's Rejoinder

253. His heart went pit a pat and Suyodhana
In rising resentment roared:
"Ha! What infantile tales do you here unfold?
Aren't you aware of my nature? Do you dare
Come here with excuses coined by that black-eyed beauty?
Aye, 'tis her psittacine warbling sweet
My heart doth long to hear so much. 49

254. "Any number of questions may be asked,
Any number of words can be spoken,
In this great assembly when she comes in person.
She isn't a caged bird; is she?
Why this shame for the joint wife of the Five?
Before I act enraged, bring her here,
That one of fair and perfumed locks. 50

''மன்னன் அழைத்தனன் என்று நீ—சொல்ல
மாறி யவளொன்று சொல்வதோ ?—உன்னைச்
சின்னமுறச் செய்குவே னடா !—கணஞ்
சென்றவளைக் கொணர்வாய் !'' என்றான்—அவன்
சொன்ன மொழியினைப் பாகன்போய்—அந்தத்
தோகைமுன் கூறி வணங்கி னன்—அவள்
இன்னல் விளைந்திவை கூறுவாள்—''தம்பி,
என்றனை வீணில் அழைப்ப தேன் ? 51

திரௌபதி சொல்லுதல்

''நாயகர் தாந்தமைத் தோற்ற பின்—என்னை
நல்கும் உரிமை அவர்க்கில்லை—புலைத்
தாயத்தி லேவிலைப் பட்டபின்,—என்ன
சாத்திரத் தாலெனைத் தோற்றிட்டார் ?—அவர்
தாயத்தி லேவிலைப் பட்ட வர் ;—புவி
தாங்குந் துருபதன் கன்னி நான்—நிலை
சாயப் புலைத்தொண்டு சார்ந்திட் டால்,—பின்பு
தார முடைமை அவர்க்குண் டோ ? 52

''கௌரவ வேந்தர் சபை தன்னில்—அறங்
கண்டவர் யாவரும் இல்லை யோ ?—மன்னர்
சௌரியம் வீழ்ந்திடும் முன்னரே—அங்கு
சாத்திரஞ் செத்துக் கிடக்குமோ ?—புகழ்
ஒவ்வுற வாய்ந்த குருக்களும்—கல்வி
ஓங்கிய மன்னருஞ் சூதி லே—செல்வம்
வவ்வுறத் தாங்கண் டிருந்த னர் !—என்றன்
மான மழிவதும் காண்பரோ ? 53

''இன்பமுந் துன்பமும் பூமியின் மிசை
யார்க்கும் வருவது கண்ட னம் ;—எனில்
மன்பதை காக்கும் அரசர் தாம்—அற
மாட்சியைக் கொன்று களிப்ப ரோ ?—அதை
அன்புந் தவமுஞ் சிறந்துளார்—தலை
யந்தணர் கண்டு களிப்பரோ ?—அவர்
முன்பென் வினவினை மீட்டும் போய்ச்—சொல்லி
முற்றுந் தெளிவுறக் கேட்டுவா'' 54

255. "When you tell her that the King commands
Who is she to countermand ?
I'll chop you to pieces, sirrah!
Go, get her at once" said he.
The charioteer carried his words
To that bird of Paradise and bowed.
Stricken with grief she said:
"Why call me again and again in vain ? 51

256. "When my lord-husband lost himself
He lost the right to stake myself.
When he got enslaved by gambling base
No law on earth can suffer him lose me.
He is enslaved by the dice; but know me to be
A King's daughter, the great ruler Drupada's.
Debased, when he is into thraldom thrown
He cannot have a wife; can he ? 52

257. "In the court of the Kaurava King
Are there not men in dharma versed ?
Would sastras wither and die away
Even before the fall of regal valour?
Famed seers and hierophants
And learned kings did sure witness
The rape of wealth in the name of dice;
Would they also behold the butchery of my honour ? 53

258. "Men on earth undergo joy and misery alike;
Should kings who should the earth protect
Kill dharmic reign to revel in joy ?
Would Brahmins, great in love and tapas,
Behold this and be delighted ?
Go to them once more, repeat my question
And come back clarified, with an answer." 54

என்றந்தப் பாண்டவர் தேவி யும்—சொல்ல,
என்செய்வன் ஏழையப் பா கனே ?—"என்னைக்
கொன்றுவிட் டாலும் பெரிதில் லை—இவள்
கூறும் வினவிற் கவர் விடை—தரி
னன்றி இவளை மறு முறை—வந்து
அழைத்திட நானங் கிசைந்திடேன்"—(என)
நன்று மனத்திடைக் கொண்டவன்—சபை
நண்ணி நிகழ்ந்தது கூறி னான். 55

மாத விடாயி லிருக்கிறாள்—அந்த
மாதர சென்பதுங் கூறினான்—கெட்ட
பாதகன் நெஞ்சம் இளகிடான்—நின்ற
பாண்டவர் தம்முகம் நோக்கி னான்—அவர்
பேதுற்று நிற்பது கண்ட னன்—மற்றும்
பேரவை தன்னில் ஒருவ ரும்—இவன்
தீதுற்ற சிந்தை தடுக்கவே—உள்ளத்
திண்மையி லாத ங்கிருந்த னர். 56

பாகனை மீட்டுஞ் சினத்துடன்—அவன்
பார்த்திடி போலுரை செய்கிறான்,—"பின்னும்
ஏகி நமதுளங் கூறடா—அவள்
ஏழு கணத்தில் வரச்செய் வாய்.—உன்னைச்
சாக மிதித்திடு வேனடா !"—என்று
தார்மன்னன் சொல்லிடப் பாக னும்—மன்னன்
வேகத் தினைப்பொருள் செய்திடான்—அங்கு
வீற்றிருந் தோர்தமை நோக்கியே, 57

சீறும் அரசனுக் கேழையேன்—பிழை
செய்த துண்டோ? அங்குத் தேவி யார்—தமை
நூறு தரஞ்சென் றழைப்பினும்,—அவர்
நுங்களைக் கேட்கத் திருப்புவார்;—அவர்
ஆறுதல் கொள்ள ஒரு மொழி—சொல்லில்,
அக்கண மேசென் றழைக்கி றேன் ;—மன்னன்
கூறும் பணிசெய வல்லன் யான் ;—அந்தக்
கோதை வராவிடில் என்செய் வேன் ?" 58

259. When thus spake the Devi of the Five
What could the poor driver do?
"It matters little even if I be killed;
To call her again I 'll come not
Unless they give me the answer for her query."
Thus firm resolved he came to the court
And gave them all, his settled report. 55

260. He told them that the Queen was
In her monthly seclusion;
Yet the sinner would not relent;
He looked at the Paandavas that stood there perplexed;
Not one soul in that assembly had the guts
To oppose him who was hell-bent on his evil course.

261. He looked at the driver again and in ire
Thundered thus: "Hie to her once again
And tell her what my heart covets;
Bring her here in seven seconds;
Else 'll I crush you to bitter death."
When the garlanded king spake thus
The charioteer ignored the threat
And addressed the assembly thus: 57

262. "Have I ever wronged my wrathful Liege?
Even if I call that lady a hundred times
She would turn me back to question you only;
Give me a word that would reassure her;
I would go that very instant to call her;
I am here to obey the King; but what
Could I do, if the fair one disobeys?" 58

துரியோதனன் சொல்வது

பாகன் உரைத்தது கேட்டனன்—பெரும்
பாம்புக் கொடியவன் சொல்கின் ருன் ;—"அவள்
பாகன் அழைக்க வருகிலள் ;—இந்தப்
பையலும் வீமனை அஞ்சி யே—பல
வாகத் திகைப் புற்று நின்றனன்;—இவன்
அச்சத்தைப் பின்பு குறைக்கி றேன்—தம்பி !
போகக் கடவை இப்போ தங்கே ;—இங்கப்
பொற்ருெடி யோடும் வருக நீ !" 59

திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்த சருக்கம் முற்றும்.

Duryodhana Speaks

263. The lord of the ophidian banner heard
What the driver uttered, and said:
"She would not come if the driver calls her;
This fellow too is scared of Bhima
And is aye, perplexed for good reasons,
I'll deflate his dread, aye, later.
O brother younger, you are now going sure
And returning with that golden liana." 59

HERE ENDS THE BOOK OF DISROBING

ஐந்தாவது: சபதச் சருக்கம்

துச்சாதனன் திரௌபதியைச் சபைக்குக் கொணர்தல்

இவ்வுரை கேட்ட துச்சாதனன்—அண்ணன்
இச்சையை மெச்சி எழுந்தனன்—இவன்
செவ்வி சிறிது புகலு வோம்;—இவன்
தீமையில் அண்ணனை வென்றவன்;—கல்வி
எள்ள வேணுமி லாதவன் ;—கள்ளும்
ஈரக் கறியும் விரும்புவோன் ;—பிற
தெவ்வர் இவன் றனை அஞ்சுவார்;—தன்னைச்
சேர்ந்தவர் பேயென் றெதுங்கு வார்; 60

புத்தி விவேக மில்லாதவன்; —புலி
போல உடல்வலி கொண்டவன் ;—கரை
தத்தி வழியுஞ் செருக்கி னல்—கள்ளின்
சார்பின் றியேவெறி சான்றவன்;—அவ
சக்தி வழிபற்றி நின்றவன்;—சிவ
சக்தி நெறிஉண ராத வன்—இன்பம்
நத்தி மறங்கள் இழைப்ப வன்;—என்றும்
நல்லவர் கேண்மை விலக்கி னேன்; 61

அண்ண னொருவனை யன்றியே—புவி
அத்தனைக் குந்தலை யாயினோம்—என்னும்
எண்ணந் தனதிடைக் கொண்டவன் ;—அண்ணன்
ஏது சொன்னாலும் மறுத்திடான்;—அருட்
கண்ணழி வெய்திய பாதகன் ;—'அந்தக்
காரிகை தன்னை அழைத்துவா'—என்றவ்
அண்ண னுரைத் திடல் கேட்டனன் ;—நல்ல
தாமென் றுறுமி எழுந்த னன். 62

V. The Book of Oath

Duhshasana drags Draupadi to Court

264. Hearing this, up rose Duhshasana applauding
His brother's putid prurience;
A word about the greatness of this chap:
In evil, his elder stands eclipsed by him;
With learning he is not a whit familiar;
Raw meat and toddy are his soul's desire;
They that are his enemies dread him
And his own men shun him as a ghoul. 60

265. Sense of discrimination he has none;
He is strong as the Hyrcanian beast;
As hateur for ever overflows in him
He is ever tipsy, tho' he has bibed nothing.
His way is the devil's; he treads not
The goodly path, seeks pleasure, sins
And shuns the company of the good, for good. 61

266. He knows no superior save his brother elder;
He deems himself the lord of all earth;
The words of his elder brother, whatever they be
Are a great law unto him.
This sinner is a total stranger to grace;
When he heard his brother bid him get her
He growled his 'yes' and rose up in joy. 62

பாண்டவர் தேவி யிருந்த தோர்—மணிப்
பைங்கதிர் மாளிகை சார்ந்தனன்,—அங்கு
நீண்ட துயரில் குலைந்துபோய்—நின்ற
நேரிழை மாதினைக் கண்டனன் ;—அவள்
தீண்டலை யெண்ணி ஒதுங்கி னாள் ;—'அடி !
செல்வ தெங்கே ?' யென்றிரைந்திட்டான் ;—இவன்
ஆண்டகை யற்ற புலைய' னென்று—அவள்
அச்ச மிலா தெதிர் நோக்கியே : 63

திரௌபதிக்கும் துச்சாதனனுக்கும் சம்வாதம்

"தேவர் புவிமிசைப் பாண்ட வர் ;—அவர்
தேவி, துருபதன் கன்னி நான் ;—இதை,
யாவரும் இற்றை வரையி னும்—தம்பி
என்முன் மறந்தவ ரில்லை காண் ;—தம்பி
காவ லிழந்த மதிகொண் டாய்—இங்குக்
கட்டுத் தவறி மொழி கின்றாய்,—தம்பி
நீவந்த செய்தி விரை விலே—சொல்லி
நீங்குக" என்றனள் பெண்கொடி. 64

துச்சாதனனின் கூற்று

"பாண்டவர் தேவியு மல்லை நீ ;—புகழ்ப்
பாஞ்சாலத் தான்மக ளல்லை நீ—புவி
யாண்டருள் வேந்தர் தலைவ னும்—எங்கள்
அண்ணனுக் கேயடி மைச்சி நீ ;—மன்னர்
நீண்ட சபைதனிற் சூதி லே-எங்கள்
நேசர் சகுனியோ டாடியங்கு—உன்னைத்
தூண்டும் பணய மென வைத் தான்—இன்று
தோற்று விட்டான் தருமேந்திரன். 65

"ஆடி விலைப்பட்ட தாதி நீ,—உன்னை
ஆள்பவன் அண்ணன் சுயோத னன் ;—"மன்னர்
கூடி யிருக்குஞ் சபையிலே—உன்னைக்
கூட்டி வரு" கென்று மன்ன வன்—சொல்ல
ஓடி வந்தேனிது செய்திகாண் ;—இனி
ஒன்றுஞ் சொலா தென்னோ டேகுவாய்—அந்தப்
பேடி மகனொரு பாகன் பாற்—சொன்ன
பேச்சுக்கள் வேண்டிலன் கேட்கவே," 66

267. He reached the gemmed palace where abode
The Consort of the Paandavas ;
He beheld there the bejewelled lady
That looked undone by utter sorrow.
'Cause of her catamenia she retreated.
"Oh wench, whither can you escape?" he roared.
She found him out to be an unmanly wretch
And so him she faced fearlessly. 63

Draupadi vis a vis Duhshasana

268. "The Paandavas are the earthly gods,
I am their consort, daughter of Drupada.
None could be of this oblivious, aye, boy!
More so in my presence, till this day.
Forfeited of buddhi, you blabber uncontrolled.
Boy, say here what you have to say
And begone at once" said the auric liana. 64

269. "You aren't the Queen of Paandavas! Nor are you
Now the daughter of famed Paanchaala!
My brother is the King of kings that rule the earth
And you are but his slave-girl!
Dharmendra staked you and lost you
In the game of dice that he played against
Our dear Sakuni in that open court wide. 65

270. "Staked and lost, you are now a slave,
Your lord is now my brother Suyodhana ;
He bade me bring you to the court
Where kings are in attendance.
I've come in haste, his hest to perform ;
No more of your protest, come with me.
I would not listen to such words you spoke
To that sissy, the charioteer." 66

வேறு

துச்சா தனனிதனைச் சொல்லினான். பாஞ்சாலி—
"அச்சா, கேள் மாதவிலக் காதலால் லோராடை
தன்னி லிருக்கின்றேன் தார்வேந்தர் பொற்சபைமுன்
என்னை யழைத்தல் இயல்பில்லை அன்றியுமே
சோதரர்தந் தேவிதனைச் சூதில் வசமாக்கி,
ஆதரவு நீக்கி, அருமை குலைத்திடுதல்,
மன்னர் குலத்து மரபோகாண்? அண்ணன்பால்
என்னிலைமை கூறிடுவாய், ஏகுகநீ" என்றிட்டாள்.
கக்கக் கவென்று கனைத்தே பெருமூடன்
பக்கத்தில் வந்தேயப் பாஞ்சாலி கூந்தலினைக்
கையினாற் பற்றிக் கரகரெனத் தானிழுத்தான்.
'ஐயகோ' வென்றே யலறி யுணர்வற்றுப்
பாண்டவர்தந் தேவியவள் பாதியுயிர் கொண்டுவர
நீண்ட கருங்குழலை நீசன் கரம்பற்றி
முன்னிழுத்துச் சென்றான், வழிநெடுக மொய்த்தவராய்,
'என்ன கொடுமையிது' வென்று பார்த்திருந்தார்
ஊரவர்தங் கீழ்மை உரைக்குந் தரமாமோ?
வீரமிலா நாய்கள், விலங்காம் இளவரசன்
தன்னை மிதித்துத் தராதலத்திற் போக்கியே,
பொன்னையவள் அந்தப் புரத்தினிலே சேர்க்காமல்,
நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்.
பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ?
பேரழகு கொண்ட பெருந்தவத்து நாயகியைச்
சீரழியக் கூந்தல் சிதையக் கவர்ந்துபோய்க்
கேடுற்ற மன்னரறங் கெட்ட சபைதனிலே
கூடுதலும் அங்கேபோய்க் 'கோ' வென்றலறினாள்.

சபையில் திரௌபதி நீதி கேட்டழுதல்

விம்மியழுதாள்—"விதியோ கணவரே!
அம்மி மிதித்தே அருந்ததியைக் காட்டியெனை
வேதச் சுடர்த்தீமுன் வேண்டி மணஞ் செய்து
பாதகர்முன் இந்நாள் பரிசழிதல் காண்பீரோ?

271. When Duhshasana spake thus, Paanchaali said:
"Listen to me sire! I am in my monthlies
And so, ill-dressed ; 'tis unfair to summon me
To the golden court of garlanded kings.
Besides, does tradition suffer you win
A brother's wife as wager in dice,
Denude her of support and indulge in outrage?
Tell your brother of my plight, go" said she.
"Ha, ha, ha! "he snorted, the blooming idiot!
Nearing Paanchaali he seized her by her hair
And dragged her, aye, in violent haste.
"Woe's me" she shrieked and swooned ;
The knave dragged her by her long dark hair
And lo, she was more dead than alive.
All the way long stood people thronging ;
They beheld the injustice but did nothing ;
Their meanness beggared all description.
O those curs! Without crushing the beast of a prince
To death and conveying the gold back to the adytum,
Like logs they stood and merely wailed.
Of what avail is all their wailing and mewling?
As that rare beauty, the yagna-born daughter
Was dragged by the hair in utter disgrace
To the court of the evil kings, the Hall of Injustice,
She burst into an inconsolable lament loud.

Draupadi demands justice

She wept bitterly. "Is this my fate, oh husbands?
You married me according to Vedic rites ;
Will you suffer me perish in disgrace
Before these evil sinners vile?" said she.

என்றுள் விஜயனுடன் ஏறுதிறல் வீமனுமே
குன்று மணித்தோள் குறிப்புடனே நோக்கினர்,
தருமனுமற் றுங்கே தலைகுனிந்து நின்றிட்டான்.
பொருமி யவள்பின்னும் புலம்புவாள் :—"வான் சபையில்
கேள்விபல வுடையோர், கேடிலா நல்லிசையோர்,
வேள்வி தவங்கள் மிகப் புரிந்த வேதியர்கள்
மேலோ ரிருக்கின்றார்: வெஞ்சினமேன் கொள்கிலரோ ?
வேலோ ரெனை யுடைய வேந்தர் பிணிப்புண்டார்,
இங்கிவர்மேற் குற்றம் இயம்ப வழியில்லை.
மங்கியதோர் புன்மதியாய் ! மன்னர் சபைதனிலே
என்னைப் பிடித்திழுத்தே ஏச்சுக்கள் சொல்கிறாய்;
நின்னை யெவரும் "நிறுத் தடா" என்பதிலர்.
என்செய்கேன் ?" என்றே இரைந்தழுதாள். பாண்டவரை
மின்செய் கதிர்விழியால் வெந்நோக்கு நோக்கினாள்,
மற்றவர் தாம் முன்போல் வாயிழந்து சீர்குன்றிப்
பற்றைகள்போல் நிற்பதனைப் பார்த்து, வெறிகொண்டு
"தாதியடி தாதி"யெனத் துச்சாதனன் அவளைத்
தீதுரைகள் கூறினான் கர்ணன் சிரித்திட்டான்,
சகுனி புகழ்ந்தான், சபையினோர் வீற்றிருந்தார் !
தகுதியுயர் வீட்டுமனுஞ் சொல்கிறான் : "தையலே

வீட்டுமாசாரியன் சொல்வது

சூதாடி நின்னை யுதிட்டிரனே தோற்றுவிட்டான்
வாதாடி நீயவன்றன் செய்கை மறுக்கின்றாய்,
சூதிலே வல்லான் சகுனி தொழில்வலியால்,
மாதரசே, நின்னுடைய மன்னவனை வீழ்த்திட்டான்
மற்றிதனி லுன்னையொரு பந்தயமா வைத்ததே
குன்றமென்று சொல்லுகிறாய், கோமகளே, பண்டையுக

Vijay and Bhima looked meaningfully
Each at the dauntless shoulder begemmed ;
Dharma stood silent with a down-cast head.
She whimpered and lamented again :
"In this assembly great there are men of vast learning
And men of great renown; also are here Brahmins,
Masters of many yagas; there are great ones besides.
Why are they all weak and meek
Unignited by righteous indignation ?
My husbands—wielders of spears—, are held in bondage ;
I cannot them blame. Oh you hare-brained dullard!
In the court of kings you have dragged me
And scandalised me ; there is none here
Man enough to bid you stop your misdeeds.
What am I to do alas?" Loud was her weeping.
Her eyes wrought of red lightning, cast
Fiery sparks of looks on the Paandavas,
They stood wilted and tongue-tied as before.
As they stood like helpless scarecrows
Duhshasana grew crazy and thundered :
"Oh slave-girl, you are sure our slave-girl."
He blasphemed her; Karna laughed lustily,
Sakuni applauded and those in that court
Were to their royal seats riveted. The noble Bhishma,
The worthy patriarch, now oped his lips and said:

Bhishma speaks

"Oh daughter !
Yuthishtira himself staked you and lost you,
You now question the propriety of his act ;
Sakuni, the master of dice, oh Queen !
By sleight of hand has worsted your king.
You contend, oh daughter of a king, that the very act

வேத முனிவர் விதிப்படி, நீ சொல்லுவது
நீதமெனக் கூடும் ; நெடுங்காலச் செய்தியது !
ஆணொடுபெண் முற்றும் நிகரெனவே அந்நாளில்
பேணிவந்தார். பின்னாளில் இஃது பெயர்ந்துபோய்
இப்பொழுதை நூல்களினை யெண்ணுங்கால், ஆடவருக்
கொப்பில்லை மாதர். ஒருவன் தன் தாரத்தை
விற்றிடலாம் ; தானமென வேற்றவர்க்குத் தந்திடலாம்,
முற்றும் விலங்கு முறைமையன்றி வேறில்லை.
தன்னை யடிமையென விற்றபின் னுந்தருமன்
நின்னை யடிமையெனக் கொள்வதற்கு நீதியுண்டு.
செல்லு நெறியறியார் செய்கையிங்குப் பார்த்திடிலோ
கல்லும் நடுங்கும், விலங்குகளும் கண்புதைக்கும்.
செய்கை அநீதியென்று தேர்ந்தாலும் சாத்திரந்தான்
வைகும் நெறியும் வழக்கமும் நீ கேட்பதனால்
ஆங்கவையும் நின்சார்பி லாகா வகையுரைத்தேன்.
தீங்கு தடுக்குந் திறமிலேன்'' என்றந்த
மேலோன் தலைகவிழ்ந்தான். மெல்லியளுஞ் சொல்லுகிறாள் :-

திரௌபதி சொல்வது

''சாலநன்கு கூறினீர் ஐயா, தருமநெறி !
பண்டோர் இராவணனும் சீதைதன்னைப் பாதகத்தால்
கொண்டோர் வனத்திடையே வைத்துப்பின், கூட்டமுற
மந்திரிகள் சாத்திரிமார் தம்மை வரவழைத்தே
செந்திருவைப் பற்றிவந்த செய்தி யுரைத்திடுங்கால்
''தக்கது நீர் செய்தீர் ; தருமத்துக் கிச்செய்கை
ஒக்கும்'' என்று, கூறி உகந்தன ராம் சாத்திரிமார் !
பேயரசு செய்தால், பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள் !
மாய முணராத மன்னவனைச் சூதாட
வற்புறுத்திக் கேட்டதுதான் வஞ்சனையோ ! நேர்மையோ ?
முற்படவே சூழ்ந்து முடித்ததொரு செய்கையன்றோ ?

Of wagering you is repugnant to law.
Judged by the ancient laws of Vedic munis
Of a different Yuga, what you contend
May be justice ; 'tis all old and obsolete.
In those days men and women were held equal ;
It is no longer so ; the present sastras of law
Declare that woman is not equal to man.
A man can sell his wife or gift her away
To strangers ; 'tis a totally beastly practice
That is now rife ; present laws permit Dharma
To enslave himself, yet own you as wife
And then sell you as a slave ; stones'll shudder
And beasts 'll close their eyes when they behold
The acts of them that tread not the righteous path.
It is injustice no doubt, yet as you want the law,
Its procedure and custom to be expounded,
This I say : They are against you and I am alas
Powerless to check the evil." Thus spake the noble one
And cast his head down. The soft one speaks :

Draupadi's Reply

"Ha, nobly have you spoken sir, and greatly too
The points of law. Ravana of yore abducted Sita
By deception and had her incarcerated in a grove ;
Then did he assemble his ministers and pundits
Of statecraft and declared to them of his abduction
Of the divine lady. "Good, very good !
Righteous indeed is your action" said those pundits,
Aye, in delight great.
In the government of ghouls, sastras must needs
On carcasses feed ; pray tell me if 'twas fair
To have compelled the gullible King to dice ?
Was it not a scheme—a plot preconceived ?

மண்டபம்நீர் கட்டியது மாநிலத்தைக் கொள்ளவன்றோ ?
பெண்டிர் தமையுடையீர் பெண்க ளுடன்பிறந்தீர் ?
பெண்பாவ மன்றோ பெரியவசை கொள்வீரோ ?
கண்பார்க்க வேண்டும் !" என்றுகை யெடுத்துக்கும் பிட்டாள்
அம்புபட்ட மான்போல் அழுது துடி துடித்தாள்,
வம்புமலர்க் கூந்தல் மண்மேற் புரண்டுவிழத்
தேவி கரைந்திடுதல் கண்டே சில மொழிகள்
பாவிதுச் சாதனனும் பாங்கிழந்து கூறினான். 67

வேறு

ஆடை குலைவுற்று நிற்கிறாள் !—அவள்
ஆவென் றழுது துடிக்கிறாள்—வெறும்
மாடு நிகர்த்த துச்சாதனன்—அவள்
மைக்குழல் பற்றி யிழுக்கிறான்—இந்தப்
பீடையை நோக்கினன் வீமனும்—கரை
மீறி எழுந்தது வெஞ்சினம்—துயர்
கூடித் தருமனை நோக்கியே,—அவன்
கூறிய வார்த்தைகள் கேட்டிரோ ? 68

வீமன் சொல்வது

வேறு

"சூதர் மனைகளி லே—அண்ணே
தொண்டு மகளி ருண்டு
சூதிற் பணயமென்றே—அங்கோர்
தொண்டச் சிபோவ தில்லை.

"ஏது கருதி வைத்தாய் ? அண்ணே
யாரைப் பணயம் வைத்தாய் ?
மாதர் குல விளக்கை—அன்பே
வாய்ந்த வடி வழகை. 70

"பூமி யரச ரெல்லாங்—கண்டே
போற்ற விளங்கு கின்றான்
சாமி, புகழினுக்கே—வெம்போர்ச்
சண்டனப் பாஞ்சாலன், 71

You built the hall but to snatch our realm.
Aren't you with women born? Don't you with them live?
Pray, be not blind" said she with arms folded as in adoration.
Like an antelope by arrows pierced, she wept
And trembled ; her perfumed tresses
Fell on earth a cascade and she cried bitterly.
100. Duhshasana this witnessed,
But loosed his slanderous tongue. 67

272. Her dress is in dis-array and she weeps
And trembles in dire distress ;
The bull-headed Duhshasana tugs at her tresses
And this wretched sight Bhima beheld
In spiralling wrath soaring high.
Bitten by sharp sorrow, he addressed Dharma
And now to his words, listen : 68

Bhima accuses Dharma

273. "In gambling houses, oh brother !
There are, aye, maids to serve ;
But no maid thither goes
To get herself wagered. 69

274. "What made you wager, oh brother
And whom did you wager ?
She is a lamp unto womanly race,
A beauty without a peer. 70

275. "For fame, my God, who can vie
With the warlord Paanchaala?
He reigns, aye, supreme
Hailed by the kings of earth. 71

''அவன் சுடர் மகளை—அண்ணே!
ஆடி யிழந்து விட்டாய்
தவறு செய்து விட்டாய்—அண்ணே!
தருமங் கொன்று விட்டாய். 72

''சோரத்திற் கொண்டதில்லை;—அண்ணே!
சூதிற் படைத்த தில்லை
வீரத்தினாற் படைத்தோம்—வெம்போர்
வெற்றியினாற் படைத்தோம்; 73

''சக்கரவர்த்தி யென்றே—மேலாந்
தன்மை படைத் திருந்தோம்;
பொக்கென ஓர் கணத்தே—எல்லாம்
போகத் தொலைத்து விட்டாய்; 74

''நாட்டை யெல்லாந் தொலைத்தாய்;—அண்ணே
நாங்கள் பொறுத் திருந்தோம்
மீட்டும் எமை யடிமை—செய்தாய்
மேலும் பொறுத் திருந்தோம். 75

துருபதன் மகளைத்—திட்டத்
துய்ம னுடற் பிறப்பை,
இரு பகடை யென்றாய்—ஐயோ!
இவர்க் கடிமை யென்றாய்!

''இது பொறுப்ப தில்லை,—தம்பி!
எரி தழல் கொண்டு வா.
கதிரை வைத்திழந்தான்—அண்ணன்
கையை எரித்திடுவோம்.

276. "His daughter bright, oh brother
You staked and lost!
You did wrong, oh brother
And killed dharma sure! 72

277. "Nor by thievery, oh brother
Nor by gambling either;
By valour we obtained her
Aye, by battle fierce. 73

278. "Ours was the emperorship,
The lofty claim undisputed.
And lo, you've lost it all
Aye, in a bare second, I say. 74

279. "All the realms you lost, oh brother!
We suffered it patiently;
Again you did enslave us;
Still we bore it willingly. 75

280. "The daughter of Drupada,
The sister of Drishtadyumna!
You staked in the game of dice
And sold into slavery, alas! 76

281. "Endure this we cannot. Oh young brother!
Get me a burning torch;
We'll burn our brother's hand,
The hand that played and lost the light."

அர்ஜுனன் சொல்வது

வேறு

எனவீமன் சகதேவ னிடத்தே சொன்னான்.
இதைக் கேட்டு வில்விஜயன் எதிர்த்துச் சொல்வான் :
''மனமாரச் சொன்னாயோ? வீமா! என்ன
வார்த்தைசொன்னாய்? எங்குசொன்னாய்? யாவர்முன்னே?
கனமாருந் துருபதனார் மகளைச் சூதுக்
களியிலே இழந்திடுதல் ~ற்ற மென்றாய் ;
சினமான தீ அறிவைப் புகைத்த லாலே
திரிலோக நாயகனைச் சினந்து சொன்னாய். 78
''தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும் ;

தருமம் மறுபடி வெல்லும்'' எனு மியற்கை
மருமத்தை நம்மாலே உலகங் கற்கும்
வழிதேடி விதிஇந்தச் செய்கை செய்தான் ;
கருமத்தை மென்மேலுங் காண்போம்; இன்று
கட்டுண்டோம், பொறுத்திருப்போம்; காலம் மாறும்.
தருமத்தை அப்போது வெல்லக் காண்போம்.
தனுஉண்டு காண்டிவம் அதன்பேர்'' என்றான். 79

விகர்ணன் சொல்வது

அண்ணனுக்குத் திறல்வீமன் வணங்கி நின்றான்.
அப்போது விகர்ணனெழுந் தவைமுன் சொல்வான்;
பெண்ணரசி கேள்விக்குப் பாட்டன் சொன்ன
பேச்சதனை நான்கொள்ளேன், பெண்டிர் தமை
எண்ணமதில் விலங்கெனவே கணவரெண்ணி
ஏதெனிலுஞ் செய்திடலாம் என்றான் பாட்டன்.
வண்ணமுயர் வேதநெறி மாறிப் பின்னாள்
வழங்குவதிந் நெறி என்றான்; வழுவே சொன்னான். 80

எந்தையர் தம் மனைவியரை விற்பதுண்டோ?
இதுகாறும் அரசியரை சூதில் தோற்ற
விந்தையைநீர் கேட்ட துண்டோ? விலைமா தர்க்கு
விதித்ததையே பிற்கால நீதிக் காரர்
சொந்தமெனச் சாத்திரத்தில் புகுத்தி விட்டார்!
சொல்லளவே தானலும் வழக்கந் தன்னில்
இந்தவிதஞ் செய்வதில்லை; சூதர் வீட்டில்
ஏவற்பெண் பணயமில்லை என்றுங் கேட்டோம். 81

Arjuna to Bhima

282. Vijaya of the strong bow heard these words
Of Bhima to Sahadeva and burst forth
instantaneausly :
"Bhima, are these your heart-approved words ?
What did you say, and where, and in whose presence?
"Losing the daughter of honoured Drupada
In the game of dice is a grievous fault" you said.
As the fire of ire hath smoked your reasoning
You have defamed the Lord of triple woilds. 78

283. "Dharma is oft by deceit eclipsed
But it emerges triumphant in the end ;
This secret of nature, the world will have to
From us learn ; hence this game of Fate.
Well, let us continue to act and act our part ;
Bound are we this day; let us wait; times 'll change.
Then shall we witness the triumph of dharma.
A bow there is: Gandhiv is its name" roared he. 79

Vikarna Speaks

284. Mighty Bhima bowed repentant before his brother elder;
Then rose Vikarna and addressed the assembly :
"I'll not accept the answer of grand-pa
To her question, the queen among women.
Said the grand-sire that husbands can treat
Their wives as cattle and deal with them
As they like ; he also said that the Vedic law
Gave way to the current law ; he but erred. 80

285. "Would our progenitors sell their wives ?
Have you ever heard of the marvel—the staking
of queens
And losing them in dice ? The latter-day law makers
Have brought to the statute-books
The laws that once applied to strumpets alone.
Tho' this is still the letter of the law
Yet it is not rife in daily practice.
Even a slave-girl is not to be diced away. 81

"தன்னையிவன் இழந்தடிமை யான—பின்னர்த்
தாரமெது? வீடேது? தாத னான
பின்னையுமோர் உடைமை உண்டோ?" என்று நும்மைப்
பெண்ணரசு கேட்கின்றார் பெண்மை வாயால்.
மன்னர்களே! களிப்பதுதான் சூதென் றாலும்
மனுநீதி துறந்திங்கே வலிய பாவந்
தன்னை இரு விழிபார்க்க வாய்பே சீரோ?
தாத்தனே, நீதிஇது தகுமோ?" என்றான். 82

இவ்வாறு விகர்ணனும் உரைத்தல் கேட்டார்;
எழுந்திட்டார் சிலவேந்தர்; இரைச்ச லிட்டார்;
"ஒவ்வாது சகுனிசெயுங் கொடுமை" என்பார்
"ஒருநாளும் உலகிதனை மறக்கா" தென்பார்
"எவ்வாறு புகைந்தாலும் புகைந்து போவீர்;
ஏந்திழையை அவைக்களத்தே இகழ்தல் வேண்டா.
செவ்வானம் படர்ந்தாற்போல் இரத்தம் பாயச்
செருக்களத்தே தீருமடா பழியிஃ" தென்பார். 83

கர்ணன் பதில்

வேறு

"விகருணன் சொல்லைக் கேட்டு
வில்லிசைக் காணன் சொல்வான்;—
"தகுமடா சிறியாய் நின்சொல்;
தாரணி வேந்தர் யாரும்
புகுவது நன்றன் றெண்ணி
வாய்புதைத் திருந்தார், நீ தான்
மிகுமுரை சொல்லி விட்டாய்
விரகிலாய்! புலனு மில்லாய்!" 84

"பெண்ணிவள் தூண்ட லெண்ணிப்
பசுமையால் பிதற்று கின்றாய்:
எண்ணிலா துரைக்க லுற்றாய்:
இவளைநாம் வென்ற தாலே
நண்ணிடும் பாவ மென்றாய்.
நாணிலாய்! பொறையு மில்லாய்!
கண்ணிய நிலைமை யோராய்;
நீதிநீ காண்ப துண்டோ? 85

286. "Having lost himself and a slave become
He has neither wife nor home ; aye, there are
No belongings for a slave" says the Queen.
Oh kings, men play dice for fun ;
Yet would you not loud protest, when you
Here watch the drama of grievous sin
Contrary to Manu's laws? O grand-pa is this just?"

287. Thus Vikarna. Up rose some sovereigns
And caused much uproar and din ;
Some condemned the act of Sakuni as odious evil.
Some declared: "This world would not this forgive;
Nor forget." "Get ye lost in smoky ruin as ye wist,
But insult not the angel in open court ;
Else a bloody river would incarnadine
The field of battle, like ruddy sky
To avenge the wrong" cried they. 83

Karna Speaks

288. Karna, famed in archery, hearing Vikarna said :
"Nobly-spoken, you little imp !
When assembled kings dare not ope their lips
And hold their peace, you've grown noisy
With your wagging tongue and words impertinent !
You brainless, witless shrimp ! 84

289. "By this woman goaded you blabber
Raw words of unwisdom
And utterly thoughtless words.
'As we have won this woman
We are by sin besieged' you say.
You impudent, impatient wretch !
You are a stranger to honour ;
What do you know of justice? 85

மார்பிலே துணியைத் தாங்கும்
வழக்கங்கீ ழடியார்க் கில்லை.
சீரிய மகளு மல்லள் ;
இவரைக் கலந்த தேவி,
யாரடா பணியாள் ! வாராய் ;
பாண்டவர் மார்பி லேந்தும்
சீரையுங் களைவாய் ; தையல்
சேலையுங் களைவாய்'' என்றான். 86

இவ்வுரை கேட்டா ரைவர் ;
பணிமக்க ளேவா முன்னர்
தெவ்வர்கண் டஞ்ச மார்பைத்
திறந்தனர், துணியைப் போட்டார்.
நவ்வியைப் போன்ற கண்ணாள்,
ஞான சுந்தரி பாஞ்சாலி
''எவ்வழி உய்வோ'' மென்றே
தியங்கினாள், இணைக்கை கோத்தாள். 87

திரௌபதி கண்ணனுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை

வேறு

துச்சா தனன் எழுந்தே—அன்னை
துகிலினை மன்றிடை யுரித லுற்றான்.
''அச்சோ, தேவர்க ளே !''—என்று
அலறி அவ் விதுரனுந் தரைசாய்ந் தான்.
பிச்சே றியவனைப் போல்—அந்தப்
பேயனுந் துகிலினை உரிகை யிலே
உட்சோ தியிற் கலந்தாள் ;—அன்னை
உலகத்தை மறந்தாள், ஒருமை யுற்றாள். 88

''ஹரி, ஹரி, ஹரி' என்றாள் ;—''கண்ணா !
அபய மபய முனக் கபய'' மென் றாள்,
''கரியினுக் கருள்புரிந் தே—அன்று
கயத்திடை முதலையின் உயிர்மடித் தாய் !
கரிய நன்னிற முடையாய் !—அன்று
காளிங்கன் தலைமிசை நடம்புரிந் தாய் !
பெரியதோர் பொருளா வாய் !—கண்ணா
பேசரும் பழமறைப் பொருளா வாய் ! 89

290. "Can slaves wear upper garments?
Does custom this permit?
She cannot be a woman continent
That sleeps with the Five.
Who's there?...Oh page, come here;
Remove the rich dress from the chest
Of Paandavas and disrobe this woman also." 86

291. The five heard these words;
Before the servants would order them,
Away they threw their upper garments
Exposing their chests—the dread of foes.
The antelope-eyed Paanchaali,
The peerless beauty of wisdom
Shuddered to think of her doom
And joined her hands in prayer. 87

Paanchaali's Prayer to Krishna

292. Duhshasana rose up and began
To disrobe the Mother in that Court;
"Alack-a-day, o ye gods!" cried Vidura
And fell on the floor in a terrible swoon
Like one demented, as the ghoul
Busied himself in disrobing
She became oned with the Inner Light;
Dead to the world, the Mother tuned into
Oneness. 88

293. "Hari! Hari! Hari!" she exclaimed;
"I seek refuge in you" she cried.
"There in the past, bestowing grace on the Tusker
You smote in the lake, the crocodile
O God of dark hue! You once did dance
On the hood of monster Kaalinga;
You are the Being infinite,
The essence of hoary Vedas ineffable. 89

''சக்கர மேந்தி நின்றாய் !—கண்ணா !
சார்ங்கமென் றொருவில்லைக் கரத்துடையாய் !
அட்சரப் பொருளா வாய் !—கண்ணா !
அக்கார அமுதுண்ணும் பசுங் குழந்தாய் !
துக்கங்கள் அழித்திடு வாய் !—கண்ணா !
தொண்டர்கண் ணீர்களைத் துடைத்திடுவாய் !
தக்கவர் தமைக்காப் பாய்—அந்தச்
சதுர்முக வேதனைப் படைத்துவிட்டாய். 90

''வானத்துள் வானா வாய், - தீ,
மண், நீர், காற்றினில் அவையா வாய் ;
மோனத்துள் வீழ்ந்திருப்பார்—தவ
முனிவர்தம் அகத்தினி லொளிர் தரு வாய் ;
கானத்துப் பொய்கை யிலே—தனிக்
கமலமென் பூமிசை வீற்றிருப்பாள்,
தானத்து ஸ்ரீதேவி. அவள்
தாளிணை கைக்கொண்டு - மகிழ்ந்திருப் பாய் ! 91

''ஆதியி லாதி யப்பா,—கண்ணா !
அறிவினைக் கடந்தவிண் ணகப்பொ ருளே !
சோதிக்குஞ் சோதி யப்பா !—என்றன்
சொல்லினைக் கேட்டருள் செய்திடு வாய் !
மாதிக்கு வெளியினி லே—நடு
வானத்திற் பறந்திடும் கருடன் மிசை
சோதிக்குள் ஊர்ந்திடு வாய்,—கண்ணா !
சுடர்ப் பொருளே, பேரடற்பொரு ளே ! 92

'' 'கப்பத்தி லுள்ளா னோ?—அடா !
காட்டுன் றன் கடவுளைத் தூணிடத் தே !
வம்புரை செய்யுமூ டா'—என்று
மகன்மிசை யுறுமித் தூணுதைத் தான்,
செம்பவிர் குழலுடையான் ;—அந்தத்
தீயவல் லிரணிய னுடல் பிளந்தாய் !
நம்பிநின் னடிதொழு தேன்;—என்னை
நாணழி யாதிங்குக் காத்தருள் வாய் ; 93

294. "You wield the whirling disc, Kanna !
The Bow Saarang decks your hand !
You are the import of the Logos, Kanna !
You are the tender babe, the eater of sugared rice.
You 'll quell all sorrows, oh Kanna !
You wipe the tears from devotee-eyes !
You succour the worthy, oh Kanna !
You are the creator of the four-faced Creator ! 90

295. "You are the space of Space, the heat of Fire ;
The soul of Earth and Water ; the force of Wind;
You blaze forth radiant in the souls
Of those immersed in Great Silence.
On the lotus soft in the sylvan pool
She sits, aye, enthroned ;
She is Sri Devi ; you hold in your hands
Her feet twain in bliss unending. 91

296. "You are the beginningless Beginning, Kanna !
You are the ethereal Being beyond buddhi !
You are the inner ray of light, oh father !
Be pleased to hear me and grant grace !
In the vast skiey expanse wings Garuda ;
You ride on him a blaze of light, Kanna !
Oh Being ineffable, oh puissance peerless! 92

297. "Does he in the pillar lurk ? Sirrah,
Show me your God in this obelisk !
O fool of a rumour-monger vain !" So he roared
And smote the pillar with his foot,
He the copper-haired tyrant.
You did rive that Hiranya's frame.
I adore you in faith absolute ;
Save me in grace from dire dishonour. 93

"வாக்கினுக் கீச னையும்—நின்றன்
வாக்கினி லசைத்திடும் வலிமையி னாய்,
ஆக்கினை கரத்துடை யாய்—என்றன்
அன்புடை எந்தை ! என் னருட்கட லே !
நோக்கினிற் கதிருடை யாய் !—இங்கு
நூற்றுவர் கொடுமையைத் தவிர்த்தருள் வாய் !
தேக்குநல் வானமு தே!—இங்கு
சிற்றிடை யாய்ச்சியில் வெண்ணெ யுண்டாய் ! 94

"வையகம் காத்திடு வாய் !—கண்ணா !
மணிவண்ணா என்றன் மனச் சுடரே !
ஐய, நின் பதமல ரே—சரண்.
ஹரி, ஹரி, ஹரி, ஹரி, ஹரி !"—என்றாள்.
பொய்யர் தந் துயரினைப் போல்,—நல்ல
புண்ணிய வாணர்தம் புகழினைப் போல்,
தையலர் கருணையைப் போல்—கடல்
சலசலத் தெறிந்திடும் அலைகளைப் போல், 95

பெண்ணொளி வாழ்த்திடு வார்—அந்தப்
பெருமக்கள் செல்வத்திற் பெருகுதல் போல்,
கண்ண பிரானரு ளால்,—தம்பி
கழற்றிடக் கழற்றிடத் துணிபுதி தாய்
வண்ணப்பொற் சேலைக ளாம்—அவை
வளர்ந்தன, வளர்ந்தன, வளர்ந்தன வே !
எண்ணத்தி லடங்கா வே ;—அவை
எத்தனை எத்தனை நிறத்தன வோ ! 96

பொன்னிழை பட்டிழை யும்—பல
புதுப்புதுப் புதுப்புதுப் புதுமைக ளாய்
சென்னியிற் கைகுவித்தாள்—அவள்
செவ்விய மேனியைச் சார்ந்து நின்றே,
முன்னிய ஹரிநா மம்—தன்னில்
மூளுநற் பயனுல கறிந்திடவே,
துன்னிய துகிற்கூட்டம்—கண்டு
தொழும்பத் துச்சாதனன் வீழ்ந்துவிட்டான். 97

298. "You sway by your fiat of might
Aye, the Lord of Utterances!
The ruling disc your hand doth wield,
O my sea of vast mercy!
Rays of grace from your eyes issue;
Save me from the wicked hundred;
O ethereal nectar inly surging,
Eater of butter in Gopi's homes. 94

299. "Protector of Earth, oh Kanna!
Oh gem-hued! Oh my lamp of mind!
Oh sire! I seek refuge in your flowery feet:
Hari, Hari, Hari, Hari, Hari!" she chaunted.
Like the growing woes of base liars,
Like the endless renown of the righteous,
Like the limitless compassion of women,
Like the ceaseless waves of the sea, 95

300. Like the ever-increasing wealth of them
That bless the domestic lamps, the women,
By the grace of Lord Kanna, even as the wretch
Continued to disrobe, robe after new robe
Grew and grew and grew on her.
They defied reckoning; many, oh many
Were their hues and poly-genitive. 96

301. Woven of gold and silk, many were they,
And many—new, for ever new—,
From her frame divine did issue.
She raised her worshipping hands to her head.
Thus to the world was by her demonstrated
The greatness of Lord Hari's name.
As the robe was an unending continuum
Slave Duhshasana fell down undone, aye, utterly. 97

தேவர்கள் பூச்சொரிந் தார்—'ஓம்
ஜெயஜெய பாரத சக்தி' என்றே.
ஆவலோ டெழுந்துநின்று—முன்னை
ஆரிய வீட்டுமன் கைதொழு தான்.
சாவடி மறவரெல் லாம்—'ஓம்
சக்தி சக்திசக்தி' என்று கரங்குவித்தார்.
காவலின் நெறிபிழைத் தான்,—கொடி
கடியர வுடையவன் தலைகவிழ்ந் தான் 98

வீமன் செய்த சபதம்

வேறு

வீமனெழுந் துரைசெய் வான்;—"இங்கு
விண்ணவ ராணை; பரா சக்தி யாணை;
தாமரைப் பூவினில் வந்தான்—மறை
சாற்றிய தேவன் திருக்கழ லாணை;
மாமகளைக் கொண்ட தேவன்—எங்கள்
மரபுக்குத் தேவன் கண்ணன் பதத்தாணை;
காமனைக் கண்ணழ லாலே—சுட்டுக்
காலனை வென்றவன் பொன்னடிமீதில் 99

"ஆணையிட் டிஃதுரை செய்வேன்;—இந்த
ஆண்மை யிலாத்துரி யோதனன் றன்னை,
பேணும் பெருங்கன லொத்தாள்—எங்கள்
பெண்டு திரௌபதியைத் தொடைமீதில்
நாணின்றி 'வந்திரு' என்றான்—இந்த
நாய்மக னாந் துரியோ தனன் றன்னை,
மாணற்ற மன்னர்கண் முன்னே,—என்றன்
வன்மையி னால்யுத்த ரங்கத்தின் கண்ணே, 100

"தொடையைப் பிளந் துயிர் மாய்ப்பேன்—தம்பி
சூரத் துச்சா தனன் தன்னையு மாங்கே
கடைபட்ட தோள்களைப் பிய்ப்பேன்;—அங்கு
கள்ளென ஊறு மிரத்தங் குடிப்பேன்,
தடைபெறுங் காண்பி ருலகீர்!—இது
நான்சொல்லும் வார்த்தைஎன் றெண்ணிடல் வேண்டா!
தடையற்ற தெய்வத்தின் வார்த்தை—இது
சாதனை செய்க பராசக்தி" என்றான். 101

302. The Devas chaunting "Om, Jaya Jaya
Bharata Sakti" rained flowers.
Up rose avidly the Aarya Bhishma
And folded his hands in adoration.
The monarchs in court joining hands
Chaunted : "Om Sakti ! Sakti ! Sakti !"
Down hung the head of him, the misruler,
The one whose flag is with serpent dight. 98

Oath of Bhima

303. Rose Bhima and roared : "I swear
In the name of Devas, in the name
Of ParaaSakti, in the name of His holy feet,
The lotus-born proclaimer of Vedas,
In the name of the hallowed feet of Kanna,
The Lord of our race and Sri Devi,
In the name of the golden feet of Him
Whose eye gutted Kaama with fire 99

304. "This my terrible oath : "This Duryodhana,
The base braggart. every inch the reverse of **man**,
This son of a dog that shamelessly barked
At our Queen Draupadi—the flame great
Of pure chastity–, to sit on his lap :
I'll by my valour, in the arena of **battle**
Before kings who are forsaken by renown,
Smite his thigh and slaughter him. 100

305. "There 'll I also tear limb by base limb
This fellow, Duhshasana of pseudo-valour
And drink his gushing blood like wine.
O ye of the world, you 'll this witness !
These aren't words that I utter;
They are from the unfetterable Deity
And so, may ParaaSakti this fulfil." 101

அர்ஜுனன் சபதம்

பார்த்த னெழுந்துரை செய்வான் :—"இந்தப்
பாதகக் கர்ணனைப் போரில் மடிப்பேன்.
தீர்த்தன் பெரும் புகழ் விஷ்ணு—எங்கள்
சீரிய நண்பன் கண்ணன் கழலாணை ;
கார்த்தடங் கண்ணி எந்தேவி—அவள்
கண்ணிலும் காண்டிவ வில்லினும் ஆணை ;
போர்த் தொழில் விந்தைகள் காண்பாய்,—ஹே !
பூதலமே ! அந்தப் போதினில் !" என்றான். 102

பாஞ்சாலி சபதம்

தேவி திரௌபதி சொல்வாள் :—"ஓம்
தேவிபராசக்தி ஆணை யுரைத்தேன் ;
பாவி துச்சாதனன் செந்நீர்—அந்தப்
பாழ்த்துரியோ தனன் ஆக்கை இரத்தம்,
மேவி இரண்டுங் கலந்து—குழல்
மீதினிற் பூசி நறுநெய் குளித்தே
சீவிக் குழல் முடிப்பேன் யான்—இது
செய்யுமுன்னே முடியே" னென்றுரைத்தாள். 103

ஓமென் றுரைத்தனர் தேவர்—ஓம்
ஓமென்று சொல்லி உறுமிற்று வானம்.
பூமியதிர்ச்சி உண்டாச்சு.—விண்ணைப்
பூழிப் படுத்திய தாஞ்சுழற் காற்று,
"சாமி தருமன் புவிக்கே"—என்று
சாட்சி யுரைத்தன பூதங்களைந்தும் !
நாமுங் கதையை முடித்தோம்—இந்த
நானில முற்றும் நல்லின்பத்தில் வாழ்க ! 104

பாஞ்சாலி சபதம் முற்றிற்று.

அன்னை யருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம்.

The Oath of Arjuna

306. Rose Paartha and solemn swore :
"I 'll butcher this base Karna in the battle ;
I swear this in the name of the hallowed feet
Of glorious Kanna, our friend and God Vishnu ;
In the name of her darksome eyes—our Queen,
And in the name of Gandhiv—my bow.
O world, you 'll sure behold at that hour
Horrendous marvels of warfare." 102

The Oath of Draupadi

307. Devi Draupadi spake : "Om ! I declare
The fiat of Goddess ParaSakti :
The red blood of sinner Duhshasana
Must flow to meet the blood gushing from
Blasted Duryodhana's body ; at their confluence
I 'll soak my tresses, then bathe clean
And with odoriferous oil scent my hair
And gather it all into a bun, and not before."

308. Devas chaunted : "Om, Om Om".
Heaven rumbled its 'Amen'.
The earth did quake ; a blizzard
Smote the sky with a storm of dust.
The elements five then attested :
" 'Tis Dharma who is the Lord of Earth."
Our mission stands fulfilled.
May this world fourfold be in bliss immersed.

Here end the Book of Oath
and
Paanchaali Sapatam.
Tuji Chey Chomolungma

NOTES

St. 1, line 1: OM:

"The Mantra "OM" is composed of three letters A,U,M,— of which the first two vowels coalesce into O Over the Om is written the sign Chandrabindu or Nada and Bindu, shown as a crescent with a dot or point over it. Nada and Bindu are two of many aspects of That which in India is called the Mother, or great Power (Mahasakti), as it was by the near East called Magna Mater and by the Gnostics Megale Dunamis. This is both the efficient and material Cause of the Universe which is Its form or body. Nada, is the Mantra name for the first going forth of Power which gathers itself together in massive strength (Ghani-bhuta) as Bindu to create the universe, and which Bindu, as so creating, differentiates into a Trinity of Energies which are symbolised by A, U, M. Nada and Bindu thus represent the unmanifested "fourth' (Turiya) state immediately before the manifestation of the world, in which animate life exists in the three conditions of dreamless sleep, dream, and waking.......In the world the Mother-aspect of Her who is Brahman is alone fully manifested. What She is in Herself (svarupa) is not known to mind or senses......This is the Cosmic Heart of the universe whose systole and diastole is the going forth and return of millions of worlds. This process Brahminism called Pravrtti and Nivrtti and Taoism (which is perhaps a Chinese adaptation of the doctrine of the upanishads) names it Yang and Yinn......

"......Nada-bindu differentiates into the Trinity of Will (Iccha), Knowledge (Jnana) and Action (Kriya), "Sun", "Moon" and "Fire", and this self-explicating Power manifest in matter in the threefold manner described. These three Powers are A, U, M, or the Devatas Brahma, Vishnu, Rudra. These are not 'Gods'. There is only one God. They are Devas or "Shining ones", being aspects and specific manifestations of the One Divine Power whose Feet (in the words of Sastra) even Brahma, Vishnu and Rudra worship. They are scientific

concepts deified......"In this sense "Om" is the Pratika or representative of the Radical Vital Potential of the Universe and of the Trinity of Energies by which It actualises and materialises Itself as the five forms of "matter" (though Ether is not ponderable matter), namely ethereal (Akasa), aerial (Vayu), fiery (Agni), liquid (Ap) and solid (Prithivi). Through worship of and meditation on this Pratika, with all its implications, man, according to Advaita-Vedanta, realises himself as the vital Sakti who is the Mother of all".

Woodroffe.

Om indeed is Brahmam. Christianity holds that the Logos is Jesus Christ. Woodroffe says: "He is the son who is Jesus Christ, He who in the heavenly pre-existence is called the Logos and after his incarnation the man Jesus who is the Christ."

The fourth Gospel says: "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." According to Woodroffe these are the very words of Veda. Prajapatir vai idam asit: In the beginning was Brahman. Tasye vag dvitiya asit; with whom was Vak or the Word; Vag vai paramam Brahma; and the Word is Brahman.

Hebrew scriptures conceived the divine Word as having creative power.

To the Stoics, it was the "Worldsoul".

St. I, line 2: Karma:

"noun the conception of the quality of actions, including both merit and demerit, determining the future condition of all sentient beings; the theory of inevitable consequence generally; the result of the actions of a life."

Chamber's Twentieth Century Dictionary.

St. I, line 4: Nor name......with:

In the transcendental quiescent Brahman (Paramatma) or Paramasiva, there is neither Sabdha (Asabdha) Artha (Nirvishaya) nor Pratyaya. There is therefore neither name (Nama) nor form (Rupa).

St. 1, line 5: beyond......Buddhi:

Mind and Buddhi are the evolutes of Maya. The Lord is beyond Maya. So, Godhead is not to be comprehended by Mind, the representative of inner sensorium or Buddhi, the ratiocinating faculty.

St. 1, line 6: It is......existent:

This is what is called SAT. Bharati in his Notes says: "Om is Is-ness. It is indeed all things. "Aam" (ஆம்), the Tamil word, not only denotes consent but Truth (Is-ness) also. On account of Is-ness, i.e., the non-nonness, Vedas call Brahmmam Om."

Woodroffe says: "Vak is no person in a Trinity. Vak Herself is the Mother of the Trimurthi who are Brahmma, Vishnu and Rudra."

St. 1, line 7: Wisdom pure and unalloyed:
This is CIT.

St. 1, line 8: Bliss Absolute:
This is ANANDA.

Brahmmam is Sat-Cit-Ananda i.e.,
Existence—Consciounsness—Bliss.

St. 2, line 1: Brahmmam:

This is Godhead which is spoken in the neuter gender.

St. 2, line 2: Mala-free Being:

Mala is blemish or defect. God is ever free from blemishes.
See Notes, Vinaayakar Naan Mani Maalai,
Bharati-Pacharatna Series No. 1.

St. 2, line 3: Tapas.

This, in the words of Shelley is to be achieved
"......by dreadful abstinence
And conquering penance of the mutinous flesh,
Deep contemplation and unwearied study
In years outstretched beyond the date of man."

St. 2, line 4 : God's own knowledge :

This is called Pati-Gnaanam or Siva-Gnaanam by Saiva Siddhanta.

St. 2, line 6 : cecity :

This is moral blindness. It is akin to the Aanava-Mala of Saiva Siddhanta. In Walt Whitman's words, it is "the teeming spiritual darkness."

St. 2, lines 7-8 : this work...fame :

The prayer of Bharati has been answered.

St. 3, line 1 : She is...in glory :

"White are her garments and transparent whiteness is the colour of both Akasa and Buddhi." Woodroffe.

St. 3, line 2 : Yaazh : This is not Vina, but is akin to it.

St. 3, line 3 : She came...infant :

This is an instance of mountain moving to Mohammed. The Goddess of Learning comes seeking Bharati. Elsewhere he says :

"Near a river-bed in an exedra
All alone I was enjoying myself
When Zephyrus wafted a gentle gale ;
Thither came Vaani and gave her poems
To me, a gift that I did, aye, approve."

St. 3. lines 6-8 : blooms..................sweet :

Cf. "The charmed blooms of poesy burgeoning
From the magic harmony of words" Triloka-Sitaram.

St. 4, line 2 : the collyrium of exegesis :

Bharati in his Notes says : "She applied to Her eyes which are Vedas (works of wisdom), the black collyrium of commentaries. Collyrium is good for the eyes ; it even beautifies them. If it is applied in excess it will look ugly. Besides the eyes may be totally damaged. (Has it perhaps so

happened in our country?) As Saraswati is the Goddess of Learning, Self-knowledge (Veda) is said to be Her eyes."

St. 4, lines 3-4 : The moon.................wrought :

Bharati in his Notes says: "The moon the light of which is cool, is described as the forehead of Saraswati. Chinthanai (ஊகம்) is Her hair."

'Ooham' is inference, right guessing. It is the result of right thinking.

St. 5, line 2: Kaavyas :

Kaavyas are the works of Kavis. A Kavi is more than a poet. Dr. K. R. S. Iyengar says :

"Kavi is thus doubled with the Rishi
the poet-singer with the seer."

St. 5, lines 3-7: All arts...........lofty rhyme :

Microcosmographia Poetica says :

"A poem is a structure of meaning
and a murmur of music."

சொற்படு நயமறிதல் = Knowing the poem to be a structure of meaning.

இசை தோன்றிடத் தொகுத்தல் = Listening to its murmur and capturing it.

Poems are : "Of the domain of the eye, to be seen
and of the ear, to be heard."

Dr. K. R. S. Iyengar.

Therefore does Bharati call such poets 'melavar'.

(மேலவர் = mystic masters)

"For the poet is that rare paraclete who
tunnels a passage to God."
Microcosmographia Poetica.

These 'melavar' according to our translation are mystic masters. In the words of Walt Whitman they are "the true son(s) of God, the poet(s)."

Stanzas 4 and 5 give a description of Saraswati, a capite ad calcem.

Hereunder is given Bharati's description of Saraswati in a capsulized form.

Eyes	Vedas ;
Collyrium for eyes	Exegesis ;
Forehead	Moon ;
Tresses	Thought ;
Ears	Disputation and Logic ;
Ear-rings	Resolution ;
Nose	Illumined knowledge ;
Mouth	Sastras ;
Lips	Imagination ;
Breasts	Kaavyas ;
Hands	All arts from Sculpture ;
Feet	Tongues of mystic poets.

St. 6, line 1 : I seek......Vaani :

If refuge is sought in Vaani, the soul will then be "borne on the conveyor-belt of Grace."

St. 6, line 1 : Vaani :

In the Maha Bharata Saraswati as Vaak is called the Mother of Vedas (Santiparva, V, 12, 990) and the same is said of Vaak in the Taittiriya-Brahmana (II. 8-8-5) where she is also said to contain within Herself all words and to have been sought with Tapas by the Rishis who put forth the Vedic Hymns (Rsayo mantrakrtah).

Woodroffe says : "Saraswati, the Dynamic Brahman with Her "Consort" the static Brahman as Brahma is borne upon the Hamsa which is no material "bird" but the natural name of the vital function manifesting as the expiring (Ham) and inspiring (Sah) breath or Pranabia in all breathing creatures (Prani). She again is the Divine in the aspect as Wisdom and Learning, for She is the Mother of Veda, that is of all knowledge touching Brahman and the Universe. She is the

word of which it was born and She exists in that which is the issue of Her great womb (Mahayoni). Not therefore idly have men worshipped Vak or Saraswati as the Supreme Power."

The name Saraswati denotes "flow" or "motion" (Saras). She is such, in the supreme sense, as being the activity of the unmoving Brahmman. She is again such as the play in the manifested world of dynamic Saktis in and around the rigid Ether, which appeared at creation with the roaring sound "Ham" and stood still as the steady framework on and in which the whole universe flows or moves.

For further information the reader will have to consult the article of Woodroffe, VAK or the Word.

St. 6, line 5: She is......breasts:

Cf. "Her lovely beauty grew with the gems she wore."

Kaalidasa.

St. 7, line 1: Hastinapura:

Etymologically this name means 'The city of elephants.' Modern Delhi is said to be the old Hastinapura.

St. 8, lines 7–8: Tapaswis............touched:

Bharati in his Notes says:

"So long as the brain of a nation, a sect, a society, is not dulled, it will not be damaged. It is seen from ancient works that there once was a sect which went by the name "Brahmins" and these constituted the brain-trust of the whole of ancient Bharath. Had those Brahmins performed their duties properly, the other sects also would not have slipped from their duties; the great War of Bharath would not have taken place; Bharath would not have suffered the great loss of kings; neither would it have been assailed by Kali. To show that the Brahmins of a nation are responsible for its rise or fall, this work informs us that long before the advent of the great War of Bharath, sin came to abide in Brahmins."

Emerson says: "It is the surest sign of national decay, when the Brahmins can no longer read or understand the Brahminical philosophy."

Bhaghawan Vasudeva says:

"Remember: all you win you must
unstintingly dispense
For the good of all men on earth. A Brahmin
must live like a pure
Lighthouse in Life's desolate waters,
like a peak endure
The clouds and blizzards, rains and thunders
that upon him fall:
His strength and wisdom, vision and gifts
he holds in trust for all."

Dilip Kumar Roy, The Immortals of the Bhagavat, Page 21.

St. 11. Line 1: Aarya Marawas:

Bharati in his Notes says: "Maram (மறம்) means heroism. Marawar (மறவர்) are kshatriyas. There are such words in Tamil as 'Arasar' and 'Mannar' which generally refer to this race. These words need not necessarily refer to the leaders of kshatriyas. They apply to all men of that race. It should be borne in mind that the tribe now referred to as 'Marawar' is descended from kshatriyas.

St. 12, lines 1-2: Swelling...number:

Cf. "In mystic song, not without dance"

Paradise Lost, V. 178.

St. 13, line 4: lasses...eyes:

Bharati in his Notes says: "The eyes of these women perform the function of magnet. That is to say, they attract."

St. 14, line 2: Kubera: Also called Kuvera:

"...He is regent of the north, and the keeper of gold and silk, jewels and pearls, and all the treasures of the earth, the nine particular Nidhis or treasures..."

John Dowson, A Classical Dictionary of Hindu Mythology.

"Kuvera's city Alaka, (also called Prabha, Vasu-dhara and Vasu-sthali)..." Ibid.

"He is called Dhana-pati, 'lord of wealth;' Ichchha-vasu, 'who has wealth at will ;'

Yaksha-raja, 'chief of the Yakshas ;'
Mayuraja, 'king of the kinnaras ;'
Rakshasendra, 'chief of the Rakshasas ;'
Ratna-garba, 'belly of jewels ;' Raja-raja,
'King of kings ;' and Nara-raja, 'king of men'
(in allusion to the power of riches)...
As an especial friend of Siva, he is called
Isa-saki etc."

Ibid.

St. 14 : Lines 5-6 : Citizens great : Maasanam (Mahajanam).

Bharati in his Notes says : "These are the general subjects. They are the stuff of the nation. These are called Sudras at present. (As some fools use this word in a degrading sense it is not mentioned in this work)."

St. 15. Line 3 : the Jumna :

"The river Jumna (Yamuna) rises in a mountain called Kalinda (Sun). The river Yamuna is personified as the daughter of the Sun by his wife Sanjna. So she was sister of Yama......The river is also called Kalindi, from the place of its source, Surya-ja, from her father, and Tri-yama."

John Dowson.

St. 15. Line 7-8 : The King.................dight :

Villipputthoor Aazhwar makes more references than one to the snake-banner of Duryodhana.

(1) நாக ஏறு உயர்த்த செல்வக் கோமகன்
(The Plutocratic Prince whose flag sports a bull-snake),

(2) மாசுணத்துவசன்
(He of the ophidian banner),

(3) அரவு ஏறு உயர்த்த வீரன்
(The hero whose flag is dight with a bull-serpent).

The purpose of reference to the adder is two-fold. Like the adder he is venomous and is double tongued.

St. 16. line 1 : Duryodhana :

The name means : "Hard to conquer."

According to Villi, Duryodhana, Jarasanda, Bhima and Keechaka are of equal might. Bhima could vanquish these, because of his righteousness.

St. 17, line 5 : Bhishma :

Bhishma means 'The Terrible." He was the son of King Santanu by the holy river-goddess Ganga, and hence called Saantanava, Gaangeya and Nadi-ja, the river-born. He made the terrible oath that he would for ever remain a celibate, thereby enabling the son of his father through his second wife (and his sons) to succeed to the throne. This was no mean sacrifice and the vow he took was indeed an extraordinary one. So when the celestials heard him take the oath they exclaimed 'Bhishma'. From then on the name stuck to him

Bharati is a great admirer of Bhishma. Elsewhere he says :

" 'For my father's delight, I do forsake
Sceptre and crown and sibship too with dames;
Never of these, in this world, 'll I think.'
Who could fashion such a soul save Mother ?"

St. 17, line 7 : The Masters two :

The reference is to Drona and Kripa. Bharati in his Notes says : "Though they were born in the community that chaunted Vedas, these two mahatmas (great souls), Drona and Kripa practised the profession of kshatriyas.

Drona "was acharya, or teacher of the military art, both to the Kaurava and Paandava princes, and so he was called Dronacharya......Drona was also called Kuta-ja." Dowson.

Kripa was also a master of archery. He was however inferior to Drona. Santanu brought him and his sister up, out of mercy. They were therefore called Kripa and Kripi. Kripi became the wife of Drona.

Both Drona and Kripa were members of the privy council at Hastinapura.

Cf. "armed saints" Paradise Lost, VI, 47.

St. 18, line 1: Vidura:

Like Paandu the father of the Five, Vidura was a half-brother of Dhritarashtra. He was the "wisest of the wise". His name is a by-word for piety and righteousness.

St. 18, line 4: Sakuni base:

Sakuni was the brother of Queen Gaandhari, the mother of the Kauravas. He was the undisputed master of gambling. He was also known by the patronymic Saubala, from Su-bala, his father.

Sakuni's notoriety as a gambler was known the world over. At the Swayamvara of Draupadi, the foster-mothers of the Princess introduced Sakuni to her thus:

"There's none amongst the monarchs of this world
To match him in vile deceit, and dicing—
An abomination to the noble."

A few of Bharati's references to Sakuni are as follows:

புலைநடைச் சகுனி (st. 18),
(Sakuni of base conduct),

சூதும் பொய்யும் உருவெனக் கொண்ட துட்ட மாமன் (st. 40),
(wicked uncle who was 'ruse and wile' incarnate),

ஈன மாமன் (st. 41),
(mean uncle),

அருளற்ற சகுனி (st. 58),
(graceless Sakuni),

தீய சகுனி (st. 59),
(wicked Sakuni),

கள்ளச் சகுனி (st. 71),
(Thievish Sakuni),

கய மகன் (st. 108),
(mean man),

புன் தொழிற் கவறதனில்—இந்தப் புவிமிசை
இணையிலை யெனும் புகழான் நன்றறியாச் சகுனி (st. 164),

(In gambling base, there is none his equal

On this earth ; Sakuni he is that hath not
In all his life done an act that is good).

பழிக் கவற்றை சாத்திரமெனப் பயின்றோன் (st. 168),
(he that hath mastered dicing, as one would the sacred lore),

தோல் விலைக்குப் பசுவினைக் கொல்லும் துட்டமாமன் (st. 171),
(the sinner that slaughters a cow that he may sell its hide),

மாயம் வல்ல மாமன் (st. 189),
(the uncle versed in Maya),

சோரன் (st 192),
(the robber),

இழிஞன் (st. 193),
(the base one),

பீடு இழந்த சகுனி (st. 195).
(inglorious Sakuni).

St. 18, lines 5–8 : Karna...in soul :

Karna was the son of Kunti by Surya (the sun) before her marriage to Paandu. He was therefore a brother of the Paandavas, but this relationship was not known to them till after his death.

"From his father Vikarttana (the sun), Karna was called Vaikarttana ; from his foster-parents, Vasu-sena ; from his foster-father's profession Adhirathi and Suta ; and from his foster-mother, Radheya. He was also called Anga-raja, 'King of Anga', Champadhipa, 'King of Champa ;' and Kanina, 'the bastard'.

Villi refers to Karna thus :

நாளும் புறம் சுவர் கோலம் செய்வான்
(The daily decorator of the outer wall.)

Villi has bodily lifted the above words from a hymn of Thondar Adi-Podi Aazhawar. Villi has done it on purpose. The exterior decoration is an indicant of the interior rottenness.

St. 19. lines 7-8: He......burnt heart:

The envious can never be happy. If Love is creative potency, Envy is destructive potency. Francis Bacon says: "Envy has no holidays". The envious are never at rest. Envy is the seed-bed of vices. There is never a crop-failure in the field of envy.

The great truth about envy is, that it never dies. Moliere says: "The envious will die, but envy never". Rabiem livoris aserbi Nulla potest placare quies (Nothing can allay the rage of biting envy) says Claudian.

Envy and fear are the only two passions to which no pleasure is attached. Envy is ever coupled with wrath and as Ecclesiasticus (xxx. 34) says: "Envy and wrath shorten the life."

Emerson declares that envy is ignorance.

"Base envy withers at another's joy
And hates that excellence it cannot reach"

says Thomson. So, envy would damn the worth it cannot come by. Men always hate most what they envy most. Eventually envy slays itself by its own arrows.

It is a pity that Duryodhana, the hero endowed with the might of a thousand tuskers, fell a prey to envy. The wealthiest monarch, the one endowed with dana-reka, became a beggar of beggars. Such was the impoverishment of his mind. Utterly bereft of the moisture of love, his heart was dry as dust. To the envious, Fate reserves a miserable death.

Elsewhere Bharati says: கயவர் மாய்வது காய்ந்த உளங் கொண்டே.

(The base die, their hearts, sere and dry, alas!)

Cf. "......................could not bear
Through pride, that sight, and thought himself impaired."
Paradise Lost, 5, 664-665.

St. 19, line 7: eyeless Dhritarashtra:

Dhritarashtra was born blind on account of his mother's fault. He was however endowed with inner light. This too, he

forfeited, on account of his overfond attachment to his wicked son Duryodhana.

Stt. 20 to 37 :

Like stanzas 1 to 18, stanzas 20 to 37 belong to the species of verse called 'Nondi Chintu', much celebrated in folk-lore poetry.

According to Bharati, "He who at present composes a Kaavya in simple vocables, simple style, simple metres easy of comprehension and lilting tunes liked by the lay Tamils, is indeed infusing a new life into our Mother-tongue (Tamil)."

Therefore it is that Bharati chose to compose verse in Nondi Chintu, dear to the commoner.

Stanzas 20 to 52 offer abundant proof to the remarkable statement of Thomas Fuller (Gnomologia, No. 601): "Nothing sharpens sight like envy."

The seemingly unending outburst of Duryodhana debunks him. With Horace, we say: Hic migrae sucus lolliginis haec est Aerugomera (He is the very ink of the cuttlefish; here is envy unadulterate).

St. 20, lines 1-2 : So long . world :

Cf. "Grieving to see His glory, at the sight
Took envy..." Paradise Lost, 6, 791-792.

St, 20, line 3 : Can my...at all ? :

Cf. (i) "He sicken'd at all triumphs but his own."
Charles Churchill.

(ii) "Such men as he be never at heart's ease
Whiles they behold a greater than themselves."
Julius Caesar, 1, 2, 208-209.

St. 21, lines 1-2 : "As...the yagna" :

Cf. எத்தனை தாரணி வேந்தர், யாகநல் விழாவில் வந்தார் ?
அத்தனை பேரில் யாமும் ஒருவராய் அடங்கி நின்றோம்.

37524

(How many garlanded kings of earth attended that festivity of yagna ? Weren't we but one among those many ?)
Villi.

St. 21, lines 3-6 : the ruse...among kings :

Cf. ...நான்கு தம்பியர் வலியும் மாயன்
வன்புய வலியும் கொண்டே, மண் எலாம் கவர

(By the might of his four younger brothers and the great might of the tricky one (Kannan) he annexed the whole earth).
Villi.

St. 22, lines 1-2 : A thousand...came there :

Vyasa gives a detailed description of those kings and their tributes to Dharma. These came from various countries : Trikarta, Trigarva, Greece, Arabia, Ceylon, China, Anga, Kalinga, Varanasi, Avanti, Kamboj, Barugaccha, Malwa, Sourashtra, Chera, Chola, Pandya, Baahlika etc.

The various men who attended the yagna were Karvatas, Tomas, Suras, Vartanakas, Praakodas, Natakeyas, Nabidas, Panchameyas, Uroojas. Sakas, Tusharas, Romakas, Sringis, Urookamas, Kashas, Deergavenus, Kulindas, Tanganas, Bharatanganas, Kaurakas, Hamsakas, Yaudayas, Saundikas, Oudhakas, Saalvas and others.

St. 22, line 5 : Garments.................wonder :

Vyasa says that many monarchs paid their tribute in garments—Kausikam and Pathronam—, to Dharma. Kausikam refers to fabrics woven of fibres and pathronam to fabrics woven of threads of silk-worms.

Dr. U.V. SAMINATHA IYER LIBRARY
Besant Nagar
Chennai-90

St. 22, line 9 : Abigails :

According to Vyasa, Drupada himself presented to Dharma many maids to serve.

St. 24, line 1 : Gold of four types :

These are Aataka, Jambunada, Saadarupa and Kilichchirai. Of these Aataka is reputed to be of green hue and is likened to the wings of a parrot. But Kilichchirai, as the very name suggests, must be green like the wings of a parrot. Maybe, it is a sub-species of Aataka.

According to Brahmma Sri. N. V. Venkata Subramanya Saastriar, gold is obtained in four forms. In his article entitled "Pachchilayum Pasumponnum" he says: "Gold formed by nature is Praakrita suvarna and it is this which is dug out from mines. Even this is formed out of four types of metals called 'Naga', 'Vanga', 'Taamra', and 'Theekshana'. From these, gold is formed by nature thanks to the natural alchemy wrought by the combination of 'rasagandha gaandhas'—the chemical and magnetic activity of herbal essences. Gold from Naga has the hue of Gorochana; from Vanga, the hue of Semparatthai flower (Hibiscus-rosasinensis); from Taamra the hue of fresh turmeric. Gold from Theekshana dazzles like the sun."

Vyasa says that Kashas, Deergavenus, Kulindas, Tanganas, Bharatanganas and others offered as tribute to Dharma, heaps of 'pipeelita' which is gold dug out by emmets.

St. 24, line 4: Arrows......sticks:

Vyasa says that Sakas, Tusharas, Romakas, Sringis and others offered their tribute in long and sharp knives, sticks, axes and the like.

St. 24, line 7: the kings......parts:

Bharati in his Notes says: The word 'paal' (பால்) means part. (Therefore the reference) is to the classification of Kshatriyas into so many groups."

St. 25, lines 1-6: Like grannies......lordship?

Duryodhana's judgement is unhinged by envy. He therefore rails against Dharma. As Thomas Fuller says:

"An envious man is a squint-eyed fool."

St. 27, line 1: How......stomach?

"It is enough if he seeth a neighbour clothed and fed: the vile man can always discover vices in his character."

Kural, Tr. V. V. S. Iyer.

Parimelazhakar in his commentary says that the base will fabricate vices where there are none. They cannot bear the prosperity of another man. The neighbour's silken garments

and rich food with milk are an eye-sore to the envious. By 'upa-lakshna', the other items of his wealth, viz., ornaments, vehicles and the like are also included in the list of items which set the envious on fire. As Bailey says: "Envy's a coal comes hissing hot from hell." And hell is nothing but the heart of the evil man.

St. 27, line 3 : Are pearls...refuse ? :

According to Vyasa pearls and other gems were paid as tribute to Dharma by Chera-Chozha-Paandyas and the King of Sri Lanka.

St. 27, lines 7-8 : They...this only 'he' :

When God created His son and said :

"...to Him shall bow All knees in Heaven"

(P. L., V. 607-608), Satan could not contain himself. When Duryodhana witnessed the undisputed Dharma's lordship, he could not contain himself.

According to the late-lamented Triloka-Sitaram, that which really seared the heart of Duryodhana was not so much the rich tribute which was offered to Dharma, but the utterly submissive and reverential way in which it was offered. The kings behaved like devotees before their 'ishta-devata' and to these kings Dharma was a god indeed. More than their tribute, it was their "Knee-tribute" as Milton's Satan would call it, that was unbearable to Duryodhana.

Vyasa also refers to the unending queue of kings who stood waiting for long hours to offer their tribute to Dharma. According to Vyasa-Bharata, Duryodhana was entrusted with the work of collecting the tributes.

Contrast: "That unfortunate he" As You Like It, 3, 2, 385.

St. 28, lines 1-2 : Kings...honey :

Vyasa says that Vyudamaalyas who were prince-philosophers, and kings from hilly regions gave to Dharma the invincible, several kavarimaas, honey extracted from Himalayan flowers and also potent herbs.

St. 28, line 3: And elephants......warfare:

Cf. "......elephants whose sportive rage
Ramparts, scarce equal to his might, engage"
Megha Duta, Tr. H. H. Wilson.

St. 28, line 5: chamaras:

For the sake of convenience, chowry is used as the equivalent of chamara

Cf. "........Sugriva and Vibhishana fanned
the royal pair with chowries."

Dr. K. R. S. Iyengar, the Coronation of Rama and Sita.

According to Yule and Burnell, chamara is "the bushy tail of the Tibetan yak (q. v.) often set in a costly decorated handle to use as a fly-flapper in which form it was one of the insignia of ancient Asiatic royalty." Hobson–Jobson, page 214.

Dr. G. U. Pope, W. H. Drew and John Lazarus identify "Kavarimaan" with yak. Kavarimaa is the animal whose bushy tail supplies the stuff of Kavari or Chamara. V. V. S. Iyer in his translation of the Kural, does not give us the English or Englished name of this animal.

Kavarimaa is also called Kavarimaan. Tamil Lexicon says, the animal is yak, Bos grunniens and adds, it is a species of deer.

My esteemed friend, the American Tamil scholar, Dr. Glenn E. Yocum translates Kavari (chamara) as "yak-tail fans".

St. 29, line 1: Buckskin:

The words in the original are "Kathaliyin thol". Bharati in his Notes says that Kathali is a species of deer. But for his explanation, we would not have known the meaning of this word.

St. 30, lines 1-5: Cardamom ... ... I say:

Cf. (i) "... ... cassia, nard, and balm
A wilderness of sweets"
Paradise Lost, 5, 293-294.

(ii) "Heap cassia, sandal-buds and stripes
Of labdanum and aloe-balls" Browning.

Your translator is strangely reminded of a few aromatic and resonant stanzas of Edward Thompson, a voice insufficiently heard and acknowledged. Bill of lading is the theme, hardly suitable to poetry.

Here is the song:
"Tramboon and cinnamon
Myrrh and myrabalon
Tamarind and olibanum
Civet and cardamom
Adatas and nasapores
Newries and cocatores
Percalloes and kastapores
Gurrah and Valasores
Calamdanes and scrutores
Horns of rhenosseries
Chaublets and romaulees
Soosees: wax of bees
Harital and patanees."

Ivor Brown says: "The vessel is perhaps from Sind to Mosambique, carrying magnificent spices, herbs, condiments, clothes and oriental kickshaws of all kinds."

Like Milton and Thompson, Bharati can create poesy out of a catalogue of things and thingumajigs.

Vyasa says that Paundra and Tamaliptas gave gifts of sandal, silver, agila, articles made of crystals and ivory, and also nutmeg, clove, camphor and the like.

St. 31, line 3: Sarees in hundred hues:

According to Vyasa, Dharma received as tribute, kausikam and pathrornam. See notes for line 5, St. 22.

St. 32, lines 3-8: The horses......gaiety:

These horses would bear comparison with Alborak, Bayard, Black Bess, Black Saladin, Bucephalus, Copenhagen,

Grani, Incitatus, Marengo, Panchakalyani, Pegasus, Roan Barbary, Sleipnir, Vegliantino and White Surrey.

Vyasa says that men known as 'the single-footed' gave to Dharma horses as tribute. Some were parrot-hued, some rainbow-hued, some butterfly-hued, some red and many of different hues. According to Vyasa some horses exceded even 'the speed of mind', and they were given as tribute by Yavanas.

According to Panditha-Vidwan Sri. T. V. Gopala Ayyar, the word "Yavana" refers to Greeks as well as Arabians.

St. 32, line 5: Like flame ruddy...Iris-hued:

Cf. (i) "colours dipt in heaven" Paradise Lost, 5, 283.

(ii) "Sky-tinctured grain" Ibid, line 285.

St. 33, line 6: monarchs barbaric:

Cf. "kings barbaric" Milton, Paradise Lost, 2, 4.

St. 33, line 7: Arabian dromedaries:

Bharati in his Notes says: "Though St. Vyasa has not referred to Arabia by name, his descriptions make it plain that the camels which were given as tribute to Dharmaputra during the yagna were from Arabia. It is common knowledge that camels flourish at Arabia even now."

According to Vyasa, three hundred camels were offered as tribute to Dharma. He also says that these were fed on nuts of "Sleshmataka" and "Vanni punku". These were given by them that came from the country of Trikartha.

St. 34, line 2: famed Cathay:

Cathay is China. Bharati in his Notes says:

"This is hoary China of fadeless fame. The work was written long before China became a famous Republic. The glory of certain countries is subject to change, decay and death. Some countries always thrive with renown, proof against the tooth of Time. Of the latter, China is to be counted."

Vyasa says that the Chinese, the Hunas and the Kashas gave tributes of horses, woollen blankets and silken garments, to Dharma. The silkware was dyed with the dyes obtained from dyeing-stones.

St. 34, line 3 : Men of all nations :

Vyasa says that men known as 'the three-eyed', 'the temple-eyed', 'the turbanded', 'the long-armed' and even cannibals gave gifts of gold and silver to Dharma.

St. 34, line 6 : These...world :

This is what that pains Duryodhana which is why he refers to it again and again It looks as though, there is no end to Duryodhana's self-laceration.

St. 35, lines 3-4 : With bandies...........grains :

Vyasa says that the King of Soorashtra gave gifts of a variety of grains including one billion 'marakkals' of wheat. This king also brought with him ten thousand cartloads of gingelly oil.

St. 36, line 1 : Unto.............wrought :

Cf. மந்திர முனிவர் வேள்வி மறைநெறி முறையின் செய்ய
(The saintly Brahmins versed in mantras performed the sacrifice as ordained by Vedas). Villi.

St. 37, lines 6–7 : Is all.........Dharma only? :

This is 'the green sickness' at its worst.

St. 38, lines 1–2 : Thus.................sad :

Duryodhana was sad as the givers of gifts and tributes to Dharma. "Presented stood, in terrible array
Of hideous length." Paradise Lost, 6, 107–108.

Cf. (i) Invidus alterius macrescit rebus opimis.
(The envious man grows thin at another's prosperity). Horace.

(ii) "An envious man waxes lean with the fatness of his neighbour." H. G. Bohn.

(iii) "The richest man is penniless,
A living naught; a vain distress,
If greed, true wealth destroying bends
His soul to lack.................." Panchatantra.

St. 38, lines 5–8 and St. 39 : As a..............distress :

Bharati likens Duryodhana to a volcano. His innards are the combustible stuff. The envy in him is the constant, though latent heat. His mulling mind fans the heat of envy into a blaze and causes the eruption. His manliness, valour, hardihood, honour and strength and all burst forth as the lava. After the eruption, with the lava gone, what remains is a singed bottom all involved with stench and smoke. Like the exhausted volcano he stands widowed of all, for a time. In that state he has to naturally quake like a helpless woman or a mere child. However, this is but a fleeting affair. After a temporary spell of enervation, he becomes fiercer, perhaps by despair.

Cf. "..............and shot forth pernicious fire
Among the accursed, that withered all their strength
And of their wonted vigour left them drained,
Exhausted, spiritless, afflicted, fallen."
Paradise Lost, 6, 849–852.

Lines 7 and 8 of stanza 39 are as follows:
"And anon his heart was
Knit to sin cruel"

St. 40, lines 1–3 : Happen..................evil :

Bharati's version differs from Villi's. According to Villi, pat on his return from the yagna, Duryodhana assembles his counsellors. This takes place on the very next day of his return. However Duryodhana does not inform the assembled what he intends to do. He sits silent lost in contemplation.

Sakuni, Karna and Duhshasana truly divine the thoughts of Duryodhana and they make bold to declare that the ascendancy of the Paandavas is fraught with imminent danger to the

Kauravas. Duryodhana is glad of this announcement and he declares his intention immediately. His words are the self-same words of Satan who said :

"Whether of open war or covert guile
We now debate. Who can advise may speak."

வஞ்சனை கொண்டே ஆதல், வாரணம் மணித் தேர், வாசி
நஞ்சனையவரால் நாளையே அழித்தல் வேண்டும்.

(On the morrow should we destroy their tuskers, jewelled cars and horses, by deadly men and dire deception) are the words of Duryodhana.

Karnan like Moloch says :

"My sentence is for open war. Of wiles
More unexpert, I boast not."

Sakuni who "could make the worse appear the better reason", like Belial, "with words clothed in reason's garb counselled" a war of covert guile with dice as supreme weaponry.

Duryodhana had earlier made his intention manifest thus :

போது உறவிரைந்து மற்று அப்புரவலன் செல்வம் யாவும்
பேதுறக் கவர்ந்திலனேல், பின்னையார் முடிக்க வல்லார் ?
மோதுறப் பொருதே ஆதல், மொழி ஒணு வஞ்சம் ஒன்று
தீதுஉறப் புரிந்தே ஆதல், கொள்வதே சிந்தை என்றான்.

("If all the wealth of that King be not by me annexed clean, who else can vaniquish him ? By open war fierce, or by act of unspeakable deception, I must have it. This is my intent," said he.)

Bharati's Duryodhana thinks thus :

"Happen whatever may, by hook or by crook,
Nathless loss, the life of Paandavas
Should be annihilated by dreadful evil !"
So he thought.

In Milton's words he conceived "deep malice... and disdain."

St. 41, lines 1-2 : Of gold...yagna :

Vyasa says that the Sinhalese gave to Dharma heaps of pearls and lapis-lazulis.

St. 41, lines 5-6 : Of what...truly :

Duryodhana was a participant in Dharma's yagna ; but like Satan, he witnessed all delight undelighted.

We quote hereunder, the answer of Bertrand Russel to the question of Woodrow Wyatt, put to him in a Television interview.

"I think a great many people who have quite a lot that might make them happy worry because somebody else seems to have a bit more. They think that somebody else has a better car or a better garden, or how nice it would be to live in a happier climate, or how much more recognition so-and-so's work gets—things like that. Instead of enjoying what is there for them to enjoy, the pleasure of it is taken away by the thought that perhaps somebody else has more, which ought not to matter." Bertrand Russel Speaks His Mind, page 77.

St. 41, lines 7-8: So......again :

This shows that Duryodhana is a practitioner of envy. Bharati says :

"So the thoughts that did burst his heart
The fool began to pour out again."

The psychology recondite in this passage is worth knowing. According to Edgar Allan Poe the human mind "delights in self-torture." The reader should consult Poe's essay, titled "The Philosophy of Composition" for greater details.

Cf. "Spent a miserable morning comparing myself with Raphael."
From the diary of Haydon.

St. 42, line 1 : Since ... ... began :

Cf. "This universal frame began" Dryden.

St. 42, line 2 : Was there...........in glory? :

Cf. மேதகு வேள்விச் செல்வம் வேந்தரில் யாவர் பெற்றார்?

(Who among kings came by this lofty wealth of yagna?)
Villi.

To Duryodhana the prosperous Paandavas are not cousins. He like, Vishnusharman would say : " 'Tis cash that is our next of our kin."

St. 42, line 3 : Manu :

Manu : "(From the root *man* to think.) The man. This name belongs to fourteen mythological progenitors of mankind and rulers of the earth, each of whom holds sway for a period called a Manwantara (Manu-antara), the age of Manu, i.e., a period of no less than 4,320,000 years. The first of these Manus was Swayam-bhuva who sprang from the self-existent."
John Dowson.

St. 43, line 4 : There were............on fire :

Vyasa says : "When Duryodhana entered a hall, the centre of which had a flooring of crystal, Duryodhana mistook it for water and lifted his clothes, lest they should get wet. When he realized his mistake, he was sad beyond measure. He would not quit the hall, but began to go round it. Unaware of its ups and downs, he fell down. Shame and sorrow grieved him. Then he mistook a tank, the water of which was clear as crystal, for level ground and fell into it with all his clothes. Mighty Bhima and Arjuna, Draupadi and her friends laughed at this. As his clothes were wet, Dharma ordered his servants to give him new and expensive clothes and these were accordingly handed over to him. Duryodhana could not endure their raillery.

"Then there was a wall of crystal which he could not discern. He hit his head against it and was hurt...... Again, when he ought to have but slightly pushed a door, he gave it a violent push with the result he fell down. He thus exposed himself to pillory and derision."

St. 43, line 5 : eyeless father :

This is an uncharitable reference. Only Duryodhana is capable of it.

St. 43, line 7 : His love............sans bounds :

Bharati deliberately differs from the earlier versions of Maha-Bharata in depicting Dhritarashtra as one whose love for the Paandavas is to be regarded as excessive. Vyasa's Dhritarashtra is a reasonable person though his reason gets clouded, more often than not, by reason of his overfond attachment to Duryodhana. Villi's Duryodhana is every inch a villain.

St 44, lines 1-4 : Many............benediction :

Duryodhana is aware of the potency of benediction. Indeed he craves for it and even demands it. Vide st. 239.

St. 44, line 7 : They blew............heaven :

According to Vyasa, a Brahmin called Kuvinda presented to Dharma a huge conch of a rare variety. This conch could produce a deafening and terrific sound, even when it was not blown. When Arjuna blew this chunk, many kings fell down denuded of their strength. At them and Duryodhana, Drishtadyumna, Paandavas, Krishnan and Saatthaki laughed.

St. 45, lines 1-4 : Narada..............words vedic :

According to Vyasa-Bharata, Vyasa of extra-ordinary tapas poured holy water on Dharma in the presence of Sage Narada, Devas and Acita. Maharishis were present at this ablution. Saptrarishis chaunted mantras.

St. 45, lines 5-9 : Disputation.........gold :

Bharati in his Notes says : "The idea is that the war of sastraic disputation is greater than the physical war with weaponry. It is so when disputation is rooted in truth. The arguments of those who either know not or seek not truth will be but billingsgate."

Cf. (i) "Disputation and logic are her twin ears" St.4

(ii) "Testimony is like the shot of a long-bow, which owes its efficacy to the force of the shooter ; argument is like the shot of the cross-bow, equally forcible whether discharged by a giant or a dwarf." Francis Bacon (As quoted by Samuel Johnson, Dictionary).

(iii) "...... nor is it aught but just
That he who in debate of truth hath won
Should win in arms, in both disputes alike
Victor." Paradise Lost, 6, 121—124.

St. 46, lines 1—2 : For feasting ...... expended :

Apart from the general feeding, feeding of ten thousand sannyasis (who were "urdhvaretas"), in gold plates is also referred to by Vyasa.

Even dwarves and hunch-backs were fed. Vyasa says that Draupadi supervised the feeding of these handicapped. What is more, she attended to the feeding, even though she herself had not had her meal.

St. 46 line 7 : eyeless father :

Cf. விழியிலா வென்றி வேந்தன்

(The eyeless king victorious) Villi.

St. 47, lines 1-3 : Am I ...... slaves ?

The claim of Duryodhana is absolutely unjustified. Dhritarashtra was born blind. The law forbade him to wield the sceptre. The crown as of right belonged to his younger brother Paandu. Paandu out of deference, allowed his elder brother to get crowned. It is not as if that Duryodhana is unaware of this. He knows the truth. In his envy, he chooses to discard even truth.

Again, the empire established by the Five is their own. They did not build it with the nucleus of the Kaurvas. Indeed the Kauravas drove them away to kill them. They escaped that danger and lived thereafter for sometime incognito. It was during this period the Swayamvara of Draupadi took place and she was won by Arjuna who attended the Swayamvara in the guise of a Brahmin.

Then, Dhritarashtra himself had Dharma crowned as the Prince. However after sometime, he bade the Five reclaim a ruined city called Kandavaprasta and live there. Dharma

achieved the impossible, by the grace of Kannan. At the bidding of Kannan, Viswakarma the celestial architect was summoned and entrusted with the work of rebuilding the city, by Indra. Kannan named the city after Indra and the city came to be called Indraprasta. This peerless city became the capital of Dharma.

Then, one day, Sage Narada came with the news from Swargaloka (Paradise), that Paandu wanted his son Dharma to perform the great Raja-Sooya Yagna. This called for a conquest of the world. Those kings that resisted the suzerainty of Dharma were vanquished. All others became willing vassals of the Five. Thus it can be seen that the outburst of Duryodhana is absolutely meaningless.

St. 47, lines 3-9 : To whom ... ... superior ? :

Duryodhana knows that Kannan is the Omnipotent. He is about to complain of the killing of his friend, Sisupaala. Sisupaala insulted Kannan in the Yagna and dearly paid for his fault with his very life. Duryodhana who leisurely questions the propriety of Kannan's act, did not choose to lift his little finger to save his so-called friend.

St. 48, lines 1-3 : Are the words......false ? :

The envious always state that which is untrue and proceed to build arguments on the edifice of falsehood. Duryodhana has already admitted (vide st. 20) that the Paandavas are "the Lords of the world". He iterates and reiterates this fact. "As the very lord of crowned kings of Bharath, Dharma wrought the yagna" (st. 21) are the words of Duryodhana. Again he said :

"A thousand crowned monarchs and a myriad
Petty kings came there and in order placed
Immense tribute, rare and great". (St. 22)

Also has he said (vide st. 26) that the kings of earth, as it were, wore the solemn fiat of Dharma, on their crowns. Has he not asked Sakuni

"Since the universal frame began, oh uncle!
Was there a kshatriya to match Dharma in glory?"

It is unnecessary to cite other instances. Duryodhana is a base bluffer.

St. 49, line 1: Ruse......met:

All the acts of Paandavas are acts of righteousness. However the envious Duryodhana would call them ruses. Misrepresentation is a page of envy. Like Satan he is "stirred up with envy."

St. 49, lines 5-7: Men bow......clean:

Duryodhana here utters a great truth of the phenomenal world. Even here, it is truth according to the hoi pollai.

Cf. "Virtues ask for cash." Panchatantra.

Duryodhana, as Panchatantra would have it suffers from 'money-madness'.

Duryodhana can turn reason against reason. The truth is, truth is not unassailable. It can be assailed and even done to death, if death it may be called. After a time, truth gets resurrected phoenix-like. A dead Satyavan is always brought back to life by a Savitri.

Cf. "The light so bright is wrapped in night
By veils of poverty". Panchatantra.

St. 50, lines 1—2: Baahlika......Chedi:

Vyasa says: "The King of Baahlika came in a car decked in gold. King Sudakshina yoked thereunto white steeds of Kamboj. Sisupaala, the King of Chedi, a mighty stalwart, in love, gifted to Dharma the axles for the car and the flag mast."

According to Vyasa it is in this car, drawn by the horses from Baahlika Dharma rode forth to Hastinapura. It is also this car which Dharma, inter alia, staked in the game of dice. Vide stanza 189 which says:

" 'A mighty car of gold with its galloping steeds!'
They threw the dice and Sakuni it was that won."

Vaalikan(வாலிகன்) is Baahlika and not Indra as stated by an editor of Paanchaali Sapatam.

St. 50, line 5: Famed Ekalavya:

Ekalavya was a jungle-bred archer. According to tradition, he heard of Drona and wanted to become his chela, However the Great Guru would not accept him. So, Ekalavya made an idol resembling Drona, worshipped it every day and practised archery. By this process he attained a proficiency equal to that of Arjuna. When Arjuna came to know of the skill of Ekalavya, he was cross with his Guru. Thereupon Drona sent for Ekalavya and ascertained from him the secret of his success. Ekalavya the great, felt it his duty to offer Drona, the 'dakshina' due from a chela to the Guru. Drona is thereupon said to have demanded the right thumb of the devoted chela which he willing severed and offered as his 'dakshina'.

A word of explanation is called for to complete the picture. Drona did not demand the thumb of Ekalavya. He merely said: "Give to me that you value most." The great archer thereupon cut his right thumb and offered it to his Guru.

The presence of Ekalavya in the yagna is significant. He bore no ill-will towards the Five in general or Arjuna in paricular. The jungle-bred archer could have justifiably entertained a grouse against Arujuna and also vicariously against the other Four. But he did not. The junglee behaved like a prince and Prince Duryodhana became a junglee.

St. 50, line 8: Avanti. In Tamil it is called Unjai Maakaalam.

The synonyms of Oujein are thus enumerated by Hemachandra.

"Ujjayini, Visala, Avanti and Pushpakarandini."

St. 51, lines 7—8: With...spectators:

Vyasa says: The Ocean of Milk presented to Dharma, Varuna's Conch. This in the previous yuga was kept by Brahmma to be handed over to Indra. This was the handi-

work of Viswakarma and a thousand sovereigns of gold went into its making. With that Chunk Sri Krishna poured the holy water of ablution on Dharma."

Duryodhana admits that the water was poured to the delight of spectators. He was one of them. Why was he not happy?

Cf. "All seemed well pleased; all seemed, but were not all."
Paradise Lost, 5, 617.

St. 52, lines 1–2: Ha,......swoon:

Cf. "..........fraught
With envy......that day
Honoured by His Father, and proclaimed
Messiah, King Anointed, could not bear
...........that sight......" Paradise Lost, 5, 661-5.

St. 52, line 4: That woman too laughed:

The laughter of Draupadi added fuel to the already blazing fire.

Cf. "To Sherlock Holmes she (Irene Adler) is always *the* woman." Arthur Conan Doyle, A Scandal in Bohemia.

St. 52, lines 7-8: By deed...........lurch:

This indeed is the burden of Duryodhana's song.

Cf. "Happen whatever may, by hook or by crook,
Nathless loss, the life of Paandavas
Should be annihilated, by dreadful evil."
Stanza 40.

St. 53, line 6: A courtly......celestial:

According to Vyasa, it was Dhritarashtra who conceived the idea of raising a wondrous exedra. According to Villi, it was Duryodhana.

St. 54, line 4: In less.........hour:

The 'naazhikai' of Bharati is so translated here One naazhikai is equivalent to twenty-four minutes.

St. 55, line 2: The valour......indeed:

Villi's Sakuni also says:

இப்பிறப்பு ஒழிய, இன்னும் ஏழ் எழு பிறப்பினும்
மெய்ப்பு இறப்பு அற்ற நீதித் தருமனை வெல்ல மாட்டோம்

(Nor in this birth, nor in births seven times
Seven to come, we canst not, aye, vanquish
Dharma the just, wedded to deathless truth,
(In war)......) Villi. Tr. T. N. R.

St. 56: According to Sakuni, the end justifies the means.

St. 57: Villi's Duryodhana goes a step further.

Says Villi:

கோமகன் நெஞ்சும் நாவும் குளிர்ந்து, பேர் உவகை கூர்ந்து
மாமனை தவிசின் கண்ணே வருதி என்று இருத்தி...

(Cooled were the heart and tongue of the Prince (Duryodhana) and in delight great he bade his uncle come to his throne and there had him seated......)

According to Villi, it was after a debate in the durbar, dicing was hit upon as the weaponry to vanquish the Paandavas. According to Vyasa and Bharati, the ruse was hatched by the two, namely, Sakuni and Duryodhana.

St. 58-61: These stanzas are almost a word-for-word translation of Vyasa.

St. 58, line 8: And life......opprobrious:

Cf. "Bereaved of happiness" Paradise Lost, 6, 903.

St. 62, lines 1-6: Hearing......thus:

Cf. "Thus far his bold discourse without control
Had audience......" Paradise Lost, 5, 803-804.

St. 62, lines 5-6: The words.........thus:

According to Vyasa when Dhritarashtra questioned his son as to how he could feel sad at the ascendancy of another, Duryodhana grew angry. However he proceeded to argue his case himself.

St. 63, lines 6—7 : When heart ... ... convey ?

Truer words than these were perhaps never spoken. Though these are the words of sly Sakuni, they express nothing but truth. When a wicked person speaks truth, he speaks them alio intuitu.

St. 64, lines 3—6 : Fostering ... ... hands ? :

These words contain the essence of Artha-Sastra, as propounded by Kautilya. Kautilya's work, of course, is later in point of time. The principles enunciated by Kautilya are mirrored by Machiavelli, to an extent.

St. 66. lines 7—8 : They raised ... ... flute :

Cf. (அந்த) முத்தனையன்றி, பின்னை யாரையே முதன்மை செய்தான் ?

(Who but that Mukta (Krishna), was by him, made the first ?) Villi.

St. 67, lines 1—5 : Argya-pooja ... ... low :

Cf. வந்த கோவெள்ளம் சேரவாய் திறவாமல் நிற்ப

(The throng of kings that came there stood tongue-tied) Villi.

St. 68, lines 1—4 : He yearns ... ... entire :

Sakuni is at his best here. His words offer a bribe which no normal man can have the heart to reject.

St. 68, lines 5—8 : The honour ... ... him :

Sakuni, like Belial, "could make the worse appear the better reason".

Stanzas 69 and 70 :

What follows is a translation of Bharati's Notes. "Sakuni says : 'When we have unbounded wealth, why should we crave for more? Will it not do, to safeguard what is already there?' Perhaps you think so. This thought, however does not become the Aarya Kings. The Aarya Kings must pursue a two-fold work, viz., to expend daily, on the

one hand, abundant wealth on gifts and the like, and to acquire, on the other, immense wealth by means of (conquest in) war etc. He that hoards what he has, is not a king; he is but a senile chetty. For example, the river Ganga daily pours into the sea immeasurable water. Why this needless waste? If this 'needless waste' is not indulged in, it will wither lifeless. It has a perennial supply from the mountain spring. Besides distributing that to the world, it also pours it into the sea. Yes, wealth must be tapped from the wealthy 'from above' and put to several kinds of use for the benefit of the ordinary folk, 'down below'. Then only can the king, like Ganga be a perennial life-giving river.

"Like the river Ganga, Aaryas
"To increase wealth manifold
Devise a thousand ways and means;
Old wealth they scatter and throw away."

"It is hateful to the Aaryas to be otherwise, like the silent springs beneath the hill in the huge forest which in dark caverns guard their water, all covered by moss."

Cf. "...... large bestow
From large bestowed, where Nature multiplies
Her fertile growth, and by disburdening grows
More fruitful : which instructs us not to spare."
Paradise Lost, 5, 317—320.

St. 71, lines 1-2: Sly.........listened:

Cf. "...with caluminous art
Of counterfeited truth thus held their ears."
Paradise Lost, 5, 770—771.

St. 71, lines 3—5 : In...perdition:

According to a traditional version, Dhritarashtara had Sakuni and his ninety-nine brothers incarcerated, fearing that they might endanger him. Food sufficient to one person only, was sent to the prison. Sakuni's brothers who somehow wanted to wreak vengeance upon Dhritarashtra, allowed Sakuni to

consume the food that he might survive to implement their intent. Eventually Sakuni was released and he saw to it that the race of Dhritarashtra was pulled down, root and branch.

S. A. Ramaswamy Pulavar in his Tamil Dictionary called "Sirappup Peyar Akarati" has quoted this tradition.

St. 72, lines 1-2: Can there be...kin ?

Vyasa's Dhritarashtra tells his son that it will be like cutting his own hands if he should kill the Paandavas.

Cf. Stanza 96, line 1: "They are like your shoulders".

St. 72, line 3: St. 76, line 4.

Dhritarashtra addresses his words, straight to Duryodhana and at times, speaks of him in third person. This is in keeping with his varying degrees of emotion.

St. 73, lines 1—2: Right......for them :

This in the words of Shakespeare is "Ancient envy."

St. 73, lines 5-6: Is their ...... for them ? :

Cf. "Either this is envy in you, folly,
or mistaking." Measure for Measure, 3, 2, 149.

St. 73, lines 7-8 : You but...... works :

Cf. "Thou art as full of envy at his greatness as Cerberus is at Proserpina's beauty, aye, that thou barkest at him." Troilus and Cressida, 2, 1, 36.

St. 74, line 1: Of.........blabber:

Dhritarashtra is piqued that Sakuni should talk to him like an accredited chrematist.

St. 75, lines 1-3: As a lion......past evils :

Cf "Duncan : Dismayed not this
Our captains, Macbeth and Banquo ?
Captain : Yes,
As sparrows eagles, or the hare the lion." Macbeth.

St. 75, line 5 : You arent't.........alive :

Duryodhana is not alive to the loftiness of the Paandavas because of his "littleness of mind" which according to Hazlitt is envy. If Duryodhana is in fact alive to their greatness, then it is a case as envisaged by Beaumont who says : "Envy like the worm never runs but to the fairest of fruit..."

St. 76, lines 3-4 : Whom.........us ?

Dhritarashtra is no body's fool. He effectively silences Sakuni by his able arguments. The problem is, he is to deal with his son and not Sakuni. And Duryodhana, as Bharati says (st. 85) "would not see reason".

St. 77, lines 5-6 : Is it ....worry-cultivation ?

Of the powers of Bharati as a psychologist and psychoanalyst, we have written elsewhere. Here is a passage from the pen of Bharati the value of which is beyond reckoning. It is said, every man desires to live a life freed of worries. But the fact is, man is yet to qualify himself to live such a life. Of all animals, man alone appears to be a worrying animal. It was about two thousand years ago the Christ said : "I tell you therefore, do not worry about your living,—what you are to eat or drink, or about your body, what you are to wear." (Matthew, 6, 25.) Is any, the wiser for the advent of God's own son ?

Bharati has said : "Worrying indeed is black Inferno." Yet man can't but worry himself. Like the beggar who is happy to expose his sores, man too derives a measure of happiness from his worries. He waters the plant of worry and nurtures it. He even manures it and makes it yield buds and blooms and fruit in abundance. He wants others to get acquainted with his worries, if only to receive from them words of sympathy or empathy which in the ultimate analysis prove to be utterly useless and even abominable. If by any chance man is to be divested of a worry, he will run after a hundred to return happily encumbered. Worry is indeed his wife and sweet-heart and he will never consent to become a divorcee. Worrying is but an alias for self-pity and man cannot live with it or without it.

St. 77, line 8 : Myriads ... ... perform :

Finding that the conformation of his son's mind was such, "that whatever was little seemed to him great, and whatever was great seemed to him little", Dhritarashtra admonished him to engage himself in useful pursuits.

St. 78, lines 1—2: Even as ...... them.

Cf. (i) "...The childhood shows the man
As morning shows the day."
Milton, Paradise Regained, 4, 220—221.

(ii) "Just as the twig is bent, the tree's inclined."
Alexander Pope.

St. 78, lines 7—8: Did they... ... pre-eminent? :

Pre-eminence was offered to him, but he could not sit exalted.

Cf. "... ... ... ··· He, of the first,
... ... great in power,
In favour, and pre-eminence, yet fraught
with envy... ..."Paradise Lost, 5, 659-662.

St. 79, line 1 : First Argya :

H. H. Wilson says: "The oblation...is called Aragha in the original, a religious rite, which seems to be analogous to the libation of the earlier periods of the Grecian ritual. Argha, in the Amara Kosha, is described as a species of worship, and is perhaps more properly the act of offering a libation to a venerable person, or to a deity, although it also implies the oblation itself, otherwise denominated Arghya...

"The oblation called Argha or Arghya, generally considered, comprises eight articles...... :

"The eight-fold Arghya is formed of water, milk, the points of Kusa-grass, curds, clarified butter, rice, barley and white mustard."

St. 79, lines 2—6 : Whom are ... ... guests :

Close relationship does not insist on formalities. Elsewhere Bharati says :

"... ... when song and sruti are married
Will they each the other greet and curtsy ?
Doth e'er the moon with its rays expansive
Praise the sky ere it 'gins to skim therein ?
When flame is about to leap on fuel
Are they by curtsy ever bothered ?"

Kannamma — My Love (4), Tr. T. N. R.

St. 80, line 5 : Well, ... Kannan is :

Whoever can know Kannan ? Bharati says :
"Me he is and also other than me
Which is not me; yet's he of me and them ;
And, from me and these is he different;
He's something mystic and mysterious,
The illusive Kannan."

Kannan —My Chela, Tr, T. N. R.

Stanzas. 81 to 83 :

Bharati in his Notes says : "Here in these stanzas is explained the meaning of the statement which says that One is an avatar."

St. 81, line 1: The Being Original :

The Lord is the beginningless beginning. In the words of T. S. Eliot, He was 'before the beginning'. The Lord-God is not he, is not she, is not it. Yet He is all these. "Aan allan, pen allan, alla aliyumallan" are the words of Nammaazhawaar. Kamban says : "Aan paalo, pen palo, appaalo eppaalo." Therefore is Godhead called "Being".

St. 81, line 2: He ... ... Slumber :

Milton in Paradise Lost, Book V, line 647, refers to "the unsleeping eyes of God." The mystical sleep of "the unsleeping eyes of God" is called the 'Illuminate

Slumber.' This slumber is the slumber of, what Milton calls "Eternal Eye" that "discerns abstrusest thoughts".

St. 81, line 3—4: Supine ...... lustrous :

The stupendous snake is Aadi-Sesha.

"When He moves, he is His parasol ; when He sits, he is His throne; when He stands he is His sandals; in the sea he is His float, His gem of light, His silken habiliment as well as his quilt and mattress Thus serves the snake (Aadi-Sesha) the Lord." Poihai Aazhwaar.

Aadi-Sesha is the thousand-tongued Wisdom.

St.81, line 5: A float... ... pellucidity :

Pellucidity is divine clarity. It is the base and support of Wisdom.

It is inly clarity which counts.

"... ... ... who reads
Incessantly, and to his reading brings not
A spirit and judgment equal or superior
(And what he brings, what needs he elsewhere seek)
Uncertain and unsettled still remains
Deep-versed in books and shallow in himself
Crude or intoxicate, collecting toys
And trifles, for choice matters, worth a sponge."

Paradise Regained, 4, 322-329.

St. 81, line 6 : Did deign ... ... visible :

The un-born is made to appear as born.

In the Gita the Lord explains this. It is Karma which is responsible for our birth. The Lord is above Karma. Our body is wrought of Maaya. The Lord is above Maaya. He can assume any from and any number of forms as He likes. We cannot. He can be everywhere. We cannot be.

Cf. "... ... ... as though the nev'r-born
Is now born, He sans name manifests Himself

Bearing the Nomen Sambhanda Naathan
Decked with the garland of honied flowers
And doth live happily like the earth-born,
Eating, slumb'ring, fearing and enjoying.
May that Humaneness Divine, us protect!"
St. Umapati's Potrip-pahrodai. Tr. T. N. R.

St. 81, line 7: Kannan.

Kannan means 'he of the beauteous eyes'. The eyes are not physical. As Milton says, it is 'the Eternal Eye'. The third eye which is the inner eye is what distinguishes the Creator from the created. It is for this reason Lord Siva is called Mukkannan.

St. 81, line 8: the coolth of grace:

The Eternal Eye is all compact of Grace.

St. 81, line 9: Seers of Truth:

These are the mystics endowed with inner vision.

St. 82, line 1: I-ness:

I-ness is Egoity, Ahankaaram.

St. 82, line 2: To know..............self:

Bharati elsewhere says:
"The message of all religions on earth
Is what we hereby declare: 'Thou art God.'"
Bharati-Sixty Six, Tr. T. N. R.
We extract below, our notes to Kannan-My Mother.

"Bharati is an advaiti. His philosophy, in his own words is as follows:

"One only is the Supreme Being
And we are his children."
His 'We' includes all beings."
Krishnanjali, Part-I, page-26.

St. 82, line 3: To be..........................Silence:

This in Milton's words is 'sacred silence'. This is the Silence that surpasseth understanding. This is the 'Summa' of the Siddha-purushas, the very summation of spirituality. It is in this Silence, all truths unite, and as Aurobindo says:

"And all ideas rejoin Reality
There knowing herself by her own termless self,
Wisdom supernal, wordless, absolute
Sat unaccompanied in the eternal calm
All-seing, motionless, sovereign and alone."

Line 4 in stanza 82 is found omitted. It is as follows:

"To beyond the past and the present and the to-come"

St. 82, line 5: To do...neutrality:

Cf. "No sides he aids to plague the dissidents."

Kannan-My Father, Tr. T. N. R.

Wisdom lies in beyonding likes as well as dis-likes.

St. 82, lines 6-8: To pour...by others:

The message of these lines is 'Love'.

St. 83, lines 1-2: These...millennium:

'Things have tears' says an adage.

St. 83, lines 3-6: If some...true:

Sri Ramakrishna Paramahamsa calls such men'Iswara-kotis'.

St. 83, lines 7-8: Who can...to thee?

It is said, perseverance pays,-but not always-, it must be added. There are what are known as exercises in futility.

In so many words, the father calls his son a devil. The son persists in his deviltry and makes his father say once again: "Fiends and devils, I have fathered, alas!" St. 92.

Panchatantra says:

"Caress a rascal as you will,

He was and is a rascal still :
All salve-and-sweating treatments fail
To take the kink from doggy's tail."

Tr. A. W. Ryder.

St. 84, lines 1-4 : The near-omniscient...indeed :

Villi's Dhritarashtra is inhuman ; Vyasa's human and Bharati's humane.

St. 84, lines 5-7 : Thus...words :

Duryodhana is the proverbial unteachable monkey.

St. 85, lines 1-3 : The remedy ... ... undone :

We sadly relate hereunder how Bharati himself behaved when he was seriously ill. Bharati died of dysentery. Dr. Janakiram known as 'the poor man's doctor', the younger brother of Andhra Kesari T. Prakasam attended on him. Dr. Janakiram was both an allopath and homeopath and eminently qualified. But Bharati refused to be treated and chose to die.

St. 86, lines 3-8 : Ha, could ... ... weal :

Cf. "......Envy of so rich a thing
Braving compare, disdainfully did sting
His high-pitched thoughts."

Shakespeare, The Rape of Lucrece.

St. 87, lines 1-3 : The regal laws ... ... Brahaspati :

Cf. "To ruling monarchs let no trace
Of common nature cling ;
For what is vice in other men
Is virtue in a king."

Panchatantra. Tr. A. W. Ryder.

St. 87, lines 6-8 : ... ... thinking ... ... shatter :

Duryodhana knows that the Paandavas are invincible. Yet he says his powers are mighty great.

Cf. "Envy is the deformed and distorted offspring of egotism." Hazlitt.

St. 88, lines 1–2 : He talks ... ... nymphs and girls :

Vyasa's Dhritarashtra spake to his son thus :

"You wear expensive dress; your food is minced with meat; you ride pedigree-horses; why are you pale and woe-begone? Your bed-room is filled with luxurious quilts and mattresses and lasses lovely."

St. 89, line 1 : Pleasures... . ... to me :

Vyasa's Dhritarashtra told his son to perform the yagna of 'Antarvedika', give gifts at the yagna, enjoy pleasures dear to heart, gambol with *dames* and get pacified sans worries.

St. 89, lines 5-6 : Ha ! Is there................offspring?

Bharati's Dhritarashtra is more humane. Likewise Vyasa's Duryodhana is more polite. His addresses to his father are made in a becoming way. Bharati's Duryodhana is utterly arrogant, rash and evil.

St. 90, lines 1-2 : Of..............I seek :

This is how Bharati depicts Duryodhana. However we find in him an able lawyer of his own cause.

St. 90, line 6 : What my heart avows, I'll not give up :

That indeed is Duryodhana according to Vyasa and Villi as well as Bharati.

St. Manickavaachakar says : "Pincers and fools drop not what they hold."

St. 90, lines 7–8 : Endure... ....perish :

Thus perished all the eight thousand Samanas of Anamalai at Madurai.

St. 90, line 8 : milksops.

Duryodhana calls Paandavas 'weaklings'. He knows them to be mighty and valorous. Yet he would dub them as weaklings and milksops. Sudden revulsious are characteristic of 'invidia'.

St. 91, line 1 : I am................you :

Cf. "Obdurate to mild entreaties"

King Richard III, 3,1,91.

St. 91, line 7 : I beseech you :

Duryodhana would beseech and not besiege.

St. 92 :

To accentuate the tragedy, Bharati depicts Dhritarashtra as a lofty man of uprightness and rectitude. In his righteous indignation he even calls his own sons devils. To be more precise, he blames himself for having fatherd fiends. It is thus noble minds react. Gibran said: "How often have I attributed to myself crimes which I never committed so that the other man may feel comfortable in my presence."

St. 92, line 7 : "all foxy" :

According to Volumnia there was 'foxship' in the banishment of Coriolanus.

St. 93, line 1, Aarya(s) :

The word "Aarya" has a defined connotation for Bharati as well as Sri Aurobindo.

"The name ARYA, however, although charged with the undertones of received suggestion, asked for a more precise explication. The word figured on the coverpage in big Devanagiri characters, and non Indian readers might have mistaken it for a hieroglyph. Even Indians lost track of its original sense, and many European philologists had reduced it to almost a racial term. Sri Aurobindo was therefore to take some pains to bring out its native and ancient and true significance in the September 1914 issue of the Journal:

"Intrinsically, in its most fundamental sense, Arya means an effort or uprising and overcoming. The Aryan is he who strives and overcomes all outside him and within him that stands opposed to the human advance. Self-conquest is the first law of his nature. For in everything he seeks truth, in everything right, in everything height and freedom.

"Self-prefection is the aim of his self-conquest. Therefore what he conquers he does not destroy, but ennobles and fulfils...... Always the Aryan is a worker and a warrior ......Always he fights for the coming of that kingdon (of God) within himself and the world."

Dr. K. R S. Iyengar, On the Mother, Volume 1, p. 107.

St. 93, lines 2—3: Is there ... ... wealth ?

Cf. "A man right-minded sees but trash,
Mere clods of earth in others' cash."

Panchatantra.

St. 93, lines 4—7: If you ... ... this up :

The pleadings of the blind king are full of pity.

St. 94, lines 1—2 : Willing ... ... Wealth :

Vyasa says : "It is the Earth which yields whatever is desired, is the helpmate of the hero. Likewise Rajyalakshmi is also the consort of the hero."

St. 94, line 6 : Are you a bandit-born ?

The words in the original are : "Chorar than makano nee ?"

This may mean : "Are you born on the worng side of the blanket ?"

Cf. "Lastly, near kinsfolks, and fellows in office, and those that have been bred together, are more apt to envy their equals when they are raised.

"Deformed persons, and eunuchs, and old men, and *bastards*, are envious." Francis Bacon.

St. 95, lines 1-4: An ever-tireless...constitute:

Vyasa says : "Non-coveting of the wealth of others, perseverance in one's endeavour and the safeguarding of wealth earned, are the true characteristics of lordship. He who sorrows not at the hour of danger, he who does well what he does, he who never slackens his effort, he who is error-free, he who has a controlled mind, indeed is the one who has an eye on welfare."

Cf. (i) " Not rank but character is birth;
It is not eyes, but wits that see ;
True learning 'tis, to cease from wrong :
Contentment is prosperity." Panchatantra.

(ii) "This envy, being in the Latin word *invidia*, goeth in the modern languages by the name of discontentment."

Bacon.

St. 96, lines 1-2 : They are like......kill them ? :

Vyasa's Dhritarashtra implores his son thus :
" It will be like chopping oft one's own hands ;
don't kill the sons of Paandu."

St. 96, lines 4-6: There are...sweets :

Srimathi Ha. Ki. Valam's version runs thus :
"Live with your wife, money and land
Abandon this ignoble plan."
Bharati's Dhritarashtra, in so many words, says:
"There are pretty belles, aye, golden lianas
Live imparadised in their company."

These were pleasures allowed to ancient Kshatriyas, though to our eyes, they may appear as detestable sins. Bharati, a strict moralist, does not choose to condemn this, by an aside-remark, as he does when the country, men etc., were wagered by Dharma. He, for sure, would not interfere with the Yuga-dharma.

Indeed Vyasa says that after their arrival at Hastinapura, the Paandavas spent a splendid night in the sweet company of amorous girls.

St. 97, lines 7-8: If you......presence :

This last weapon from the armoury of Duryodhana quells the now-helpless king.

Asks Adi Veera Rama Pandyan :"Can even Gnaanis (Wise Ones) beyond the love of their children?"

Sirutthondar and Abraham are exceptions.

St. 98, line 1 : buddhi :

"buddhi n. wisdom" The Little Oxford Dictionary, page 693.

St. 98, lines 1-4: They...honey :

Vyasa's Duryodhana says that he who has read much but is unendowed with natural understanding is like unto a ladle in a jar of sweetmeats.

St. 98, lines 5-6: The......Gospel-Truth :

Vyasa's Dhritarashtra says : "Vidura is a man of immense wisdom; he is my minister; I act on his words."

St. 99, lines 1-4 : When... line :

Vyasa's Duryodhana says that the one under a leader who follows the advice of another will be rendered pathless and will end up in bewilderment.

St, 99, lines 5-8 : Without......dunderhead :

These words of Duryodhana, though true, are made out of context and are voiced forth for a vicious purpose. What prevented him to perform a Raja-Suya? Did he ever think in this line before he witnessed the achievement of his brothers?

St. 100, lines 1—4 : Are you ...... sufficient? :

Kautilya in his Artha-Sastra says that the man on the border is an enemy.

St. 100, line 5 : Dismay should be to kings unknown :

True, very true. But why did not Duryodhana think of this earlier ? Even when he chooses to think in this vein, is it from pure motive? Thereby hangs a tale.

St. 101, lines 1—4 : To win ...... vanquished :

Vyasa's Duryodhana says : " O King, the duty of a kshatriya is to wage wars and win. It may be by dharma or adharma. One's duty is beyond question or cavil. "

St. 101, lines 5—6: Is that alone ...... wiped out:

Vyasa's Duryodhana says: "That is a weapon which quells the enemy overtly or by guile. The instrument that cuts, is not the only weapon."

St. 102.

Vyasa's Duryodhana says:

"No work contains a list of friends or enemies Friendship and enmity are not matters of documents He who causes pain to another is an enemy to that another...... Men who pursue the same calling, are enemies."

Cf. "A potter is hostile to a potter." Adage.

St. 103, 1-2: The Deity... ... foes:

Vyasa says: "The King without enemies and the Brahmin who travels not, are swallowed by the earth, as rats by snakes."

St. 104, line 8: Dharma the just loves the dice:

Bharati calls Dharma "Niti-th-Dharma". The word 'niti' is untranslatable. A. W. Ryder says: "The word *niti* means roughly "the wise conduct of life." Western civilization must endure a certain shame that no precise equivalent of the term is found in English, French, Latin or Greek. Many words are therefore necessary to explain what *niti* is, though the idea, once grasped, is clear, important, and satisfying.

"First of all, *niti* presupposes that one has considered and rejected, the possibility of living as a saint. It can be practised only by a social being, and represents an admirable attempt to answer the insistent question how to win the utmost possible joy from life in the world of men."

Bharati in his Notes says: "That Sakuni considers Dharma to be one who likes the dice and that he will consent to play the game, if invited, is a fact which is mentioned in the original work."

Vyasa's Sakuni says: "Dharma likes to dice; he knows not how to play."

Bharati's 'Niti th–Dharma' are also the words of Villi.

St. 105, line 5 : Very soon...at us :

Cf. (1) "They smile at me who shortly shall be dead"

King Richard III, 3, 4, 106.

(2) "For she that scorned at me, now scorned of me"

Ibid., 4, 4, 102.

St. 105, lines 6–8 : Paandavas...........very well :

Duryodhana would say that he was not one who was actuated by schadenfreude. He was not the one to kill Paandavas if they would consent to vassalage under him. But is this not worse than killing?

St. 106, lines 5-6 : In your...........death :

Cf. "Envy, if surrounded on all sides by the brightness of another's prosperity, like the scorpion confined with a circle of fire, will sting itself to death."

Colton.

St. 107, line 1 : Can any .....Fate ? :

Cf. " Can aught balk Fate ?" Toru Dutt.

St. 107, lines 2–7 : Wise... ..said he :

In the words of Shakespeare, Duryodhana
"Will not be entreated". (As You Like It, 1, 2, 171)

Paanchaali Sapatam is an excellent work on Fate and Free–will. The fall of Kauravas was pre–ordained. That does not mean, it interfered with the free-will of Duryodhana. He was free to stand firm or fall. He chose to fall and fulfilled the Providence.

St. 108 :

The unuttered words of Dhritarashtra should have been the same as the words of King Henry who said :

"Yea, there thou makest me sad and makest me sin
In envy." I Henry IV, 1, 1, 78.

St. 108, line 8 : So spake Dhritarashtra tearfully :

Dhritarashtra of Hastinapura is now become the "Eyeless in Gaza".

St. 109.

Thus came to be built the Pandemonium at Hastinapura,

"............where Pilasters round
Were set, and Doric pillars overlaid
With Golden Architrave ; nor did they want
Cornice or Freeze, with bossy Sculptures grav'n,
The Roof was fretted Gold. Not Babilon,
Nor great Alcairo such magnificence
Equal'd in all thir glories, to inshrine
Belus or Seraphs thir Gods, or seat
Thir Kings, when Aegypt with Assyria strove
In wealth and luxurie."

Paradise Lost, I, 713–722.

St. 110, lines 3-4 : With ... ... measure :

Cf. "With frontpiece of diamond and gold
Embellished, thick with sparkling orient beams"

Paradise Lost III, 506–507.

St. 110, line 6 : Their wondrous fabric rose :

Cf. "... ... a fabric huge
Rose like an exhalation" Paradise Lost, I, 710–711.

St. 110, lines 7–8: Throughout ... Masons:

Cf. " ... ... and the work some praise
And some the architect" Paradise Lost, I, 731–732.

Villi's description of the building is as follows:-

" As designed by flawless architects
of subtle sculpture
Rose pillars of art picturesque
and rubied rafters,

Like sun dazzling, wrought by
skilful hands;
With pearls of Ganga the fabric
was roofed."

Villi also says that the building pleased the builders of rhyme.

Even as Solomon built a magnificent temple to eventually house therein Ashtoreth the goddess of Zidonians, and Milcom the abomination of the Ammonites, Duryodhana was to convert his extraordinary exedra into a gambling den.

Therefore does Bharati condemn the act of Duryodhana, likening it to that of

'Them that build a mansion of gold
And tenant it to ghouls and ghosts."

Stanza 245.

St. 111.

It is but an irony of fate, that Vidura the noble is deployed on a base errand. Vidura is just, honourable, righteous and upright. He may not like the errand; yet he will not refuse to go. He raises his voice of protest, but obeys the king. "Evalin, avanum ponaan" (because of the King's mandate he went) are the words of Villi.

Stanzas 112-113: Tell them ... ... divine:

Dhritarashtra reveals the fatal tidings guardedly and gradually.

Villi's Dhritarashtra would not even divulge to Vidura the nefarious intent of the Kauravas.

However both Vyasa and Bharati would have it that their Dhritarashtra had nothing to conceal from his younger brother.

St. 113, lines 1-4: Also .....divine:

Cf. God's own words to Raphael, the messenger to Adam:

"..........whence warn him to beware
He swerve not, too secure: tell him withal
His danger, and from whom ; what enemy
......is plotting now
The fall..." Paradise Lost, 5, 237-241.

St. 114, line 5 : Dread destiny......me :

Cf. "Whence, what, by whom, how long, when, where
And how deserved is good or ill,
Thence, that, by him, so long, then, there,
And so it comes. Fate has its will."
Panchatantra, Tr. A. W. Ryder.

St. 114, line 8: Thus he.........terrible swoon:

Thus is the fall of Kauravas portended.

St. 115, Line 4 : The......strong-shouldered :

Each of the Paandavas is endowed with mens sana in corpore sano.

St. 115, line 8 : By pity ... ... thus :

Vidura is a seer. He knows what the future holds in store. Yet he is moved by pity and love.

"And is there bar which can even love restrain?" asks Valluvar.

Stanzas 116-118 :

These stanzas constitute an excellent 'period' in this epiclet.

Prof. P. Mahadevan says : "The strongest incentive to nationalism is the possession of memories. The older they are, the more romantic and irresistible they become."

Subramania Bharati, page 144.

Stanzas 116-118 describe the sights which gladdened Vidura on his way. Hereinbelow is given a description of Villipputthoor Aazhwar's Indraprasta which offered a feast to Vidura's eyes.

"With pools of nature the city is dight,
These are thick with sweet blossoms;
The petals of blooms are bees-laden,
The hum of bees is music sweet;
Groves of Eden are everywhere
And koels sing from trees aud twigs;
The land is rich in fertile fields
And fields are full of paddy grain.
Gemmed buildings deck the city,
Anklets clash in dancing halls;
Storks and cranes thrive in fields,
Love and sulking mark the birds;
Comely fords are filled with pearls,
Pearls of white like moon do gleam;
The water in river is passing sweet;
Lotus teems in sylvan ponds.
Feeding houses fill the roads,
Feeding is free and in love;
'The eyes may rove wherever
They but behold heavenly sights:'
Thinking thus the lords of sky
Life on earth do desire much.
Such is it, the city great
Of the one, in wisdom robed." Tr. T. N. R.

St. 117, lines 4–5: Rich with ... ... bells:

Cf (i) "Here as the early Zephyrus waft along,
In swelling harmony, the woodland song;
They scatter sweetness from the fragrant flower
That joyful opens to the morning hour."

Mehga Duta, Tr. H. H. Wilson.

(ii) "Soft through the rustling grove the fragrant gale
Shall sweets from Ghandavati's fount exhale."

Ibid.

St. 118, lines 7-8 : I am sure ... ... Bharath great:

Vidura is a Seer of Wisdom. Indeed Dhritarashtra asks him thus: "Can 'future' screen aught from your vision?" He foresees the downfall of Kauravas and the kings who sail with them. His mental eye beholds the carnage in the great War of Bharath. He knows that his present assignment is a link in the series of horrendous events to come. His role can be likened to the one played by Kaikeyi with this difference that Vidura unlike Kaikeyi plays his role without any malice whatsoever. In the words of Shakespeare, he is a "guiltless messenger."

St. 119.

Vidura is second only to Kannan, in the estimate of the Paandavas. They therefore set out to entertain an angel in absolute awareness.

St. 120, 2-8 : then came ... . splendour.

This Paanchaali, so serene and bashful, should be contrasted with the Paanchaali who is constrained to face the evil Duhshasana: Bharati says:

"She found him out to be an unmanly wretch
And so, him she faced, fearless." St. 267.

Paanchaali is every inch a kshatriya.

Ibid., line 4 : a bashful visage:

Cf. (i) "a pure blush" As you Like It, 1, 2. 26.

(ii) " 'twas just the difference
Between the constant red and mingled damask."
Ibid. 3, 5, 122-123

St. 121, line 1 : on her.........gold :

The reference is to Paanchaali.

Dr. V. Sachithanandan says ;

" Among the favourite epithets of Keats are *gold*, sweet, honey and cold. Surprisingly enough they are the favourite

epithets of Bharti also." The Impact of Western Thought cn Bharati, page 6. The author gives a list af 39 phrases where 'gold' is used as an epithet by Bharati.

St. 122, lines 1-2: He took..............And said:

Vidura was as much a statesman as he was a seer. He would not discuss in public what is strictly private.

St. 123, lines 1-2: He has... ......tidings:

Vidura makes it plain that he is a mere messenger, commanded to carry out a royal mandate.

St. 124, lines 1-5: Many......... astrologer:

Bharati never misses an opportunity to condemn both astrology and astrologers.

Cf. (i) "Kismet would they blame, and dear friends defame,
Study and scan horoscopes..."

Auto-biography, St. 13.

(ii) "The Astrologer o' the Bridge, my planets blamed." Kannan My Lover (1), st. 4.

(iii) "Condemn astrology." Bharathi-Aatthichoodi.

(iv) "In her private conversation with Soorpanaka Sita told her that Rama abducted her by force and that she desired to go back to Mithila to live with her father. Hearing this, Soorpanaka took pity on her and sent her to Lanka with the instruction to her brother that she be sent to Mithila. On her arrival at the place of Ravana they tried to fix a day for her departure to Mithila. An auspicious day was unavailable throughout that whole year. So too, during the next year. Therefore Ravana commanded her to stay in his palace for a couple of years."

From Bharati's short-story titled "Horns of Horse".

It is to be remembered that neither Vyasa nor Villi makes any damaging remark on astrology or astrologers.

St. 124 :

Bharati in his Notes says that Dhritarashtra is the equal of Janaka, the King of Mithila, in knowledge. Bharati also gives the meaning of this stanza in simple prose which is as follows :

"Custom demands that we should invite you all and your consort Paanchaali, to a reciprocal feast at Hastinapura after our return from your yagna. However till this day the astrologers could not pitch upon an auspicious day. According to them this month is a good month."

St. 125 : line 8 : I have told..............betimes:

Vidura acts like Raphael to whom God said :
"............whence warn him to beware
He swerve not, too secure ; tell him withal
His danger, and from whom ; what enemy,
.... is plotting now.
The fall ....
By violence? no, for that shall be withstood ;
But by deceit and lies. This let him know,
Lest, wilfully transgressing, he pretend
Surprisal, unadmonished, unforewarned."

Milton adds :

"So spake the Eternal Father, and fulfilled
All justice." Paradise Lost, 5, 237-247.

St. 126, line 2: His mind was in a swirl :

Misfortunes besiege the common as well as the great and the latter also feel agitated. However this for them, is but a passing cloud, for they know how to regain normalcy in the proper way. Indeed Dharma receives the shock of his life from Vidura's message. He himself owns: "Sore agitated is my mind, alas ! " However he would not allow this agitation to overpower him. Therefore he asks Vidura himself : "Pray medicine it to quietude." (St. 127, line 7).

St. 128, lines 1—4: The learned... evil:

Vyasa's Vidura addressing Dharma says: "O Vidwan ! I know gambling to be the root of evil. I tried to prevent it. Yet the King has sent me to you."

St. 127, lines 5-6: Yet.........word:

Duryodhana insists upon the evil game of dice as he, in the words of Shakespeare, is "the core of envy" and is indeed the "damnable box of envy". (Troilus and Cressida, 5, 1, 29.) As he is "Devil Envy" (Ibid, 2, 3, 23), he acts as one that is over-tipsy.

St. 129, lines 5-6: Divine..... righteous:

Dharma implores Vidura to guide him with his advice, at this hour of crisis. Vidura's reply is: " I have warned you; may you follow the path righteous."

Vidura is dead against dicing. He has condemned it in no uncertain terms. Yet he has not bidden Dharma to abstain from it. It is left to the free-will of Dharma. Vyasa's Vidura also says : "What is good to you, you should pursue." Villi's Vidura says: " Nin ithayatthu thanku neermaiyin purika" (Follow the call of thy conscience).

According to Milton, conscience is the umpire of God.

According to Kalidasa

"In conflicting doubts the secret promptings
Of the inner senses of a good man
Are an unerring index of the truth." Sakuntala, Act. 1.

Dharma is a good man. He can therefore listen to the 'still small voice' and act

Vidura's words to Dharma are a warning. He speaks like Raphael to Adam :

"............Stand fast ; to stand or fall
Free in thine own arbitrement it lies."

Paradise Lost, 8, 640-641.

St. 130 :

Dharma like Antonio, concludes thus ;
"No lawful means can carry me
Out of his envy's reach." The Merchant of Venice.

St. 131.

In so many words Dharma says : "Thanthai sol mikka mantiram illai" (No mantra is truer than the father's words).

St 132, line 8 : Thus............incarnate :

Bharati describes Dharma as one who knows the way of "Dharma" in its entirety. Indeed Dharma not only knows of dharma, but feels it in his blood. He therefore consents to become a willing victim.

Stanzas 133–136 :

The angry protest of Bhima is also seconded by the other brothers. This does not find a place in Vyasa-Bharata. Bharati's version is Villi's mutatis mutandis.

St. 134, lines 5-6 : The ruse.................doom :

Cf. "Kedu varum pinne, mathi kettu varum munne"
(Mind is perverted first, misfortune comes next.)

St. 136, line 2: And the ... ... Sama :

The twin-bulls are Nakula and Sakadeva. Kama is the God of Love (Eros, Cupid). Sama is his cousin, also known as Saamban. Kaliththokai (st. 94, line 34) refers to Kama as the elder brother of Sama.

St. 137, lines 5-8: Ha ... ... clearly :

Dharma is a seer. He knows the past, the present and the to-come. Dharma is dharma itself. As Bharati says : "Dharumatthin Vaazhvathanai Suthu Kavvum : Dharumam Marupadi Vellum."

(The life of Dharma will be by 'dice' held ; Dharma will eventually win.) This rendering of ours is deliberately literal, but is done on purpose.

St. 138, lines 6-7: Though ... ... a sorcerer:

Bharati in his Notes says: "Superficially viewed, the happenings of this world appear to materialise on a sudden frequently without any causal connection. If however, profound percipience is brought to bear on vision, these can be found to be bound by the ineluctable rule, 'the chain of cause and effect'."

St. 139, line 1: They are ... ... infallible:

Cf. "In any event, fate has the last word.
As the proverb puts it:
"In weapon-bristling battle or at home,
In flaming fire, wild cave, or monstrous sea,
Among thanatophidian fangs elate
The to-be is; is not the not-to-be."

Panchatantra.

St. 139, lines 6-7: Is our life ... ... Fate?

Cf. "This life which seems so fair
Is like a bubble thrown up in the air."

St. 140, line 2: Pain ...... of Life:

Cf. (i) Condition de I 'homme: inconstance, ennui, inquietude." (The state of man: inconstancy, weariness, unrest). Pascal.

(ii) 'Empty splendour and shadowless bliss."

Sarojini Naidu.

Almost all men would have felt at some point or other, that their life had been marred by a feeling of emptiness or inconsequence. At that point of time, life becomes a burden and a weariness. A sense of defeat overpowers man and altogether flattens him. The cure for this malady lies in the knowledge that misery is not unpleasant. Says Bharati:

"Never in his thought doth he hold Pleasance
As pleasant and Misery unpleasant".

This in turn calls for a beyonding of the pairs of opposites, likes and dislikes, in short. When man strives in this direction he is likely to land in a melbowge of emptiness. Even for this there is a cure. Bharati says :

"When vacancy were to invade my hours
To get entertained and, aye, laugh in glee
She gave me stuff to muse over, such as
Pseudo-scriptures, murders vile of crusades,
Wanton gambols of kings, base conduct false
Of elders and juvenile worries o' fools."

Kannan—My Mother, st. 9.

As. Prof. K. G. Seshadri used to say: "Saw away, let the chips fall as they please."

St. 140, lines 3-4 : Come what......of cheer:

Cf. "They that in their Chittha do Siva seek
Are here very happy........."

Kannan—My Sad-guru, st. 9.

St. 141.

This stanza is a hymn in praise of duty.

Cf. (i) "Do well the duty that lies before you."

Pittacus.

(ii) "For duty, duty must be done;
The rule applies to everyone,
And painful though that duty be
To shirk the task were fiddle-de-dee"

W. G. Gilbert.

(iii) Was aber ist deine Pflicht? Die Forderung des Tages. (What, then, is your duty? What the day demands). Goethe.

(iv) "Duty's basis is humanity." Robert Bloomfield.

St. 143, line 7:......... the ruled . ... the ruler:

Cf. Ennatho ingu athikaaram ("Am I with authority vested?") Tiruvaachakam.

St. 145, line 4: with music loud and long :

These words are those of S. T. Coleridge.
"..........with music loud and long
I would build that dome in air." Kubla Khan.

St. 145, lines 6-8 : When one...... out of it ?:

Cf. "No man of woman born
Coward or brave, can shun his destiny." Homer.

St. 146 :

Cf. (i) "How did Ravan fail to feel
That 'tis wrong, a wife to steal ?
How did Rama fail to see
Golden deer could never be?
How Yudhisthir fail to know
Gambling brings a train of woe?
Clutching evil dims the sense
Darkening intelligence." Panchatantra.

(ii) "When once the mind is gripped by fate
The judgement even of the great
In mortal meshes fettered, wends
To unintended, crooked ends." Ibid.

(iii) "The prince becomes a beggar ;
By weak are slayers slain ;
The beggar ceases begging ;
When fate revolves again." Ibid.

(iv) "Fate links the unlinked, unlinks links ;
It links the things that no man thinks." Ibid.

St. 147, lines 6-7 : The soft one .... milk?

According to Villi, on and from the day of the Raja-Suya yagna, Draupadi ceased to be the wife of the other four brothers. It came to pass according to the mandate of Vyasa,

மைந்தர் நீர் நால்வரும் ; மகம் செய் வேந்தனே
தந்தையும் ; தாயும் இத் தரும வல்லி யே
இந்த வசன் பிறப்பினுக்கு, இற்றை நாள் முதல்
குந்தியும் பாண்டுவும் என்று கொண்மினே.

(You four, are sons ; he that performs the yagna
is your father ; this woman of piety (Draupadi) is your mother ;
in this your wondrous life, from this day, these
(Draupadi and Dharma) are indeed Kunti and Paandu ; so shall you deem them.)

The above is of course Villi's version. Bharati follows Vyasa.

St. 148, lines 7-8 : the wonders ....gloried verse :

Bharati in his Notes says :

"The sun extolled by ancient Veda-Rishis with mantras formed of syllables and feet."

Bharati adds : "Here follows a description of sun-set. I give hereunder my essay on sun-set which appeared in the journal, 'Karma-Yogi', so that the meaning of these stanzas can be clearly comprehended."

Sun-Set

The Tamils are blind to the ubiquitous pulchritudes which fill this world Our people rush forth in large numbers every Saturday evening to the tank-bed, for a sight of the brahminee-kite. Not one soul however, cares to eye the marvels happening in the sky at sun-set. Then take place in the heaven great witcheries and greater sorceries. What appears at one moment is not to be seen at the next. Even if we expend all the wealth of this world to create scenic sights of hues, that will not add up to one millionth of what the sky reveals to us at dusk, all gratis. A plutocrat spends ten thousands for fire-works A thousand indigent people who gather to behold this sight, gasp for breath thinking that all this was made possible by his opulence. Oh brother, you had better behold the marvels of

sun-set. Ignore the faith of the blind that says that the sun damages the eyes that look at it. Cast not your looks on the works which say that it is sin to look at the sun.

The Vedic Rishis of our country have sung wondrous hymns, charmed and supremely delighted by the beauties of Nature. Kavis like Kaalidasa enraptured by Nature's beauty, have composed marvellous poems. Only in the present unfortunate times and in this country, men that are blind to the existence of the sky, lay claim to poetry and fare forth as poets.

It is impossible to communicate to others the wondrous splendours of sun-set, in writing. Even if you point out, many straining eyes will shy at it in the beginning and will see nothing more. Oh brother, of your own accord you should come to experience it day after day, successively for many days. Then only can you gradually come to know of that divine sight. At sun-rise and sun-set, apart from the new and the ever-new marvels materialising at each second as great magic, there is yet another thing to reckon with. They aren't today what they were yesterday. And they could be entirely different to-morrow. New wonders, fresh worlds, different glories, different dreams, different delights, different ineffables, every day !

I will somewhat describe the wonders, my eyes met with, one evening, a few days ago. At the low horizon the orb of sun dazzling whirled. It was like twirling a disc wrought of twenty billion lightnings. The eyes are shy in the beginning only. After a few minutes of concentration, shyness ceases. Two round plates whirl one over the other. The one below is a disc of pure lightning. The disc above is of jasper. Hue of emerald ! Wondrous green !

The green disc fully veils the disc of lightning which is behind. Yet the diamond rays of the rear disc will flash on the eyes, off and on.

Behold ! The clouds around the sun look as if they are aflame. Oh, what colours! How many forms and shapes ! How many thousands of blends ! Lava of flame ! Streams of molten gold ! Auric isles aflame !

Blue lakes ! Black demons ! How many types of blue ! How many types of red ! How many types of green !! How many types of black ! Golden boats afloat on lakes of blue ! Dark flaming crests filigreed with gold ! Golden whales afloat on black sea ! Hills of light everywhere ! A riot of hues ! Go to; go to. I canst not this describe."

St. 150.

Cf. (i) "God is at the anvil, beating out the sun ;
Where the molten metal spills,
At his forge among the hills
He has hammered out the glory of a day that's done."
Lew Sarett.

(ii) "With disk like battle-target red
He rushes to his burning bed." Scott.

St. 151, line 4 : Is there ... ... on earth ?

Cf. "living sapphires" Paradise Lost, 4, 606.

St. 151, lines 7—9 : Uma builds ... for ever :

Cf. (i) "So let us welcome peaceful evening in." Cowper.

(ii) "The holy time is quiet as a Nun
Breathless with adoration" Wordsworth.

(iii) "Spirit of Twilight, ...
Is not this common earth a holy place ?"
Olive Custance.

St. 152, line 5 : Liquid fires ! ... molten gold !

Cf. (i) "When as token at parting, munificent Day, for remembrance
Gives, unto men that forget, Ophirs of fabulous ore." William Watson.

(ii) "... ... The sunbeams dropped
Their gold ... ..." Edwin Arnold, Light of Asia.

St. 152. lines 6—16: behold ... Iris hues:

Cf. (i) "Come watch with me the azure pageantry,
In yonder West: the changing pageantry,
The fading alps and archipelagoes
And spectral cities of the sunset-sea." T. B. Aldrich.

(ii) "Golden glimmering vapours" Longfellow.

(iii) "The west is broken into bars
Of orange, gold and grey" George Macdonald.

(iv) "The beams of sunset hung their rainbow hues"
Shelley.

(v) "Aloft on sky and mountain wall
Are God's great pictures hung." Whittier.

(vi) "The great cloud continents of sunset-seas"
T. B. Aldrich.

(vii) "Thou must have marked the billowy clouds
Edged with intolerable radiancy,
Towering like rocks of jet
Crowned with a diamond wreath... ..
When those far clouds of feathery gold,
Shaded with deepest purple, gleam
Like islands on a dark blue sea........
Yet not the golden islands
Gleaming in yon flood of light,
Nor the feathery curtains
Stretching o'er the sun's bright couch,
Nor the burnished ocean-waves
Paving that gorgeous dome,
So fair, so wonderful a sight
As Mab's ethereal palace could afford." Shelley.

(viii) "argosies of cloudland" Townbridge.

(ix) "Enhuing it with gorgeous hues" Walt Whitman

(x) "The sunset splendour" Ibid.

St. 153, lines 1-2 : We meditate......... lead us :

Bharati in his Notes says : "This is a Tamil translation of the Gayatri mantra which begins with the words" Tat Savitur Varenyam."

St. 153, lines 1-2 : (தமிழ்) செங்கதிர் ......நடத்துக : .

Thanks to Seeni Viswanathan the unsurpassed authority on Bharatiana, to whose present keeping Thiru Ila Muruku Porchelvi-a discerning preserver of rare and valuable works-, has entrusted the 1912-edition of Paanchaali Sapatam, we are able to give our readers the original version of Bharati's translation of Gayatri Maha-mantra. It is as follows.-

"செங்கதிர்த் தேவன் சிறந்த வொளியினைத் தேர்கின்றோம்—அவன் எங்களறிவு விளக்க முறச்செய்திடுகவே."

Gayatri

"The Gayatri is the most sacred of all Vaidika mantras. In it the Veda lies embodied as in its seed. It runs: Om. Bhur bhuvah svah: tat saviturvarenyam bhargo devasya dhimahi : dhiyo yo nah prachodayat. Om." Om. The earthly, atmospheric and celestial spheres. Let us contemplate the wondrous Solar Spirit of the Divine Creator (Savitri). May He direct our minds (that is, towards the attainment of Dharma, Artha, Kama, and Moksha) Om "

"The Gayatri-Vyakarana of Yogi Yajnavalkhya thus explains the following words: *Tat*, means *that*. (*Tat* is apparently here treated as in the objective case, agreeing with *Varenyam*, etc, but others holding that the *Vyahriti*—Bhur bhuvah svah—forms part of, and should be linked with, the rest of the Gayatri, treat *That* as part of genitive compound connected with the previous *Vyahriti*, in which case it is *tesham)*. The word *yat*, "which", is to be understood. (It may, however, be said that *yat* is there in *yo nah*). *Savituh* is the possessive case of Savitri, derived from the root *su*, "to bring forth." Savitri is, therefore, the Bringer-forth of all that exists. Bringing forth and creating all things, it is called Savitri ... ...

"By *Bhargah* is meant the Aditya-devata, dwelling in the region of the Sun (Surya-mandala) in all His might and glory. He is to the Sun what our spirit (Atma) is to our body. Though He is in the region of the Sun, in the outer or material sphere, He also dwells in our inner selves. He is the light of the light in the solar circle, and is the light of the lives of all beings ... In the outer ether, He is the Sun (Surya), and in the inner ether He is the Light which is the Smokeless Fire. In short, that Being whom the Sadhaka realizes in the region of his heart is the Aditya in the heavenly firmament.

"Devasya is the genitive of Deva, agreeing with Savituh. Deva is the radiant and playful (Lilamaya) one. Surya is in constant play with creation (Srsti), existence (Sthiti), and destruction (Pralaya), and by His radiance pleases all.

"*Varenyam* = *Varaniyam* or adorable.

"*Dhimahi* = *dhyayema* (from the root *dhyai*),

we meditate upon, or let us meditate upon.

"*prachodayat* = may He direct." Sir John Woodroffe.

The translation of the Gayatri Mahamantra by Dr. K R. S. Iyengar is as follows:

"O adorable and shining Splendour
and Creator of the Worlds :
I invoke your puissant intercession
for my minds's awakening,
That it may know its essential nature
and forge its true destiny."

Cf. "Thou Sun, of this great world both eye and soul"
Paradise Lost, 5, 171.

St. 153, line 7: Were on...... beauties :

Cf (i) "There you wandered sipping beauty" Triloka-Sitaram.

(ii) "Sipped reality through a straw" Vera Inber.

Readers may, in this work, notice two instances of glaring difference between the Tamil versions and English

translations, so far as the names of 'Sargas' (Sarukkam) are concerned. From page 14 begins அழைப்புச்சருக்கம் which is translated as "The Book of the Ruse". At page 2, this Book is described as "The Book of Duryodhana's Ruse". Again, at page 134 begins துகிலுரிதற்சருக்கம் which is translated as "The Book of Disrobing". The Tamil version ends at page 152 with these words: திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்த சருக்கம் முற்றும். The English translation therefor runs as follows: "Here Ends The Book of Disrobing". A word of explanation is therefore called for.

Paanchaali Sapatam, Part One was published in 1912 during Bharati's life-time. Part 1 comprises two books. At the end of stanza 153 we find the words முதலாவது துரியோதனன் சூழ்ச்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று. We do not however find any title of the Sarga printed at its commencement. Paanchaali Sapatam begins at page 469 in the Collected Poems (காவியங்கள், 1932) of Bharati published by Bharati Prachuraalayam. (This copy is entrusted to our keeping by Sri A. Krishna Iyer of Tirucchenkodu Ashram, a rapturous singer of Bharati's songs). Here the opening Sarga is described thus: முதலாவது: – அழைப்புச் சருக்கம். In the 1968-edition of Palaniappa Brothers, this Sarga. is thus described: துரியோதனன் சூழ்ச்சிச்சருக்கம். The 1971-edition of Mercury Book Company, an edition brought out in consultation with Triloka-Sitaram and M. R. P. Guruswamy, treats the first six stanzas as invocation and the title of the Sarga — முதலாவது அழைப்புச் சருக்கம்—is printed above stanza seven. Other publishers give other titles. There is no unanimity to be found here. Again the fourth book is called The 'Book of Disrobing' where actually, no disrobing takes place. We have therefore preserved all ambiguities intact. The onerous job of resolving all conflict and inconsistency, is left to the Tamil University, Thanjavur, which proposes to bring out an authentic publication of the MahaKavi's works.

St. 154, lines 1-5: To comprehend.........tears:

These flow from entelechy which is a gift of Grace.

St. 155, lines 5-7: One wondered.........crowds :

Bharati in his Notes says : "The surging of the crowd was such that the beholders wondered thus :

'Where did these people abide till this day ?'

St. 155, line 7 : Even wind.........crowds :

"The crowd was so dense and thick that if grains of sesame were scattered over the crowd, no one grain would reach the ground." This is a paraphrase of line 7.

Kamban in his Ramayana mentions grains of black-gram, in a similar context.

Sesame is associated with rites and rituals relating to dead persons. It is not considered auspicious. But Bharati deliberately introduces this inauspicious grain in an apparently auspicious occasion to indicate the offing of the Great War of Bharath.

St. 156, lines 6—7 : That day ... joyous sky :

Bharati's words are to the following effect :-

"Could we call the noise that rose up that day
In that city, the habitat of Laxmi, small ?"

Our translation conveys the sense intended by Bharati. The transferred epithet involved in the words, "joyous sky" is our own innovation.

St. 157, line 6 : greeting festoons ... ... the city :

"Throanam Konja" are the words of Bharati.

Thoranam : "Festoons of leaves and flowers suspended across streets on auspicious occasions." Tamil Lexicon.

The leaves and the flowers wave in the wind and this is considered to offer a welcome to the visitor(s).

Bharati in his Notes says : " (These) festoons waved in beauty."

St. 158, line 2 : the eyeless seer ... court :

Bharati in his Notes says that this refers to Dhritarashtra who was seated in the Raja-mandapam (Durbar).

'Mandapam' in the sense of temple-porch is included in The Little Oxford Dictionary.

St. 158, line, 6: archery:

The word in the original is 'vinnayam'. Bharati in his Notes says that this word means 'mastery in archery' or 'the sastra (art) of warfare'.

St. 159, line 3: The snake-bannered:

"Panik Kodiyon" are the words of the original. Bharati in his Notes says that these words refer to Duryodhana of thanatophidian banner.

St. 160, line 1: Draupadi young:

The words in the original are "Ilang-kodi" (young or tender liana). Bharati in his Notes says that this phrase refers to Paanchaali.

St. 160, line 3: On old............chatted:

When women meet, be they rich or poor, princesses or commoners, there is no end to their chattering And old events are the staple of their confabulation.

St. 160, line 5: Now came... ......on:

These are the words of Milton. Vide Paradise Lost, Book IV, line, 598.

St. 160, lines 5–7: the Five............rites:

Vyasa says: "The Five performed physical exercises, bedecked themselves and performed Sandya-Vandana.........." Bharati in his Notes calls the exercises 'Kasrath' and says that these are meant to vitalise the body. He also says that such exercises are called 'Vyaayaamam' in Sanskrit.

Stanzas 160, 161:

These are almost a word-for-word translation of Vyasa-Bharata.

St. 161, lines 5-7 : Trouble............wallow? :

Cf. "They give sorrow to sorrow, who in sorrow do not suffer sorrow." Kural.

Bharati in his Notes says : "If trouble were to happen, they will devise ways and means on the spot to extirpate it, then and there. It is not the custom (tradition) with the Aaryas to brood over expectant troubles, get heart-broken, vexed and become immobilised."

St. 162, line 2: the strong-shouldered :

Bharati in his Notes explains "thol nalam" as strength of shoulders, strength.

St. 164, lines 6-7 : Vivinjati......Jaya :

Bharati in his Notes says :

"The names of the notorious gamblers who were present in the court of Duryodhana (are) Vivinjati, Chitrasena, Satyavrada, Purumitra and Jaya."

Villi does not mention these names in his work. Vyasa however mentions these, though in a different context. Vidura mentions these names to Dharma during his sojourn at Indra-prasta.

St. 165, line 5 : Chest :

Bharati in his Notes says that the Tamil word "aalam" means 'chest'.

St. 166, line 1 : O righteous scion :

Bharati in his Notes says that it is Dharmaputra (Dharma) who is so addressed.

St. 167.

According to Vyasa, Dharma had a weakness for the game of dice. He held it as a principle that he should not decline to play, when invited. This is what he told Vidura: "If Sakuni who knows the knack of dicing, does not invite me, I am not anxious to play. But should he invite me, I cannot turn down his invitation. This is an age-old principle with me."

Both Villi and Bharati do not refer to this principle of Dharma, in their works. Indeed their Dharma condemns dicing. It is true that Vyasa's Dharma also tries to counter Sakuni's invitation and speaks a word or two, against dicing. But Villi's Dharma has nothing but contempt for dicing. He says :

"Basis of life, manliness, strength, army, beauty, victory, family, honour, wealth, glory, clan, pleasance. lustre, land, Vedic way of life, fame and learning will all perish. Will those who are endowed with buddhi set their minds on gambling? They will not."

Dharma, in the words of Shakespeare (L. L. L.) "chides the dice, in honourable terms."

St. 168, lines 1–2 : he that............an art :

Bharati in his Notes says : "Even as others have mastered Music, Mathematics, Grammar, Art of Warfare etc., Sakuni has studied Gambling and thus came to be endowed with an invincible mastery in wielding the dice."

St. 168, line 4 : I took............you :

Sakuni can stir even a stone by his jibe.

St. 168, lines 7-8 : That you...............pastime :

Bharati in his Notes says : "(You) will not be heart-broken at spending, will not be afraid to spend (a small amount in the game)."

St. 169, line 2 : niggardly miser :

The word 'Pisunan', says Bharati, means a 'miser'.

St. 169, lines 3–7 : Is there...........wealth? :

Sakuni is more persuasive than Belial.

The spider invites the fly to walk into its parlour.

St. 170, lines 6–7 : Surely will you...........nature :

Sakuni can wield flattery too as a weapon. He will cringe, brow-beat, flatter and do anything to achieve his nefarious end.

St. 171, lines 1—2 : As Sakuni ... hide :

Bharati in his Notes says: "Like slaying a cow to get the thing desired, Sakuni is prompted by cupidity to seduce Yuthishtira and thereby annihilate dharma."

St. 171, line 5 : Devala :

There were several sages of this name. The one here referred to was the author of a code of law.

St. 171, line 6 : Acita :

Acita is referred to as a sage in whose presence Dharma had his ritual bath, according to Vyasa.

The names of Acita and Devala are mentioned in the Gita (ch. 10, st. 13).

St. 172 :

Cf. (i) "Seek not the gamester's play; though you should win,
Your gain is as the baited hook the fish takes in."
Kural.

(ii) "Ancestral wealth and noble fame to ruin haste,
If men in gambler's halls their precious moments waste." Ibid.

(iii) "Gambling wastes wealth, to falsehood bends the soul; it drives away
All grace, and leaves the man to utter misery a prey."
Ibid.

St. 173, lines 4—5 : I wield ... ... flourish :

Dharma is 'dharma-incarnate'.

St. 174, lines 1—4 : They that ... ... sciences :

Cf. "Good name in man and women, dear my Lord,
Is the immediate jewel of their souls;
Who steals my purse steals trash; 'tis something, nothing;
'Twas mine, 'tis his, and has been slave to thousands;
But he that filches from me my good name

Robs me of that which not enriches him,
And makes me poor indeed." Othello, 3, 3, 155—161.

St. 175, lines 5-6 : Yet...... usages :

Bharati in his Notes says : "Sakuni says : "You have but forgotten the ancient usage (tradition) of the Kshatriyas. 'Vazhakku' means custom, 'poorva-aachaara', ' mamool '. What that poorva-aachaara is, is explained later in the last line as 'the accepting of a challenge'. The idea is, when a king calls on another to dice with him, that another should not reject the offer. This is one of the bad customs which are rooted in the principle that a king should he prepared for losses. Even intellects followed bad customs, in the name of poorvaachaara. This indeed is a curse on Bharath. It has now begun to disappear."

St. 176 :

Sakuni is an expert in making the worse appear as the better reason.

St. 177, line 2: Talk of........balderdash :

Cf. (i) "To do aught good never will be our task
But ever to do ill our sole delight"

Paradise Lost, 9, 159-160.

(ii) " ....all good to me becomes
Bane" Paradise Lost, 9, 122-123.

Stanzas : 178-181 :

Bharati says in his Notes :

"In these stanzas is exposed the idiocy of those who are devoted to 'poorvaaachaaras' irrationally. A good part of the hoary (tradition) is lofty indeed. More particularly, the precedents of the hoary men of Bharath are full of wisdom and piety. Yet, base inhuman precedents too are found mixed with them."

" 'My father died of tuberculosis; I too am afflicted with that malady. My grand-father too suffered from it. Therefore I will not take any medicine to get cured. Should a man speak like this, how immense is his stupidity? Our men have not yet understood, how great a bar is this 'mamool bhakti' to global welfare and worldly progress."

St. 179: Past:

Cf. "Puraanam ity eva na saadhu sarvam
Na çaapi Kaavyam navam ity avadyam
Santah pariksyaanyatarad bhajante
Mudahah parapratyayaneya buddhih" Kaalidaasa.

(Everything is not good simply because it is old; no literature should be treated as unworthy simply because it is new. Great men accept the one or the other after due examination. (Only) the fool has his understanding misled by the beliefs of others.") Tr. Dr. S. Radhakrishnan.

The same idea is thus stated by St. Umapati in his Sivapprakaasam:

"தொன்மையவாம் எனும் எவையும் நன்றாகா; இன்று
தோன்றிய நூல் எனும் எவையும் தீது ஆகா; துணிந்த
நன்மையினர்.........
......உண்மை நயந்திடுவர்......"

St. 182, lines 1-3: Is not ... ... things?

It is true, "There is a divinity that shapes our ends
Rough-hew them how we will." (Hamlet)
Yet it is also true to say:
"Who strive with undismayed, unfaltering mind,
At length shall leave opposing fate behind." Kural.

St. 182, lines 3-7: The results ... ... four?:

Bharati in his Notes says: "This stanza explains the concept that we are subject not only to the results of deeds

performed by us, but also to the results of deeds performed by them to whom we are attached."

Cf. "...This spiritual world-view is illustrated by the bootstrap image of unity and intricate interdependence. If one accepts the building-blocks view of life, then one inevitably diminishes and enfeebles oneself into near-nothingness. In Kafka's symbolic story 'The Burrow', the protagonist desperately seeks security in an underground retreat with its manifold fortifications. But once one thus isolates oneself, how is ultimate safety to be secured? Was Parikshit really able to insulate himself from the 'Enemy'? If one must think of the Enemy, he is everywhere, and there can be no escape from him...

"Indeed, life is not a bundle of autonomous islands or entities, but an inexrticably delicate web of infinite relationships. It is pervaded by the Divine; Isaavaasyamidam sarvam. The Lord is in the heart of everything and all living beings." The Yogic Approach to Management, Dr. K. R. S Iyengar.

Inter-relationship, interdependence and interpenetration are therefore the law.

St. 183 : Villi's Sakuni studies the place carefully and sits facing that direction which will assure him of victory.

Bharati in his Notes says : "These stanzas are in 'cindu'. Women who besides selling needles and wee beads of glass go begging in the streets, singing Maayakkaaranamma-Krishnan Mahudikkaaranamma." That this tune is ideally suited to describe the game of dice and the agitated words and deeds which issue therefrom, can be easily seen "

St. 184, lines 3-4 ; Cf. "Make good this ostentation"

Coriolanus, Act 1, Sc. 1.

St. 186, lines 1-2:

These are the words of Dharma.

St. 186, 3-4 :

These are the words of Duryodhana.

St. 187, line 1 : the King of Anga. This is Karna.

St. 187, Lines 3-4 : Hearken......the end :

Cf. "Will prove too bloody ; and the end of it
Unknown to the beginning." Coriolanus, 3, 1, 6-8.

St. 189, Line 3 : A mighty car.........steeds :

This car was presented to Dharma by the King of Baahlika. (Vide st. 50). It is in this car that Dharma rode forth from Indraprasta. (Vide st 157).

St. 191, line 1 :

Dharma wagers his servant-maids.

Stanzas 197-204 :

Addressing Dhritarashtra (Vyasa's) Vidura says :

"Great King of Bharata's dynasty ! Understand what I am to say. Like medicament (that becomes unpalatable) to the dying man, you may not relish my instruction. This base-thoughted son, this wretch who will destroy the Bharata dynasty-, did he not howl uglily like a fox, as soon as he was born ? He is fit to be the cause of your death. You are unaware of the existence of a fox, in the shape of Duryodhana in the house, owing to excessive fondness. Listen to my words which are just. The man bent upon gathering honey ignores the slope of mountain which causes him to tumble and perish......... Even so this Duryodhana standing bewitched by the honey of dice, thinks not of his fall He is blind to the evil which is bred by enmity with Maharata-heroes..... Oh King ! Sell away Duryodhana, the raven, the fox, and buy Paandavas who are peacocks and tigers. Get not drowned in the sea of sorrow. For the sake of a clan, a man has to be sacrificed; for the sake of a nation, a village......... Sakuni is from the country of hills. Bid him go back to his country."

St. 198, lines 3-6: On the......caused :

Villi says that at the birth of Duryodhana, the howl of jackals silenced the roaring breakers of the sea and dews of blood moistened the earth.

Cf. "Certis rebus certa signa praecurrerent."
(Certain signs precede certain events). Cicero.

St. 200, line 4 : Should we...a fool ?

Cf. "Families are ended
In a wicked son." Panchatantra.

St. 201, lines 1–2 : We have...adder :

Cf. "A fire will burn, though kindled
In fragrant sandalwood :
A rascal is a rascal
Although his birth is good". Panchatantra.

St. 198 :

Cf. "Sin, death and hell have set their marks on him,
And all their ministers attend on him."
King Richard III, 1, 3, 293-294.

St. 201, line 8 : Are you... ....ears also? :

Bharati says that Vidura refers to the blindness of the King, as he was beside himself in wrath.

Villi says :

"விதுரனும் நொந்து, நீதி கூற, விழி இலாமை அன்றியே
வெதிரனும் கொல் என்னுமாறு விழியிலானும் வைகினன்."
(As vexed Vidura spoke words just and meet
The blind King sat as though he was deaf too).

St. 202, lines 5-6 : They will... ....wish :

Villi's Vidura says :

"வையமும் அரசும் வாழ்வும் வாங்குகை கருத்தே ஆயின்
பொய்அடர் சூது கொண்டு, புன்மையின் கவர வேண்டா ;
ஐய ! நின்தந்தை ஓலை இவருக்கு எழுதி விட்டால்
மெய்யுற மறுத்துச் சொல்லார் ; வேண்டினர் தருவர் அன்றே."

(If it be your desire to wrench from them their empire, their reign and their splendid life, that need not be wrought

through base gambling fraught with falsehood. Sir, if your father but sends a ukase to the Five, they will not truly disoblige him. They will grant for sure, whatever is sought). It is thus Vidura advised, even at the outset.

Stanzas 197-204 mirror the feelings of noble Vidura. The only voice of protest raised in the evil assembly was that of Vidura's. He spoke against the wicked, undaunted, like Abdiel. Alas, none was there to second his words of wisdom.

Cf. "So spake the fervent angel ; but his zeal
None seconded, as out of season judged,
Or singular and rash." Paradise Lost, 5, 849-851.

St. 203, line 7 : Exile him............brother :

Cf. "Bear him to th' Rock Tarpeian, and from thence
Into destruction, cast him." Coriolanus, 3, 1.

St. 205, lines 1—3 : Behold ... ... God :

God is all, but all is not God. The Tamil phrase "ellaamaai allathumaai" ('is all and is not all') is characteristic of Godhead. Tirumoolar refers to an elephant wrought of wood and explains this concept. When viewed as wood, the elephant is missed and vice versa. Isaavaasyamidam sarvam. Viewed as world and worldly objects, Godhead is missed. Viewed as God, the world vanishes.

St. 205, lines 3—5 : Thou art ... or mar :

Cf. (i) "Ennatho ingu atikaaram ? "
(Is mine the authority?) Tiruvaachakam.
(ii) "Thy will be done." The Bible.

St. 205, line 6 : Make par excellence :

Bharati sought the same boon from Lord Vinaayaka.

Cf. "... ... make my tongue
Revel in a million Tamil songs rich with
The sweetness o' mellow mellifluence."
Vinaayakar Naan Mani Maalai, st. 30.

St. 206 :

This in a nut-shell is 'Gita-Rahasya'.

St. 207 :

As no one durst support Vidura, Duryodhana began his tirade against Vidura, happy in his own cruelty.

Cf. "... ... whereat rejoiced

The Apostate, and more haughty, thus replied :-"

Paradise Lost, 5, 851—852.

St. 209 :

Villi's Duryodhana accuses Vidura thus :

"'நினக்கு இது தொழிலால்; என்றும் நேயமும் அவர்கள் மேலே;
'எனக்கு உயிர்த் தந்தை நீ" என்று யான் உனை மகிழ்ந்து காண்பன்;
உனக்கும் உன் கிளைக்கும், நாளும் உண்டியும் வாழ்வும் இங்கே;
மனக்கருத்து அங்கே' என்றான்—மாசுணத் துவசன் மாதோ!"

(" 'This hath become your vocation ; your love is ever for them ; I deem you my father dear as life and look on you in delight great. You and your kinsfolk have your mess and life here ; but your heart is over there.' Thus spake he of the thanatophidian banner.")

Cf. "... ... ... You slander

The helms o' State ; who care for you like fathers

When you curse them, as enemies."

Coriolanus, 1, 1.

St 210, line 4: Is it ... ... cheats? :

Duryodhana asks Vidura : "Is it a jemmy that we wield? Do you take us for cheats?"

The answer to this question is known to every one. The act of Duryodhana is much worse than thievery or cheating. Readers should recall to their minds the words of Dhritarashtra thundered by him when he heard of the base ruse of Sakuni and Duryodhana.

"Fiends and devils, I have fathered alas!

Even if you lion-like fight against them

It will be of grace devoid", I said ;

Could I approve this shameless attack,

all foxy?". St. 92.

Duryodhana as we said, is the embodiment of Envy. In Envy's Court, there is no room for the noble.

We quote hereinbelow the poem of our friend, Prof. S. A. Sankaranarayanan, on "Envy" and this poem in a short compass sizes up Envy.

Envy

Is that an Equatorial Heat
Turning and turning a linctus of shame
To char the whiteness of a whale?
Or a headiness seething pride of lava
Beneath a lovely balaclava?
Just to sink a tropic dawn
Under a Germen Dammerung?

Is it a thorny convolulus
Near a sedate marble wall
Contemplating in its shade
Now like a wicked hornet wasp
Or perhaps a garden asp
To pull that palace adown
In Alexandria or Babylon
Varanasi or Indraprasta
To a mere meagre lac-malade?

Or is it there to make a pair
Of those nodes of counter will
— Raku and Ketu —
Of irrevocable caprice oft
Of taking place in Time
To make our Sun or Moon awry
And auction their values low
For their gold and silver lie?

Is that not the same it was
That made Hippocrates choose
A gullible Galen for his game
And end up remorsefully at length
Succumbing to its sovereign strength ;
But nullum malum impunitum
Whence dying with his last breath ?

Is that now a scowl, a blister ?
A frown beneath a sable cowl ?
A bubo black on the solar disc ?
A neural palsy, an adder's tongue
A gall bitter of a Casca–cur
That fulminates like gelignite ;
Or back-bite of a rabid fang,
Or ophitic stare of a basilisk?

Is he the first that wouldn't stand
A second or third close behind
Pecking through his opera glass
Everything that comes to pass
With a jettatura of cretinous smirk
For someone playing Venetian faro
Towards a bitter bankrupt morrow?

Of seven you know, it's deadliest,
Like pumice in its alchemical sense
Forbidding your rest for ever
Remitting rank disorder sore
For every mercy heaven-sent

Playing a latro in the front
With falchion making martyrs' gore
Returning to the other numberless hell?
Langland made it say 'confiteor'
All is well that ends well.

Man, mustn't you have someone
To gloat over thy losses
And corrode you to think exhausted
Ere you cross over the brink
And watch its inopportune sport?

(*Note :* Lac-malade is a portmanteau-word made up of lac and marmalade).

Cf. (i) "From envy, my young friends,
Keep well away!
When slyly it pretends
The truth to say
All ceremony skip,
Lambast it with a whip!

For envy's bane has power
To blind the truth,
Its bitterness can sour
The springs of youth.
Its dry wind blasts and sears
The green shoots wisdom rears."
David Kugultinov, Horizons, Tr. Peter Tempest.

(ii) "That monster Envy" Pericles.

The inculpation of Duryodhana reminds us of the notorious words of Winston Churchill on G.B. Shaw. Churchill said that Shaw's home was in England, but his heart was in Russia.

St. 212, line 4: Go...happiness is : The words of Duryodhana are the same as Satan's to Abdiel : "And fly, ere evil intercept thy flight." Paradise Lost, 5, 871.

Stanzas 213 – 217 : Vidura's reply is like that of Abdiel who addressing Satan said :

" 'O alienate from God, O spirit accursed,
Forsaken of all good ! I see thy fall

Determined, and thy hapless crew involved
In this perfidious fraud, contagion spread
Both of thy crime and punishment. Henceforth
No more be troubled ..." Paradise Lost, 5, 877—882.

St. 214 :

Bharati, an admirer of Thiruvalluvar, should have had at the back of his mind the following Kural, when he wrote this stanza.

"The King of worth, who can words bitter to his ear endure,
Beneath the shadow of his power the world abides secure."
Tr. G. U. Pope.

St. 214, lines 4–5 : It is ... ... in trouble :

Cf. (i) "Blarney is true enmity." Panchatantra.

(ii) "...Smooth mellifluous words sin against truth."
Sir Arthur Quiller-Couch

(iii) "They do abuse the King that flatter him"
Shakespeare, Pericles.

(iv) "Who makes the fairest show, means most deceit."
Ibid.

St. 215 :

Vidura says, the court of Duryodhana is no place for the goodly men. It is a place fit for carnal sinners, seducers, flatterers, hypocrites, banterers and the like.

St. 216, line 5 : Does it end to-day ?

Only the sowing of evil has now been done. The horrendous harvest will take place in appointed time.

Ibid, line 5 : I know what the future holds in store :

Vidura is one who "can look into the seeds of time
And say which grain will grow, and which will not."

St. 217, line 7 : Kali :

See page 6, Krishnanjali, Part II, Bharati-Pancharatna Series No. 3.

St. 219, line 1 : Like...the deity :

This sacerdotal sacrilege has now become a common feature.

St. 220 :

This shows that the King *can* do wrongs.

St. 221, lines 1–3 :

Truer words were never spoken. Utopian ideal is never a possibility. The ruler and the ruled are men and 'a man of genius and virtue is but a man' as observed by Macaulay. Man is ever of the erring species.

St. 223, lines 3-4 : Through...mendicants :

Sakuni is evil incarnate. He is a liar of the worst type. Remember what he said to Duryodhana :

"In less than an hour will I the heroes worst
And shear them clean of their wealth immense." (St. 54).

He is not content with this. He would also enslave the Paandavas and hold them in thraldom.

St. 224, line 1: Karna laughed :

In the words of Sri Aurobindo it is "a fatal iron-hearted roar."

St. 224, line 3 : The King........ said :

Duryodhana talks like Night to Savitri :

"Gifts I can give to soothe thy wounded life."

Sri Aurobindo.

St. 226, lines 3–5 : Tho' so much......... drooping :

This fraternal loyalty surpasseth understanding.

St. 227, lines 3-4: the last one......muted :

Cf. (i) "Heaven leaned towards them like a cloudy brow.
Of meance through the dim and voiceless hush."
Savitri.

(ii) "......thoughts stand mute on a despairing verge"
Savitri.

St. 228, line 4: the carnage of lions by dogs :

Cf. (i) "A lion would willingly fall into the trap, devised
By a fox; an elephant would die by an emmet
A worm would kill the striped tiger
.... if Fate doth will so." St. 146.

(ii) More pity that the eagles should be mewed
Whiles kites and buzzards prey at liberty."
King Richard III, 1, 1, 132—133.

St. 229, lines 1-4 : His chinta......peerless seer :

Sahadeva is a Jivan-Mukta.

St, 230, lines 3-4: A thought...this:

Till then, Dharma was not alive to the mounting losses.

St. 230, lines 5—7 : Yet ere ... sons :

Lack of perception is not to be numbered among the defects of Sakuni. The mind of Dharma was an open book to him. Before even Dharma could have time to feel for his hasty acts of vandalism, Sakuni butted in with words of fatal consequence.

St. 231, lines 4—5: When ... he grew wroth :

The sole intention of Sakuni was to anger Dharma, and make him lose his balance which he was about to recover. This he achieved by speaking daggers.

St. 232, lines 1 – 5 : Though we ... thought :

Cf. "Never comes such division 'tween our souls.'
Julius Caesar, 4, 3, 235.

St. 233, line 4: Vijaya :

He is Vijaya who is ever-victorious. His English counterpart is Victor.

St. 234, lines 3—4: He announced ... he won :

In stanza 234, Bharati uses the word 'Viruttham' which is "a fall in dice which entitles the player to another throw." The sleight of hand of Sakuni is unexampled. He is a wizard of dicing. He will announce a number, throw the dice and the very number will be secured by his dice.

St. 234, line 5—6: Base lead ... ... on earth :

Cf. (i) "There are times when God honoureth the season for untruth." Aeschylus.

(ii) Mundus vult decipi.
(The world wishes to be deceived.) Sebastian Franck.

(iii) "If the world will be gulled, let it be gulled."
Robert Burton.

(iv) "The seeming truth which cunning time puts on
To entrap the wisest." Merchant of Venice, 3, 2, 100.

St. 235, line 5: Dharma ... ... dharma :

Stanza 5 of this Kaavya says :

"Tapaswis are these in dharma firm
And yet are they by Kali touched."

When Kali holds sway

"The patient dies while the physician sleeps ;
The orphan pines while the oppressor feeds ;
Justice is feasting while the widow weeps ;
Advice is sporting while infection breeds."

(The Rape of Lucrece)

No wonder therefore, Dharma grew oblivious of dharma.

St. 236, lines 6—7: Oh win ... in wrath :

Sakuni deliberately provoked Dharma who burst out in anger. As Bharati says :

"........... in his heart
Ran a river of raging ire tempestuous;
The shores of this river were to him invisible."

Alexander Pope in his "Thoughts on Various Subjects" says: "To be angry is to revenge the faults of others upon ourselves." 'Furor iraque mentem praecipitant'
(Fury and anger take the mind away) says Vergil.

Dharma the wisest of men fell a victim to anger and did what he should not have done. This indeed is a lesson not only to the easily irascible but to the patient, also.

St. 238, line 5: He was ... himself:

The self-forgetfulness of Dharma is one of inconscience. This has nothing to do with the state of 'laya' in which one loses one's self. Bharati was familiar with this divine experience. He says elsewhere: தன்னை மறந்த லயம் தன்னில் இருந்தேன் (I was of myself oblivious in a state of 'laya'.) This forgetfulness, if it can be so called, is indeed a yogic beatitude.

St. 239, line 6.: Oh kings......... benedictions:

In our notes to Stanza 44, we have referred to the fact that Duryodhana was a great believer in the potency of benedictions. When Dharma was blessed by Narada, Veda Vyasa, saints and Maha-rata heroes, Duryodhana felt smitten as he was not the one blessed. (Vide st. 45). Now he demands the blessing of the assembled kings.

St. 240, line 1: Can you speak thus?:

Sakuni does not want Duryodhana "to lame the foot" of his design.

St. 240:

Cf. (i) "...intent on mischief, or inspired
With devilish machination"

Paradise Lost, 6, 503-504.

(ii) "'Tis certain Mother Shandilee
If bargaining in sesame--
Her hulled grains for the unhulled kind—
Has some good reason in her mind." Panchatantra

St., 240, line 3 : More dear......deemed :

Sakuni's equivocal words are full of significance. The reader should remember that Dhritarashtra is blind.

St. 240, lines 7-8 :

(i) " We cannot but obey the powers above us"
Shakespeare, Pericles.

(ii) "Could I rage and roar as doth the sea she lies in
Yet the end must be as 'tis :" Ibid.

St. 241 :

Sakuni's unuttered words are the very words of the cruel Queen of Cymbeline :

"......I never do him wrong
But he does buy my injuries to be friends,
Pays dear for my offences." Cymbeline, 1, 1, 104-106.

St. 242, lines 3-5 : A cur...Suyodhana :

Cf. "The new lust gives the lecher the new thrill."
John Masefield.

St. 242, line 6: All the...an end :

Cf. "Kali was glad that he would on earth be stablished
And Devas roared in joy as Bharath-War was in procinct." St. 217.

St. 243, line 1 : ... that assembly of sinners :

A similar assembly is thus described by Aurobindo.

"In that wide cynic den of thinking beasts
One looked in vain for a trace of pity and love ;
There was no touch of sweetness anywhere,

But only Force and its acolytes, greed and hate :
There was no help for suffering, none to save,
None dared resist or speak a noble word.
Armed with the aegis of tyrannic Power
Signing the edicts of her dreadful rule
And using blood and torture as a seal
Darkness proclaimed her slogans to the world." Savitri.

St. 243 and 244:

These two stanzas are a hymn in praise of Draupadi. She like Savitiri is "a rose of marvel", "the flame-born", "a silver deer", and a "snow-winged dove Flitting through thickets of ... ... pure desires."

"Dream-made illumined mirrors are her eyes
Draped subtly in a slumbrous fringe of jet,
Retaining heaven's reflections in their depths."

St. 244, line 7: Dharma ... to wager :

Dharma's love for the dice was the proverbial love of the fish for the osprey. (It was believed that fishes were so fascinated at the sight of an osprey that they turned up their bellies to be more easily eaten.)

St. 245, lines 1—2: Like them ... munch away :

Bharati, an admirer of Mother Aandaal gives in these lines the very example spoken to by her in Naacchiyaar Tirumozhi.

St. 247, lines 1-2: They jumped ... the pang :

Like satyrs, the wicked gang began to dance with their goat-feet in corybantic glee. It is 'a brute world that knows not its own sense.'

St. 248, line 5: He hath won this lovely chit :

The Kaurava gang is a lecherous lot. Vikarna is the only noble prince, amidst these libidinous apes.

Stanzas 249 and 250 :

The reader may recall to his mind the envious words of Duryodhana to Sakuni. He said :

' Ruse by ruse must be met, my uncle !" (St. 49)

"That woman too laughed, think of that." (St. 52)

"Tell me hcw I can, their fortune blast." (St. 52)

Sakuni assured him thus :

"In less than an hour will I the heroes worst
And shear them clean of their wealth immense
And make them slaves who should adore you ;
You are well aware of my powerful throw." (St. 54)

Now that Sakuni had achieved what he promised, Duryodhana's happiness knows no bounds.

St. 251, lines 6 – 7 : nor sense ... that day :

As the adage says they were like the tipsy monkey stung by scorpion and possessed by ghost.

St. 252, lines 1 to 39 : And now ...darkened:

In these incandescent lines the poet describes the advent of Chaos.

Dr. K. R.S. Iyengar says :

"At the climactic scene when Draupadi is diced away by Yuthishtira, there is some of sort fission at the core of the cosmos, and while Brahman, Vishnu, Shiva and Surya seem unaccountably petrified into hapless and helpless futilities, Shakti bestirs herself to redeem the poisoned time.

"This Shakti at last straddles the stridency of Draupadi's anger as she takes the terrible vow "

St. 252, line 1 : 1–39 :

Cf. " Earth gapes, hell burns, fiends roar, saints pray"

King Richard III, 4, 4, 75.

Ibid, line 39 :

Cf. "And turns the sun to shade ; alas ! alas !"

Ibid; 1, 3, 266.

St. 252, line 1 : And now......... dharma declined :

The hour for the advent of the Lord-God is thus announced.

Through the Gita the words of the Lord ring thus :

"For the protection of the good, for the destruction of the wicked, and for the establishment of righteousness, I am born in every age." The Bhagavat Gita, IV, 8.

Ibid, line 2 : And trrth......truly false :

Cf. "His honour rooted in dishonour stood,
And faith unfaithful kept him falsely true."
Tennyson, Lancelot and Elaine, 1, 870.

Ibid, line 3 : Famed austerities.........became :

Vyasa says that the milk in the Yagna-saala (the hallowed hall of oblation) turned blood.

Ibid. line 4 : A fire..........lords :

The celestial lords were no doubt happy in the thought that the Great War of Bharath was in procinct. Vide st. 217. However they were not prepared for a total annihilation in which they would also be involved.

Ibid. line 5 : Dethroned...........bewildered :

It is said, that for a single blade of grass to sprout the whole earth will have to be in tremors of labour. This unassailably proves the validity of the boot-strap theory. So long as one soul is in agony, there is no question of perfect felicity even for the blessed few.

Ibid, line 6 : Vedas......empty words :

Vedas themselves own the fact (though in a different context) that they at times cease to be Vedas. This is an instance of 'biblia abiblia'.

St. 252, line 6 (Tamil) :

While reading the printed sheet, our friend Thiru V.S. Ramalingam pointed out that the line "நாதங் குலைந்து

நிலைமயிலாநிப் பராபராக" had been omitted to be translated. We hasten to repair the omission. The translated line is as follows:-

"Naada nullified, became a shambles".

Naada is the First Principle (Tatwa) which manifests at Creation. Saiva Siddhanta calls it "Siva-Tatwa". Bhindu is the next principle.

Cf. "Naada Bhindu Kalaa Aadhi Namo Namo"

St. Arunagiriaar.

Ibid, lines 7 - 8 : ...from...demented : This dementia envelops the super humans and the celestials.

Ibid, line 9 : The Creator was tongue-tied :

The Creator Brahman is said to be chanting the Vedas for ever. But when the Vedas became empty sounds, he had to remain tongue-tied.

Ibid, lines 9—10 : the Goddess ... of buddhi :

It is the hour of murkiest inconscience involving the very Goddess of Learning.

Ibid, lines 11-13 : Vishnu ... inconscience :

With all his geometer almighty mind, Vishnu could not square the circle for the nonce.

Ibid, lines 14-16 : She is ... palpable murk :

When the wickedly dedicated gang is out to "enforce a common lie and wrong" by violating all womanhood and motherhood, the shadow cast by incest involves everything in a sooty murk, apparently indelible.

Ibid. line 17 : The Yoga ... chaotic :

It is thus the anarchy is made complete.

Ibid, lines 18—39 : While it ... darkened :

Kaali is both the unseen height of Sachchidananda and the fathomless zero of dark inconscience. She is the One

enshrined in the City of Dawn, the Auroville which is the evolved soul infinite.

Cf. "She's luck and ill-luck, and success and weal" ;

"She's solvent of ills, She's wisdom and woes" ;

"Perfect in limb, a pearl among women
She lights up the four quarters."

"Terrible She is with garland of bones,
Tiger-skin and skull-capped staff."

" Chamunda ! garlanded with skulls, fearful
in mouth and teeth..." ;

" But at times Bhagavati manifests
Herself again and again
And thereby ordains and accomplishes
the well-being of the world.
The universe is the field of Her Maya,
She's its creatrix too ;
But when prayed for and propitiated
She gives Vijnaana and wealth.
The cosmic egg is pervaded by Her
as primordial Time 'nd Death.
Creatrix She is, and protector, and
when the time comes, destroyer."

Devi Mahatmyam, Tr. Dr. K. R S. Iyengar.

Ibid, lines 40-49 : The nit-wit...he said :

A man who is as of right entitled to the guerdon of supernal conjugal joy which is his, on account of his performance of a hundred Aswameta-yagnas, should he unduly hasten to possess it, will surely be stymied. This indeed is the moral of Nakusha's episode. It is therefore needless to predict the fate of Duryodhana who is all haste to annex impermissible joy.

Ibid, lines 50-53 : When...unutterable :

Cf. Words of Abdiel to Satan.
"Apostate ! still thou err'st, nor end wilt find
Of erring, from the path of truth remote"
Paradise Lost, 6, 172-173.

Ibid, lines 58-59 : It is...you intended :

Contrast Vidura's own words on the earlier occasion.
" What boots it if I stay or go away ?
Did I truly address my words to you ?
Unto the kings that fill this court, the Brahmins
And my brainless brother, I spake clearly." St. 216.

Ibid, line 63 : What valour...self-destruction :

Cf. "............to glory aspires
Vain-glorious, and through infamy seeks fame :
Therefore eternal silence be their doom."
Paradise Lost, 6, 383-385.

Ibid, line 64 : Vena :

" VENA. Son of Anga, and a descendant of Manu Swayambhuva. When he became king he issued this proclamation :- " Men must not sacrifice or give gifts or present oblations. Who else but myself is the enjoyer of sacrifices ? I am for ever the lord of offerings." The sages remonstrated respectfully with him, but in vain ; they admonished him in stronger terms ; but when nothing availed, they slew him with blades of consecrated grass...Vena was childless..."

A Classical Dictionary of Hindu Mythology.

Ibid, lines 74-75 :

Cf. "No beast so fierce but knows some touch of pity."
King Richard III, 1, 2, 71.

Ibid, lines 77-82 : If you...wrongs :

Vidura is the only Abdiel, amidst the Satanic crew of Duryodhana. Like Abdiel he says ;
"...Cease then this impious rage
And tempt not these ; but hasten to appease

The incensed...
While pardon may be found, in time besought."

Paradise Lost 5, 845–848.

Cf. நின்றவன் தன்னை நோக்கி, "நிலை இது கண்டு, நீயும்,
ஒன்றும் உன் உள்ளத்து யாதும் உணர்ந்திலை போலும் அன்றே;
வன் தொழில் ஆழிவேந்தை வணங்குதி; வணங்கவே, உன்
புன் தொழில் பொறுக்கும்" என்றான்—உலகு எலாம் புகழ
நின்றான். Kamban

Ibid. lines 83–85 : If you do...one :

Was it of Vidura, Maha-Muni Milton spoke when he said :

" So spake the seraph Abdiel, faithful found;
Among the faithless faithful only he;
Among innumerable false unmoved,
Unshaken, unseduced, unterrified,
His loyalty he kept, his love, his zeal;
Nor number nor example with him wrought
To swerve from truth, or change his constant mind,
Though single." Paradise Lost, 5, 896–903.

We bow before Vidura and confer on him God's own benediction.

" Servant of God, well-done ! Well hast thou fought
The better fight, who single has maintained
Against revolted multitudes the cause
Of truth, in word mightier than they in arms,
And for the testimony of truth hast borne
Universal reproach, far worse to bear
Than violence .... Paradise Lost, 6, 29–35.

Ibid, line 89 : None will heed.........this hour :

How true, how catastrophically true !

Ibid, lines 90-94 : Well.........Duryodhana :

The name of this charioteer is not mentioned by Bharati. His name is Pratikami.

Ibid, lines 95-117 : The charioteer...Thus she :

According to Villi, the charioteer pretends to go away but returns after a time to put the question supposed to have been asked by Paanchaali. "Valli irunthuzhi eithuraamal, idaivazhi ninrum meela" are the words of Villi.

Ibid, lines 102-104 : Then ... gathered Kings :

Cf. "He that hath miss'd the princess is a thing
Too bad for bad report" Cymbeline, 1, I, 16—17.

Ibid, lines 117—120 : After he ... sat there :

Cf. "Thus trapped in the gin of earthly destinies
Awaiting her ordeal's hour abode
Outcast from her inborn felicity
Accepting life's obscure terrestrial robe
Hiding herself from those she loved
The godhead greater by a human fate." Savitri.

The plight of Paanchaali can be described in Sri Aurobindo's words thus :

"A day may come when she must stand unhelped
On a dangerous brink of world's doom and hers,
Carrying the world's future on her lonely breast
Carrying the human hope in a heart left sole
To conquer or fail on a last desperate verge." Savitri

The darkness hung around her cage of sense and an immense gloom hid her, the golden lamp.

St. 253, lines 4-5 : Do you dare ... beauty ? :

In every word uttered by him, [Duryodhana betrays his lust. As John Masefield would say : "The new lust gives the lecher the new thrill."

St. 254, line 5 : Why this ... of the Five ?

Bharati conveys his idea with a force greater than Villi's. Villi's Duryodhana describes her thus :

"அழிந்த ஐவர்க்கு ஒருத்தி ஆகிய அம்
ட்லல் பானல் விழியாள்"

(The fair one of beauteous eyes—lily-like—,
the single wife of the waning Five husbands)

Bharati's Duryodhana treats the Paragon of Virtues, as a mere 'powdered bawd'.

St. 255, line 6 : Bird of Paradise :

The word 'tokai' (தோகை) is here translated as 'Bird of Paradise.' 'Tokai' means pea-cock, in the context. In Tamil and Sanskrit, it is permissible to compare a woman to a peacock. 'English' does not permit this confusion of genders. Again as Maurice Langton says, in English, peacock is symbolic of pride. We feel that the rendering of G U. Pope, viz., 'pea-fowl' is inadequate and artificial. So we have, like Maurice Langton converted the bird into one of Paradise.

St. 256.

The legal objection raised by Draupadi seems to be unassailable. However it looks as though that Vyasa did not consider it to be so. To him it was a moot point. Vyasa's Duryodhana referred this question to Dharma himself who however did not choose to say anything pertaining either to its validity or invalidity. "There are times" says Aeschylus "when God honoureth the season for untruth "

St. 257 :

This stanza contains three questions. The following stanza adds two more. The reader should judge for himself the situation and find out the appropriate answers which are not difficult to get at.

St. 259, lines 3-6 : It matters...to the court :

The charioteer is a noble person. He knew full well that his King did wrong. He would not however disobey the King.

Nor was he willing to prepetuate the 'wrong'. He would rather court death than do aught which is unrighteous.

St. 260, line 2 : monthly seclusion.

Till recently, the Hindu woman in her monthly isolation would not even see or talk to her husband. Every Hindu house had an apartment to house her during her monthlies. It would be a horror of horrors to drag her to the public gaze. It would be nothing short of an absolute outrage of her modesty. The satyric monstrosity of the Kauravas is unexampled.

St. 260, lines 4—6 : Not one soul...evil course :

There were no doubt Vidura and Vikarna in that Court. However these could only protest and do nothing more.

Stanza 261, lines 2—4 : Hie to her . seconds :

See notes for st. 253.

St. 262, lines 4 - 5 : Give me a word ...call her :

The charioteer is as clever as he is honest. What he bargains for is 'the hand-kerchief of pardon' as the Persians would call it. His attempt is to save his life and Paanchaali's honour.

St. 263, lines 7—8 : Oh brother ...liana :

In his battle of outright lust, Duryodhana ultimately unleashes his "Brahmaastra".

Duhshasana as the name indicates is 'hard to rule'. The one who can keep this hell-hound in leash is Duryodhana. Of him Bharati says : "This sinner is a total stranger to grace."

St. 264, lines 3—8 : A word ... a ghoul :

Duhshasana is every inch a soulless monster. Compared to him the Prince of Darkness is a gentleman. He has not one redeeming quality. He is like Moloch, a horrid King.

He is a fleshy mountain, strong, fierce, unfeeling and inhuman. He for ever revels in a sensual sty. He is an enemy to learning. He is a meat-headed numbskull. He is a heartless ruffian. In short, he is of the ever-damned.

St. 266, lines 1-4 : He knows...unto him :

Cf. "......by his side
One next himself in power, and next in crime
Long after known in Palestine, and named
Beelzebub." Paradise Lost, 1, 78-82.

St. 267, lines 7-8 : She found...she faced, fearlessly :

Cf. "...her spirit faced
The danger of the ruthless eyeless waste." Savitri.
See also notes for stanza 120

St. 268, line 6 : Boy :

Cf. "...thou boy..." Coriolanus, 5, 6, 28.

Dr. G. B. Harrison says : "To call a man 'boy' was a gross and deliberate insult."

Cf. "...his disgrace is to be called a boy." Love's Labour's Lost.

The word used by Draupadi is 'thambi'. It means 'younger brother'. However it should be borne in mind that the word is used pejoratively as in line 3 supra.

St. 270, lines 7–8 : I would not...the charioteer :

Duhshasana imagines himself to be a mighty man of valour. What he possesses is brainless bravado and not bravery. Paanchaali judged him aright when she thought of him thus : இவன் ஆண்டகை அற்ற புலையன் (He was an unmanly wretch). We are yet to meet with a character who is as abominable as this hideous idiot.

St. 271, lines 2—4 : Listen ... kings :

Finding Duhshasana firm-resolved, Draupadi tries to appeal to his good sense hoping that a particle or two of

goodness may yet be sticking to his soul, though he himself may be unaware of it. So she tells him that she is in her monthlies, hoping to melt the stony from his heart. Before she will inform him of this, she prepares the ground by addressing him as 'father'. The damnable 'boy' is sought to be converted into a saviour-father. But Duhshasana is a savage beast that is dead to pity.

Ibid, line 9 : Ha, ha, ha ... the idiot ! :

Cf. "A bull-throat bellowed with its brazen tongue
Its hard and shameless clamour filling space
And threatening all who dared to listen ..." Savitri.

Ibid, line 10 : Nearing ... ... by the hair :

The sastras declare that no man shall seize a woman by her hair or drag her by it. This act spells perdition sure. The doom of Valmiki's Ravana was sealed when he clutched Sita by her hair with a view to abduct her.

Ibid, line 12 : "woe's me" ... and swooned :

According to Saiva Siddhanta this state of swoon is "turya", the fourth of the 'avastas' to which a soul is liable to be subjected.

Ibid, lines 13-21 : The knave ... mewling :

Bharati's is a supersensitive soul. He cannot witness even the slightest evil with folded hands. He expects men to be men. He even has his curriculam to train children in the most upright way. He says in his "Paappaa Paattu", a syllabus fashioned for his daughter Sakuntala, thus :

"Be not affrighted, little child
When you behold evil-doers ;
Smite them and crush them with your feet,
I bid thee spit, aye, in their faces."

Ibid., line 15 : SRI :

Called also Sri and Lakshmi, the Consort of Vishnu, the Queen of Beauty as well as the Dea Fortuna. Her birth from

the full-flushed wave is described in canto XLV of R. T. H. Griffith's 'The Ramayan of Valmiki'.

Ibid, line 26 : She wept bitterly :

This is what Villi says :

''...அவையைத் தொழுதாள் ; அழுதாள், சோர்வுற்றுள்
மல் ஆர் திண் தோள் மாமாவோ ! மந்தாகினியாள் மதலாயோ !
எல்லா நெறியும் உணர்ந்தவருக்கு, இதுவோ மண்ணில்
இயல்பு ?" என்றுள்.

(She offered obeisance to the assembly ; she wept ;
she grew fatigued. "Oh uncle endowed with the shoulder
strong and pugilistic ! Oh son of Mandagini (Ganga) !
Does this become thy nature, oh all-knowing ?)

Ibid, lines 29-30 : Will you...said she :

Five are her husbands who are sons of gods. All the world cannot stand against their combined might. It is their wife, the flame-born, that appeals to them. She is insulted, tortured, ill-treated and disgraced in their very presence. Alas, the impotency of the all-powerful defies description.

Ibid, lines 31-32 : Vijay and Bhima...begemmed :

Villi's words are :

வீமன் கதைமேல் கை வைக்க, விசயன் சிலைமேல் விழி வைக்க...
(Bhima's hand reached for the mace ; Vijay cast his look on his mighty bow...)

Ibid, line 33 : Dharma...head :

Villi's untranslatable words are :
முன்னம் பொறுத்தீர் ; இன்னம் பொறும்.
(You contained yourselves all along ; pray still be patient).

Ibid, line 34 :

Cf. "But now a silent gulf between them came
And to abysmal loneliness she fell
... ...
Even from herself cast out, from love remote." Savitri.

Ibid, lines 35-39 : In this......indignation ?:

The appeal of Shelley's Beatrice to the assembled guests, is, it is surprising to note, identical.

"Dare no one look on me ?
None answer ? Can one tyrant overbear
The sense of many best and wisest men ?
Or is it that I sue not in some form
Of scrupulous law, that ye deny my suit ?"

Ibid, lines 40-41 : My husbands......... I cannot them blame :
Draupadi is a Desdemona.

Ibid, line 45 : Loud was her weeping :

For, she was lost in a blindness of extinguished souls.

Ibid, lines 46-47 : Her eyes......... Paandavas :

Cf. (i) "Her eye darted contagious fire." Milton.
(ii) "Her eyes carried darts of fire." Greene.

The looks described above are looks of love. The looks cast by Paanchaali are angry Etna's sulphurous flame.

Cf. (i) " Aramis seemed to feel a burning glace,
like a hot iron, eacape from his friend's eye,
and plunge into his heart."
Alexandre Dumas, The Man in the Iron Mask.
(ii) "a thunderbolt in...... eye"
As You Like It, 1, 2, 203.

Ibid., lines 49-50 : As they......grew crazy :

In the entire gamut of world-literature there is not a character who is more despicable than Duhshasana. This mean wretch grows bold as the Five stand muted.

Ibid, line 53 : He blasphemed her :

Bharati is loath to dwell on the slanderous words

(தீது உரைகள்) of Duhshasana. Of this, Villi says :

"ஆன்றோர் கேட்கின் செவி புதைக்கும் அழல்கால்
பெருஞ்சொல் அறனில்லான்........"

The unrighteous one who spits wickedest words against which the learned plug their ears).

Therefore it is Bharati does not choose to follow the version of Villi. In Villi Bharata is enacted the cruellest scene.

Duhshasana comes on the evil errand of securing Paanchaali to the court of Duryodhana. He meets her and insults her with the worst of words concluding his evil speech thus:

தலத்துக்கு இசையாது, ஐவரையும்
தழுவித் தழுவித் தனித்தனியே
நலத்துப் பொய்யே மெய்போல
நடிக்கும் செல்வி; நலனுடையாய்,
குலத்தில் பிறந்தா யாமாகில்
கூசாது என்பின் போதுக.

(Oh hoiden of wondrous wealth ! Each of the Five you embrace, and embrace individually--most improper and unearthly act—, and feign love for each, as though you were truth incarnate. If you are really nobly born, follow me with nought of shame).

Hearing this Paanchaali rushes to her mother-in-law Gaandhari for succour. True, this matron is a model of chastity. But she is also a demoness. She is the mother of Kauravas.

This is how Villi introduces her :

பூவார் குழலி தளர்வோடு
தன்சேர் பொழுதும் சிறிது இரங்காள் ;
'நீவா' என்றே அருகு இருத்தி
நெடுங்கண் பொழியும் நீர் துடையாள்,
'மேவார் அல்லர், தமர் அழைத்தால்
மேல் உன் கருத்து விளம்பப்
பாவாய் அஞ்சாது ஏகு' என்றாள்
பல பாதகரைப் பயந்தாளே !

(When Paanchaali of the flowery locks came to her utterly dismayed and undone (for succour), Gaandhari would, not a whit relent. She would not tell her: 'May you come here'. Neither would she seat her by her side and wipe out the tears flooding from her long eyes. She but said: "They aren't strangers; if kith and kin bid thee come, oh woman, go to them without fear and tell them what your thoughts are." Oh, the mother of sinners galore!)

And Duhshasana is the worst of her sons. His slanderous tongue is again referred to in line 101.

Ibid, lines 54–55: The noble...said:

Bhishma is a righteous patriarch. He was however ineluctably linked to the Kauravas.

Cf. "Then pealed the calm inexorable voice
Abolishing hope, cancelling life's golden truths,
Fatal its accents smote the trembling air." Savitri.

Ibid, lines 56–80: Oh Daughter...head down:

Bhishma is a man of justice. We should not blame him for not rendering a verdict in favour of Paanchaali. He knows that evil is afoot. As he himself says:

"... ... ... Stones will shudder
And animals will close their eyes when they behold
The acts of them that tread not the righteous path."

Bhishma confesses his inability to check the evil. We once again quote Aeschylus who says: "There are times when God honoureth the season for untruth."

It is significant that Bharati does not use any harsh word against Bhishma. His remark is full of pathos when he says: "Thus the noble one spake And cast his head down."

Cf. "Again, after the large freedom of the Vedic age, later ages also saw the abridgement of women's rights. The dice was loaded against women,...in several humiliating ways." Dr. K. R. Srinivasa Iyengar, Religion and Social Concern.

Ibid., lines 81-82 : Ha, nobly......of law :

Paanchaali's contempt is undisguised. When pronounced evil walks abroad, it must be routed at once. Norms, ancient or contemporary, which permit the thriving of evil, should be swept away.

Ibid., lines 89-90 : In the government......feed :

Bharati had nothing but contempt for sastras which are only pseudepigrapha.

Sastras are repositories of man-made laws. And, 'No man is perfect' said Socrates.

The words of Paanchaali are supermanly. Of Paanchaali Kotthamangalam Subbu, the Burns of Tamil Nadu said :

"குடுகுடுன்னு குடுக்குருளே பொம்பிளே—அங்கே
குனிஞ்ச தலை நிமுரலையே ஆம்பிளே !"

(We express our highest regret at our inability to translate our esteemed friend Sri Subbu).

Ibid., lines 94-95 : Aren't you......... blind :

It is unfortunate that these noble words fall on deaf ears. The Kaurava gang is composed of Tarquins.

Ibid., line 97 : Like an.........she wept :

She had to weep as in the words of Shakespeare " her foresight could not forestall their will."

Cf. (i) " There was none with her in the dreadful Vast."

Sri Aurobindo.

(ii) "a poor sequestered stag
That from the hunter's aim had ta'en a hurt,
Did come to languish.........
.........and the big round tears
Coursed one another down his innocent nose
In piteous chase :" As You Like It, 2, 1, 33-40.

(iii) "the sobbing deer" Ibid, line 66.

St. 272, lines 1–2 : Her dress.........dire distress :

Paanchaali is the Mother of Sorrows.

Ibid., line 3 : The bull-headed Duhshasana :

Cf. "......hornless, yet of bovine race." Panchatantra.

Stanzas 273—281 :

Vyasa says: "As Draupadi was dragged by Duhshasana her upper saree fell down. Bhima beheld this and was beside himself in wrath. Addressing Dharma he thundered : 'O great Yuthishtira ! There are *daasis* (servant-maids) in gambling houses. Even they are not staked as wager. They are pitied. Valuable gifts showered as tribute by the King of Kaasi as well as innumerable kings, vehicles, shields, weapons and the like, the very empire, your own body and ours too, were diced away and these are now possessed by our enemies. Yet I did not feel enraged ; for you are the Paramount Lord of what is ours and our own selves also. I accuse you in one respect only. You ought not to have wagered Draupadi. This little girl who is linked with us should not have been reduced to this miserable plight. Kauravas who are mean, evil and brainless are putting her to disgraceful torture. She has not deserved this. All this is because of you. I cast my anger on you. I will presently burn both your hands. Oh Sahadeva, get me a burning torch."

Stanza 282, line 3 : Bhima :

Your translator is one of the blessed few who had the good fortune to hear Paanchaali Sapatam recited and explicated by the late-lamented poet Triloka-Sitaram. Commenting on the apostrophe of Arjuna, the great one said : "Bharati made the Paandavas adopt a wholesome tradition, which was rife amongst ancient Tamils according to which a younger brother would not call his elder by his name. In this respect, the stone of forbiddance was placed on the practice of men addressing each other by name. Stanzas 273 to 281 make it clear that though Bhima addressed Dharma, half-a-dozen times Dharma's name was not at all mentioned by Bhima. Even

when he bade Sahadeva to secure a lighted torch with a view to setting fire to Dharma's hands, the hands were referred to as those of the "elder brother". Bhima blasphemed; but did not break the tradition. Arjuna on the contrary, unable to contain himself, threw to the winds the hitherto-inviolate tradition and addressed Bhima by his name."

St. 282, lines 7-8 : As the fire......triple worlds :

Cf. (i) "Now-blackened by the smoke of nameless pain"
Kaalidaasa, Kumara Sambhava. Tr. A. W. Ryder.

(ii) "Put not your worthy rage unto your tongue,
One time will woe another" Coriolanus, 3, 1, 26-27.

St. 283, lines 1-2 : Dharma is.........in the end :

This is Gita in a nut-shell. This is also given out as the moral of Paanchaali Sapatam.

Ibid., lines 6-7 : Bound are we.........of dharma :

Thus is represented the picture of prostrate Mother India under the alien bureaucracy. Bharati did not want to invent a theme to achieve his purpose, when invention was dangerous.

St. 284, line 2: Vikarna.

Vikarna is a porbeagle among the Kaurava school of sharks. Of him Villi says : "விகருணன் ஆம் வாய்மைக்கடவுள்" (The god of truth, yclept Vikarna).

Stanzas 284-286 :

The arguments advanced by Vikarna are irrefutable. The sensible among the assembled kings did feel that injustice had been let loose. His objections were not countered in any legal or justifiable way. Karnan who was to silence him did not have any recourse to reason or argument. He merely followed the old rule which said : "When your case is weak, abuse the other side." Karnan appears to be the forerunner of modern politicians whose argument is argumentum baculinum (settlement of a dispute by beating the opponent).

Villi says that when the kings heard Vikarna, they applauded him and conferred on him the title "Vikarna-the just and upright." (தக்கோன் என்று அவனுக்கு ஒரு பேர் சூட்டினர்).

Stanza 287, lines 7—9 : Else ... cried they :

When we read out a portion of our translation to our scholar friends, Prof K. G. Seshadri and Prof. S. A. Sankaranarayanan suggested that this passage should be recast. All of us sat at it and rendered the passage anew, thus :

"Else, like crimson pall from the ruddy sky
Blood shall flow in the battle-field
To make the earth an Aceldama."

However Sri M. V. Venkatram, the famous Manikkodi writer, was of the opinion that rhetorical flourishes were not called for in the context and suggested that the original translation in a simplified form might be retained. We retain the original as it is, with a comment that if six scholars gather together, there are seven opinions.

Stanzas 288-289 :

Villi's Karna speaks thus :

இருக்கின்ற தரணிபரில் நின் அறிவால்
உயர்ந்தனையோ ? இராச நீதி
குருக் கொண்டு முதிர்ந்தனையோ ?
நின் ஒழிந்தால் வழக்கு ஒருவர் குறிப்பார் அற்றே ?
'மருக் கொண்ட தொடை முடியாய் ! மொழிக'
என நின்னுடன் கேட்க வந்தார் உண்டோ ?
உரைக்கும் போது எவருடனும்
உணர்ந்து அன்றே உரைப்பது ? என உரைத்தான்
மன்னே !

("Are you a greater intellect than these kings of earth ? Are you a master of the monarchic laws, having learnt them from a Guru ? Or did any one solicit you thus : "O wearer of a flowery crown ! Speak !" When you choose to utter words, you must weigh them beforehand and then indulge in articulation." Thus did Karna admonish him.)

St. 289, line 1 : By this...you blabber :

Karna suggests that Vikarna is not a champion of womanly virtue and that his speech has not been induced by piety but by a thirst of lust. Villi's Karna is even enraged that the assembly should have applauded him.

St. 290, line 3-7 : She cannot...also :

Villi's Karna spake thus :

'இம்மானமிலா ஐவரையும், வழக்கு வார்த்தை
சொன்ன கிளிமொழியினையும், துகில் உரிதி'
என உருமின் சொன்னான் மன்னோ !

(Disrobe these shameless Five and her, the
psittacine warbler, who complained in court.)

Karna out-Duryodhanas Duryodhana. His tongue drops deadliest venom. No wonder Bharati described him as "blind in soul". (Vide st. 18). He thrusts disrobing into the complex of evil and perfects the scheme of the wicked. This Karna is a lecher of the type described by Malcolm.

"...there's no bottom, none
In my voluptuousness : Your wives, your daughters,
Your matrons and your maids, could not fill up
The cistern of my lust ; and my desire
All continent impediments would o'erbear,
That did oppose my will;" Macbeth, 4, 3, 60-65.

The evil words of Karna, it must be remembered, spotlight the settled ferocity of the salacious sinner. None is blinder than he, in soul.

St. 292, lines 7-8 : She became .... into Oneness :

The finite is tuned into the infinite. The significance of Paanchaali Sapatam is thus revealed by the Seer-Poet, Dr. K. R. S. Iyengar :

" Just as Vidula's exhortation to her son Sanjay in the Udyoga Parva comes to us to-day with the fervour of a stirring national anthem, so too the story of Draupadi's travail and ultimate triumph is seen invested with a high

potential of significance that comprehends all instances of hard dealing, all records of wickedness, all manifestations of man's cruelty to man, all terror-haunted crucifixions, jehads, Belsens and Noakhalis. Draupadi, seen in this light, is the hunted amongst us, haunted by the spectre of Duhshasana approaching us with unclean aggressive hands, dazed by a feeling of the futility of the Bhishmas, Viduras and Dronas that drone their somnolent words, strong only in our strength to die and in our unfaltering faith in God. More particularly, Draupadi the blessed eternal feminine is also Bharata Mata reduced to slavery and penury by her own dear ones, taunted and menacled and humiliated by the greedy foreigner no less than by the treacherous 'friend', starved in her body and maimed in her soul, isolated, trapped, mutilated—and yet somehow alive, alive with the strength of her Faith, alive in the knowledge of the puissance of God's timely succour. Draupadi whose soul is hurt by the spectacle of human cruelty, Bharata Mata whose body is bruised and whose soul is writhing in agony, and the Great Creatrix—the seed of all, womb-of-all,—coalesce together and confuse our familiar categories of understanding. Draupadi is no doubt Woman...she is all the women who have borne the burden of suffering in this sullied sub-lunary sphere—but she is also, seen from another angle, the Shakti to whose awakened eyes the Parasakti has revealed Herself, and her Personalities and Powers. Bharati's 'Paanchaali Sapatam' viewed thus in the context of the Aurobindonian and Gandhian revolutions of our time is somewhat of a *mantra* of redemption, an enunciation of the religion of patriotism."

When the horrendous act of disrobing began, Paanchaali the Great Mother tuned into Oneness.

> "Expectation stood
> In horror."

Villi says : எம் பெருமான் இணையடிக்கே இதயம் சேர்த்தாள்
(She linked her heart entire to the feet our Lord-God)

Cf. "So on a spirit's flaming outrush borne
She crossed the borders of dividing sense."

Sri. Aurobindo.

The Mother was oned with Love, which in Dante's words, is
"The Love that moves the sun and the other stars."

St. 293, line 1 : Hari Hari Hari :

"A single utterance of the name of God" says Nāma Deva "creates panic among sins." Appar says: "That day is lost when I do not invoke the name of the Lord." Says Mother Aandaal : "Munis and Yogis ensouling the Seed-of-All that recumbent slumbers on the Snake in the Milky Ocean, slowly bestir themselves and chaunt "Hari" ..."(Tiruppaavai, 6.) The devout Vaishnava cannot commence his day without uttering the holy name of the Lord (Hari) twice. This blessed name of the Lord is thrice invoked by the the thrice-blessed Paanchaali.

Ibid., lines 3-4 : There in the...the crocodile :

According to the renowned exegete, Nam Pillai, Lord Vishnu rushed to the lake swifter than lighting to kill the crocodile which held the elephant by its cruel teeth, to slay the crocodile and receive the offering of the flower held aloft by the elephant, before the lustre of the flower would wane.

This crocodile was once a gandharva called Hoohoo. Vide Abithana Chintamani, page 264.

Ibid , lines 4-5 : O God...Kaalinga :

"He who bears a cruel rod of punishment trampled with his feet whatever head of the hundred-headed one was yet unbent, and the serpent, his life-span spent but still writhing, vomited clotted blood from his mouth and fell, suffering horribly. The ancient Man danced on the serpent who still spewed poison from his eyes and hissed loudly in his anger, and he trampled down with his feet whatever head the serpent raised, subduing him as calmly as if he were being worshipped with flowers. Kaliya, his umbrella of hoods shattered by the gay dance of death, his limbs broken, vomiting blood copiously from his mouths, remembered the Guru of all who move and are still, the Ancient Man, Narayana, and he surrendered to him in his heart."

Hindu Myths, Penguin Books, page 226.

St. 294, line 6 : You wipe...devotee-eyes :

Cf. "All false am I, false too is my heart ;
My love is also false ; yet if I weep I can gain Thee."
Tiruvaachakam.

St. 295, lines 1-2 : You are......of Wind :

Cf. (i) " Day by day He to the sun its lustre gave
In the sacred moon He placed its coolness ;
Kindled in the mighty fire its heat ;
In the pure ether placed pervasive power ;
Endued the ambiant wind with energy"
Tiruvaachakam, Tr. G. U. Pope.

(ii) "He is the One o' Space righteous that sustains
The inner Space of the space"
Umapati Sivam, Nenju Vidu Thoothu, Tr. T. N. R.

Ibid, lines 4-8 : On the lotus.........bliss unending :

Bharati the Sakta refers to an anubhuti which is truly ineffable.

Sivagnaana Siddhiyaar says : பவன் பிரமசாரி, பால்மொழி கன்னி ஆகும். (Bhavan (the Lord-God) is a celibate ; She of the milky words (Sakti) is an eternal virgin).

Cf. "Will ever from my hard heart of flint
Bloom the gemmy lotus of your feet?
You ask Valli : "What may be thy hest?"
And adore Her feet ; O insatiable Lover Supreme
And endless Bestower of mercy !"
Arunagirinaathar, Kandar Anubhuti. Tr. T. N. R.

St. 296, line 1 : You are ......Kanna :

Bharati's words are : ஆதியில் ஆதி அப்பா. The term "ஆதியில்" is made up of "ஆதி" and "இல்". We have given in our translation the meaning of "இல்" treating it as a negative sign. In the context, the word is neither a case nor a suffix of verb.

Godhead being beginningless our translation appears to be the right one.

Cf. "Him first, Him last, Him midmost and without end."
Paradise Lost, 5, 65.

Ibid, line 2: You are ....buddhi :

Cf. (i) "And is beyond the pale of Mind and Buddhi" St. 1.

(ii) "The immeasurable Beyond"
Potrip Pahrodai. Tr. T. N, R.

Ibid., line 3: You are ... ... oh father :

Cf. "... ... ... He's the light
That lights the light by the Grace begotten"
Nenju Vidu Thoothu, Tr. T. N. R.

Ibid., line 5: Garuda :

He is the son of Kasyapa and Vinata. Vishnu rides on him. He is hailed as "Periya Thiruvadi" by devout Vaishnavites. He is a god who is half-bird and half-man. His face is white, his wings red, and his body golden.

What Nandi is to Siva, Garuda is to Vishnu.

St. 297, lines 5—6 : He the ... ... frame :

Hiranya-Kasipu, a Daitya obtained the sovereignty of the three worlds for a million years, and persecuted his son Prahlada for worshipping Vishnu. He was slain by Vishnu in the Nara-simha (Man-Lion) incarnation.

Ibid.. lines 7—8 I adore you ... ... dire dishonour :

Paanchaali's prayer is for the redemption of the entire universe. Her heroic strife is for the recovery of faith.

Goethe remarks : "The one and only real and profound theme of the world and of human history—a theme to which all others are subordinate—remains the conflict between belief and unbelief. All epochs dominated by belief, in whatever shape, have a radiance and bliss of their own and bear fruit for their people as well as for posterity. All epochs over which unbelief in whatever form maintains its miserable victory, even if they boast and shine for a while with false splendour, are ignored by posterity because no body likes to drudge his life out over sterile things."

Quoted in Erich Heller's The Disinherited Mind (1952) P. 77.

St. 298, line 8 : butter.

Butter is symbolic of Love and Devotion.

Stanzas 293–299 : Hari, Hari, ... Hari, Hari, Hari, Hari, Hari :

The reader may recall to his mind the advent of Chaos that was universal and total, in its sweep. (Vide. St. 252, lines 1—39). At the hour of the supreme crisis, Paanchaali sensed the real danger viz , the decision of God to destroy the Temple. In the name of God, she set out to rescue the Temple from the wrath of God.

At the hour when supreme values devalued themselves and the eternal everywhere was to turn into eternal nowhere, only the flame-born was alive to the seriousness of the unexampled catastrophe which was in the offing. She therefore rose up, like Savitri, to face singly, this universal Death, nullified the all-devouring Chaos and set things right by tuning into the original Oneness. By her intense prayer of vast infinitude, beginning and ending with the chaunting of the all-potent mantra-HARI-, she redeemed the universe from imminent annihilation. "அறங் காப்பாய் தாள்போற்றி" implored the Charioteer. ...She granted his prayer on behalf of the universe.

Our salutations and adorations to Mother Paanchaali, the Paraa-Sakti.

Stanzas 299 –301 : Like the ... ... did issue :

The saree on the person of Paanchaali grows infinite manifesting thus the infinite mercy of the Lord–God.

Cf. "உடுத்த துகில் உணர்வில்லான் உரிந்திடவும், மாளாமல்
ஒன்றுக்கு ஒன்று ஆங்கு
அடுத்த நிறம் பற்பல பெற்று, ஆயிரம் ஆயிரம் கோடி,
ஆடையாகக்
கொடுத்தருள, உரிந்தன பட்டு இருந்த, பெருந்தனிக் கூடம்
கொள்ளாது ஓடி
எடுத்தனர், பற்பல வீரர் ..." Villi

(As he who was for ever blind to goodness began to disrobe, her garment grew unending. It came out in an infinite variety of hues. She was graciously endowed with garments in thousands, myriads and billions. The disrobed sarees of silk filled and overflowed the huge and immense hall. All the time, many warriors had to run to pick up and remove them.)

St. 301, lines: 4—5 Thus ... Hari's name :

In these lines is embalmed and treasured up on purpose, the essence of the fifteenth and sixteenth mantras of the arcane bible of Vaishnavite mysticism and metaphysics—a Rahasya Ratna called "Mumukshuppadi" by the great Guru Pillai Lokaachaaryaar. For the benefit of our readers, we quote hereunder the mantras :

"15. அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டி நின்று உதவும்." (Though He be far away, this (i. e., the name of the Lord-God) will be close-by and will unfailingly help.)

"16. த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவை சுரந்தது திரு நாமமிறே." (At the hour of crisis, it was the divine name that endowed Draupadi with (interminable) saree).

It can thus be seen that nothing can escape the 'Visvadharsan' of Bharati.

Readers will do well to read once again "The Message of Paanchaali Sapatam" printed at page 5 of this work.

St. 301, lines 7—8 : As the robe ... ... utterly :

Cf. "... உரிந்தோனும் சலித்து இருகை
இளைத்து நின்றான்–" Villi.

(The disrober was undone by vertigo and he stood exhausted limp with his two languid hands.)

St. 302, line 7—8 : Down hung ... dight :

Cf. (i) "...Amazement seized
The rebel thrones". Paradise Lost, 6, 198—199.

(ii) ". ... ... Amaze
...... and terror, seized the rebel host" Ibid., 627.

(iii) "... ... the arch-foe subdued" Ibid , 259.

(iv) "Gnashing for anguish, and despite,
and shame" Ibid., 340.

St. 304, line 5 : to sit on his lap:

Bharati merely alludes to this without describing the event. It is thus Villi describes it :-

தந்தை விழி இருள் போலத் தகு மனத்தோனும் துச்சாதனனை
நோக்கி
'பைந்தொடியைக் கொணர்ந்து, இனி என் மடிமிசைஇருத்துக!'
எனப் பணித்திட்டானே.

(He whose heart is benighted like the eyes of his father, addressing Duhshasana said: "Get the bejewelled and seat her on my lap." Thus he ordered.)

Thereupon she who is not to be equalled even by Aruntati in chastity, trembled even as the cruel-headed and dreaded serpent atremble at the rumbling of thunder. Krishna was ever in her heart enshrined. The goddess of a woman uttered a curse at which every one would shudder : "Let his dear life flit away through his thigh, the thigh of the perpetrator of evil, the thigh to be pecked at by predatory birds, the thigh that he exposed, the thigh on which he wanted me to be seated."

...அருந்ததிக்கும் எய்தாத கற்புடையாள்—இடி ஏறுண்ட
வன்தலை வெம்பணி போல நடு நடுங்கி, மாயனையும் மறவாள் ஆகி,
'புன் தொழிலோன் யான் இருக்கக் காட்டிய தன் தொடை வழியே
புள் வாய் குத்தச்
சென்றிடுக ஆர் உயிர்!' என்று எவரும் வெருவுறச் சபித்தாள்—
தெய்வம் அன்னாள்.

Ibid., line 7 : Before kings...........by renown :

This line can be appreciated if we remember

lines 5 and 6 of stanza 260, extracted below :

"Not one soul in that assembly had the guts
To oppose him who was hell-bent on his evil course,"

St. 306, line 5: In the name...........our Queen :

This line has puzzled many a pundit. Our mentor Triloka-Sitaram had long ago explained its meaning in a way which bespoke his genius

It was Arjuna who won Draupadi. His mastery in archery secured for him the greatest guerdon. The hand that achieved that which was impossible for all other heroes, lay limp and lifeless when helpless Draupadi was dragged to the court. She appealed to the assembled, in vain. Then,

"Her eyes wrought of red lightning, cast
Fiery sparks of looks on the Paandavas",

particularly Arjuna (vide st 271, lines 46-47). Those looks burnt into his innards. He could never forget those eyes. Hence the oath in the name of her eyes.

St. 307 :

The seer-poet Dr. K. R. S. Iyengar says :

"Alone, outraged beyond calculation, towering above the pigmy humanity that has conspired to humiliate and crush her,—her heart reviving in an ecstasy of gratitude, her eyes flashing forth pestilential fires,—Draupadi grows into a fearful goddess of revenge, and in a volcanic burst of resentment leaves her dishevelled abundant tresses ungathered, turns on her unmanly tormentors in a blaze of fury, and pronounces the ominous uncompromising vow that comprehends the total doom of the Kauravas."

Quoted by S. Prema, now Dr. Prema Nandakumar, Bharati in English Verse (1958), page 33.

Cf. "Imposing.........

The flaming will that reigns beyond the stars" Savitri.

Ibid., line 1: OM :

"This mystic syllable, said to typify the supreme Deity, the Gods collectively, the three spheres of the world, the three holy fires, the three steps of Vishnu etc., prefaces the prayers and most venerated writings of the Hindus." R. T. H. Griffith.

Paanchaali is the clairvoyant collaboratrix. When she speaks, Kaali speaks by proxy. Her words are therefore charged with the accents of predestination.

Cf. "Thus from time to time when titans erupt
I 'll come down and destroy them."
Devi Mahatmyam, Tr. Dr. K. R. S. Iyengar.

St. 308, lines 1-5 : Devas.........attested :

Cf. "So spake the Sovereign Voice ; and clouds began
To darken all the hill, and smoke to roll
In dusky wreaths reluctant flames, the sign
Of wrath awaked ; not with less dread the loud
Ethereal trumpet from on high 'gan blow."
Paradise Lost, 6, 57-61.

Ibid, line 6 : It is...Earth :

In the words of Shakespeare, Dharma is "of all kingdoms king."

Ibid., line 7 : Our mission......fulfilled :

The line in the original when literally rendered will read thus : "We our fable have ended."

Cf. "New joy wait on you, here our play has ending."
Shakespeare, Pericles.

Ibid., line 8 : May this ... ... in bliss immersed :

So long as any one reads Paanchaali Sapatam in true devotion, the world cannot be divorced from bliss.

BENEDICTION

"Devi said : "I shall end the ills of those
who have faith and sing these hymns."
Devi Mahatmyam, Tr. Dr. K. R. S. Iyengar.

MESSAGE

பெருமக்க ளுள்ளவர் தம்பெரு மானை, அமரர்கட்
கருமை யொழியஅன் றாமு தூட்டிய அப்பனை,
பெருமை பிதற்றவல் லாரைப் பிதற்றும் அவர்கண்டீர்
வருமையு மிம்மையும் நம்மை அளிக்கும் பிராக்களே.
வேதம் தமிழ் செய்த சடகோபர்.

TUJI CHEY CHOMOLUNGMA

Appendix I

THE AFTERMATH

And in the wake of their swearing, supernatural events took place. Earth quaked ; meteors fell from the sky in broad daylight, pools and tanks dried ; milk of yagna-sala turned blood.

"Horrendous are these omens" shrieked some. "What will befall this city ?" feared some. Some stood bewildered and some thought of getting away.

Dhritarashtra, utterly unnerved by these happenings, falling at her feet, implored the paragon of chastity—the flower of the sacrificial fire—, and said : "Oh lady supreme, be pleased to forgive all our sins. Your brothers-in-law have wrought these grievous faults brainlessly. What though their meanness be, pray, ignore it all deeming them as the words of the demented and forgive them in grace." He indeed blabbered a million words.

He appeased the sorrowful wrath of Paanchaali in many ways and appealed to each of the Five and succeeded in mollifying them. Unto them he said : "Such is your strength that you can even smite mountains. All you have lost, I give you back. Accept them, please. With your consort Aruntati-like, you must return to your city in peace." He then embraced them and said : "My younger brother was always dear to me like my eyes. He was but my other self. We weren't two, but one only. It was a mere game, I thought. None told me that it would come to this. Never have I entertained any difference between my sons and my brother's. Indeed you are my sons and these, the sons of my brother ! It was thus I reared you all. Has any in the world so brought up sons of different men ? Well, I give you leave. You may depart." Thus spake he, the abode of fraud.

Sakuni, hearing this, thundered thus : "Behold the act of the king. He returns to them their army, their lost country,

their sceptre and parasol, and their forfeited family-honour. He gives them leave to depart. Would you give up the chance to quell them? Would you suffer the escape of wounded tiger? "Look before you leap and not after". Thus have men of wisdom admonished us. You have dared. If you now relent, you are done for. Wound of fire may heal, but not the one caused by fiery words of ire. Will they your faults forget or forgive?" Thus spake the uncle.

Duryodhana then looked at Karna and Duhshasana alternatively and eventually said: "Speak, my younger brother." The super-hero that disrobed a woman spoke: "We will not return to you (oh, Dharma) the cars and elephants, the horses and all, you have truly lost of your own accord and volition. If you and your libidinous consort crave manumission, what becomes of your righteous way? Of your plighted word? Will you falsify them? Well, by our father's grace you have regained your freedom, your brothers' and the lady's too. You had better flee to the forest where you can hide yourselves. Think not of land or reign; go, go, out you go."

Hearing the words of his son, the deceitful heart of Dhritarashtra hardened again. He constituted a privy council comprising Bhishma, Vidura and Ministers.

Drona, the Aachaarya of Archery said: "The four heroes who are by wrath impelled would not think of consequences; nor would they listen to the words of men like us. Oh king, think and act as ordained by monarchic laws."

When Drona spake thus, the Ministers and Vidura said: "If you deviate from the kingly virtue, you will end in disgrace." The flint-hearted King took time to cogitate and then said: "Oh Dharma, you are the one endowed with inner light. Your great brothers decline to return what they have won. As suits your glory, I manumit all of you. Pursue the path of the ancients."

Drona, the noble Brahmin knew well the implication of Dhritarashtra's words. He told the Paandvas of what befell the Prince of Ayoddhi in time past and said that the law of

precedents demanded that they also should dwell in the forest for a few days, forfeited of their sceptre." He concluded thus: "With your lady, leave for the forest and dwell there for twelve days according to the reckoning of the celestial calender. Again, spend a day incognito. This done, you regain your sceptre and crown and also your splendid way of life. If however, you are discovered in your day of concealment, you should again to the forest repair."

Hearing this, Bhishma and others said: "There is no greater solution than this. Do as Drona has said."

Draupadi of dishevelled hair bowed to Drona and said: "To regain the rights of the Five, my sons five and myself, the game of dice shall now be played."

Dharma heard her and said: "It is not good for us to enter the forest as bondsmen. We will play, without doubt." The gathered Kings began to witness the game.

In deference to the words of his great consort, he grabbed the dice, chaunted the twelve hallowed names of Lord Kannan and was about to roll the dice. Sly Sakuni butted in and asked: "Your wager, sir! What may it be?" Pat came the reply from the wise one: "The whole of my Punya!"

The dice of Dharma rolled triumphant, contrary to the wish of Sakuni, darkening the heart of Duryodhana who stood utterly stymied.

With his brothers, his sons, his consort and others, Dharma hailed the feet of the great ones and plied his righteous steps forestward.

Appendix II

Avvaiyaar's Atthichoodi and Bharati's Paanchaali Sapatam

Bharati is a great admirer of Avvaiyaar the renowned poetess of Tamil Nadu. In one of his essays he makes a reference to Thomas Babington Macaulay and says that according to Macaulay, England would rather lose the Indian Empire than Shakespeare. We are not able to trace the saying of Lord Macaulay and so we quote hereunder a similar saying of Thomas Carlyle :

"Consider now, if they asked us, Will you give-up your Indian Empire or your Shakespeare, you English ; never nave had any Indian Empire, or never have had any Shakespeare ? Really it were a grave question. Official persons would answer doubtless in official language ; but we, for our part too, should we not be forced to answer : Indian Empire, or no Indian Empire ; we cannot do without Shakespeare ! Indian Empire will go, at any rate, some day ; but this Shakespeare does not go, he lasts for ever with us ; we cannot give-up our Shakespeare."[On Heroes and Heroworship,1963, OUP., p.148.]

Bharati too, in his turn, frames a similar question and gives the answer thereto himself. "If we are asked whether we will consent to lose all other wealth of Tamil Nadu or the works of Avvai, we 'll answer : "It does not matter if we are to be divested of all other wealth ; never 'll we consent to suffer the loss of Mother Avvai's opi. "

Though there were more Avvaiyaars than one in the past, Avvaiyaar referred to in the above context would only point to the Authoress of Aatthichoodi. Bharati's Paanchaali Sapatam according to us is hundred percent illustrative of the maxims of theandric Avvaiyaar, as embalmed and treasured up by her simplest and sublimest opus—Aatthichoodi.

The very first maxim in Avvai's work runs thus: அறஞ் செய விரும்பு (Love to do righteousness). This has a fair nexus with another maxim which says: அறனை மறவேல் (Never should you forget *dharma*). Dharma the leader of Paandavas is an incarnation of *dharma*. In stanza 132 of Paanchaali Sapatam, it is thus Bharati describes Dharmaputra: "... Dharma who is dharma incarnate". The very name of the first of the Paandavas is full of suggestive significance.

The Sanskrit word *dharma* is translated as அறம் (aram) in Tamil. It is one of, and indeed, the first of the four purushartas (goals of life). The word *dharma* contains in a nutshell, all that is good, true, noble, beautiful and sublime. *Dharma* is ineluctably linked with the Nature and Order of the Universe. It is the *dharma* of fire to burn, of air (wind) to move ; of water to be cool and so on and so forth. *Dharma* is the inner quality of the thing as well as the being. The leader of the Paandavas is a firm believer in the Wheel of Dharma which propels and sustains the operation of Nature. The power behind this Wheel is of course Sakti, the Goddess. Dharma was ever alive to this truth Therefore did he say:

"The twirling wheel twirls, as twirls
The twirler; nor fast nor slow it twirls;
It canst not twirl as it likes; the twirler twirls."

Like Avvai, Dharma would always say : அறஞ் செய விரும்பு.

The second of Avvai's maxims says : ஆறுவது சினம்(Subdue resentment). சினம் is prolonged anger; in other words, resentment. When there is left in the mind an unexhausted residue of anger, it somehow manages to keep alive and perpetuate itself.

When Vidura breaks the dreadful intelligence that Duryodhana has schemed to rob the Paandavas of their all, through dicing, Dharma becomes sad. The other brothers are however angry beyond measure. They even utter words which are at once harsh and rash. Dharma mollifies them through sage counsel. Then their wrath which has been spiralling up, gets subdued and they make ample amends with angelic sweetness of temper and say :

"Was it to ward off our misery, we chose
To oppose your words? Was it not
Love excessive we bear for you that impelled us
— The addle-pated —, to speak against you?
O Monarch, you can clean behold
The workings of human minds!
What can be from you hidden?
Pray, pardon us, our harsh words; may you flourish!
We follow your words ... "

Again when Bhima unable to contain himself bursts out and inculpates Dharma in the Court of Dhritarashtra as Draupadi has been gambled away, Arjuna smites good sense into him. The wrath of Bhima vanishes forthwith and he feels genuinely sorry for his rashness. He bows before Dharma and gracefully expiates his sin. Yes, ஆறுவது சினம்.

"Conform to the ways of the world" admonishes Avvai. ஒப்புர வொழுகு are her words. Tholkaappiar says that the words of the wise are the ways of the world. They are there for us to tread on, difficulties notwithstanding.

When Dharma hears of the invitation from Dhritarashtra who is more than a father to him, he refuses to decline the invitation, though he is fully alive to the danger of his accepting it. The son should obey his father. That is the dictum of the wise. We may not approve of this apparently unintelligent Casabiancan conformation. However we should know that character is made of sterner stuff. Therefore does Dharma say:

"Father it is, that hath bidden us come
And his brother is come a messenger;
No more will I, over this brood; the ultimate result
I know to be nil nisi bonum.
Could we ever forget how bow-handed Rama acted?
Never will we do that which is forbidden
And we 'll but travel on the way of scriptures old."

Thus does Dharma put into practice the precept—ஒப்புற வொழுகு.

"Never cease to learn" (ஓதுவது ஒழியேல்) says Avvai. With this are linked the other five maxims viz., கேள்வி முயல் (Pursue instruction), நூல் பல கல் (Study a good many works), வித்தை விரும்பு (Cultivate desire for learning), எண் எழுத்து இகழேல் (Dispraise not Numbers and Letters) and இளமையிற் கல் (Commence learning while young). Nature is the one school which knows of no vacation. It for ever carries on with its work of instruction. He is a true scholar who is always willing to learn. One should commence one's study even while one is young. Opsimathy confers not lasting benefit, for as a Thailand proverb says: "Experience is a comb which nature gives to men when they are bald." If one begins to learn while young, one can find

"... tongues in trees, books in the running brooks
Sermons in stones, and good in everything."

Says Dharma :

"Sir ! I reign not for the love
Of glory or wealth ; behold oh Sakuni !
I wield the sceptre that hoary dharma
May flourish, that truthful bibles of arts and sciences
By study and instruction may thrive deathless."

ஔவியம் பேசேல் (Speak not envious words) and வஞ்சகம் பேசேல் (Indulge not in words of deception) form a pair of maxims, the practising of which, is a 'must' for every one. "Look sweet ; speak fair" says Shakespeare. The great Valluvar helps one test oneself thus "Know that your heart is virtue-bound, if you find it totally freed from feelings of envy." Blessed are they that are freed from envy It is the envious who seek the aid and assistance of deception. They lie and equivocate ; threep and tergiversate ; prevaricate and perish. By envy was undone Duryodhana and by deception Sakuni.

Avvai says : இணக்கமறிந்து இணங்கு (Cultivate friendship after scrutiny). This maxim is related to the one which says:

கூடிப் பிரியேல் (Get not estranged after befriending). The Bard of Avon says:

"The friends thou hast, and their adoption tried
Grapple them to thy soul with hoops of steel".

Valluvar has a whole chapter on "Testing of Fitness for Friendship". The good man can never abandon a friend, once friendship has been made. However one has all the opportunity to test a man before befriending him. The Paandavas as relations of Duryodhana had to be on talking terms with him. However they would never claim him as their friend. They could therefore, eventually pull down the family of Duryodhana,to maintain justice unblamed.

Like all ethical works which lay stress on filial loyalty, Avvai too says: "Adoringly guard your parents" (தந்தை தாய் பேண்). In the great War of Bharath, the Paandavas destroyed the Kaurava clan. However Dhritarashtra and Gaandhaari were spared. What is more, these were taken care of by Dharma.

நன்றி மறவேல் (Forget not to be grateful) is a maxim of Avvai which is full of redemptive grace. At a time when the Paandavas were constrained to live in the forest, the Kaurava gang thither went to tease, harass and annoy the Paandavas. However they came to be involved in a skirmish with some celestial lords. They would have met with their death at the hands of the all-puissant heavenly heroes. Dharma the magnanimous sensed the danger and forthwith ordered his other brothers to rush to the rescue of the Kauravas who were then saved by the valour of Arjuna and others. Duryodhana and others ought to have remained grateful to the Paandavas as they owed their very life to them. However they continued to remain confirmed ingrates and paid dearly for their ingratitude.

Avvai was an advisor to kings. She voiced forth a dictum of law when she said: மன்று பறித்து உண்ணேல் (Live not by the spoils of litigation). The Kauravas invited the Paandavas to their court where kings were in attendance. That place was

therefore a hall of justice. However they violated the sanctity of the place, converted it into a gambling den and by deception and foul play annexed the wealth of the Paandavas Small wonder, they eventually perished, one and all.

இயல்பலாதன செயேல் (Do not indulge in deeds contrary to propriety)and அழகலாதன செயேல்(Do nought that is unbecoming) are a couple of Avvai's commandments. Aarumuka Naavalar interprets the former as follows: "Never do things which do not conform to Dharma Sastras." The Kauravas in their cupidity threw to the winds. the words of the wise. Vikarna was the only Kaurava who condemned this and boldly championed the cause of justice. When Paanchaali demanded justice the assembled kings remained dumb. Even Bhishma would not support her. He even said that the law was such that no justice could be meted out to her. This was too much for Vikarna. His was the solitary voice which thundered against the Kaurava tyranny that was out to shatter into smithereens the entire corpus of Dharma Sastras. At that hour, Vikarna addressing the assembled kings said:

"Oh kings, men play dice for fun;
Yet would you not loud protest, when you
Here watch the drama of grievous sin
Contrary to Manu's laws? ..."

This Vikarna was however silenced by Karna.

We have earlier remarked that Vikarna was the only porbeagle among the school of Kaurava sharks. However as he had to be on the side of Kauravas, blood being thicker than water, he had to, nolens volens, die, like Kumbhakarna.

It can thus be seen that almost all the maxims of Avvai apply on all fours to the morals and lessons inculcated by Paanchaali Sapatam. Space forbids our deeper excursion into this totally forgotten, or shall we say, neglected field. Suffice it for us to cite but three more of the sayings of Mother Avvai which will deep plummet into the soul of the reader. They

are: (1) கொள்ளை விரும்பேல் (Love not plunder), (2) கோதாட்டொழி (Abstain from reproachful game) and (3) சூது விரும்பேல் (Love not gambling).

It is but a cliche when we say that every man must live a contented life. Covetousness is a sin and as Cervantes says it "bursts the bag". Avarice should be averruncated at all costs. Cicero says: Vitanda tamen est suspicio avaritiae (The very suspicion of avarice is to be avoided). Claudian's dictum: Semper inops quicumque cupit (He who covets is always poor) is even more telling.

Duryodhana the fabulously rich prince, came to be ruined by his covetousness. Bharati gives us a glimpse of his impending doom, even at the outset when he says:

"Maugre his great heaps of wealth
The undisputed suzerainty of sceptre,
His sea of four-fold army fabulous
Like which kings on earth can never boast,
And ethereal joys, all at hand
Very like those of Lord Indra
He, the son of eyeless Dhritarashtra
Bemoans his lot with a burnt heart ..."

Duryodhana coveted the wealth of the Paandavas. His mind was ever after pillage and plunder. Though he was great and glorious, he became small and sad. His smallness and sadness led him to sinning. This is how the situation is sized up by Bharati.

"Thus on these he mused
And became impoverished and sad;
He, in sooth, was flint-hearted;
He would fear not tho' the sky should fall.
As a monticle that did melt
And perish a liquid stream,
As a sudden eruption caused by
The constant heat beneath the earth

"So too, the flame of envy that raged for long
Did sure thaw his innards.
Of manliness, valour, hardihood, honour,
Strength and all, he became oblivious ;
Like a woman hapless and helpless,
Like mere infants, he quaked in dire distress.
And anon his heart was
Knit to sin cruel."

From sin to sinful game (சூதாட்டு) the distance is but small. What is more, the beckoning compulsion is ineluctable. And of sinful games, dicing is the worst. Gambling can assume extraordinary dimensions.

"Whose game was empires,
and whose stakes were thrones ;
Whose table-cloth was earth —
whose dice were human bones"

are the words of Lord Byron who so powerfully presents to our mind the immensity of dicing.

The wise saw of Publilius Syrus runs thus: Aleatór quanto in arte est potior, tanto est nequitor (The better the gambler the worse the man). Shakespeare drives home this truth in his inimitable way :

"If Hercules and Lichas play at dice,
Which is the better man ? the greater throw
May turn by fortune from the weaker hand."

So it is, Mark Twain says : "There are two times in a man's life when he should not speculate : when he can't afford it, and when he can."

The great Valluvar says : "Take not to gambling even if you win ..." Valluvar also knows the anathema that lurks behind the dice. The loser stops not till he has nothing more

to lose. இழத் தொறூஉம் காதலிக்கும் சூது (The more the loss, the more the love for the dice) are the words of the Tamil Veda.

St. Augustine says: Aleam invenit Daemon (The Devil invented dicing). Sakuni was an incarnation of the Devil. He was a master of dicing. Bharati says:

"In gambling base, there is none his equal
On this earth; Sakuni he is that hath not
In all his life done an act to be reckoned good."

As Shakespeare would say: "The very dice obey him".

It is a pity that Dharma the just took to gambling in the name of a rotten custom of olden times and paved the way for the great War, the abomination of human race.

So we conclude that the best throw with the dice is to throw away the dice.

The quintessential message of both Aatthichoodi and Paanchaali Sapatam is "வீடு பெற நில்: Strive for moksha".

ஆசுகவி பி. வி. அப்துல் கபூர் சாஹிப் இயற்றிய
சித்திரகவி மாலை சூடிப் புகழ்கொள்ளும்
பாட்டுடைத் தலைவர், அம்ருத

ஸ்ரீ டி. என். ராமச்சந்திரனுக்கு

தேவ சித்ராமகள் செய்த

அம்ருத கவசம்

ஆரணங்கள் வாய்திறந்து அரற்று முன்னம்
அற்புதத்துச் சித்திரத்துள் அனங்க னாகிக்
காரணமும் காரியமும் ஒன்றே யாகிக்
காலவெளிக் கூற்றறியாக் கனவே யாகிப்
பேருரும் அறியாத பித்தே யாகிப்
பெருவெளியின் விளிம்பினிலோர் புள்ளி யாகி
யாரெவரென் றினங்காணப் பிறவி யில்லா
ஏகாந்த மோனத்துள் இசைக் கீற்றாகி

இழைகின்ற நிழலொளியாய் இருப்போர் தம்மை
இனங்கண்டு மற்றவரோ டிணைந்து கொள்ளும்
விழைவுடனே நெடுங்காலம் விளையாட் டாக
வீதியெலாம் திரியுங்கால் சிலரே யென்னைப்
பழகியவன் எனக்கண்டார் பரிவின் என்றன்
பாங்கறியும் துணிவுடனே பக்கல் வந்தார்
மழையாகிச் செம்புலத்தென் உணர்விற் பாய்ந்து
மற்றென்னை மருவியநின் மாண்பார் யாரே!

உயிர்ப்பொருளின் அசைவனைத்தும் வரலா றாகும்
உடனிதனை உணர்வதும் அரிதே யாகும்
செயறீர்ந்த செம்பொருளின் நாட்டம் மிக்குச்
செய்கின்ற வேள்வியிந்தச் சிறிய வாழ்வு
உயர்நலத்து உசாவிஎழும் உணர்வின் தீயில்
ஒத்தியலும் நினதுணர்வென் னுயிரே யாக
அயர்வின்றி ஆடுகின்ற ஆட்ட மிங்கே
அற்புதமாய் இதழ் விரிய அகிலம் காணும்.

சிற்றுயிராய்க் குற்றணுவாய்ச் சிறைவி ரித்துச்
செந்தழலாய் நக்கியெழும் சீற்றம் ஆகிப்
பற்றுகின்ற வெளியெங்கும் படர்ந்து நிற்கும்
பருப்பொருளாய்ச் சுமைதாங்கிப் பந்த முற்றுக்

கற்றுநடம் புரிகின்ற கால மென்னும்
கற்பனையில் கடைவிரித்துக் கவிதை யென்னும்
விற்பனைக்குச் சரக்கெடுத்து வீதி யெல்லாம்
விலைகூறி விளையாடிக் களித்தே யானும்

சொல்லெடுத்துச் சூக்குமத்தில் விட்டெறிந்து
சுட்டபழம் உதிர்க்கின்ற சோலை தன்னுள்
கல்லெடுத்துக் கனியடிப்போர் கவண்கல் பட்டு
கண்பார்வை மங்காமுன், தடிகை யூன்றித்
தொல்புவியில் வழிதடவிச் சோர்ந்தி டாமல்
தோன்றுகின்ற நற்றுணையாய்த் தோன்றல் நீயும்
வல்வினையேன் தனக்குவழித் துணையாய் வந்தாய்
வாழியிரு கண்மணியாய் வாழி வாழி!

சிவ மென்னும் செம்பொருளே தமிழாய் வந்த
சிறப்பிதனைச் சிந்தையிலே சேர்ப்பார் தம்முள்
நவசித்தன் பாரதிநம் தலைவன் ஆக
நானிங்கு நற்பொருளைப் பயின்று கொண்டேன்.
உமிழ்கின்ற தென்மொழியில் உலவா உண்மை
உவந்துநிலைக் கின்றதிறம் நினதே மற்று
அமிழ்தென்று கூட்டுண்ணும் கவிதைக் கள்ளின்
ஆனந்த லாகிரியை அமுதர் துய்ப்பார்.

ஒப்பற்ற நாற்கவியும் ஒருங்கு பாடும்
ஒருபுலவன் தனக்குவமை தானே யாவான்
அப்துல்கபூர்ப் புலவன் அன்பின் மிக்கான்
அற்புதநற் சித்ரகவி அரிதின் யாத்தான்;
தப்பாத தமிழ்ப்பாடல் களித்து ராமச்
சந்திரனீ புலவர்தமைப் போற்றி யிங்கு
செப்பரிய புகழுடனே செல்வம் பெற்றுச்
செந்தமிழ்போல் சிறந்துநனி விளங்கு வாயே!

கலைவளரக் கவிபெருகக் கருணை யோங்கக்
காலமெலாம் நல்லறங்கள் களித்து நிற்க
குலமுயரக் கோலுயர உன்னை நாடும்
குடிபடைகள் குணமோங்கிக் குலவிவாழ
நிலைநின்று நீணிலத்து நெடுநாள் மொய்த்து
நீவாழ ஊர்வாழ உலகம் வாழும்
விலையில்லா மாணிக்க விளக்கே! நின்றன்
விளக்கொளியில் யாமிங்கு விளங்கு வோமே!

Index

Aandaal : 272, 294.
Aarumuka Naavalar : 310
Aatthichoodi : 305, 313.
Abithana Chintamani : 294.
A Classical Dictionary of Hindu Mythology : 190 to 192, 277.
Adi Veera Rama Pandyan : 228.
Aeschylus : 269, 280, 287.
Aiyar V. V. S. : 198, 200.
Aldrich, T. B. : 247.
Andhra Kesari T. Prakasam : 224.
St. Appar : 5, 294.
Arnold, Edwin : 246.
Artha Sastra : 215, 219.
St. Arunagiriaar : 275, 295.
St. Augustine : 313.
As You Like It : 199, 236, 285, 288.
Aurobindo, Sri : 222, 226, 267, 271, 279, 293.
Avvaiyaar : 305, 306, 308, 309, 310.
Bacon, Francis : 195, 208, 227, 228.
Bailey : 201.
Beaumont : 218.
Bible, The : 261.
Bloomfield Robert : 242.
Bharati-Aatthichoodi : 237.
Bharati-Sixty Six : 222.
Bharati, Subramania : 1 to 5, 8 to 12, 185 to 193, 195, 196, 198, 200, 202, 204 to 206, 208, 213 to 215, 218 to 220, 222 to 226, 228, 230, 231, 233, 236 to 238, 240 to 242, 244, 248, 250 to 257, 260, 261, 266, 269, 270, 279, 280, 283, 285, 286 to 290, 292, 295, 298, 299, 305, 311, 313.
Bharati In English Verse : 300
Bharati, Suddhananda : 8.
Bohn, H. G. : 203.
Brown, Ivor : 201.
Browning, Robert : 201.
Burnell : 200.
Burns, Robert : 288.
Burton, Robert : 269.
Byron : 312.
Carlyle, Thomas : 305.
Cervantes : 311.
Chamber's Dictionary : 184.
Christ, Jesus : 184, 218.
Churchill, Charles : 196
Churchill, Winston : 265.
Cicero : 260, 311.
Claudian : 195, 311.
Coleridge, S. T. : 243.
Colton : 231.
Coriolanus : 226, 258, 259, 261, 262, 282, 290.
Cowper, William : 246.
Cusanas : 6.
Custance, Olive : 246.
Cymbeline : 271, 279.
Dante : 294.
Devi Mahatmyam : 276, 301.
Dowson, John : 190 to 192, 207.
Doyle, Sir Arthur Conan : 213.
Drew, H. H. : 200.
Dryden : 206.
Dumas, Alexandre : 285.
Ecclesiasticus : 195.
Eliot, T. S. : 2, 220.
Emerson, R. W. : 189, 195.
Ezhutthacchan : 1.

Franck, Sebastian : 269
Fuller, Thomas : 196, 198.
Gibran, Kahlil : 226.
Gilbert, W. G. : 242.
Gita, Bhagavat : 221, 255, 274, 290.
Gnomologia : 196.
Goethe : 242, 296.
Gopala Ayyar, T. V. : 202.
Gopalakrishnamachariar, V. M. : 1.
Griffith, R. T. H. : 1, 284, 300.
Guruswamy, M. R. P. : 250.
Hamlet : 257.
Harrison, G. B. Dr. : 282.
Hazlitt : 218, 225.
Heller, Erich : 297.
Hemachandra : 231.
I Henry : 231.
Hindu Myths : 294.
Homer : 243.
Horace : 196, 203.
Ila Muruku Porchelvi : 248.
Inber, Vera : 249.
Janakiram, Dr. : 224.
St. John : 184.
Johnson, Samuel Dr. : 208.
Julius Ceasar : 196, 268.
Ka(a)lida(a)sa : 1, 189, 239, 245, 257, 290.
Kafka : 258.
Kalitthokai : 240.
Kamban : 2, 220, 251, 278.
Kandar Anubhuti : 295
Kautilya : 215, 229.
Keats : 236.
King Richard III : 226, 260, 268, 273, 277.
Kotthamangalam Subbu : 288.
Krishna Iyer, A. : 250.
Krishnanjali : 222, 267.
Kugultinov, David : 265.
Kumara Sambhava : 290.
Langton, Maurice : 280.
Lazarus : 200.
Lew Sarett : 246.
Light of Asia : 246.
Longfellow : 247.
Love's Labour's Lost : 254, 282.
Macaulay, T. B. : 267, 305.
Macbeth : 217, 292.
Macdonald, George : 247.
Maha-Bharata : 1, 188.
Mahadevan, P. : 8, 234.
Machiavelli : 215.
St. Manickavaachakar : 225.
Manu : 207.
Masefield, John : 271, 279.
St. Matthew : 218.
Measure for Measure : 217.
Microcosmographia Poetica : 187.
Milton, John : 3, 190, 199, 201, 202, 205, 219, 220 to 222, 238, 239, 252, 278.
Moliere : 195.
Mumukshuppadi : 298.
Naacchiyaar Tirumozhi : 272.
Nama Deva : 294.
Nammaazhwaar : 220, 301.
Nam Pillai : 294.
Nannayya : 1.
Nenju Vidu Thoothu : 295, 296.
On Heroes and Heroworship : 305.
On The Mother : 227.
Othello : 256.
Paanchaali Sapatam : 2 to 5, 8 to 11, 13, 14, 116, 180, 181, 210, 211, 213, 216, 228, 233,

273, 277, 289, 290, 296, 298, 299, 301, 305, 306 to 313.
Panchatantra : 204, 211, 223, 224, 227, 228, 2?4, 241, 243, 256, 260 to 262, 266, 271, 289, 292, 293.
Paradise Lost : 190, 195, 196, 199, 200, 202 to 204, 209, 213, 214, 216, 219. 220, 232, 234, 238, 239, 246, 249, 252, 256, 265, 266, 270, 271, 277, 278, 282, 296, 298, 299, 300, 301.
Paradise Regained : 219, 221.
Parimelazhakar : 198.
Pascal : 241.
Pillai Lokaachaaryaar : 298.
Pericles : 265, 266, 271, 301.
Pittacus : 242.
Poe, Edgar Allan : 206.
Poihai Aazhwaar : 220.
Pope, Alexander : 219.
Pope, G. U. : 200, 266, 270. 280, 295.
Potrip–Pahrodai : 221, 296.
Poyyamozhi Pulavar : 1.
Prema Nandakumar, Dr. : 8, 300
Quiller-Couch, Sir Arthur : 266.
Radhakrishnan, S. Dr. : 257.
Ramachandran, T. N. : 214, 219. 220 to 223, 235, 295.
Ramakrishna Paramahamsa, Sri : 223.
Ramalingam, V. S. : 274
Ramaswamy Iyer, C. P : 8
Ramaswamy Pulavar, S. A. : 217
Ramayana : 1.
Ranganatha Iyer, K. V. : 9.
Religion and Social Concern : 287.
Roy, Dilip Kumar : 190.
Russel, Bertrand : 206.
Ryder, A. W. : 223, 224, 230, 234, 290.
Sachithanandan, V. Dr. : 236.
Sakuntala : 239.
Sankaranarayanan, S. A : 263, 291.
Sarojini Naidu : 241.
Savitri : 268, 272, 279, 282, 283, 284, 287, 288, 300.
Scott : 246.
Seshadri, K. G. : 10, 242, 291.
Shakespeare : 5, 6, 217, 224, 231, 236, 239, 254, 266, 271, 288, 301, 305, 308, 309, 312, 313.
Shaw, G. B. : 265.
Shelley : 185, 247, 285.
Shiffrin, A. B. : 10.
Sirappup Peyar Akarati : 217.
Sivagnaana Siddhiyaar : 295.
Sivapprakaasam : 257.
Socrates : 288.
Srinivasa Iyengar, K. R., Dr. : 3, 187, 200, 227, 249, 258, 273, 276, 287, 292, 300, 301.
Subramania Bharati-A Memoir : 234.
Syrus Publilius : 312.
Taittiriya-Brahmana : 188.
Tamil Lexicon : 200, 251.
Tamil University : 250.
Tempest, Peter : 265.
Tennyson, Alfred : 274
The Disinherited Mind : 297.
The Immortals of Bhagavat : 190.
The Impact of Western Thought On Bharati : 237.
The Little Oxford Dictionary : 229, 252.

The Man In The Iron Mask : 285.
The Merchant of Venice : 240, 269.
The Rape of Lucrece : 224, 269.
Thikkana : 1.
Thirukkural : 198, 200, 253, 255, 257, 266, 313.
Thiruvalluvar : 234, 266, 308, 309, 312.
Tholkaappiar : 307.
Tirumoolar : 261.
Tiruppaavai : 294.
Thomson : 195.
Thompson, Edward : 201.
Thondar Adi-Podi Aazhwar : 194.
Tiruvachakam : 242, 261, 295.
Toru Dutt : 231.
Townbridge : 247.
Triloka-Sitaram : 8, 186, 199, 249, 250, 289, 300.
Troilus and Cressida : 217, 239.
Twain, Mark : 312.
St. Umapati : 221, 257, 295.
Valam, Ha. Ki. : 8, 228.
Valmiki : 1, 283. 284.
Veda(s) : 1, 184 to 188, 192, 274, 275.
Venkata Subrahmanya Saastriar N. V. : 198.
Venkatram M. V. : 291,
Vergil : 270.
Villipputthoor Aazhwar : 1, 2, 3, 191, 192, 194, 197, 203 to 205, 207, 209, 213 to 215, 223, 225, 231 to 234, 237, 239, 240, 243, 244, 253, 254, 258 to 260, 262, 279, 280, 284, 286, 290, 291, 292, 293, 297 to 299.
Vinaayakar Naan Mani Maalai: 185, 261.
Vishnu Sharman : 207.
Viswanathan, Seeni : 248.
Vyasa : 1, 2, 12, 197 to 199, 201 to 209, 211 to 214, 217, 223 to 225, 227 to 230, 233, 237, 239, 240, 243, 244, 252 to 254, 259, 270, 274, 280, 289.
Vyasa, Kumara : 1.
Watson, William : 246.
Whitman, Walt : 186, 187, 247.
Whittier : 247.
Wilson, H. H. : 200, 219, 235.
Woodroffe, Sir John : 184 to 186, 188, 189, 249.
Wordsworth : 246.
Wyatt, Woodrow : 206.
Yerrapragada : 1.
Yocum, Glenn E., Dr. : 200.

On T. N. R.

"The translations bring the spirit of the original with a gusto that comes naturally to poetic minds... That Kuyil Paattu has been grasped is itself ample credit but to have conveyed that grasp through the idiom and verse of a foreign language is well-nigh a matchless achievement."

The Hindu, 16—9—1980.

"Mr. T. N. Ramachandran, an adept in the art of translation has not only translated but transmuted Bharati's poem at least in some places where the rendering seems to excel the original. His sleight of hand is patent in many places... The bewildering learning and astounding memory (of the translator) to call up such passages and parallels from multifarious sources are mystical abilities given to very few people."

The Indian Express, 26—10—1980.

"His (T. N. R's) memory is sharp and uncanny; it is almost a computer memory which registers poetic and verbal parallels from the world's ends with something akin to automatic efficiency."

Dr. K. R. Srinivasa Iyengar.

"Much care and study has preceded the translation... and the lover of Bharatiana is revealed at each turn."

Dr. Prema Nandakumar.

"It is good to know that there actually are some individuals who merit being called both gentlemen and scholars. Certainly Thiru T. N. Ramachandran is one of them, and his admirable translation of Bharati, done in a spirit of sheer dedication, is a fine example of humane scholarship."

Dr. Glenn E. Yocum,
Whittier College, California.

"As a romantic and rhapsodist, a scholar and critic, a mystic and philosopher the translator-editor T. N. Ramachandran takes on many roles with protean facility and fecundity. The mastery of this man is a mystery to me still"

Principal K. G. Seshadri, A. I. R., Review.

"T. N. R. has single-handedly achieved what is possible of achievement only by a board of scholars."

Prof. T. R. Kuppuswamy Iyer, U. N. Fellow.

"Thiru T. N. Ramachandran is a gifted versifier."

Saiva Siddhanta, July, 1981.

"விலையில்லா மாணிக்க விளக்கே! நின்றன்
விளக்கொளியில் யாமிங்கு விளங்குவோமே!"

திருலோக-சீதாராம்.

T. R. N. Memorial Library and Publications,
5-D. SELVAM NAGAR, THANJAVUR-613 007.